

శ్రీరస్తు.

శ్రీహయగ్రీవాయ నమః.

శ్రీమద్రామచంద్రకరుణాకటాక్షసమాసాదిత
కవిత్వవైభవ వావిలికొలను రామచంద్రరాయతనూభవ

సుబ్బరాయ ప్రణీతమగు

శ్రీ కుమారాభ్యుదయము.

మూడవకూర్పు, ౧౦౦౦ ప్రతులు.

చెన్నపురి:

బ్రిటిష్ మాడెల్ ముద్రాక్షరశాలయందు.

ముద్రింపబడియె.

౧౯౩౦.

(All Rights Reserved.)

కృతివిమర్శనము.

—•••••—

“శ్రీకుమారాభ్యుదయము” ఇది, కడపజిల్లా రాజముపేట తాలూకా ఉంగుటూరు రేంజి రివిన్యూ యిన్స్పెక్టరుగారగు మహారాజశ్రీ వావిలికొలను సుబ్బరావు పంతులుగారిచే రచింపఁబడిన తెలుఁగుఁ బద్యకావ్యము. ప్రద్యుష్నా దయకథాది ప్రసంగసంబంధమగు ప్రబంధము. ఈ గ్రంథకర్త బ్రాహ్మణుఁడు, గోల కొండవ్యాపారి. కడప మోచముపేట కాపురస్థుఁడు. మాపట్టణమున నీకవిబంధువు లనేకులున్నారు, ఇపుడిక్కవికి ఘమారు ముప్పదియేండ్లుగలవు. ఇక్కాలమున నూతనముగా రచియింపఁబడిన మిశ్రప్రబంధములలో నిట్టి పదగుంభనము గలిగినట్టియు నింత చమత్కారమైనట్టి కావ్యము లేదు. బ్రహ్మశ్రీ-ఓగిరాల జగన్నాథముగారి సుమనోమనోభిరంజనమునకన్న భావగాంభీర్యాదులతో నిది సదృశముగాదన్నఁ బద శయ్యాదుల దానికన్న నిది మిన్నగసున్నయది. ఒకసక్షమున దానికన్న భావమాధుర్యమున నించుక కొఱవడినదన్న నన్యపేక్షలేక బాల్యప్రభృతి సంస్కృతాంధ్ర భాషామహోర్జ్వలము నహర్నిశము మథించి చిట్టచివఱకు సుమనోమనోభిరంజనమగు సుమనోమనోభిరంజనమును మనోభిరంజనముగాఁ గావించిన జగన్నాథునకు నేరుసాటి గాఁగలరు. ఇక్కవియో, చిన్నటనాఁటనుండి, యుదరపోషణమునకై ఆంగ్లేయభాషా పరిజ్ఞానము సంపాదించి స్వకుటుంబరక్షణమును జేయుచుఁ దన స్వల్ప వయస్సులో సకలజనసేవ్యుంబగు నిట్టి మహాకావ్యము రచియించుటయే మిగుల నాశ్చర్యము. ఇక్కవి గ్రంథమున నచటచట రచియించిన కొన్ని పద్యముల సంకేతములఁ బట్టి చూడ నితఁడు రామభక్తుఁడని యగపడుచున్నది. అట్టిసంకేతములనన్నిటి నీపత్రిక యందుఁ బ్రకటింపఁబడు. “ఉష్పలేక ముప్పందుముఁ ద్రాగఁగలఁడు” అనుసామెత రీతి గ్రంథమును మిగుల సొగసుగ రచియించినాఁడన్న పొల్లుమాటలతోఁ బుటనింపుటకన్న గ్రంథమునందలి గొన్ని పద్యములఁ దత్కవివాగ్ధురిం గనుపఱుచుటకుఁగా నిందుఁ బ్రకటించుచున్నారము. ఈ గ్రంథము సాంతిముగఁ జదివిన, బ్రహ్మశ్రీ మండపాక - పార్వతీశ్వర కవీశ్వరులవారు వ్రాసిపంపిన యభిప్రాయములకన్న నితరుల యభిప్రాయము లింత విశేషములుగావుగాన వారి యభిప్రాయముమాత్ర మిందుఁ బ్రచురించుచున్నారము. పిట్టన:—

ఉత్పలమాలిక.

- “అభ్యుదయాద్ధైరైవకపు లంఘనం నబ్బర మంద సాధుసౌ
 లభ్యముగల్గు వావిలకొ లన్వభిధానకులాంబురాశియం
 నభ్యుదయంబు నొంది సకలాదరణీయకలాకలాపుడై
- ౪ సభ్యజనాగ్రగణ్యుఁడయి సభ్యశ మొందినసుబ్బరాయనా
 మేభ్యుఁడు గూర్పు నేర్పుగడు నేర్పకఁ జెప్పినయట్టి శ్రీకునూ
 రాభ్యుదయప్రబంధము మదర్థము పంపఁగఁజూచినాఁడ సౌ
 రభ్యముఘమ్మ ఘమ్మమని క్రమ్మఁగనీనఁబ్రసూనమై, కవి
- ౫ త్వాభ్యసనాభిలాషగల యాధునిక ప్రజకొజ్జయై, కళా
 లోభ్యఖిలాస్తికాళికతి లోభ్యమునై, పదసందిహానశం
 కాభ్యనకర్షణంబునకు నండినయుండినగోరు గొండియై
 యభ్యుపపన్నపుణ్యపురు షావరణీసుక ధానిధానమై
- ౧౨ యభ్యుపగమ్యరమ్యరచ నాస్పదమై, బహుదుస్త్వజాభ్యసూ
 యాభ్యమితాళికుగ్రభిష గగ్రణియై, విలసద్రనాది తే
 యాభ్యవహారమై, కృతిగణార్హస్థమస్తగుణాప్తిచేఁగరం
 బభ్యధికంబునై, మిగులనందమునొందుచునున్న చౌర! నౌ
- ౧౬ ర్లభ్యముఁజూపుబంధపట లంబులపటనభేద్యమంచునా
 ర్లభ్యసమానులంట దమ సాహిత్యోపముచేతఁగాని - యీ
 నాభ్యుది తాండిమండలమునం గలమంగళకార్యకోటిలో
 స్తుభ్యసుకంఠలంబికుచ తుల్యనిరర్థకవాక్ప్రయోగవా
- ౨౦ స్తుభ్యము గల్గుమాత్రమున లంభనముం బచరింపనచ్చునే,
 లభ్యములైనరీతులు నలంకృతులాదిగఁదత్తద్వితా
 శోభ్యచుబంధముల్లచుచు సుస్థితినిండఁగరాదె, రైభ్యదా
 లభ్యచసిష్ఠముఖ్యముని లక్ష్యచిదాకృతి, ధీరనారదా
- ౨౪ రభ్యుపగీచుమానసమ రక్తమరమ్యచరిత్రుఁడాశ్లాభ
 క్తభ్యపహ్తయైతనదు తత్కృతిభర్త, ప్రపంచకర్త, శ్రీ
 స్తుభ్యమితోధికాస్తు, పరిశుద్ధతయాపరితోజయోస్తు - తే
 బిభ్యతిశత్రవోత్ర - కృతిభిస్తువశోస్థితవేతినక్షయై
- ౨౮ లిభ్యకృతేంబ్రసన్నుఁడయి - లిబ్బుల నేలుతసుబ్బరాయనిన్.”

పూండ్ల - రామకృష్ణయ్య,

శ్రీ “అమృదితగ్రంథ చింతామణి”

పత్రికాధిపతి, నెల్లూరు. ౧-౬-౯౩.

౧. శ్రీ కుమారాభ్యుదయము, ఇది యేకార్థబోధకనామము. ఎట్లన. శ్రీకుమారాభ్యుదయము. కుమారాభ్యుదయము. మారాభ్యుదయము. రాభ్యుదయము అని యేకార్థకవాచకము. “కుమారోమాసు తేస్కందే” “రఃపుమాన్ పావకేకామే” అని నానార్థరత్నమాలగాన నిట్టిపేరుగల గ్రంథ మిదివఱకుఁ గనుపడదు. షష్ఠ్యంతకందములలో మొదటియాఱుపద్యముల ప్రథమాక్షరములఁ జేర్చి చదివినచో “ఓంరామాయనమః” అని యేర్పడుచున్నది. ౩ - ౨ - ౧, యీ యాశాస్వాంతపద్యముల యంత్యాక్షరములఁ జేర్చి చదివినయెడల “శ్రీరామా” యని యేర్పడుచున్నది. ఆ ౧ - పద్యము ౧౧ - లో నాంధ్రకవిస్తుతియందు “కవీశ్వర” శబ్దములోని యీశ్వరశబ్దసారస్యమును జూడ నీశ్వరులనఁగా రుద్రులు ౧౧ - మందిగాన నిందుఁ బేర్కొనఁబడిన కవులును ౧౧ - మందియేయగుట కవిప్రౌఢిమను వెల్లడిపఱచుచున్నది. మఱియు నీ గ్రంథమున శ్వేతచ్ఛత్ర చ్ఛత్రగుచ్ఛ నాగ గోమూత్రికాది బంధములును తోటకవృత్త గుప్తచక్ర బంధమును గవి వ్రాసియున్నాఁడుగాని యిందలి చక్రబంధము చక్రబంధలక్షణమునకు వెలియెనున్నది. ఇందుకుఁ గారణము మృగ్యము, ఏకాక్షర ద్వ్యక్షర త్ర్యక్షర చతురక్షర సహితమగు పద్యము లిందుఁ జేర్చఁబడియున్నవి. హరిగతరగడ మిగుల రమణీయముగనున్నది. దండకము యించుమించుగ భోగినీదండకశైలిం బోలియున్నది. శృంగారనైషధము రామాభ్యుదయము పాండురంగవిజయములోని పద్యములవలె నిందుఁ గొన్ని పద్యము లగుపడుచున్నవి. అప్పకవీయమునందలి “పంచాశదంధ్రపద్య గర్భిత ప్రహరణకలితనృత్తముః” బోలిననృత్త మిందునుఁ జేర్చఁబడియున్నది. కవి దీనిన్వాయుటకుఁ బడినప్రయాసముం బేర్కొనుటకు నలవియవునని తోచదు. గ్రంథము సలక్షణముగ భాసిల్లుచున్నది.

పూండ్ల - రామకృష్ణయ్య,

శ్రీ “అమృతగ్రంథచింతామణి”

పత్రికాధిపతి, నెల్లూరు. ౧-౧౧-౯౩.

౨. మహారాజరాజశ్రీ విరాజమానులగు మహారాజశ్రీ వావిలికొలను సుబ్బారాయమహాకవి శిరోమణిగారి సమ్మతిమునకు, వి. మండపాక - పార్వతీశ్వరశాస్త్రి,

కం. శ్రీచరగౌరీవరహ, నీవరకగుణాకటాక్షని త్యస్తుత్య

శ్రీవఱుముసగ్గుణసాం, ద్రావావిలికొలను సుబ్బారాయకవీంద్రా. ౧

ఇత్యావ్యాశీర్వచనపూర్వకముగా మన్నించి విన్నవించునది యేమన్నను, కవికులతలకా? తాముదయతోనంపిన శ్రీకుమారాభ్యుదయంబను భవత్కృతిరత్నము వచ్చిచేరినది, దానిందిలకించి మేనంబులకించితి, మృదుమధురవిధివధూటీకయుఁ బ్రా

ధమికాధునిక సాధుకరసుకరప్రయోగ నిదర్శన ప్రదర్శననాటికయునగు నొకటిక
లేక లోకవి లోకంబునకు సులభ వేద్యంబుగాదని నివేద్యం బగుచున్నది, నిత్యప్రత్యూ
హారాహిత్యంబుగల తమసాహిత్యంబు మనస్సాహిత్యంబొనర్చుచుఁ దనర్చుచున్న
యది, యుష్మత్కృతికన్యాపతియగు క్షీతికన్యాపతి యిందునందు నమందానందసం
ధాయకుండై మీమది నెడఁబొయకుండుఁగాత. తమకబ్బంబబ్బరంబుగనున్నదని
నిబ్బరంబుగ ననంగలను.

సీ. అబ్బరాయజనకీయజనక్రియాధుర్యుఁ డచ్యుతాభిఖ్యుఁడైయలరుకతన
జబ్బరాయచలాత్కజాసూతికీతండు పటుమహాకృతిశక్తిపరఁగునతన
గుబ్బరాయలపల్కుగుబ్బెతకీగబ్బి ప్రబ్బినసాహితీపటిమవలన
గిబ్బరాయగనుతాంకితమూర్తికీమహీ సుకుక్తిర్ధర్మవిస్ఫూర్తివలన.
ప్రబ్బరాయలనియతినిర్దణికీతఁ, డిబ్బరాబరికవులు లేదబ్బురాల
సుబ్బరాయనఁదనరునీకబ్బమందు, సెబ్బరాయరయఁగలేదు సుబ్బరాయ. ౨

మండపాక - పార్వతీశ్వర శాస్త్రి,

బొబ్బిలి సంస్థానకవి. ౨౦-౭-౯౩.

3. శ్రీమద్విద్వా నభినవపండితరాయ బిరుదాంకితులును. శ్రీభరతాభ్యుద
యాది కావ్యకరణనిపుణులు శతావధానచణులగు శ్రీమాన్ మాడభూషివిద్వాన్
వేంకటాచార్యులవారి యధీస్థాయము.

తాము పంపిన గ్రంథముచు సాంతముగాఁ జూచితిని, దీప్యముగానున్నయది,
అన్నివిషయములశ్లాఘనీయమైయున్నది మీయోగ్యతకుమిగుల నంతసించుచున్న
వాఁడ, ఆగ్రంథ విషయమై నాకుఁ గలయుత్సాహముఁ దెల్పుటకొక సీసపద్యమును
రచియించి యిందుతో నంపుకొన్నాఁడ.

సీ. వావిలికొలనుసర్వంశాబ్ధిచంద్రుఁడౌ సుబ్బరాయ కవీంద్రుఁకబ్బమగుచు
శ్రీకుమారాభ్యుద యాకృతివిలసిల్లు నాకృతిపటు పదాటికనంబు
సమమోచితరస ప్రచారణంబనుప్రాస ములుఘననృత్తిరీతులుసమత్వ
మాశయవైదగ్ధ్యమనఘత్వమునుసుకు మారతాదులుసలంకారములును
వివిధబంధనిబంధనవిలసనంబు, ప్రమదకర రసగర్భవృత్తములుగలిగి
ప్రాథమనితాశీరోమణి భాతీసకల, రసవదగ్రేసరమనోహరతఁడలిరెప్ప.

మాడభూషివిద్వాన్ - వేంకటాచార్యులు,

మద్రాసు. ౨౨-౭-౯౩.

౪. శ్రీమదాంధ్ర భాషాసంజీవ నీపత్రికాధిపతులును, సంస్కృతాంధ్రానేక కావ్య రచనాధురీణులగు శ్రీమత్కొక్కొండ - వేంకటరత్నము పంతులవారి యభిప్రాయము.

శ్రీకుమారాభ్యుదయము:—ఇది బ్ర || మ || వావిలికొలను సుబ్బరావుగారిచే రచియింపఁబడిన చంపూప్రబంధము, ఇందలికథంబట్టి దీనికి ప్రద్యుమ్నవిజయమని పేరుబెట్టఁబడినం దగియుండును, ఇందు శబ్దార్థాలంకారములు కొల్లగానున్నవి, వైచిత్త్యరీతియు ద్రాక్షాపాకమునే ప్రాకటముగాఁ గనుపట్టెడు, ఇది యదియననేల? చతుర్విధకవితలుంగలవు, కుదిరీకుదరని ప్రథమ కవనమగుటవలన, ఊరీయూరని యూరుగాయవలె నీకృతియతిరుచ్యముగానున్నది. కాని పూనిచూడ నీకవిత్యము సహజపాండిత్యుడగు పోతనామాత్యుని కవితవోలెఁబోలు,

తే. కలిగివావిలికొలననుకులమునందు; సుకవియనఁగసుధాసూక్తి సుబ్బరావు

శ్రీకుమారాభ్యుదయము రచించెనొర,వాసురాయాఖ్య వెలయుత వసుధయందు.

ఆంధ్రభాషాసంజీవని,

విజయ సం || ర || సహజాపాదమాసము. ౪౯ - పేజి.

౫. తమగ్రంథము మిగులఁ బ్రౌఢముగానున్నది, ఈకాలమున నిట్టి గ్రంథములు సాధారణముగాఁ బుట్టుచుంటలేదు,

నీ. వావిలికొలను సుబ్బారాయకృతము తత్ప్రేషితంబైనది శ్రీకుమార కాభ్యుదయాఖ్యమహాప్రబంధంబు వందనపూర్వకముగఁ జేకొనిపశించి యానందమొందితినాయనసాహిత్య మత్యుద్భుతావహం బయ్యెనాకుఁ బదినిఘంటులు నాల్కతుదనున్నవనితోఁచు శబ్దజాలముఁగన్న శయ్యమిన్న జాతులు త్రేక్షులుపమలుచాలఁగలవు, కల్పనలపూర్వములు యమకంబుమొండు కథమనోహరమీలాటికావ్యవరము. నాదరింపరెనకలకలాధిపతులు.

విధేయుఁడు వడ్డాది - సుబ్బారాయఁడు,

రాజమహేంద్రవరము. ౨౫-౧-౯౪.

౬. ప్రౌఢసరస్వతీ బిరుదాంకితులగు శ్రీగండ్రకొట - శంకరకుమారస్వామి శాస్త్రులవారి యభిప్రాయము.

కం. శ్రీమదఖండైశ్వర్యో, ద్దామాయఃపుత్రపౌత్ర తతినిడియడరు

భూమహితస్థేమాంత, ర్యామియయినయాంధ్రనాథుఁ డాంధ్రకవులకై.

ఉ. సభ్యులయారె! నా రసవిశంకటవృత్తిఁ జెలంగుశ్రీకుమార

రాభ్యుదయాఖ్యసత్కవితయర్థిని వావిలికొల్నుసుబ్బరా

యేభ్యసమర్పితాంధ్రకృతియియ్యది యియ్యలలోనశ్రీకుమారాభ్యుదయప్రదంబగుటనందఱు సంతసమందుదుర్బుధుల్.

9

సీ. నన్నయకవితాసమున్నతిఁజెన్నాఁడుమండపాకేశ్వరుమహిమఁగొంత
భట్టుమూర్త్యులవాక్పటుతఁబెంపొనరిన కొక్కొండపండితుగుఱుఁగొంతఁ
దిక్కవార్యవచోవిధేయతనలరారు మాడభూషణకవిమాద్రిఁ గొంత
కనదుత్ప్రబంధ వేంకటకృతిరాజిల్లు శతఘంటవేంకటసరణిఁగొంత
‘నేకరించికృతిశ్వర సేవసేయ, శ్రీకుమారాభ్యుదయను లోకైకరమ్య
కావ్యసుందరినాంధ్ర విద్వాన్యమనిపె, వావిలికొలనుసుబ్బరాఘావిదితుఁడు. 3

ఉ. సర్వకలాకలార్భకులు జానుగనీవరపుస్తకంబుధీ
ధూర్వహాఫక్కి వేచదున దోషవిహీనసదంధ్రభాషయం
దుర్వరనార్యసన్నతి సముద్ధతినొందెదరన్నచిన్నయే?
పర్వముపండితాళికిట భాసిలుచాసిగ సద్రసోద్ధృతిన్.

0

గీ. శ్రీకుమారాభ్యుదయమిలశ్రీమార, కాభ్యుదయమాట శ్రీకుమారాభ్యుదయము
గాఁగుమారాభ్యుదయలసత్కల్పకగతి, శ్రీకుమారాభ్యుదయమయ్యెఁజిత్రమరయ.

ఇట్లు,

జి. యస్. కె. స్వామిశాస్త్రి,

బల్లారి. ౨౪-౬-౯౩.

కవికంఠీరవా.

2. యుష్కద్రచితగ్రంథమిప్పుడయంది యమందానందంబొందించె. మిక్కిలి
చక్కగానున్నయది, ఆధునికుల కిట్టిరచన యిదివఱకేరికిని సిద్ధించలేదు, అవతారిక
శ్రీనాథనైషధమునందలి దానితోనుబోల్చుటకు వీలయి యంతకన్న గూఢార్థములగు
శబ్దములతోఁగూడియున్నది, వేయిమాటలే. ఆధునికులలో మీవలె నెవరును
కవన మొనర్చలేరని నాయభిప్రాయము.

మచ్చ - వెంకటకవి,

పల్నాకిమెడి. ౯-౬-౯౩.

కం. ముదితమనస్కులైసుకవి ముఖ్యులునిన్గొనియాడునట్లుగాఁ
దుదమొదలెంచికన్గొనక దుష్కవిజాల మసూయఁజెందఁగా
మృదుపదయుక్తకృత్యుచిత కృతన్నగుణాధ్యము శ్రీకుమారకా
భ్యుదయమొనర్చె వాల్మీకిలనూత్రమవంశ్యుఁడు సుబ్బరావిలన్.

0

విధేయుఁడు,

మచ్చ - వెంకటకవి,

పల్నాకిమెడి. ౧౯-౭-౯౩.

౮. తే. వావిలికొలను సుబ్బరాట్కోవిదకృత, శ్రీకుమారాభ్యుదయమునుసిరికుమారు
చరితమెంతయుహృద్యమైసరఁగుకతన, నేను వ్రాయంగఁదలకొంటినివిధమున
కం.మృదుపదములు మధురంబగు, సదమలవాక్యవితతియునుసద్వర్ణనముల్
పొదలఁగనీకాప్యరమణి, చదురొప్పఁగఁగాంచి నెఁగడుసరసతమెఱయన్. ౨
తే భావములకుఁదగుసనముబుణఁతులాడఁ,దగినమాటలుసతులకుఁదగవుమెఱయ
గూర్చికాన్యంబురచియించి కొమరుగాంచు,కవులుకవులుగాకెల్లరుకవులుకవులె
కం.ఒకటియురెండక్కరములు, నొకపరినేర్చికొనివాని నుడుగనికడఁకన్
తకమగుతీరును దగవెఱుఁ, గకకకవిక కవితఁజేయు కవులుంగవులే. ౪

పట్నం, హైకోర్టువకీల్

పి. అనంతచార్యులు, బి. యల్. గారి

కుమారులైన,

పి. శ్రీనివాసాచార్యులు, బి. ఎ.

౨౦-౭-౯౩.

మిత్రమా?

౯. మీనుపంపిన కుమారాభ్యుదయంబు సాంతంబుగా నాలోకించితి,
కం.బౌరానాగ్ధోరణిమే, తారారసపోషణంబహా మధురతజా
నౌరాయుపమానాలం, కారంబులు సుబ్బరాయకవికృతికిఁదగున్. ౧

తమమిత్రుఁడు,

ధరణి వెంకటగామయ్య,

రివిన్యూ యిస్సిఎక్టరు, చెన్నూరు.

౯-౧౦-౯౩.

౧౦. గ్రంథమంతయుఁ జూచినాఁడను:—పురాతన వసుచరిత్రాది గ్రంథము
లకు న్యూనాధిక్యత లేనందున న్యూనాధిక్యముఁ బరిశోధించ నక్కరలేదు, చాలా
సంతోషమైనది. ఇచ్చట పండితులందఱు తమ బుద్ధికౌశలమునుగురించి చాలా
శ్లాఘించినారు. అయినను కొందఱికి కష్టసాధ్యమైన నైఘంటికపదములు ప్రచుర
ముగా నున్నంబున నీగ్రంథమునకు టీకను మీరే రచించిన సర్వజనశ్లాఘనీయముగా
నుండును, వసుచరిత్రాదిగ్రంథములవలె టీక యేర్పకని గ్రంథములు చాలా పడు
బాటయియున్నవి, గనుక యటుగాకుండ ప్రతిపదము నేర్పరుచవలయునని వేఁడెద.
ఇంతే ఆశీర్వాదములు.

చెట్లూరు - సృసింహాచార్యులు,

కంపనముద్రం. ౨౭-౭-౯౩.

౧౧. శ్రీమత్, బాలసరస్వతీ బిరుదాంకితులగు శ్రీమా రంగనాథాచార్యుల
వారి యభిప్రాయము—

శ్లో. శ్రీరామం శరణాగతైక నిఖిలాభీష్టప్రథం స్వామినం
విశ్వస్యామృతనామనిత్యమననస్సాన్వితైకదంశాశ్వతం
పూర్వాభాషణపూరితాశ్రితమనః కాష్టాఖిదోద్దేశినం
పుణ్యం పుణ్యజనారిమద్భుతదయంప్రేయాంసమేషశ్రయే.

౧

నవరత్నములు.

శ్లో. వావిలికుల్యాకులజం శ్రుత్వాసుబ్బాభిధానవిబుధంతత్
తచ్ఛీకుమారసూక్తం శ్రియమివకాంచిత్ప్రపద్యమోదేహం.

౧

శ్లో. వ్రద్ధానదోషాంశ్చతురోపిమానం, నితాంతపాతోస్యసుఖం ప్రపద్యాత్
యద్దండదేవస్య వశాత్త్రిలోకే, శ్రీకేశివాపి ప్రతిబంధకాదృతే.

౨

శ్లో. అన్వధాతిప్రాయ ఉదారబంధ, శ్రీకోశ ఏష ప్రతివర్ణమేస్తు
తద్యోతయన్నస్య పురోక్తమాదరాత్, సమస్తవర్ణాన్సరగాన్బ్రవీతి.

౩

శ్లో. పుల్లంపేటోద్దేశః వావిలికుల్యాఖ్య సుబ్బరాయేణ
పుల్లభాగీభాతిప్రాగనుగచ్ఛత్స్వరం త్రిలింగేభూత్.

౪

శ్లో. మామకయమకం నమకం ఛేకోగమకంచ వృత్యనుప్రాసః
అనువృత్తిమస్యకోశదర్శన ఆప్నోతి నిశ్చితం వచ్చి.

౫

శ్లో. ప్రాసాదిమప్రకాశే భాగవతగ్రంథ కల్పకందక్షుమ్
పోతన్ననామసుకవిం త్యక్త్వాన్యంచైనమాదరాదీక్షే.

౬

శ్లో. అ తప్రశ్నితరత్నమాదృత మనుప్రాప్యంచ తత్ప్రాపకమ్
స్పష్టం శిష్టజనాశ్రయం సనుతతోనందామిమందేతరమ్
క్యప్తంతచ్చినవక్త్రదివ్య శశినిప్రాప్తంచషష్టిష్విహ
గ్రంథ్యానంగ సహాయదివ్యకవచం ప్రాభాతి పారార్థ్యతః.

౭

శ్లో. శిరస్థదారోనతు గీరుదారః శ్రీరస్థదారోయమతీవనూనమ్
శిరస్థదారోవిదధాతినమ్రం సమస్యతాంసన్నిధి మాప్యధీరః.

౮

శ్లో. విమూరరత్నంహరిసీలసక్తం మిత్రంచగోమేదక వాక్సువజ్రమ్
ముక్తాదరంమూరతకంముఖాబ్జం, సుపుష్ప రాగంకలయేనుమానికమ్.

౯

శ్లో. కాంచీజబాలవాణీమహదాశీఃప్రాప్తనామధారోయమ్
ఆచార్యపుమభిజాతోవ్యలిఖిచ్ఛీరంగనాథవర్యోత్ర.

౧౦

౧౨. ఉ. శ్రీకరవాల్మీకొల్ను కులసింధుసుధాకరసుబ్బరాయనీ
ప్రాకటకావ్యపుత్రికశుభస్ఫుటపూర్ణగుణాప్తిగుల్కుచున్
జోకగల్లేషసారభవిశుద్ధపదక్రమరాగవిస్తరా
స్తోకరుచుల్పెలంగరహిసూరిమనోధనపాళి మ్రుచ్చిలున్.

మచ్చ - వెంకటకవి,

పల్నాకిమెడి, 30-౧-౯౪

ఆర్యవర్యా నీపొత్తంబుఁ దదాయత్తత చూచినాఁడ,
నాయాశయంబీపద్యంబున వేద్యంబగు, బి. శే

నీ. అతులపదన్యాసచతురతావిభవంబు బహువిధాలంకృతి ప్రాభవంబుఁ
దత్తద్రసోచితవృత్తివిస్తారంబు ఖ్యాతినమీచీనరీతిగరిమ
లోకైకవినుతమాపాకనై పుణియును సరసజనశ్లాఘ్యశయ్యనేర్పు
గురుసౌకుమార్యాదిగుణగుంభనంబును శ్రీరమ్యమగుభావ గౌరవంబుఁ
దనరునీ శ్రీకుమారాభ్యుదయముముద్దు, చెలువగతిరాజిలంగసృజించితీవు
సుబ్బరాయకవీంద్రనీకబ్బమవని, నెగడునాచంద్రతారార్కమగుచుమిగుల. ౧

ఇట్లు నుకవివిధేయుఁడు,

సుభయభాషాభూషణుఁడు,

బిరుదగాజ శేషాద్రిరాజకవి,

వెంకటగిరి, ౧౮-౫-౯౪.

౧౩. నీ. వావిలికొలనుసద్వంశపీయూషపారానారపర్వకైరవహితుండు
నాంద్రభాషా కవితైశ్వర్యనామ్రాజ్య పట్టాభిషేకప్రభాసురుండు
రామానుజాంఘ్రినీరజసమారాధన బంభరాయితచిత్తబంధురుండు
రమణీయవిభవ భారద్వాజసంతాన విఖ్యాతీకారణ విమలయశుఁడు
సుబ్బరాయనుకవిసూరిలోకహితుండు, బహుళసరసరీతి భరితముగను
మహిమఁజెప్పె శ్రీకుమారాభ్యుదయనామ, కాన్యరత్న మొకటి కవులుమెచ్చ

చం. ఆహాహా రసమాధురీపరిమళం బౌరాయలంకారగుం

భౌహాపాటనమద్దిరా గుణవిశేషోక్తుల్బళారీతికా

మీహాపూరణ చాతురీమహిమ లేమీశయ్యయంచంగవుల్

దేహంబుల్లటవంగలారునుమిసందేహంబులేదీకృతిన్.

ఉ. పెక్కు తెనుంగుకబ్బములు వింటిమి కంటిమిగాని యెచ్చలు

న్నిక్కముదీనిఁబోలురమ ణీయకృతిగన లేదుదీనిఁబెం

పెక్కఁగఁ జేయుఁగాతఁజగ దీశ్వరుఁడైనరమాధినాయకుం
డెక్కుడుప్రేమచేతఁబఠియింతురుగాక మహానుభావులున్.

3

ఇట్లు,

సుజనవిధేయులు కింకవీంద్ర ఘంటాపంచానన విద్యత్కవి

బాలకలానిధి, శతావధాని, బాలసరస్వతీత్యాది

విరుదాంకితులునగు,

దివాకర్ల - తిరుపతిశాస్త్రి,

చల్లపిళ్ల - వేంకటశాస్త్రి,

నెల్లూరు, 2-2-58.

విజ్ఞాపనము.

మేధావాఢోధులారా?

౧. “దేశభాషలందుఁ దెలుఁగులెన్న” యను నొకానొక గ్రంథస్థవాక్యము రీతిఁ గవికుంజరుల చేరచింపఁబడిన సరసగ్రంథములను జదువుటవలనను, వినుటవలనను గలిగెడు సంతోషమునకు వెలఁబెట్ట నెవ్వనితరమయకాను. అట్టి సౌఖ్యమును గలిగించు గ్రంథము లాంధ్రభాషయందుఁ దక్కఁ దక్కినభాషలలో లేవని పండిత మండలంబం తయు నొప్పుకొనియున్నవిషయము. ఎల్లభాషలకుఁ దల్లి సంస్కృతముగాన దాని నిచటఁ బేర్కొనుట యనావశ్యకమని వేఱ చెప్పవేల. ఆంధ్రభాషయనఁగా శుద్ధాంధ్రమని యర్థముగాన నిపుడిచటిప్రస్తావన శుద్ధాంధ్రగ్రంథములను గుఱించికాదు. శుద్ధాంధ్రగ్రంథంబట్టి సౌఖ్య మందఱకుఁ గలిగించునన్న సున్న. ఇంక మధురమగు మిశ్ర ప్రబంధములన్న నందలిశబ్దాలంకార వర్ణనాకర్ణనముచేఁ బామరులను, శిబ్దాలంకారాథ సౌష్ఠనాది వర్ణనాకర్ణనముచేఁ బండితులను సంతోషింపఁబుధియందు నోలలాడించుచుండు. అట్టి గ్రంథములు పూర్వము విశేషముగఁ గవులచేరచియింపఁబడినవిగాని యిక్కలమున వ్రాయఁబడినవానిలోఁ బెక్కులగుపడివు అగుపడినవానిలో “సునునోమనోభిరంజనము. శ్రీరాధాకృష్ణ సంవాదము” లోనగు గ్రంథములు పండితులను దమకు విధేయులుగఁ జేసికొనునవికావని యెవ్వ రనఁగలరు. ప్రకృతమునఁ బేరుఁబెంపువహించి త్రిలింగదేశమునందలి పండితులవలన మిపులసన్నానింపఁబడిన గ్రంథ లలానుమగు “శ్రీకుమారాభ్యుదయము” గూర్చియుఁ దద్గ్రంథకర్తం గుఱించియునించుక వ్రాయదొరకొంటిమి. ఈగ్రంథ గుణగుణముల నుద్ఘోషించుచుఁ బండితులు వ్రాసిపంపిన లేఖ లిందు ముద్రితములైయున్నవిగాన వానింగంటిరేని గ్రంథ గుణగుణములు విస్పష్టములవుచున్నవి. ఈగ్రంథకర్త శ్వశురగృహము మాపట్టణమున నుండటంబట్టి యొకసమయమున వారిచటికి వచ్చినందున వారిని యధోచితముగ

సత్కరించిన విషయమంతయు నిందుఁగ్రిందఁ బ్రకటింపఁబడియున్న “కృతీసత్కృతి” యను శీర్షికంగలవ్యాసమునుఁజూచిన గోచరించునని విశేషముగ వ్రాయుక విరమించు చున్నారము.

కృతీసత్కృతి.

౧ శ్రీకుమారాభ్యుదయ ప్రబంధసంబంధముగు మాకృతివిమర్శన మింతకు ముందిందుఁ బొందుపఱుపఁబడియుండెఁగదా. అక్కైసరిక్కేసరిపురిం భాసిలు తమ శ్వశురగృహంబునకు మొన్నటి దీపావళ్యుత్సవంబునకు విచ్చేయుటంబట్టి, మాకు వారి యెడం గల గౌరవోదారతచే వారి సత్కరించనెంచి, ౧౮౯౩-వ సంవత్సరము నవం బరు తే ౧౨ దిన నొకసభ, మ-గా-రా-శ్రీ. శ్రీవేంకటగిరి రాజాగారి పాఠశాలలో మాచే గల్పింపఁబడియె. అద్దాని కగ్రాసనాధిపతిత్వము నాంధ్రభాషాభిమాన మానసులును; రివిన్యూబోర్డు సెటిలైంటు మొనటి అసిస్టెంటుగారును, మాపట్టణ వాస్తవ్యులునునగు; మహారాజశ్రీ. ఇ. శరభలింగమునాయఁడు, బి, యె. గారియ్య కొసిరి. రాజశ్రీ, వావిలికొలను సుబ్బరావుగారి పాండితీగరిమచుగూర్చి యగ్రాసనాధి పతిగా గుపన్యసించుచు, గ్రంథమును సన్నానించి పలుకుటయే కవిని గౌరవించుట యని, యందుండి, యిండుమించుగ నిన్నూఱుపద్యములఁ జదువనియమించిరి. శ్రీసుబ్బరావుగారన్యులవలె ధనాకర్షణోన్యోగమునకుఁ గాక యూరక యీయూరి కరుదెంచిరిగాన నట్టివారిని గౌరవముగ సన్నానించుటకు వేఱుపాయములేమింజేసి యక్కవిరాజునకు నొక్కగజమాలను సభాపతిగారి యాజ్ఞానుసారంబుగ సమర్పింపఁ గానందునకు వారుపంచరత్నంబులుబదులిడిరి. గజమాల పంచరత్న సహితమై యిందునలంకరింపఁబడి యున్నది.

౨. మఱియొక్కదినంబున, శ్రీసుబ్బరావుగారు మాయూరి “వాక్పాతుర్యా భ్యసనసమాజ” కార్యదర్శిగారగు, శ్రీమాన్, నేలటూరు కృష్ణమాచార్యులు వారి చేఁబ్రార్థితులై, కార్తికశుద్ధకాదశీదినంబున, “శ్రీమత్త్వగిరిరంగనాయక శతకమును” రచియించినందున, దానింజదివి, విమర్శించుటకుఁ బైనుదాహరించినపాఠశాలలో, నవంబరు తే ౨౯ దీ ఆదివారంసాయంసమయమునఁ జేరిన సభకు నగ్రాసనాధి పతిగా, బ్రహ్మశ్రీ అ-నారాయణశాస్త్రి. బి. యె. గారియ్యకొని శతకమును జది వించిరి. శతకశైలి మార్దవమై యున్నకతనఁ దత్సమాజకార్య దర్శిగారు దానిముద్రా పణ స్వాతంత్ర్యమును గవిగారివలనఁజెందిరి. తచ్ఛతకరామణీయక మునుగుఱించి, బ్రహ్మశ్రీ దుర్భా సుబ్రహ్మణ్యశర్మగారు పంచరత్నకందములు రచియించి కార్యదర్శి గారిచే వారికర్పణసేయించిరి. ఇట్టి చిట్టయగు శ్రీసుబ్బరాయకవిగా రన్యగ్రాను నివాసు లగుట నేట్టన నెఁజఁబాయనునసురాక, వారి ప్రతిబింబమునైన నిరంతరముఁ

జూడఁగోరి, ఛాయాగ్రాహిణీయంత్రమునఁ (ఫోటోగ్రాఫు) ప్రథమదినంబున వారి
బింబముఁ బ్రత్యేకముగనుమఱునాఁడు సుహృత్సహితముగఁ గల్పించుకొనియున్నా
రము.

గజమాల.

- చం. శ్రీనగరాజరాజ శశిశేఖరచంద్ర పటీరకీర్తిపా
ధోనిధిపుత్రికాహృదయ తోయజవత్పదమూర్తి, ధీరపం
చానన విక్రమక్రమజితాఖిలదానవ చక్రవర్తి, వి
ద్యానిధిసుబ్బరాయకవికప్రతిమానసుఖంబు లీవుతన్. ౧
- ఉ. సభ్యశిరోమణుల్ నవరసస్ఫురితమ్మనిసన్నతింప, సౌ
రభ్యసమున్నతంబనితిరంబుగ, నాధునికుల్ పురాణవి
ద్యేభ్యులుసంస్థరింపఁగ, బలీ! సదలంకృతులొప్ప “శ్రీకుమా
రాభ్యుదయప్రబంధము” ధరన్ రచియించె, నితండలంతియే. ౨
- ఉ. మున్ను, రసజ్ఞులెనన్మప పుంగవులెంతయునానరింపఁగా
వన్నెయు వాసియుంగనిరి, పండితులత్తటి? నిత్తటిందెనుం
గన్నవిసంబు, తత్కవులహా! పరిహాసపుభాజనంబులై
రెన్ననికెట్లు బాసయభివృద్ధియగున్ దెలివెట్లుగల్గెడిన్. ౩
- ఉ. హత్తినవేడ్కిఁ బెద్దనయొ యారిసమస్యలు పూర్తిసేయఁగా
జత్తవశీకరైకముగ శ్లేషరచింపఁగబట్టుమూర్తియిం
పొత్తఁగరామకృష్ణముఖు లుల్లసిలన్ గనుపట్టు కృష్ణరా
యోత్తముసత్సభందలఁప నొప్పుమెయిన్బుల కల్జనింపవే. ౪
- ఉ. లాఁతీపనుల్ల్యజించి, సకలంబుఁగవిత్వముగాఁదలంచి, భూ
నేతలప్రాపుఁగాంచినప్రణేతలు, వారలశక్తియబ్రమే
యీతఁడొ, హూణభాషఁబఠియించి; పరీక్షలనిచ్చి, కోల్వులొ
బ్రాతిగనుండియున్, రచన వారలతోసముఁడయ్యెనియ్యెడన్. ౫
- ఉ. సౌరతరంగిణీవికచ సారససారమరందమాధురీ
సారసమానమ్మె, భువనజాసనసారసలోచనాకరాం
భోరుహవల్లకీనినదము న్దలపింపఁగఁ జేసెనౌర గం
భీరభవద్వచోరచన పేర్తిబుధావళికింపునింపుచున్. ౬
- చం. సరసకవిత్వతత్త్వరససాగరపారగ! సుబ్బరాయ! నీ
సరసత, వాక్యమాధురియుసన్నతమున్, సముదంచితంబు, ని
ప్పరుసునఁ బెక్కుకబ్బములు పాయకొనర్చి, సదాన్ద్రభారతీ
స్ఫురదురుభూషణంబులిడి, పొల్పునహింపుమునిత్యకీర్తివై. ౭

చం. అతులవచోమృ తాఢ్య విబుధాదరణీయకలాకలాపసరి
తతసుమనఃప్రమోదకర సందితసత్కులసుబ్బరాయ! పూ
జితగతినీదురాకకిట సింహపురీద్విజులెల్లఁ బ్రీతులై
మతిఁగడునుల్లసిల్లి, గజమాలనొసంగిరి సంతసింపుమా.

౯

పూండ్ల - రామకృష్ణయ్య,
“అమృదితగ్రంథచింతామణి” పత్రికాధిపతి.

౧౨-౧౧-౯౩.

కం. శ్రీమద్వావిలికొలనుకు లాన్మృతజలరాశిచంద్రుఁ డనుపమకవితా
శ్రీమహితహితవచస్క గ్రామణీశ్రీసుబ్బరాయకవిరా జెలమిన్.

ఉ. సభ్యజనస్తవార్హస్తదసంపద సాంపుననింపునింపుసౌ
లభ్యముగల్గుశైలి విపులంబగునర్థము నౌకవిత్వవా
ల్లభ్యముస్వాత్మసాత్మకఁ జెలంగనొనర్చినయట్టిశ్రీకుమా
రాభ్యుదయప్రబంధములనా ప్తులకీదనయొద్దనుంచుటన్.

మ. సనయశ్రీరఘునాథనామపుర వాస్తవ్యండుసంస్తవ్యధీ
ఘనుఁడద్యన్నిరవద్యకవితా కల్పండుభాస్వద్దయా
ఖనియూర్ వేంకటసుబ్బయ్యార్యమణి ప్రేంఖి శ్రేణునంపించెఁబే
ర్చినదద్దంధముఁ గ్రొత్తపల్లికులజ శ్రీచర్లనాభార్యచేన్.

కం. శుభవిభవహేతువనిత్ర త్యభివందనపూర్వకముగ దానింగొనినే
నభిలషించితిఁదత్సన్నిభమితరగ్రంథముండునే యిపుడెందున్.

సీ. ఎద్దానిపదగుంభజృంభణంబరయ ముత్యాలహారముగ్రుచ్చినట్లుమించు
నెద్దాని యర్థసమృద్ధివిమర్శింపఁ గరతలామలకమై గానుపించు
నెద్దాని రసపుష్టి నెంచిచూచినచిన్ని పూఁడే నెపలుకులపురుడు గాంచు
నెద్దానివృత్తియుద్వృత్తినీక్షించినమిన్నేటి పెన్నీటిమెలపుగాంచు
నద్దిరాయెద్దిరాజిల్లు నుద్దిరాఁబు, రాతనగ్రంథములు తన రీతితోడ
నిఖిల సూరిశిరశ్లాఘనీయగరిమ శ్రీకుమారాభ్యుదయకావ్యశేఖరంబు.

ఉ. లంకలపల్లినత్కులకలాపకలా పరిపూర్తిశాలిని
శృంకరసప్రసార విలసత్కవితాలలితాను భావశ్రీ,
వేంకటసుబ్బయ్యార్య సుకవీ యకలంకపుఁగూర్చిపేర్చినా
వంకనుజాపితార్యులు స్వభావశుభావహసౌహృదుల్లదా.

(SD) దేవులపల్లి. సుబ్బరాయశాస్త్రి.

పితాపురము. ౨౪-౨-౧౩.

శ్రీకుమారాభ్యుదయంబమ నొకగ్రంథరాజము మాకార్యస్థానమున కంపంబడిన దానిందిలకించినారము. ఇయ్యది కడపజిల్లా టంగుటూరిరేంజి రివిన్యూ ఇన్స్పెక్టరు వావిలికొలను సుబ్బరాయకవిగారిచే రచియింపఁబడినది. మూఁడాశ్వాసములు గలది. అందు ప్రథమాశ్వాసము ననంగజాతుఁడనంగుఁడగు కథయు, ద్వితీయాశ్వాసమున శ్రీరుక్మిణీసరిణయ వృత్తాంతంబును, తృతీయాశ్వాసంబునఁ బ్రద్యుమ్నునిచరితయు, నతిమనోహరంబగు శైలిని వర్ణింపఁబడియున్నవి. ఈగ్రంథమందలి శబ్దార్థాలంకారంబులును, తత్తత్కాలోచిత శైలియు, భావిసూచకంబులగు పలుకులును, హృదయంబులై, యనన్యసాధారణంబులయి, నెగడుచున్నవి, వేయేల? గ్రంథముచూడఁజూడఁ రుచ్యమయి యెన్నినూఱులు చదివినఁగానివినుగుఁ . బుట్టింపనిదియయి యున్నది. గ్రంథమునందలి గసవంతములగు కొన్నిపద్యముల నిందుఁబ్రకటింతమనిన నేపద్యముఁ జూచిన నొకవిశేషము కలగయి యుండుటంబట్టి యప్పనికిం బూనినచో నీయొకపత్రికయందు స్థలముచాలదని నగచెదము. దీకిని సాటియగు గ్రంథము చిక్కుటయరుదు. నిఘంటువు తెన్నే నీకవిగారికి ముఖిస్థములగునని యీ గ్రంథము తెలుపుచున్నది. చతుర్విధకవితల కిరణయి వివిధాలంకారంబులం బొదలుచు నింపునింపుశైలివ్రాయంబడి యుండు నీ గ్రంథము సుజన సమావరణీయంబగుననుటకు సందియమున్నే? దీనిందుదముట్టఁజదివియార్థముగ్రహించినవారికి నాంధ్రంబున నూతనశబ్దము గన్పట్టదని నొక్కివక్కాణింపఁదగును. కావుననీకవి నాంధ్రమాఘుఁడని సంభావింపఁదగును. గ్రంథకౌరవముంబట్టి యెంతవ్రాసినను దనివిచాలకున్నది. ఇట్టి యుద్గ్రంథము మాకొసంగిన నీకనీశ్వరునకెంతోకృతజ్ఞులమై వందనములాచరించుచున్నాము.

ఇట్లు,

ఆంధ్రప్రకాశిక - పత్రికాధిపతి.

౨౬-౩-౯౩.

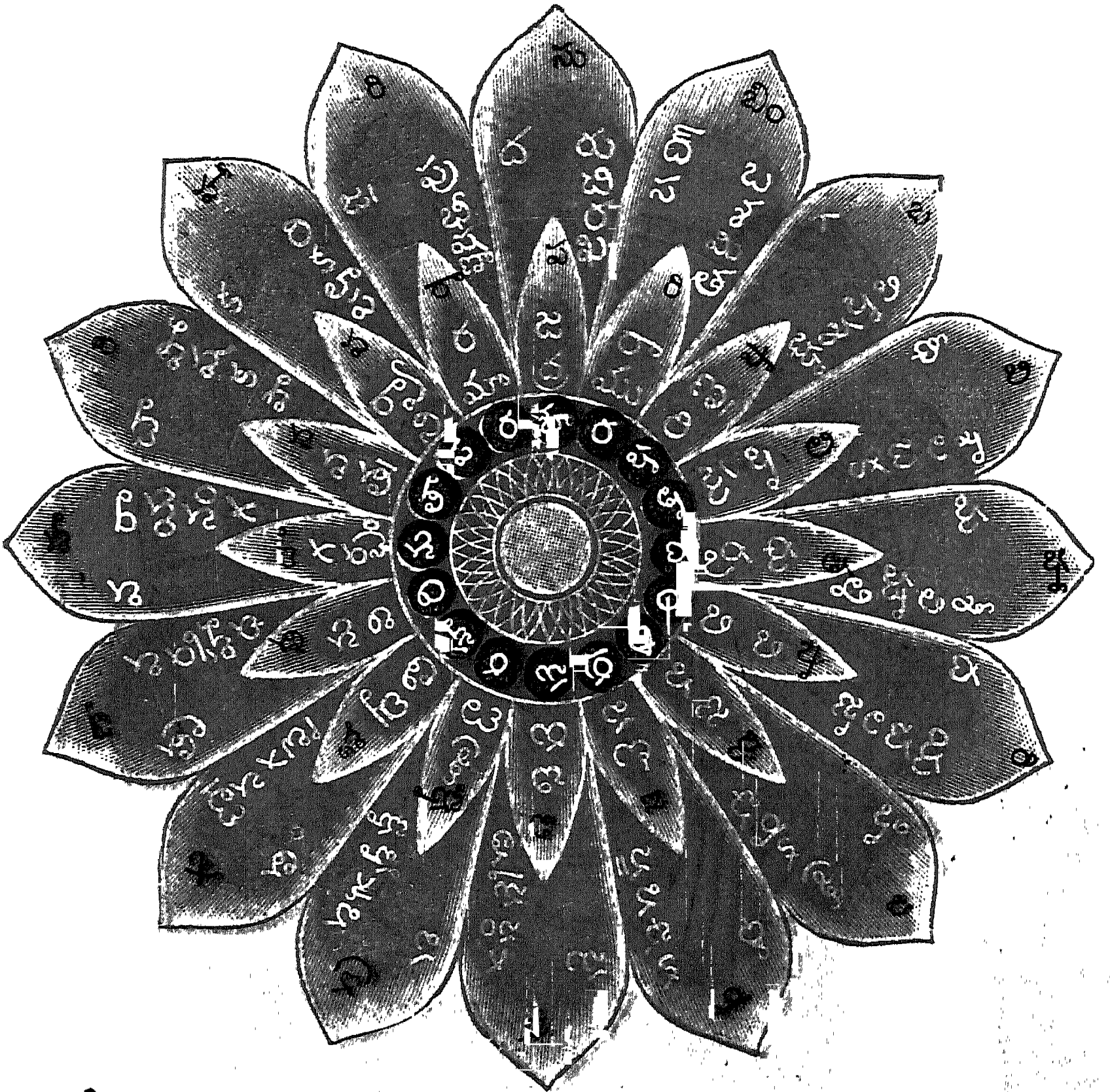
పుష్పమాలికా బంధము.

సురవరధీరధీరశుభశుభ్రశుచిస్ఫురహారధారణా
నరవరపారవారణగుణశ్చనాతచలాచలాచలా
దరికిరిదారితారిధరధర్తనాధిపరూపగోపయా
శరవరమారమారసమనద్రనవాసపరాపరాపరా.

ద్వాత్రింశద్దశపద్మ బంధము.

సీ. సురుచివిసుభగసంస్తుతరణశ్రీ భూపద్రవగేహభూనూతిదాషితగుణ
నగవైరివినుతతృణావర్తహాధనుర్భంగదావహారాయనంగతాత
వనచారిపోషక పాపనిర్వాపకహారికలాపరమారరాజ
రిపుభీషణాశూద్రజపదసురుచిరఖరము రారిసద్ బింబశమితహరిణ
పాపబవినాశభూతానువాలిధీవి శాలబకదర్పధుతమహాశీలిమాలి
రవివిసాదరయచలజానవజమహిప శ్రీకరాభర్తవటజధీరాక భవన.
తోటకము. సురసూరినుతాపరశూరహతా దరధర్తవిభూషితదానపరా
పరిపాలితసామజభద్రగుణా హరిహారిసుబింబవిహారసరా.

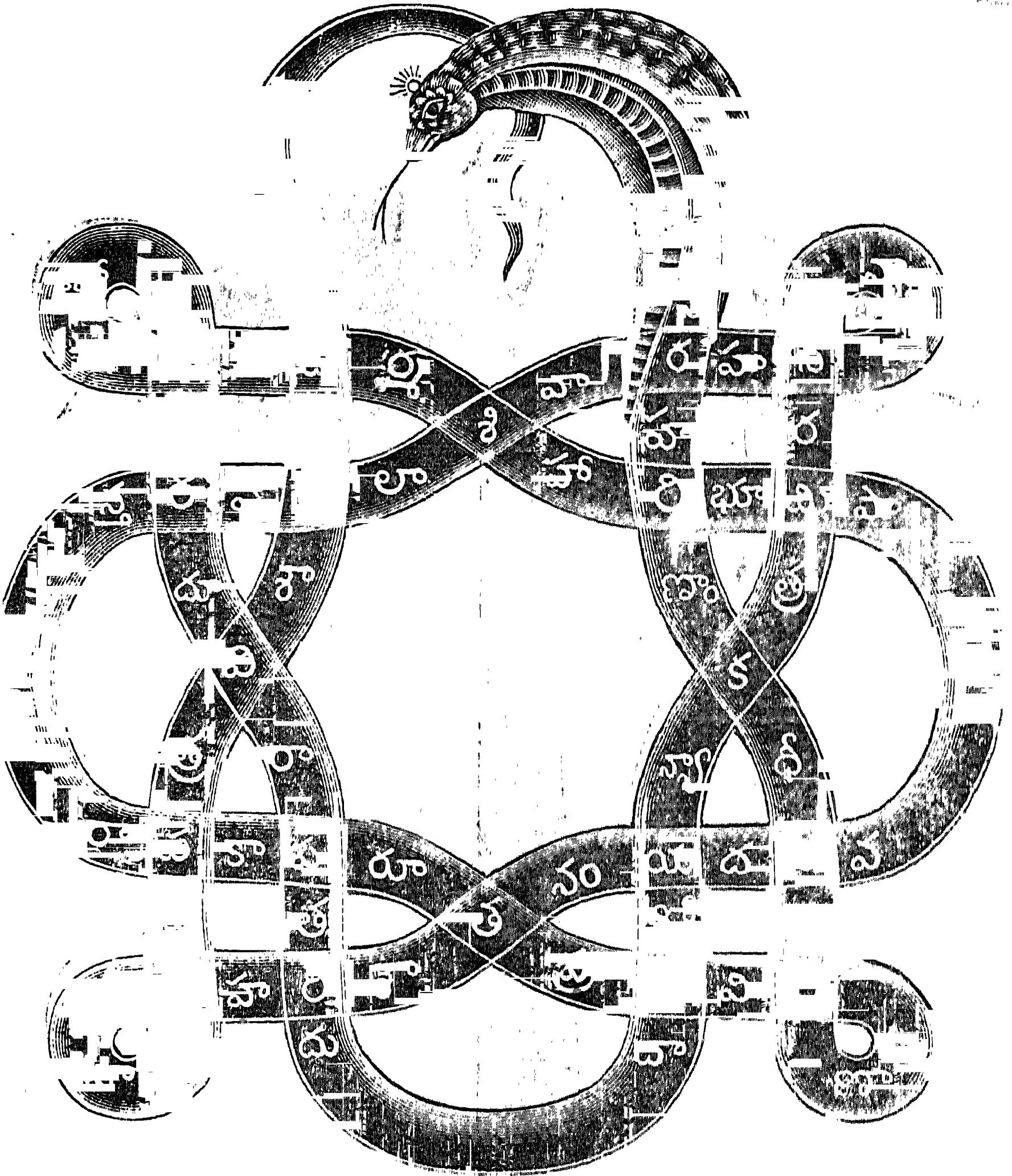

దీనికి లక్షణము. మం. పా. క. క. తము.

శా.వత్రంబుల్ పదియాఱులోపలఁ బయింబత్రంబులాక్షాత్రమే
పాత్రంబౌనటువ్రాసి నీనములిఖింపం గేనరాగ్రం
బత్రాగ్రంబులనున్న వర్ణములచేఁ బద్యాంతరంబే నిదె
ద్వాత్రింశద్దశపద్మబంధము ప్రబంధశ్రీకిసద్దంబగున్.

నాగ బంధము.

చం.నరహరిణాంక ధీరధరణా రవివిశ్రుతహాసకా పరా
 స్తర పలలాశివారహాననా నరమిత్రక న్యాయకోవిదా
 దురితపరా విదూరభయ తోయదచర్మ శిహారి భూమిచా
 వరద యనంత శౌరిహరి నారిజపత్రవిశాలలోచనా.

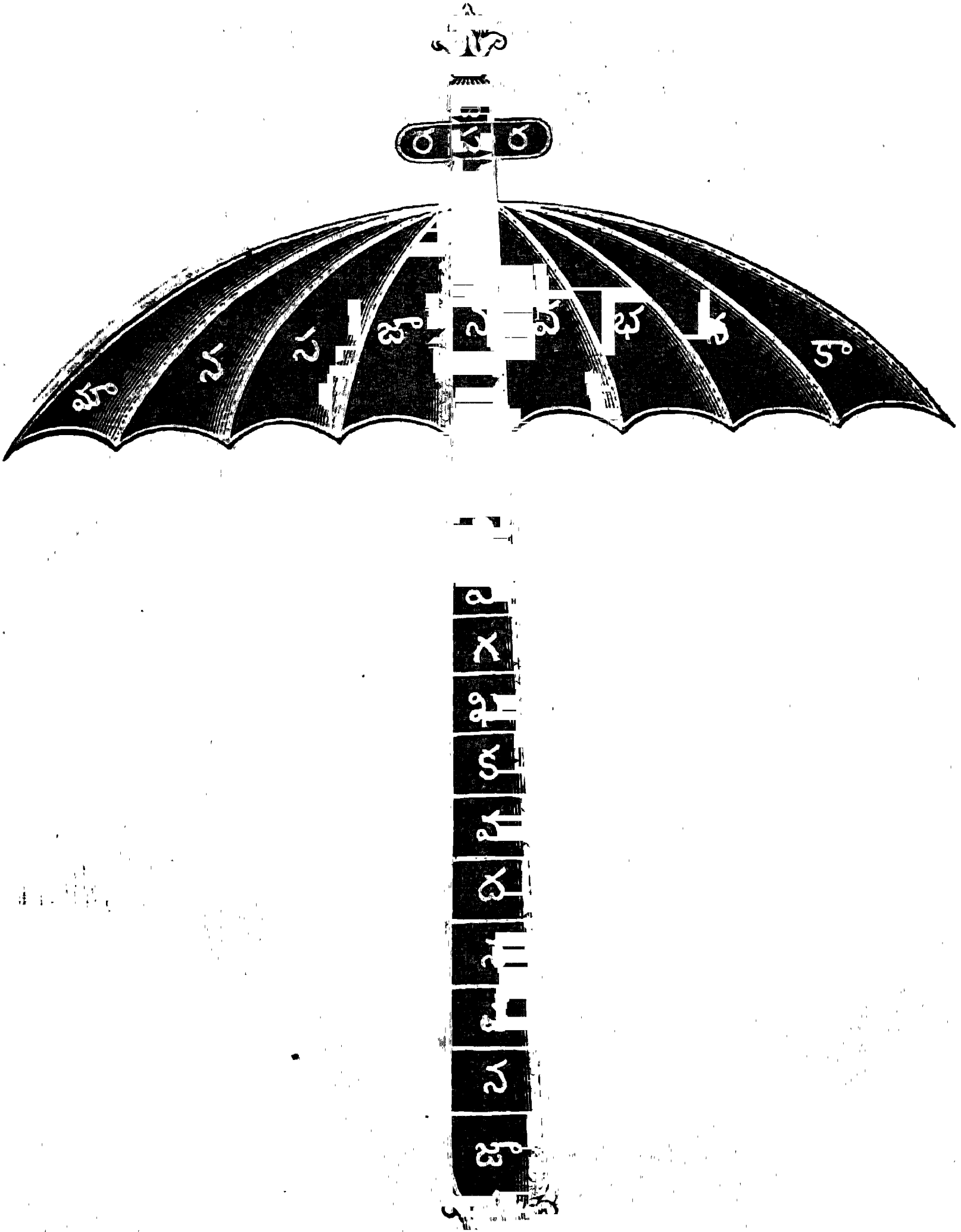
ధత్ర బంధము.

కం.జా న వనదన క ఖగవ వి

భా నవ పర పదప ర వ వ వనజానన మా

మానన జా నవ భ న కా

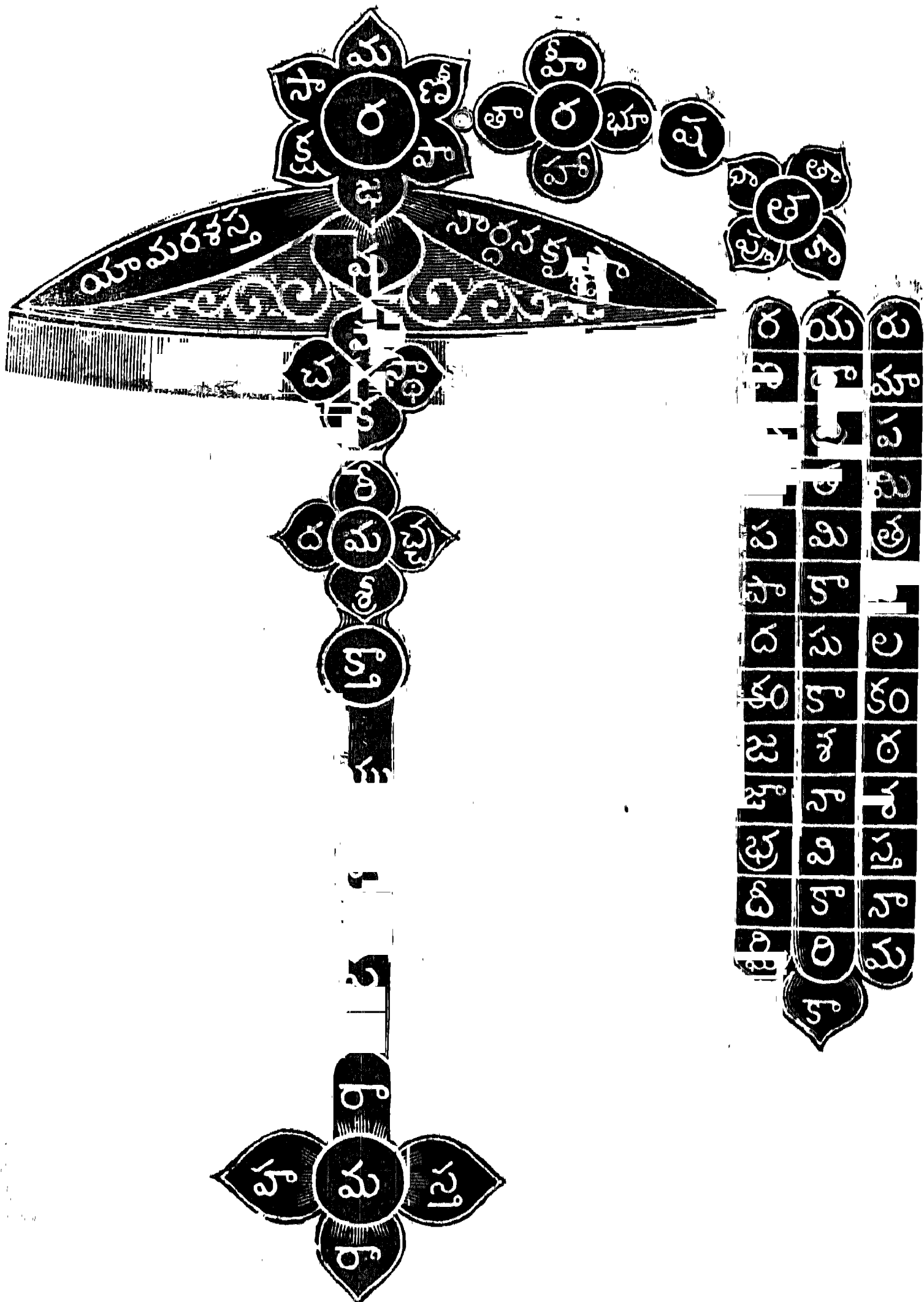
కా న భవన భా వి పగ ఖ క వదన వనజా.

శ్లోత చ్చత్రము.

దోధకము. రామ హమస్త మ రా పట యుక్తా, శ్రీమదమచ్చమరీకచకస్థా
సామజరక్ష రసారమణిపా, యామరశస్త జనార్దనకృష్ణా.

సుగంధి. తారహిరహారభూష ధాతతూతపుంతకా, కారణస్వరూప పాదకంజజా
భ్రదీర్ఘికాకారికావినాశకానుకామితప్రదాయకా, కారుమాపమిత్రనీలకంఠశస్త్ర
నామకా.

గుచ్ఛబంధము.

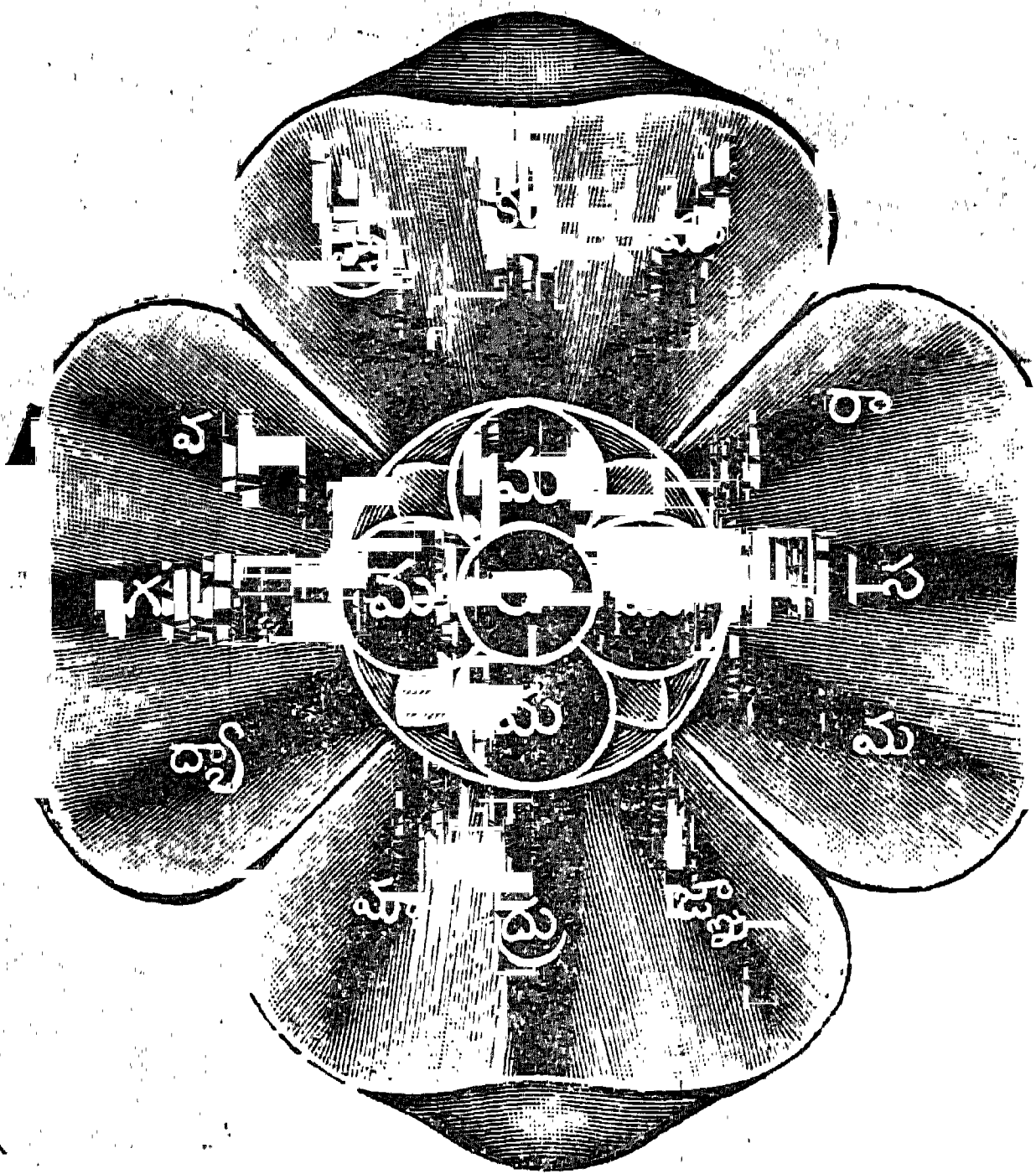
—ॐ—

మూలావకము:—రామ కుమారా సమరా

రామసమజ్ఞా ద్రుమరా

రామద్రు మాద్యా గమరా

రామగవస్తా కుమరా.

గోమూత్రికా బంధము.

కం సురవరసంస్తుతవదనా కరిరాజనుతా ధృతదర కరిలేపహరీ
మురహరినిస్తులవదనా గిరిరాజభృతాజితపరకిరిరూపహరీ.

సురవరసంస్తుతవదనా కరిరాజనుతా ధృతదర కరిలేపహరీ
మురహరినిస్తులవదనా గిరిరాజభృతాజితపరకిరిరూపహరీ

ఖడ్గ బంధము.

కం. ఖరమురసురవరవరహర కరధృతదరచక్రనందకకమలచాపా
నురహస్తుత్సంధాయక కరపదసాహస్రనీలకంధరరూపా

ఖరమురసురవరవరహర కరధృతదరచక్రనందకకమలచాపా
నురహస్తుత్సంధాయక కరపదసాహస్రనీలకంధరరూపా

పాద గోపనము.

కం. రామా మాధవ వరతే, జా మానవరత్న సముఖ శరజవిభా న
ద్దేనుకసుభూషణామా

ఈపద్యమందు నాల్గవపాదము గోపనము చేయఁబడి యున్నది, ఎట్లనిన వ్రాసి
యుండు భాగమందలి బేసియక్కరముల నెల్లఁ గ్రమంబుగఁ జదువఁగా 'రామావరజా
నరసఖ రవిసమసుషమా' అనునాల్గవపాద మగపడును.

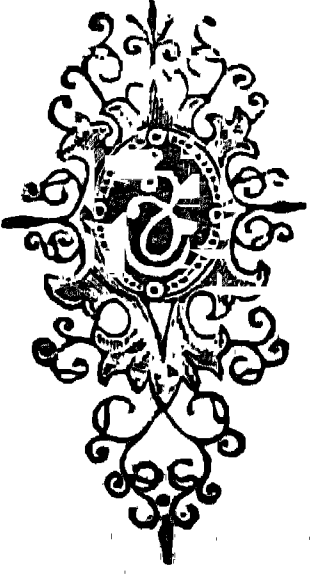
శ్రీరామచంద్రాయ నమః.

శ్రీశారదాయై నమః.

శ్రీహయగ్రీవాయ నమః.

శ్రీ కుమారాభ్యుదయము.

ప్రథమాశ్వాసము.

వైసర్భివినాహవేశ జన్మికై చేతోభవుం డుద్ధతిం
గోవిందున్నిజమాకటాక్షశరరుక్మోదండకోదండుఁ డై
తీవి న్నొంచెనొ వేగఁ గైకొనుము తండ్రి! యంచు నా రుక్మిణీ
దేవీపాదము వట్టుశౌరికరుణాదృష్టుల్ ననుం బ్రోచుతన్.

౧

శా. ఊమాబద్ధనితంబబింబమువయిం గాన్పింపఁగాఁ గాంచి ను
శ్రీమన్దంజవతంసనాసనలు వాసింపంగ ముక్తావళి
గ్రామశ్రీలహరీచరోత్కళఫరీవ్రాతంబు నాఁ గర్ణికా
ధామం బొప్పఁగ నాదుధామమున నిత్యం బుండుమా భార్గవీ.

౨

చం. లలితమణీవణీచకకలాపకలాపవిలాసభాస ని
స్తులితకలాపనూపుర వసుస్ఫురకంకణమంజులూంగదో
జ్వల తపనీయమంజులనిశాహరిచందనపుల్ల కేతకీ
దళనవమిత్రజైత్ర మగుతావకరూపముఁ జూపు భార్గవీ.

౩

నీ. ఏచిన్నెలాఁడికి నిర వైనచెన్నులసాహిత్యగీతముల్ స్తనయుగంబు
నేవన్నెలాఁడికి నిం పైనతనవన్నె సాక్షి స్వాశ్రిత ముళేస్సంపదలకు
నేయెమ్మెలాఁడికి నీహచే విహరింప నైగమశ్రేణి ఘంటాపథంబు
నేమందయానచూడామణి యెఱిఁగించు నజ్ఞానతిమిరావహారి యంచు
నిట్టిజనయిత్రి భువనసమీష్యగాత్రి, పలుకులకు మేటివేల్పు రేవెలుఁగుఁదాల్పు
వత్సలత్వంబునను సుధీప్రథితుఁగాఁగ, శాంతిసంయుతుఁగాఁగ న న్నలుపుఁగాత. ౪

ఉ. తమ్ములసూమతోడు, వెలిదమ్మి మెలంగెడువాఁడు, తల్లి పొం
దమ్ముల నాడుప్రోడ, పినతమ్ముఁడు దమ్ములఁ జమ్మువాఁడు, వా
దమ్ముల ముండునాలు, బలుదమ్ములతూఁడులతిండి తేజి, వా
దమ్ములు పెట్టువట్టి, గలధాత చిరాయు వొసంగుఁ బొంగుచున్.

౫

- ఉ. వారిజనాభదివ్యపదవారి శిరంబునఁ దాల్చి భక్తిమై
వారిరుహక్షపాకతలభాసురపావన కేశపాశుఁడై
వారిరుహప్తవంశనరపాలశిఖానుణిరామనామచిం
తారతి నొప్పవైష్ణవజన ప్రవరు నిత్యికంతుఁ గొల్చెదన్. ౭
- కం. రతిపతిరిపునతి హిమనిల, గుతనయ మృగపతితురంగ హరిసహజాత
న్వితతనిగమవిన్నికరవి, నుత సితకరకచకలాప నుతియింతు నెదన్. ౮
- శా. స్విష్వగ్రోగ్రవిలోకనారికులహృద్ధృత్యంధకారాయుతా
భీష్వత్యంతప్రభావపూర్ణుఁ బ్రణతాభీష్టైకదానేచ్ఛ నూ
నేష్వాసారితనూజనాగముఖదేవేశేష్య విఘ్నఘ్నని
న్విష్వకేసు మదిం దలంతుఁ గృతి నిర్విఘ్నత్వముం బొందఁగన్. ౯
- కం. కైటభమధ్వాద్యరిదు, ఘ్నాటవరాటకమదేభు శుభు మావిభుని
నాస్ఫటికశిలాభు సన్నతు, ఘ్నోటకవదనుం దలంతు గురుతరభక్తిన్. ౧౦
- శా. శ్రీమద్రామకథాసుధారసజగీర్వీచీపరిభ్రాజితో
ద్దామోద్ధామగభీరమానససుధోదన్వంతుని నన్తుని
నోమా ర్కేక్షణమాటుమూర్తి యగువ్యాసుం గాళిదాసు న్వచో
భామాన్యాత్తుల దండిబాణకవులం బ్రార్థింతు వాక్కుద్ధికిన్. ౧౧
- ఉ. నన్నయభట్టుఁ దిక్కకవినాథుని భాస్కరు శంభుదాసుఁ బె
ద్దన్నసు సోముఁ బోతనను దద్దయుఁ దిమ్మనబట్టుమూర్తుల
న్నన్ననమీట మానసమున నిరినాథుఁ గవీశు రామకృ
ష్ణు న్నుతసత్కవీశ్వరుల సొం పగుతద్వచనాప్తి కెన్నెదన్. ౧౨
- ఉ. భూమిఁ గరంబుమేలుపదముల్ గన మేలుపదాళి శ్లోకస
ద్రామమె గ్రామము నివిమలరాజదలంక్రియలే యలంక్రియ
ల్లామితదాయి రామవరకల్పమె కల్పముగాఁగ నద్దిరా
శ్రీమహిళాకటాక్షమునఁ జేకుటె మా కిఁకఁ దక్కు వేమిటన్. ౧౩
- మ. కలనేఁ గోరునె దంతహీనుఁడు పొసంగన్ నారికేళంబులం
జెలు వొప్రథవరాంగనారతసుఖశ్రీ పండుఁ జే మెంచు ని
స్తులసాహిత్యవిశేషధీరహితచిత్తుల్ మెత్తు, రే మెంత్తు ని
స్తులసాహిత్యవిశేషధీరహితచిత్తుల్ ప్రౌఢకావ్యంబులన్? ౧౪
- కం. దోషంబులు పొసఁగినచో, దూషింపక యుండ వేడుదుం గుణవిలస
ద్భాషాయోషాహృదయగ, వేషమనీషావిశేషవిబుధాగ్రణులన్. ౧౫

- కం. అరయునెడ దోషగుణములు, పొరసిన లోఁ గొండ్లు బయలు పుత్తురు విబుధు
ల్లరళముఁ గంధరమున నిడి, శిరమున ధరియింపఁడే శశిఁ శంకరుఁడున్. ౧౫
- వ. అని ప్రారీప్సితగ్రంథ నిష్ప్రత్యూహ పరిసమాప్తికి సంప్రదాయావిచ్ఛిన్నంబుగ
దేవతా నమస్కరణంబును సుకవిబహుకరణంబును గావించి యొక్కనాఁడు. ౧౬
- చం. ఇరువదియేనుహాయనము లేగెను నేటికిఁ జూడ నాయువం
దరయఁగ నర్థ మేగె నన నౌ నొకయప్పుడు రామ కృష్ణ యం
చిరవుగ నోరఁ బల్క నిక నే నిటు కాలము రిత్త వుచ్చినం
గరుణఁ దలంచునే యముఁడు కాఱియ వెట్టక పోవ నిచ్చునే? ౧౭
- చం. తెల తెలవాఱి లేచి కడుదీర్ఘపథంబుల ముండ్లు గండ్లు కా
ల్వలు బలితంపుటేఱులును వంకలు డొంకలు రొంపి కంపలు
జ్వలములు నాక ద్రిమ్మరి నిశాసమయంబున వత్తు నింటికి
నబ్బలిసిన చెట్లనీడలును బావులపంచలు నావె కావొకో. ౧౮
- మ. అవమానంబు సహించి నిశ్చలతఁ దద్ధానంబునే చేయుచుం
బవలు న్రేఱును గూర్కు నాఁకలి దగ న్నాఱించి శీతోష్ణసం
భవభేదంబున కోర్చి జాములుగ నిల్వం జేసితే దైవమా!
యవురా సేవకవృత్తి! యోగిగతిఁ జేయం జాలితే యన్నిటన్. ౧౯
- ఉ. కోపము రాదుగా పలువకూఁతలు కూసిన వింతు నుండినం
దాపము తోఁవ దాతసమునం జరియించుచు నెంత యుండిన
స్తేపనభూషణుం బడయ లేదు మనం బిఁకఁ నేమి చెప్పఁగా
నోపిక లెచ్చెఁ గష్టముల; యోగికి మాకు నిఁ కేమి భేదమో. ౨౦
- చం. క్రియలను మాకు యోగికిని గీసయు భేదము లే ద దె ట్లన
నృయమున మేము భుక్తికలు, భక్తిని యోగియు ముక్తిపొంటు, బ
లయమునఁ గష్టము ల్వడుచు వ్రాలుదు మార యమోపమాను లౌ
భయదులు దుష్ప్రభు ల్నిజమవంద్యులు కారొకొ సేవకాళికిన్. ౨౧
- తే. నిష్కపటముగ మది నిల్చె నిష్కపటము, లందు యోగికి బ్రహ్మంబునందాబలెను
సేవకుల నెల్లి యోగులఁ జేయఁ జాలు, వీఁక నధికారు లర్హుల నాకునుతికి. ౨౨
- కం. తాఁగ యటందురు పలికిన, మూఁగ యితం డండ్లు మానముచు వహియింపఁ
జోగి యటందురు సాధువు, యోగికి సాధ్యంబె తప్ప కుండం గొల్వన్. ౨౩
- కం. పొట్టకుఁ బుట్టంబునకును, జెట్టగుకష్టంపుఁగొల్వఁ జేయఁగ నేల
పుట్టించినవిధి నోరను, బెట్టించునె కసవు మెసవఁ బెట్టఁడె కూడున్. ౨౪

కం. అపత్కాలమునందును, నూపింపం బడనికొల్వ నూధిగఁ జేయఁ
బాసం బని విడ నింట, న్నాపశులకు లేదు పూటసామగ్రి కటా.

౨౫

శా. లా నొక్కింతయు లేదు సేద్య మవలీలం జేయఁగాఁ గానమై
జేవం గ్రాలదు గుత్త కైన నొసఁగం జే నేని లే దొక్కఁడు
న్నీవీశూన్యఁడఁ జేయ నెట్లగునొ వాణిజ్యంబు బ్రాజ్యంబుగ
నైవంబా మహిఁ గొల్వదక్క బ్రదుక న్నాకుం బధం బే మిఁకన్.

౨౬

వ. తద్దోషపరిహారార్థంబు.

౨౭

కం. నారాయణవివిధకథా, పారాయణపఠత సతతపఠవశుఁ డైన

స్వోరభవసంభవం బగు, పోరాములు తొలఁగి పోవుఁ బో రాముకృపన్.

౨౮

వ. అని తలంచి విబుధప్రమదప్రదంబును సుగుణానుబంధబంధురంబు నగు నొక్క
ప్రబంధంబు రచియింపఁ దలంచు చున్నెడ.

౨౯

సీ. శతకోటిశతకోటిశతకోటిసత్త్వభాకలితోరుకొఁజేయకంబునాఁడు

ననయమ్మ ననయమ్మ గొనయమ్మనను జిమ్మనించుఁదాలుపుజిగి మించువాఁడు

ఖగరాజఖగరాజఖగరాజస్థతుఁ డిద్ధఖగరాజరాజుల కనులవాఁడు

ఘనఘసాఘనఘనాఘనఘనాఘనరత్న పృథులకాంతుల విడంబించువాఁడు

కరములను విల్లు బాణముల్ గలుగువాఁడు, పొన్నదుప్పటి నొప్పెడివన్నెకాఁడు

నొసట నూర్ధ్వత్రిపుండ్రముల్ సొసఁగువాఁడు, జానకీపతిమదిని సాక్షాత్కరించె.

వ. ఇట్లు కరుణాశరధి యగుదాశరధి దోచి యేతత్ప్రబంధనిర్మాణంబునకు నియో
గించిన నేనుచు సుగుణగణసంభావనీయయు సువృత్తసమాదరిణీయయు లసదలం
కారకమనీయయు విమలవాక్చతురిమామేయయు సర్థవతియునగు నాకృతికన్య
కాలలామంబు నాయనకు సమర్పించువాఁడనై.

౩౦

కం. ఇర నగునాకృతికన్యను, హరికి సమర్పించుపుణ్య మబ్బెను నాకు

స్థరణిని మత్పూర్వభవా,చరితతపఃఫలముఁ బొగడ శక్యం బగునే.

౩౧

కం. జగదధిపతి, నాకృతిపతి యగుచుఁ గరం బలపై పెల్ల హాటకమునకుం

దగులట కాదే వలపులు, పొగ డొందుట యబ్బురంబె బుధసంఘములన్.

౩౩

కం. నిర్విఘ్నంబుగఁ గొనకొని, సర్వామలలలితవచనసంపద లొసఁగ

న్నిర్వక్రగతిని ఖగరా,జార్వఁడు కలుగంగఁ దక్కు వగునే యనుచున్.

౩౪

కం. మది నిశ్చయించి సుమతిని, జదివిన విన భక్తియుక్తి సరసకుమారా

భ్యుదయం బొసఁగుకుమారా,భ్యుదయంబు రచింతు విబుధు లుత్కర్షింపన్.

౩౫

ఉ. ఎన్ని భవంబులం దొలఁగు నీక్షీతిఁ గావు రటంచు జన్మముం

గన్నదియూదిగా నిఖిలకష్టముల న్దనకై సహించుచు

స్తన్ననఁజేసి మన్చుతనమాతయుఁ దండ్రీయునప్పుఁ జిత్తమం
దెన్నఁడుఁ బాపఁగాఁ దలఁపఁజేసి తదీయమహాఘనంఘముల్.

3౬

వ. అని తలంచి యేతత్కృతిముఖంబున మదీయవంశం బభివర్ణించెద.

3౭

సీ. మానితవస్తువితానచంచద్దామ మై పన్నె కెక్కినయట్టికడప
యఖిలపురీకల్పనాభ్యాసకౌశలస్థిరసరోజాసనసృష్ట కడప
యీశసన్నతవేంకటేశపాలితదేశగర్భ ప్రవేశసంకలిత కడప
సకలసౌభాగ్యసతౌఁ ఖ్యప్రచాయకంబై మేలుప్రోలుగ నమరు కడప
చెలఁగు నవ్వీట సరిదాధ్య చిత్రకూట, కూటసమమంజులాలయకూట మణుల
మైనసిరి కాటపట్టు బుధాళివాట, మమరు మోచముపేట సౌఖ్యములమూట.

కం. ఆవీధిని వసియించెడు, భావిభవులు గోలకొండవ్యాపారులలో

తీవి నీటి చెలంగెడు, వావిలికొలనికొలమందు వఱలెడువారల్.

3౮

శా. "తొరం బైనతపోవిశేషమున సద్యోజాతవక్త్రంబునన్
గారీవల్లభుచేత దీక్ష గొనియె న్నవ్వులం దొక్కఁడై
తారావీధి నలంకరించెఁ గనియెం ద్రయ్యర్థ సంఘాతము
న్భారద్వాజమహామునీంద్రుఁ దగదే భక్తిం బ్రశంసింపఁగన్.

ఉ. ఆమునిసాధునన్వయమునం దుదయించె సుధాపయోనిధిం
దామరసారిభాతి వసుధాత్రిదశాన్వయ భూషణుండు భా
షామలహారసాయకమహామణి వేంకటరామపంతులు

నీమహిమాధికుండు వరధీరగుణుండు కులాగ్రగణ్యుఁ డై.

౪౦

కం. ఆతనికి నిర్మలతనూ, జాతుం డై వెలసె వసుధ సవనారంభో

ద్యాతఘనధూమమున ఘన, మాతతముగ ధూమయోని యనుపే రందన్. ౪౧

ఉ. వేంకటరామదీక్షితనువిశ్రుతనాముఁడు సద్గుణోత్కరా
లంకరణాభితాముఁడు విలాసవిశేషజితాబ్జసోముఁడుం
బంకజలోచనాంఘ్రి వృథభక్తిసుధాముఁడు సశ్రీభాసము
ట్టంకితదిగ్విటంకుఁడు ప్రధాకలితుండు మనుష్యమాత్రుఁడే.

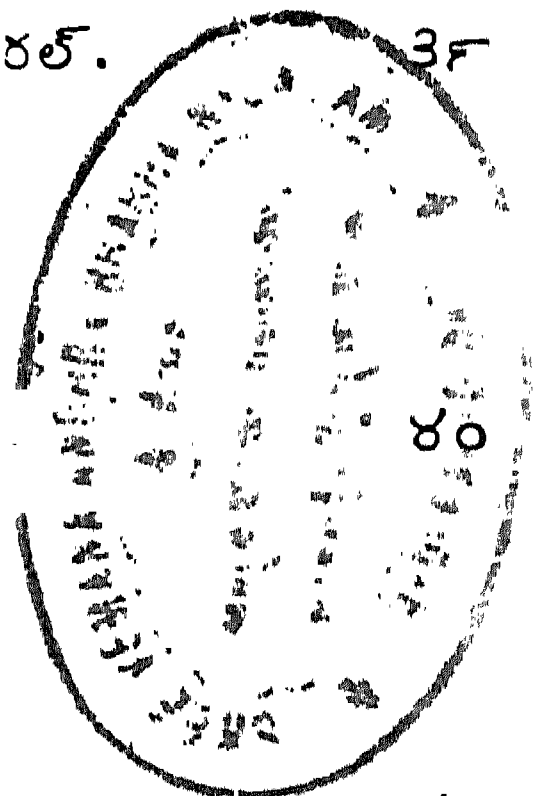
౪౩

కం. ఆతనికి గాదిలితమ్ములు, షీతిలో రత్నాజయనఁగఁ గృష్ణాజయు నా
నతులితగుణమణిహాగులు, వితతయశుల్ గలరు వేదవిదు లై యందున్.

౪౪

ఉ. మహనీయమూర్తుల మహత్తరకీర్తి జగాన సుస్థిరం
బై మెలఁగున్ స్థిరాకృతిని నావిధుతారకభాస్కరంబుగా
శ్రీమధువైరినత్కృపను శేషమహాగిరిఁ గాంచి రంగన
ద్ధామమున న్విలాస్థలిపి దద్దయు సాక్షి చుఁడీ మదుక్కికిన్.

౪౫

తే పిన్నపంతులు నాంచారుపేరఁ బరఁగు, లలనయందుఁ దగఁ గాంచె లలితగుణులఁ
జెలఁగి శ్రీలక్ష్మణార్చ్యుని శ్రీనివాసు, రంగరాయాహ్వాయుని సుధీప్రథితమతుల.

కం అమృహసీయులు క్రమమున, సున్నతి నుద్వాహ మైరి సరసతమై మం

గమను గుప్పమను ల,క్షమను శృంగారవతుల నాధ్వీమణులన్.

౪౭

చం.లలితసుధీసుధీరగుణలక్ష్మణలక్ష్మణమంగమాంబలం

దలరఁగఁ బుట్టి రంతట నిరంతర సత్యుఁడు రామచంద్రుఁడుం

జెలఁగె ఘసీతమాంబయును శీతమరీచియు లోకమాతయుం

గలశపయోధివీచికలఁ గాంతిని సంపదఁ బుట్టినట్లుగన్.

౪౮

కం.ఆరామచంద్రకీర్తి వి,హారము జగదాళి నలుప నజవాక్సతులుం

గౌరీశివులును గూటమిఁ, గూరిమి విడ రవలఁ బొందు గూరదొ యనుచున్.

౪౯

వ. అతండు.

౫౦

కం.వరపూతగుణోపేత, స్వరిశీలవ్రాత భువనవంద్య స్థితం

గరిమంబునఁ దాఁ గైకొనెఁ, బరమవిధి వ్రామచంద్రభాతిం బ్రీతిన్.

౫౧

కం.ఆవరదంపతులకు వసు,దేవునకుం దేవకికి విధిజనకుభాతం

బావన తేజుఁడు కృష్ణుఁడు, భావింపఁగఁ గలిగె వంశపావనుఁ డగుచున్.

౫౨

సీ. పరభామినీసహోదరతఁ జావునెకాని గోడగింపఁడు వారికూటములను

చే నైనయుపకృతి సేయఁ బూనునెగాని పరులసేగిఁ గన నోపండు మదిని.

బరులయందును బంధుభావ ముంచునుగాని బంధులఁ బెరివారిభంగిఁ గనఁడు

వీరవైరులఁ దానె వెడల నడుచునుగాని పురము వీడఁడు మహాదరముచేత

బలముఁ జలమును విమలప్రాభవము యశము,భాగ్యసౌభాగ్యగరిమను బ్రబలువాల్లి

కొలసికృష్ణునితో సాటిగలరె యొరులు, కృష్ణుఁడైన నాతనియన్న జిష్ణుఁడైన.

౫౩

కం.పరమాదరమున ఫణిపతి, గిరికిం బ్రహ్మాత్సవంబు కేళిం గనఁగా

నరిగి యట బంధు లలరఁగ, పరరతిమై రుక్మిణి నివాహం బయ్యెన్.

౫౪

సీ. పేరుమాత్రన గాదు సారరూపంబున రుక్మిణి తా నొట రూఢి పఱిచె

ప్రవిమలసూనృతవాణీ ప్రవృత్తిని సత్య తా నొటచు జాటె జగతి

మల్లికాకుందకుట్టలనింకద్యుతిఁ దా సుదంతయె యాట వాసి తెలిపె

సకలసద్గుణగణసల్లక్షణంబుల లక్షణ యని తెల్పె లలితగతిని

నిష్కుహారవర్ణిని ను మ్మటంచు, లోకు లెల్లను బొగడ నస్తోకమతిని

రంగు మీతెను గృష్ణునర్థాంగలక్ష్మీ, రుక్మిణీసతి శోభానిరూఢవసతి.

౫౫

చం అరయఁగఁ గీర్తిధన్య మగునమ్మిథునంబునకుం జనించి రా

హరిభుజతుల్యులై దశరథావనినాథతనూభ వాపర

స్ఫురదురుమూర్తుఁ యనఁగఁ బోణిమి నల్వగు సత్కృపానిధు
ల్వరగుణశీలభాసులు ప్రభావవిభావసులై వసుంధరన్.

౫౬

ఆ. రామచంద్రరావు రహి మీఱి లక్షణ, రావు శ్రీనివాసరావు నేంక
టనరసింహారావు ననఁగ నొప్పిరి వాగు, బుద్ధి నలున యందుఁ బెద్దవాఁడు. ౫౭

ఉ. ఏకసతీవ్రతోన్నతుల నిమ్ముగ నెంచఁ దొడంగి ధాత యా
ప్రాకటసత్యనిత్యు రఘురాముఁ గనిష్ఠిక నిల్చి యెవ్వఁడు
నేకయై ప్రక్కవ్రేలికి లలిం ఘటియించె ననామికాఖ్య నా
హా కలిరామచంద్రుఁ డలయాఖ్య యొనర్చె నిరర్థకంబుగన్.

౫౮

సీ. తనసాటివారిలోఁ దలవంపు గనినట్టి శేషునిభాషావిశేష మెంత
నిజపక్షనాశంబు నెఱి సహించినమేదుధారణీధర మూనుధైర్య మెంత
నెమ్మదిఁ గను నమ్మునిశ్చలభక్తుబాధలఁ జూచుహరినతత్రాణ మెంత
నకలభూజనులను సర్వబాధలఁ బెట్టుతపనతరూజనినయ య దెంత
యనుచు వేవేలగతులఁ ద న్నభినుతింప, లోకు లెల్లను మీఱె నస్తోకమఖిని
రావులకు మేటి నిస్తులప్రాభవుండు, రామచంద్రుఁడు ధర్మసంగ్రామధనుఁడు. ౫౯

శా. బాల్యబందున తండ్రి వాసి చన సద్భావంబున న్న మ్మిలం
గల్యాణాత్మకుఁ డైనకృష్ణుఁడు కృపం గౌరవ్యసంజాతకౌ
టిల్యం బందక యుండఁ బాండవులఁ బాటించెం గదా యట్లు సా
కల్యాణ్యం డయి కాచుపిన్నజనకుం గాదే ప్రశంసింపఁగన్.

౬౦

చం. లనదసమానదానగుణలక్షణలక్షణునద్యశఃపయో
ధి సరగ వేల దాఁటి సముదీర్ణవిజృంభణ మొప్ప నొప్పెఁ గా
వేన శశిశూలిభాషలకు వీడక హృద్గళగోధిదమ్ము మై
పన చెడ మిన్ను ప్రాకినను బర్వత మెక్కిన బ్రహ్మఁ దూఱినన్.

౬౧

ఉ. కోద్యవకోద్యవోద్యవజకోద్యవరంజిత మాపిలాసముం
గోద్యవకోద్యవోద్యవజకోద్యవరంజిత మాప్రతాపముం
గోద్యవకోద్యవోద్యవజకోద్యవరంజిత మాయశంబు ది
వ్యాద్యుతవృత్తి నీకె తగురా యని సత్కవు లెంత్రు లత్తుణున్.

౬౨

సీ. అన్యవస్త్వపహరణాపేక్షఁ బాఱఁడు ప్రబలారి కైనను బట్టువడఁడు
నుడివిననుడు వెట్లుఁ జెడఁగను నడవఁడు చెడుకోప మెన్నఁడుఁ జేర నీయఁ
డన్యాంగనాదేహ మంటంగ నొల్లఁడు ధర్మగుణముపట్టుఁ దలఁగఁ బోఁడు
విడనాడ నొడఁబడఁ డెడఁదనేనియుఁ దనబంధువు నతఁ డెంతపగతుఁ డైన
నహహవిశ్రాంతి గాంచు చాశాంతములను, సర్వజనమానసరసన ల్పననములుగ
లలితగతి నొప్పులక్షణకలితుఁ డైన, లక్ష్యునిసాటియే యాదిలక్ష్యుండు. ౬౩

సీ. ఇతఁ డాదిలక్ష్మణుండే యటంచును బల్క సకలసద్గురుభక్తి నాఁటి గాదె
యితఁడు రామానుజుండే యటంచును బల్క రామచంద్రుఁడు గాదె ప్రబలసాక్షి
యితఁ డాదిశేషుండే యెన్నిటనే నన సన్వచోలహరియ నాఁటి కాదె
యితఁడు విభీషణునేలిక యని పల్క నాశ్రితరక్షణం బగును సాక్షి
యితఁడు సర్వసహాధారుండే యటన్న, త్తావిజయనిర్భరక్షమ సాక్షి గాదె
యనఁగ నొప్పారె భువి నవంధ్యతరక్తిరి, రావులకు మన్నె లక్ష్మణరావుమిన్న. ౬౪

సీ. భారతీకూలతీవర్తులాయతఘనస్తనఘనసార లేపనముగాఁగ
శారదాగమనమనారసుధాకరమండలమౌక్తికమండనముగ
క్షీరపారావారభూరిరంగతరంగ శిఖరరాజతసరసీరుహముగ
ఖడ్గారధరపురకచకలాపవిరాజమానభాగీరథిమూడ్కిఁ దనరు
ధరణి నెన్నానిక్కి యాధన్యమూర్తి, బహుళయాచనకచకోరపర్వశర్వ
రీరమణుఁ డుజ్జ్వలగుణహారి హారి, రావులం దెన్న లక్ష్మణరావు మిన్న. ౬౫

ఉ. భావభవోపముండు నుతిభాప్రతిభాధికభావరీతుల
న్భావభవోపముండు నుతిభావ్యసురూపవిలాసరేఖల
న్భావభవోపముండు పరిపాలితదానవిధానరమ్యత
న్వావిలికొల్నులక్ష్మణుఁ డనారణవారణవిక్రముం డిలన్. ౬౬

చరి.దివికిని శ్రీనివాసుఁ డరుదెంచుట శంభళి విన్నవింపఁగా
నవియఁ గుబేరసూనుహృదయంబు తటాలున రంభ వచ్చి దా
నవబినహారవల్లరుల నవ్వయఁ గంతమునందు వైచి నే
కవుఁగిటఁ జేర్చెఁ జిన్నిపులకల్ చివురింపఁగఁ జన్నుఁ గ్రేవలన్. ౬౭

సీ. తనపుట్టినింటిని ఘనక్తిరిపాల్ సేసె మాన్యుఁ డొఁగాక సామాన్యుఁ డగునె
పెంపు గానఁగఁ జేసెఁ జేర్చి దోఁబుట్టుల మాన్యుఁడొఁగాక సామాన్యుఁడగునె
దాయాదులే నాక దగవుగా వగ నేనె మాన్యుఁ డొఁగాక సామాన్యుఁ డగునె
స్నేహంబుచేఁ జేరి జెల్వారఁ గాఁగాచె మాన్యుఁడొఁగాక సామాన్యుఁ డగునె
ధర్మపనుఁ డీతఁ డన మించుఁ దమ్మిమాలి, నంబుజారిని బలవైరి నాశ్రయాశు
వైరిగజసింహవేంకటనారసింహ, రావు విశ్రుతశౌర్యధైర్యములతావు. ౬౮

సీ. అహరహోభ్యర్చితహరిసతీమూచనకకదంబపంరంభ కనకనూంబ
లలితసువ్రతరతకలితసద్గుణములపెన్నిక్క రామక్క వన్నె కెక్క
సంతతకృతబంధుజనమనస్సమ్మోదసంగమ యైనట్టిరంగమయును
సిదసాండర్యవిశేషసంప్రాప్తిని బంగారుబొమ్మ సుబ్బమ్మ నఁగ
నంగభవదంతిమలఁ బోలుననఘనతుల, వరుసఁ దప్పక రలుద్వాహ మైరి
యందు సగ్రజనకు నుదయంబు వొంది, రైహి కాముష్మికసుఖదు లాత్తభవులు.

వే. అందగ్రజండు.

౨౦

చం. వినయవివేకపోషుఁ డతివిశ్రుత సత్యవచోవిశేషుఁడు

స్తనసుత వేషుఁడు స్థనవిశాలయశస్సువిశేషుఁడు న్ననో

వనజసమర్చితాచలనివాసక శేషుఁడు ధూతదోషుఁడుం

బొనరఁగఁ గంజజాతకులభూషుఁడు శేషుఁడు మాన్యుఁ డన్నిటన్.

౨౧

తే. అతని కాలయి విలసిల్లె నవనియందు, సుగుణమణిపేటి లావణ్యశుద్ధిపాటి

యింతులను మేటి యామరునింతినాటి, జాళువాబొమ్మ యనఁ దగుజాసకమ్మ.

౨౨

చం. వరునకు గాసి తేర చొకపట్టున నైనను గోప మూని ని

ఘోరవచనంబులం బలుకఁజూడదు బ్రాహ్మణవంశహానికిం

దొరకొన దొర భూమిని నుత్తుల్లను సూరులు నారు లెంతయు

న్సొరిది నుతింప జానకి విశుద్ధతకై మఱి పుట్టెనో యనన్.

౨౩

తే. శేషగిరిరావునకు మితభాషణునకుఁ, దమ్ము లిరువురు గలరు యశమ్ముఁగూర్చు

సుబ్బరాయఁడు శేముషీస్ఫూర్తి మెఱయు, రంగరాయఁ డనంగ సత్సంగరతులు.

వ. అందు.

౨౪

కం. సకలుండ సుబ్బరాయఁడ, సుకరహరిదయైకలబ్ధసుందరతరవా

జ్జకరందబిందుతుందిల, ప్రకటకవిత్వాతిముదితబంధుజ్ఞుండన్.

౨౫

శ్లోక పద్యంతములు. శ్లోక

కం. ఓంకారవాచ్యునకు దుర, హంకారవివర్జితునకు నఘరహితునకుం

బంకజనాభునకును భవ, సంకటహరణునకు జనకజారమణునకున్.

౨౬

కం. రాధారమణీరమణీ, యాధరబింబశుకమునకు నభ్రపదునకు

న్రాధానందనవిధికి వి, రాధశిరోధిహరదాశరథికి విరథికిన్.

౨౭

కం. మాధవునకు సంతుష్టరు, మాధవునకుఁ బాలితసరమాధవునకు శ్రీ

త్కాధవునకు నిహతాంగద, మాధవునకు రూపవిజితమాధవున కిలన్.

౨౮

కం. యజ్ఞాహితదుర్హృదునకు, యజ్ఞాహితసుహృదునకును యజ్ఞేశునకుం

బ్రహ్మసమగ్రునకు మ, ద్విజ్ఞాపనగీరుదితమతికి మద్గతికిన్.

౨౯

కం. నగధారికిని గదారికి, నగదారికి నజని హేతునగధారికిఁ బ

న్నగదారికిఁ గలితారికి, విగతారికి భుక్తిముక్తివితరణమతికిన్.

౩౦

కం మస్కరధరమస్కరగన, మస్కరణోన్ముదితహృదయమస్కరినతికి

న్భాస్కరజితభాస్కరశత, భాస్కరసుతహితగృహీతభాస్కరజనకున్.

౩౧

కం. ధరణీవరధరణీవర, ధరణీవరచంద్రునకును దరధరునకు మా

తరుణీవరధరణీధర, హరిణీవర వినుతునకును హరిశయనునకున్.

౩౨

వ. సమర్పితంబుగ నాయొనర్పం బూనిన శ్రీకుమారాభ్యుదయంబునకుం గడ్డా
ప్రారంభం బెట్టు లనిన. ౮౪

ఉ. పుణ్యము వైరిజంతుపరిపోషితశోషిన్ముగాహినాగము
ద్గణ్యము సంఘమీశ్వరతతప్రతికృత్యవిహీనయాగనై
పుణ్యము నిర్జరీతతపభుస్వనగణ్యము మించు నైమిశా
రణ్య మగణ్యపుణ్యమునిరాజవరేణ్యశరణ్య భూమి యై. ౮౫

వ. అందు.

కం.దోషం బని గ్రసియింపవు, ఘాసనువలమరందబిందుక మ్రుఫలాళు
ల్రీసతిపతి ఋషు లంద టు,చాసించినదాఁక హరిణభసలశుకంబుల్. ౮౬

కం.గండూషీకృతసుకథా,మండలు మునిమండలాపు మధురతరవచో
మండితు సూతునిఁ గని ముని,కాండంబులు వలికి రిట్లు కొతుకముమొయిన్. ౮౭

కం.సూత సుధామధురవచో,వ్రాత నతత్రాత విష్ణురమ్యగుణకథా
పూత పురాణార్థవ్యాఖ్యాత దయోపేత రోమహర్షణజాతా. ౮౮

కం.ధీరునిఁ గమనీయశుభా,కారునిఁ గుసుమశరసారుఁ గాముకలోకా
ధారునిఁ గుమారు నతిసుకు,మారునిఁ గమలాకుమారు మారు స్వీరున్. ౮౯

కం.శంకరుఁ డగజాచిత్తవ,శంకరుఁడు స్వభక్తనికరశంకరుఁ డేలా
శంకరుఁ డై మెలఁగక యే,శంక రహింప కెటు త్రుంచె సాహసలీలన్. ౯౦

ఉ. ఓలిఁ గపాలిఫాలనయనోద్భవభీకరకీలికీలలం
గాలి స్వరూపము నివిడిచి క్రమ్మఱి నిమ్మహిలోన రుక్మిణీ
బాలకు నుద్భవించి తనుఁబాపఁడటంచన కబ్ధి వైవ నా
యాలరిశంబరుం దునుము టంతయు మా కెఱిఁగింపు మింపుగన్. ౯౧

కం.అని తను ఋషు లడిగిన విని, ఘన మగుముద మెదను బొదలఁ గమనీయసువా
క్ఖని వారలఁ గనుఁగొని యను,ననురాగముతోడ సురుచిరాలాపములన్. ౯౨

కం.వాకొనియెద నూఁకొనుఁడి, ప్రాకట మగుదక్షకృతతిరస్కారమున
న్రీకాళి మడియఁగా ను, శ్లోకుఁడు భర్గుండు దన్ను లోకము వొగడన్. ౯౩

కం.భాసురమహిమాసమకై,లాసధరాధరశిఖరతలంబున యోగా
భ్యాసంబున నచలుం డై, చేసె మహాతపము ధీరచిత్తుం డగుచున్. ౯౪

ఆతనితపోగ్నికీలల,జాతము దుర్వార మగుచు సంతప్తజగ
జ్జాతం బై సుమనోగణ, భీతిద మై యెల్లయెడలఁ బేర్చె బరువడిన్. ౯౫

ఆ. విష్ణవత్రయంబు కష్టంబుఁ జెందెఁ ద్రి, విష్ణవప్రభుండు వెగడు పడియె
శిష్టవినుత మైన శ్రీభోగభాగ్యవి, స్తారపదవి తనకుఁ దలఁగు ననుచు. ౯౬

వ. అంత నొక్కనాఁడు.

౯౪

కం. తారాగణపరివృత్తుఁ డగు, తారాధిపుఁ బోలి శితశతారము గేలం
దా రంజిల్ల నుదారత, దారాన్వితుఁ డగుచుఁ గుధరదాదం డొప్పెన్.

౯౯

వ. ఆసమయంబున.

౧౦౦

ఉ. బంగరురంగుపొంగు నడఁపం గలచన్దవబల్బెడంగు మే
ల్రంగము గాఁగఁ బయ్యెద చెలంగఁ దగ న్నరిగంచుచుంగులుం
జంగునఁ జిందు ద్రొక్కఁ బదసంగతి నందెలు మ్రొయ మోవిపై
నం గులుకుల్ ఘటింపఁ జిఱునవ్వులు మేనక వచ్చెఁ గొల్వఁగన్.

౧౦౧

చం. కుసుమవితానమాసితము గొప్పగుకొప్పు భుజంగచేతనా

గ్రసనచణంబు భావపరిగర్భితదృష్టియు మందహాసనా

ట్యసదన మోష్ఠము స్ఫురవిటాలినిలోకనషట్పదోజ్జ్వల

త్ప్రసవగుళుచ్ఛముల్ చనులు గ్రాలుఘృతాచియు వచ్చెఁ గొల్వఁగన్.

౧౦౨

కం. తీవులతా నై తావుల, తా నై తా వలపులకును చావల మగుచుం

జేవ చివుర్పఁగ హేమయు, వావిరి నరుదెంచె సురలు బాపురె యనఁగన్.

౧౦౩

సీ. క ప్పొప్పుతనగొప్పకొ ప్పలినీచయం బని గండుఁదుమ్మెద లరుగుదేరఁ

దాంబూలసంవర్ధితారుణోష్ఠము బింబఫల మని చిల్కలు పరుగువెట్ట

భర్తపరోజ్జ్వల బాహుయుగ్మము మృణాళాశయంబున నంచ లాశపడఁగఁ

గలహంసనడలతోఁ గలహించుపదములనుండె లంచల రచ్చ కమరఁ బిల్వ

లీల దరహాసచంద్రికాజాలకంబు, విబుధనేత్రోత్పలాళికి విందుగాఁగ

నుర్వశియువచ్చె సద్వయోగర్వమునను, సారసాక్షులు చెంతలఁ జేరి కొల్వ

౧౦౪

సీ. వదనవిలాససద్వైభవం బుడవతిస్పర్ధాశువుగ బొట్టు సరసఁ బెట్టి

సురకుంభికుంభమత్సరవర్ధనస్తనయుగళంబుపై తైక బిగియఁ గట్టి

శ్రీవిలాసంబు నీసీ యనుచెవులను గమ్మల గొలుసులఁ గడఁక నిలిపి

నీలాంబుజంబులనీటు గీటునఁ బుచ్చుకనులఁ గజ్జలరేఖ నునిచి దిద్ది

నయనవిజితహరిణి నవనవలీలవణ్య, భరణి యానవాసితకరిణి జఘన

విజితధరణి వరపవిధరసంసేవకై, హరిణి వచ్చెఁ గొల్వసరణిఁబట్టి.

౧౦౫

సీ. కుంభికుంభస్తయాలంభనత్కుచకుంభ పీతతనూజితశాతకుంభ

సారంగకరరుచిరోరురంభాస్తంభ నిశ్చలయావనాన్వితవిజృంభ

కుంభినీధరవరోజ్జృంభకటీనంభ శుంభద్విలాససంస్తంభకుంభ

యాయజ్ఞాకముదావహాగళితారంభ మల్లికార్జునకమంజుజంభ

బంభరవినీల కేశకుసుంభవర్ణ, శుంభదంశుకకనదవప్తంభమునను

జంభదనుజారిఁ గొల్వ ననంభరక్తి, రంభ చనుదెంచె నధికసంరంభమునను.

౧౦౬

కం. క్రతుముఖఁడబవరద, త్రతతహవిశ్చరునిచయవితరణముదితన

త్రతుభుజ్జీకరుండగుచును, హుతభుజుడరుదెంచెను బురుహూతునిసభకున్.

కం. దండితపాపకలంకిత, నుండలుఁ డై పాశదండమండనుఁ డగుచుం

జండభటపరివృతుండై, దండధరుఁడు వచ్చెఁ గులిశధరుసన్నిధికిన్.

౧౦౮

కం. ఆసురసంఘము కొలువఁగ, భాసురదంష్ట్రావళీ ప్రభాభరజననం

త్రాసదుఁ డగుచు న్బిడితపు, వేసంబునఁ బొలసుతిండి వినవిన వచ్చెన్.

౧౦౯

కం. సురుచిరదినాంతవేళా, జరతరణికోష్ఠకరనిచయరక్తిశ్రీ

హరిదధిపతి జలనిధిపతి ననుణుం డరుదెంచె దివిజవరుఁ గొల్వంగన్.

౧౧౦

కం. తుంగకురంగతురంగా, భంగురలంఘననిషంగభంగిభుజంగీ

భృంగాంగరంగపరిమళ, సంగతిఁ బవనుండు వచ్చె శచిపతికడకున్.

౧౧౧

ఆ. విత్తరాజు మనుజవీతివిరాజి యై, రాజసమున నుత్తరిదిశరాజు

రాజరాజు వచ్చె యోజిత శ్రీభర, రాజి యగుచు నమరరాజుఁ గొల్వ.

౧౧౨

కం. శ్రేష్ఠతపోనిస్థాతిగ, రిష్టామతినచలధీవరిష్ఠుం డగుట

న్మేష్ఠసఖుం డమృతాంధః, ప్రేష్ఠనిగోష్ఠిని గనంగ వెడలక నిలిచెన్.

౧౧౩

కం. గురుఁ డురుయోగకళాభా, సురుఁడు బుధాగ్రేసరుండు సురనికర శ్రీ

కరుఁ డరుదెంచెను శిష్యోత్కరములు గొలువంగ వజ్రధరుఁ జూడంగన్.

౧౧౪

ఉ. అంత ననంతరత్నమహితాసనమందు వసించి యశ్వరః

కాంతుఁడు చామరగ్రహణికాకరకంకణశింజితంబు ల

త్యంతమునంబు గొల్పఁగ నిజాంకవిభాసిశచీకుచాగ్రవి

శ్రాంతకటాక్షవీక్షణవిరాజితుఁ డై వెలుఁ గొందు చుండఁగన్.

౧౧౫

కం. మహితం బగునుహతి మరు,న్నిహతిని సుస్వరము లెపుడు నిల్వక మొరయం

ద్రుహిణసుతుండంబుధిరా, ద్దుహితృప్రియుఁ బాడుకొనుచుఁదోఁ తెంచెనటన్.

కం. నిరతముపరిచయమహినునొ, యరయ సతతవర్ణనాతిహర్షితహరిస

త్కరుణాసాదితచేతన, గరిమనొ తనుదాన మహతి గానము సేయున్.

౧౧౬

కం. భర్తాంగలసితసతులును, ధర్తకవచధరులు మేటితపసులు యోగు

ద్ధిర్తప్రభృతులు కొలువ ను, ధర్తం గొలు వుండి నాకధవుఁ డి ట్లనియెన్.

౧౧౭

మ. పవనాంభోధవశంబరోద్భవదిశాపాలాదిబృందారకు

ల్పవలావణ్యవిలాసభాసురసురీనానామునివ్రాతముల్

సవు రొప్పంగ నలంకరించిరి కదా సం ప్రీతులై పార్వతీ

ధవుఁ డేలా జనుదేఁడు సేఁడు సభకుం దధ్యంబుగాఁ దెల్పరే.

౧౧౮

శా.పొలోమీధవుఁ డీగతి న్సురల సంప్రశ్నంబు గావింపఁగాఁ

గైలాసాలయుసంగడిఁ డిటు లనుం గాత్యాయనీదేవికై

కైలాసాచలకూటమందు ఋషిదీక్షం బూనుటంజేసి గాఁ

జాలండయ్యె శశాంకమాళి తపముం జాలించి వ్యర్థార్థుఁ డై.

౧౨౦

చం.ఇదియ నిదాన మంచును నిధీశుఁడు వల్కుఁగ నిక్క మింతయు

న్వవలనినిష్ఠఁ బూని యనివారణధారణ భద్రవారణం

డదయత లోక మెల్ల విలయం బొనరింపఁ దలంచివాఁ డయో

మది సురనాథ దీనికిని మాఱు దలంపఁ గదయ్య చయ్యనన్.

౧౨౧

చం.జగదధ్యక్ష భయావహాభవతపోజాతాగ్ని కీలానభు

ల్పొగుల స్థికరతిక్షణదావకశిఖ ల్బుష్కాటవిం గాల్చురీ

తిగ లోకాళి దహింపఁ జొచ్చె లవమేఁ దెంపు న్నదిం డింపఁ జె

ట్లొ గదే మా కిఁకఁ ద్రోవఁ దెల్పఁ గదవే లోకాళి మే లెంచవే.

౧౨౨

చం.అని నిజఫాలకీలీతకరాంజలు లై సురలెల్ల భీతులై

వినయము దోపఁ బల్కుఁగను వేగిరపాటుల నారిపాటు దాఁ

గనుఁగొని జీవుఁ డున్నెడ మొగంబయి యంజలి నేసి భక్తి ని

ట్లనియె సురాధినాథుఁడు మహావినయాన్వితవాక్పరంపరన్.

౧౨౩

కం.ఏపదవిఁ బొందఁ గోరెనొ, నాపదవిం బొందఁ గోరునా భువనోఘం

బాపదఁ గుండెడి వేఁడిమి,యాపద మాన్పంగదయ్య యాపదరీతిన్.

౧౨౪

కం.నిస్తులశితీకంతతప,స్త్రుస్తుల మై కుందునస్తదాదుల కెల్లం

గస్తిం బొయునుపాయముఁ,బ్రస్తుతమతిఁ జెప్పవే యపార ప్రతిభా.

౧౨౫

కం.గురుఁడవు ఘనకరుణాభా,సురుఁడవు సకలసురనికరశుంభన్తోదా

కరుఁడవు మద్గురుఁడవు శ్రీ,హరునితపోభంగ మెట్టు లను వగుఁ జెపుమా.

౧౨౬

కం.భువనకచవినియమోషిత,భువనముల భనత్కృపాబ్ధి భువనంబులచే

నవనం బొనరిచి భువనజ, భవునిపునస్సృష్టికార్యభర ముడుపఁగదే.

౧౨౭

కం.పుష్పశరారితపోభవ, బాష్పావనభవనభువనవరివసితుం డా

గీష్పతి హర్షముతో వా, స్తోష్పతి కిట్లనియె విహిత సూక్తులు మెఱయన్.

౧౨౮

కం.దీని కొకయువమఁ జెప్పెన, మానుగ నీ వాలకింపు మఱి నీచే నా

చే నిఁకఁ గా కుండుట నీ, మానవతీమణులఁ బంపుమా పనిఁ దీర్చున్.

౧౨౯

కం.సూచివశీకృతకాముక,యాచనకనితాంతసుఖవిహాయితుకుశేలా

నేచనకసుందరాంగులు, లోచనలబ్ధికి ఫలంబులు గదే పాత్రలో.

౧౩౦

కం సూటిగ భవ కునుసంధ్రము, దాటంగఁ బాటించుమునులతపము లనుతరు

ల్నే టొందు మదవతీకుచ, కూటాహతి మదనపవనకుంతిత మగుచున్. ౧౩౧

కం. తిరముగ సంసారంబునఁ, బొరలెడిపూరుషులచిత్తములు దవిలింప

న్మగులొదవ మరుఁడువన్నిన, యురులుకదాసతులకుగులు నూహింపంగన్. ౧౩౨

మ. ననలావణ్యము నీకు తమ్మి ముఖము న్నష్టోరము లేస్త్రము

ల్నివచూడ్కు ల్భ్రమరాళి కుంతలములా శైవాలముల్ మేటిజ

క్కవలుం జన్నులు శ్రోణులు న్దటగతగ్రావాళి గా వారమా

నవతిగాత్రసరోవగాహమున నానందింతు కాదే మనో

భవనారాచసుతప్తగాత్రులు స్వతాపం బాట నవ్వారిగన్. ౧౩౩

సీ. అతనుభూతాతిబాధితపాంథపాళికి రామాహ్వాయంబు శ్రీరామరక్ష

దర్పకసన్నిపాతజ్వరవ్యాప్తికి సధరామృతంబు సిద్ధౌషధంబు

మన్తధాస్త్రకలితమహితవ్రణములకు లేపనం బురుకుచలేపనంబు

పథికాంతకేక్షణసరికంపితులకు నభయహస్త మాకరస్పర్శనంబు

కామశాస్త్రకర్తకర్తృకులకు నని, మేషభాషదంబు మెలఁతచెలుపు

యోషిదచలభక్తియోగైకసాధ్యంబు, మోహనాంగినీవిమోక్ష మరయ. ౧౩౪

కం. అత్యుగ్రధూర్జాటితపః, ప్రత్యూహంబునకుఁ బంపు రంభాదుల నౌ

చిత్త్యయుతం బిపు డియ్యది, యత్యంత మవశ్యకమేని నరయుద మవలన్. ౧౩౫

కం. రంభాదివారయువతులు, శంభుతపోభంగకర్త చణ లగుదురు వి

స్రంభార్హులు సౌందర్యా, రంభలు త్వద్వాంఛితాచరణసారంభల్. ౧౩౬

కం పౌలోమీధవుఁ డంతట, గోలోమీగణముఁ గాంచి కుతుకముతోడ

స్త్రీలో మాపనిఁ దీర్పఁగ, హేలావతి యెనతె యోపు నెఱుఁగఁ దెలుపరే. ౧౩౭

కం. అని రంభచాయఁ గనుఁగొని, యను ననురాగంబు తొలఁక సాదరఫణితి

న్మనవేణీవిసరంబున, ఘనసుందరవృత్తిఁ బ్రథమగణ్యవు కావే. ౧౩౮

చం. అగణితతావకీననువయోతివిలాసవికాసలోకనా

శుగళతథాభిదాహృదయసూనశరాసనతాపనష్టచి

త్తపురుషాళిజీవనప్రదానవిధానప్రథావిధాలస

న్మృగమదగంధబంధురసుహృద్యపయోధర వౌట చోద్యమే. ౧౩౯

కం. నీకొఱకుఁ గాదె పుణ్యులు, నాకంబును గోరు తెల్ల నాకొఱకటవే

నీకొఱకుఁ గాదె ద్విజులు, లోకంబున సప్తతంతులొలుభు లగుటల్. ౧౪౦

కం. నీగణనీయవివాసా, భోగము నొకమాటు గనులఁ బొడగనిన మహా

యోగుల జోగులఁ జేయవె, భోగంబులఁ గఱపి మరపి భూచలనములన్. ౧౪౧

కీర్. ప్రళయము నొందిన వేళల, లలనా దరహాసకలనలబ్ధ స్మృతులం
జెలువుగఁ జేయుదు విటులను, దలపఁగ నీకు నిది కష్టతరమే తరుణీ. ౧౪౨

మ. స్వరుధారాహతిఁ గానికార్యముల నోనంపుర్ణచంద్రాస్య నీ
సరసాలోకనచాతురీమహిమల న్నాధింతు నట్లొట నా
స్వరు నాలంకృతిమాత్ర మా టెఱుంగనే జంకేల యింకైన శతి
కరుచిత్తంబుఁ గలంచి యీభవనము ల్లావంగదే పైదలీ. ౧౪౩

వ. అని యందఱం గనుంగొని. ౧౪౪

సీ. క్షణమాత్రమునను వీక్షణమాత్రమున నీల్వ నీరుగాఁ బోనరే నేదపగులు
నాలాపన మొకింత యాలకించినయంత గండశైలము లైనఁ గరఁగి పోవె
పాటలాధరలార పాటఁబాడినయంత మ్రోడుమ్రోఁకులు నునుమొలక లిడవె
కూడినభుజగుళుకుట్టమితము గన్నఁ గుట్టమితంబుగాఁ గొదవ విటుల
కట్టిమీయట్టిదిట్టలపట్టు కలిగి, నెట్టన జగంబు చెట్టఁ జేపట్టు చూరవ
నెట్టుచూపెట్టుకొందునోయింతులార, సరసముగ నేగిచెఱుపరేహారునితపము. ౧౪౫

సీ. గాధినందనతపోగర్వంబు నణఁపరే భ్రూలతాక్షిప్తిని బొలఁతులార
బదరికాశ్రమవాసు భంగపెట్టఁగఁ బోయి మేటిగాఁ గొనరే యీబోటులు నటఁ
బర్వతంబుల మేటిపర్వతమును నీరుగాఁ గరఁగింపరే కాంతలార
నిస్తులమునితపోనిష్ఠలఁజెఱుపరే నిమిషమాత్రంబున నెలఁతలార
యింతులార మనోజుపూబంతులార, జాణలార జగావేల్పుగాణలార
భామలార నుసౌందర్య సీమలార, మాన్యలార సుసౌజన్యధన్యలార. ౧౪౬

సీ. విడువనినిష్ఠల విట్టవీఁగుట లేదు పెండ్లముకై కడగండ్లు వడెడు
సురతంబు మదిలోన నిరసించుటయులేదు మునులభార్యలఁ గూడు మోసగాఁడు
నాదిభిక్షు వటంచు నతకరింపఁగ రాదు వినుతమజ్ఞాశ్వర్య ఘనత కలఁడు
పార్థకమునఁగార్భ్యవంతుఁడతఁడు గాఁడు పర్వతంబులనైన వంపఁ గలఁడు
కావుననుమీకుఁగష్టంబుకాదుహరుని, తపముఁజెఱుపంగనులభసాధ్యంబ మీర
లెంత వారల నైనను జెంతఁ జేరి, యొడిని వైనరే చెలులార గడియలోన. ౧౪౭

కం. భర్గతపోభంగంబున, స్వర్గం బేలింప లేరె స్వర్గపదశ్రీ
సర్గముఁ నొలఁగించెదరే, దౌర్గత్యముపాలు సేత తగునే మీకున్. ౧౪౮

వ. అనిన వార లిట్లనిరి. ౧౪౯

కం. ఉగ్రుం డఁట భీముం డఁట, యాగ్రహమునఁ దపము సేయు నఁట యబలలచే
నిగ్రహము పొందు నఁట మా, కీగ్రహచారంబుకతన నెగ్గదవెడినో. ౧౫౦

కఠిరిసి యగువిశ్వామిత్రుడు, గుసిగుంపులు వెట్టి గోడు గుడిపింపఁడె తో
మసి గాఁడే శరభుడు తా, మసి యగుటకు సందియంబె మఱి డగ్గఱినన్. ౧౫౧

కఠి.పోకడ కలిగిన నది కడ,పోకడకే మనికి గనఁగఁ బోలదు చిత్త
మ్మోకర మాకరమునకుం, గా కుండఁగ మమ్ము గగుణఁ గావవె దేవా. ౧౫౨

సీ. వల్లకాటను సదావాసతంబు వేసంబు పాషండదుర్మతప్రస్తుతంబు
మాసినపులిశోలు వాసంబు గ్రాసంబు పునుకను భైతౌన్నమును గ్రసించుఁ
బూసినబూ దధిపాసంబు వీసంబుఁ బడయఁడు నీటి నిల్కడను మోయు
రూఢి యూతనిమది రోసంబు మోసంబు కాదు పోరుషవృత్తి కడమవడుట
స్ఫుటముగా లేదునత్వమంగిటనువీసము, పోములాడించుకొనుచునుబ్రతుకుచుండుఁ
గొరడలనుగోపురంబురషమండుఁడతఁడు, వలతురేయిట్టివానినేపోలఁతులైన.

తేం. నవనవనీతకోమలఘనాఘననీలసు కేశవాశ లే
భువనమునందు నేనియు నపూజ్యపుంబున్కలఁ దాల్చువారల
న్వీరసన దేహకుల న్విగతబీజుల వెండి విహాపనేత్రులం
బునభుగోఘభూతగణబంధుల న్నది నిచ్చగింతురే. ౧౫౩

తా. పాపకూట మెపుడఁ బాయఁడు దాల్చుచు
నంగిటచు వీసంబు నింగలంబు
కనులఁ గురియు చుండుఁ గాన నీబోఁటి నే
బోటు లైనఁ జేరఁ బోదురయ్య. ౧౫౪

సీ. ఆదిభిక్షుకుఁ డయి హోలాహలము మ్రింగుహారుఁడు వేశ్యామనోహరుఁడె యెందు
నిర్ధనుం డయి చెట్లనీడల వసియించుహారుఁడు వేశ్యామనోహరుఁడె యెందుఁ
గాలుసేతులు లేక మూలలో నుండెడిహారుఁడు వేశ్యామనోహరుఁడె యెందు
బోడిబాఁపలతోడఁ గూడియూడెడుజోగి హారుఁడు వేశ్యామనోహరుఁడె యెందు
భువన మోహనలీలాప్రభూతపురుష,వివిధ మోహన దేవత లేవ్యశ్య లేడ
విగతవస్త్రవిరూపాక్షవికృతవేషు, లగుచుఁ బరఁగెడిపా రేడ నగవిదారి? ౧౫౬
వః అదియునుం గాక. ౧౫౭

సీ. బృందారకసుబృందబృందారకముకుందకుందాదినిధినాథవందితుండు
మారుతౌఘాహరహరచారువిహారిహారిగోరీనునస్సారసరవి
ధీరావనోదారదారదాబ్జాకారకారనాశాసురకారకుండు
గంగాపగాభంగభంగగ్రసారంగరంగసంకలితోత్తమాంగకుండు
కనఁగఁ దాపసమాత్రుండె గరళకీలి, వాలుకానూలికాలీఢలోలలోక
భరణహరణమహాటోపపరిణతుండు, శంకరుండు స్వభక్తవశంకరుండు. ౧౫౮

కం. వీపున నిందాఁకను నీ, ప్రాపున బ్రతికితిమి మేము బ్రతుకుటకు మీకుం
జూహోసమి గలిగినచోఁ, బోహ మ్మనరయ్య యితరభూముల కైనన్. ౧౫౯

ఆ. మమ్మఁ గగుణఁ జూడు మాప్రాణమానము, ల్లావఁగదవె దేవ పోవఁ జాల
ముగ్గుఁ జెనకఁ సనుచు యోషిజ్ఞనంబులు, దీనవృత్తిఁ బలుక దేవవిభుఁడు. ౧౬౦

కం. ఇం కేమి తెరువు గల్గునో, పంకజలోచనలు చనఁగ భయ మందెద రా
వంకకు నీసంకటము వి, శంకటగతిఁ దీర్చుధీరజను లెవ్వరొకో. ౧౬౧

కం. యోచనతోఁపదిఁకే యా, లోచన కని మీఁది కెత్తి లోచనముల నా
లోచన సేయఁగ నిర్జర, వాచంయమి వల్కె సత్యవాచాయుక్తిన్. ౧౬౨

కం. ఆడంగులె యీకార్యముఁ, బోడిమిగను జేయువారు పొలుచుతపపుబ్బ
లే్వడిమి నీతైక్కులరె, యాడంగియె భర్గుఁ డంతయనదయె తలఁపన్. ౧౬౩

కం. ఇంతు లలంతులు గాని వ, లంతులు కా లేరు రిత్తలంపట కాన
న్స్వంతమునఁ దెలియుమో పెడిఁ, గంతుజనకుఁ డొకఁడయతనిఁగనుఁగొనుటగొప్పన్
వ. అయినను. ౧౬౪

కం. మీకుఁ బితామహుఁ డగునా, లోకపితామహునిఁ గను విలోలత్వమునం
బ్రాకటగతి నెఱిఁగించుఁ గృ, పాకరమతియుక్తి ననిన నమరపతి వెసన్. ౧౬౬

చం. తరలి పితామహుం డగుపితామహుపాలికి నేగి కాళికా
వరునితపంబు పెంపు ననివారిత మైనజగంబుఱంపు వా
విరి నెఱిఁగించి దైన్యమునఁ బ్రీతి జనింపఁగఁ బల్క సత్కృపా
పరత నుపాయ మొక్కఁడనపాయత నీ వెత లాఱఁ దెల్పెడిన్. ౧౬౭

వ. అని. ౧౬౮

చం. పదఁడు పదండు పోద మని వల్కి నిలింపులు గుంపుగూడి బ
ల్లుదమున నేగుదేర దనముంగల వెన్నను బారు తీటి వే
కదలెఁ బులోమజాపతి జగత్పరిరక్షణవాంఛ భారతీ
మదగజగామినీధవసమాశ్రయలాలసచేతనాబ్జుఁ డై. ౧౬౯

తే. సత్యమార్గావలంబు లై చనిరి బుధులు, ఊర్ధ్వలోకంబులందలియొప్పుఁ గనుచు
సత్యమార్గావలంబులై చన రెబుధులు, ఊర్ధ్వలోకంబులందలియొప్పుఁగనుచు?

ఉ. నాకవిభుండు కాంచె లలనాకలనాకలనాదగానను
శ్రీకము శ్రీకరాబ్జజవశీకరభాకరసాకరాబ్జవీ
ణాకలితారవస్ఫుటసనాతనలోకము యోగిరాట్నము
హాకముఁ బాపదారనిగమాకము శ్రీకము సత్యలోకమున్. ౧౭౦

కం.నాకేశుఁ డంతఁ గాంచెను, వీకాశవిలాసకంజవేశు న్మీశు
న్లోకేశుఁ బాపనాశు, న్లోక గ్రథితాసు నీత్యలుప్తావాసున్.

౧౭౨

వ. కని భక్తియుక్తుండై సాష్టాంగదండప్రణామంబు? లాచరించి కరకమలంబులు
ముకుళించి యిట్లనియె.

౧౭౩

ఉ. ధాతవు జీవిజీవనవిధాతవు సర్వసుపర్వకోటికి
న్నేతవు ప్రాతవిద్వేల ప్రణేతవు తాతవు భూతకోటిసం
త్రాతవు భక్తభవ్యఫలదాతవు కిల్బిషజేతవు న్జగ
ద్వ్యాతముధర్మసేతువవు తామరసోరువిలాసమందిరా.

౧౭౪

కం.మడికాసుగుంటిపై ను,క్కడముగ ముక్కంటి తపముఁ గావించెడి బ
ల్లిడిమేలంబుగ దూపను, గడ గనె జగ మెల్ల దీనికడ గనఁగదవే.

౧౭౫

కం.ఘను నిన్ను నాశ్రయించియు, వన టనుసంద్రమున మునిఁగి వనరుదుమే వి
న్ననువున ననువునఁ బ్రతికృతి, మనమునఁ దలపోయవయ్య మహితప్రజ్ఞా.

౧౭౬

కం.వింగడపుటింగలం బు,ప్పొంగుటచే లోక మెల్లఁ బొం గడఁగెడి నీ
సంగడము చేర మేలు పొ,సంగుటకు న్నందియంబె సజ్జనవినుతా.

౧౭౭

వ. అనిన.

౧౭౮

కం.ఇంచుక దలంచి మది రా,యంచలసరదారు పలికె నచ్చవుఁ బెరిమం
గొంచెవుఁబని కా దిది మీ, రెంచినగతి మనకు వెన్నుఁడే గతి నుండీ.

౧౭౯

ఆ. నల్లనయ్య పాలవెల్లియం దున్నవాఁ, డున్నవితము లెల్ల విన్నవింప
నుపమ లెల్లఁ దానె యూహించు సాగించు, నాతరంబె శివునిసేత నూన్ప.

చం.వలమురిదాల్పువేల్పుఁ గన వచ్చెదఁ జెచ్చెర రం డటంచునా
జలరుహసంభవుండు త్రిదశప్రకరంబులఁ గూడి వేగమే
నిలయము వీడి సారనళినీగ్రసనాలసహంసఘోటకా
కలనము నొప్ప నేగె ధుతకల్తషమాధవదర్శనార్థ మై.

౧౮౦

వ. ఇట్లు చని.

౧౮౧

ఉ. అం దరవిందమందిరుఁ డనంతముదంబునఁ గాంచె సుందరేం
దిందిరబృందమందిరవినిర్మలకాంత్యరవిందపుంజసా
నంద మమందనందనసనందనవందితనందనందనా
స్పందము నిందిరాంగవరచందనగంధముఁ బాలసంద్రమున్.

౧౮౨

శా.అంతర్భాజితబాడబాసలసధూమాగ్నిచ్చటాకాంతు లం
తంత వేడ్క బహిఃప్రదేశగము లై వ్యాపించె నా నింపుగ

ద్వాంతశ్యామలబంభరోత్కరము పైపైమూఁగ రక్తాంబురు

టృంతానంబు నితాంతకాంతిఁ జెలఁగె న్నమ్మోదముం గూర్చుచున్.

౧౮౪

సీ. గరళకంధరనామధరుఁ డయి హరుఁ డుంట గనుఁగొన నీతనికతనఁ గాదె

శ్రీయుక్తుఁ డైశౌరి చెలువు గాంచుట లెల్లఁ గనుఁగొన నీతనికతనఁ గాదె

వెలిగారుపై తీవి వెలయుట యింద్రుండు గనుఁగొన నీతనికరుణఁ గాదె

పలుసౌఖ్యముల కాటపట్టు నాకం బంట గనుఁగొన నీతనికరుణఁ గాదె

నామమునఁ గాదు లసితసద్ధామమునను, బ్రస్తుతగుణావళులయందుఁ బాలరాశి

భాగ్యరాశి ప్రభాభాసి పటుపలాశి, శాసి సువిలాసి యనిఁదాసివాసిసురలు.

౧౮౫

సీ. శౌరి శ్వశురగేహసౌఖ్యానుభూతికై యిల్లటంబుండఁగఁ జెల్లు పెల్లు

దారుణమరణసంత్రాసంబు వాయంగ విబుధు లమర్చు లై వెలయు పెల్లు

నడుగుటే యడ్డిగా నిడుపెయ్యకలుచెల్లు గలిగి నిలింపులు గులుకు పెల్లు

సోమాసు లై నరుల్ నేమంబులఁ జరించి యచ్చరలం గూడి యలరు పెల్లు

నక్షులు నలంక్రియామాత్ర మై వెలుఁగక, లబ్ధసౌఫల్యమునను జెలంగు పెల్లు

నీదయారాశికరుణచేఁ గాదె యనుచు, క్షీరవారాశిఁ బొగడిరి సారమతిని.

౧౮౬

విచికలిత. కనుఁగొని నయమును బ్రియమును గడలుకొనఁగ సరసి జా

సనుఁ డను సురనికరముఁ గని సరగున మనమున హరి

న్వినయము దొలఁకఁగ వినుతులు వివిధగతుల మనము చే

సిన నెదురుగఁ గనఁబడినను జెలు వలరఁగ మనవులన్.

౧౮౭

కం. ప్రీతి సలుపుదము మనల, నీతరుణీనాథుఁ డలరఁ జేసెడి ననుచు

న్వే తగ వినుతులు సేసిరి, శ్వేతాకూపారతీరసీమ న్నాన్విమిన్.

౧౮౮

కం. ఆయ్యా! మాయాపదలం, జయ్యన వారింపవయ్య చనుదేనయ్యా

యియ్యడకు దయామతితోఁ, గుయ్యాలింపవె యటంచుఁగూయిడిరిసురల్.

౧౮౯

వ. ఇట్లు మొఱ లిడు చున్న సమయంబున.

౧౯౦

శా. క్షీరోదాంతరభాగమందు విలసచ్ఛేషాహితల్పంబున

నీరోదాత్తజ మందహాసలలిత శ్రీనర్తభాషావళి

హారాత్తీయమనస్సరోజ యయి పాదాబ్జంబు లొత్తంగ లో

కారాధ్యుండు విపన్ననిర్జరగణాహ్వనంబు వీతెంచినన్.

౧౯౧

సీ. కలుములచెలిదేహకాంతులు చెంతల హొన్నవల్వ కొకింతవన్నె వెట్ట

ఖిందిరాసుందరీదృష్టిలిందంబులు తనుకాంతి కొకవింతతళుకు లొనఁగ

నరిదరంబులనిగ్గు లరిదరకరము లై యుభయకరంబుల నొప్పు చుండఁ

బరిసరవర్తు లై పరిజనములు ముందు సారూప్యములను బ్రశంస సేయ

నురమునను దిన్యవనమాల యొలుపుగొలువ, వైనతేయాధిరూఢుఁడై పద్మజాది
మండలంబులకును గనుపండు వగుచు, ముందరను దోఁచెభార్గవీమోదకరుఁడు.

వ. ఇట్లు ప్రత్యక్షం బైనలక్ష్మీశ్వరుం గాంచి హర్షభయసంభ్రమంబులు ముప్పిరిగొన
దేవత లెల్ల వినయంబు దోఁప నిటలతటఘటితకరకములు లై ధ్యానించి రందు
విరించి యిట్లని నుతియించె, నదభ్రవిభ్రమభ్రమణసంభ్రమాభ్రగత శుభ్రా
భ్రవాహినీధవాంభస్సంభాత్యుగ్రాగ్రహో దగ్రవ్యగ్రనిర్వక్తవిక్రమక్రమచక్ర
చంక్రమణామ్నాయ మోషకప్రతిపక్ష దక్షరక్షోవరనూక్ష మోక్షకా మోక్ష
ఫలప్రదాయకా నమస్కారంబు, వీరాహితదనుజాకృతపీఠాధుత ధైర్యార్దితశరణా
గతవిబుధాదృతకరుణాస్వితనఖరోదితక్షీరోదమధ్యసవ్యాపసవ్యమధ్యమాననిర్మంధ
రమందరమహీధరధారణా రక్షోవరవిదారణా సుందరనయనార విందనిష్యందసా
నందమందమందదృగంతదర్శనశిక్షితశతా కమతా నమస్కారంబు, సముదితేక్ష
ణాలోకనదుస్సహ నిబరీసాక్షీణతేజోజాత దిగంతవంతావళశ్రవోదంతరభయం
కరా రావకంపితారాతిమండల ఘోణాగ్రవిదారిత వసుంధరాకార ణాకారణ
హిరణ్యాక్ష ప్రముఖక్షపాటశిక్షణవిచక్షణా వసుమతీరక్షణా నమస్కారంబు,
హరిదంత చతుర్దంతాదిదంతావళ ధైర్యఖండనబ్రహ్మాండభాండ పరస్పరసంఘట్ట
నని దాన భయదాట్టహాసగర్జాన్విత ప్రళయాశుశుక్షణి భామర్షరా గాయత
ప్రోక్షణేక్షణశోభాశంపాయుత కాంచన మహీధరకందరా యతనాసా పుట
నిర్గత శ్వాసప్రభంజనోపేత నిజనఖరశిఖరవిచ్ఛేదితనూక్ష రక్షోవరనక్షోక్షయ
క్షీరధరగళన్ని రర్గళాస్రవ్నధారాసంపాత పునరంకురిత సుమనోమనః కేదార ధీర
తాంకురా రమారమణీమనోవశంకరా నమస్కారంబు, శతేజ్యపూజ్య ప్రాజ్య
స్వారాజ్యసామ్రాజ్యసంపాద నార్థాంగీకృత దంభడింభవామనానతారా బలి
విస్మజ్యమానదానవారిధారాపతనక్రియావారణా శయోశనోన్యవహారా నమ
స్కారంబు, అఖండకాండగండవేనండ శుంఢోద్దండదోర్దండప్రచండఖండకుం
డలి కుండలశిరోమండన మండలాకార పరశ్వధధారాఖండితాఖండభూమండల
మండలేశ్వర భండనయశోవిశాలా మనోహరకాంచనదుకూలానమస్కారంబు,
మృదుభాషణఖరదూషణ మదశోషణనతతోషణ పరిభాషణసవిశేషణదృఢదా
రుణమదరానణప్రవిదారణ ప్రవిదారణ ఖండపరశుకోదండఖండనపిచండిలచండ
యశోవిహారా జానకీమనోహారా వక్షోదేశవిశోభితమణిమయాంచితహాగా మహా
నటమానససంచారా నమస్కారంబు, నరకాసురప్రముఖాశరసముదాయక భము
దాయక పరివర్జనదళితార్జునతతాయల్లకధూపాయితవల్లవీమానధనతస్కరాఘో
రైస్తమోభాస్కరా భక్తజనశ్రేయస్కరాక్షుల్లకగణతిరస్కరా నందకకౌమోదకీ

శార్ఙ్గదగభాస్కరా గోపాంగనావశంకరత్వనిపుణమస్కరా నమస్కారంబు, సకల
నరసురభరితవిష్టపరిష్టదదుష్టకష్టపూర్వ సుపర్వసుందరీబృందా నూనమానభంగ
కృతీ పాదాక్రాంతసురపతీ భవన్నామ పారాయణపరాయణపశుపతీ నమస్కా
రంబు, గర్వదుర్లోకానేక శార్వరానీకనరూఢినీసంహరణార్థ సంభావిత ఖడ్గభేటక
కృపాణఘోటక ముఖసుభగంభావుకా కల్తష శుష్కవన ప్రళయపావకా సంతత
పరిపాలితాత్మీయసేనకా నమస్కారంబని నుతియించి యిట్లనియె. ౧౯౩

కం.జనకుం డవమానించిన, ఘన మగురోసంబు మదిని గ్రాలఁగ యోగా

గ్నిని దేహము విడిచినసతిఁ, గనుఁగొనిమునియగుచు గరళకంధరుఁ డనఘా.

కం.రోసంబుతోడఁ దాఁ గై,లాసంబునఁ దపము సేయ లా వటి చోకు

ల్లాసిం జెంది రిఁ కెయ్యది, చేసెదచో యేమి సేయ నెల విచ్చెదరో. ౧౯౪

కం.శరణంబుఁ జొచ్చినారము, శరణార్థులఁ గావు జగము శంకరుచేత

స్మరణంబు నొందు జలనిధి,శరణా త్వచ్ఛరణయుగళి శరణము మాకున్. ౧౯౬

వ. ఇట్లు.

౧౯౭

కం.పుష్కరకచభూరితపరి, పుష్కర మువసంహరింపఁ బుష్కరజాదు

ల్పుష్కరశరణుని శరణనఁ, బుష్కరతల్పుఁడు గభీరపుష్కలఫణితిన్. ౧౯౮

చం.వెఱవఁగనేల మీకు సురబృందములార నితాంతచింత సాం

పఱఁ బని యేమి యింద్ర తగునా కర మారట మింతలోనె వే

సుఱసుఱ స్రుక్క నేల ననుఁ జూడుఁడు గో డుడిగింతు మఁతు మీ

రుఱక భవన్నివాసముల నుండుఁడు నిండుముదంబు పెంపునన్. ౧౯౯

కం.చనుఁ డని మధురక్షోభం,జనుఁడు నిమేషంబులోనఁ జనె మాయం బై

చనిరి విరించనముఖ్యులు, మనముల నూటటలఁ బొంది మాని భయంబున్.

ఉ. ప్రస్తుత మయ్యె శీతము క్షపాకరభీకరపాదపాతవి

ధ్వస్తఘనాంబుజాతము నితంబవతీవిలసత్కుచాశ్రయా

పాప్తనితాంతశీతము నిరంతరదర్పకబాణవిద్ధసం

త్రస్తవియోగిజాతము చరద్భహుశీతలశాతవాత మై

౨౦౧

కం.కుందమ్ములు వికసించెను, గందమ్ములభయము వాసెఁ గందమ్ములకుం

జిందమ్ము లనఁజెలఁగె మా,కందమ్ముల భసలరవము కడురభసముగన్. ౨౦౨

కం.కమలాధనకమలోద్భవ, కమలాలయకమలమిత్రకాములఁ జేరెం

గమలంబులు పంచతఁ గని, కమలారిహిమాంశునికరఘాతంబులచేన్. ౨౦౩

చం.అదురుచుఁ దెల్లవాటె నని యత్తలభీతికి లేవ వల్లభు

ల్వదలక యున్న వేడుకొని ప్రాచిపను ల్నెఱవేర్చుబోటులు

స్తువమునఁ బ్రొద్దునం దలకు మున్నెడిలోకులు గుండ నీటికి

నదనము లొప్పఁ జేసె నవురా చలికాలము గుండెగాల మై.

౨౦౪

కం. ఉడికింప మిత్తుఁ డనియే, ర్పడఁజల్లనిదొరను దనుక్షపాటుండనుట

నవ్వుడఁకించెనొ చంద్రుఁడు నా, గడగడమనిజగము వడఁకెగడుఁ జలిచేతన్.

కం. పేరిచె హిమమున సితరుచి, ధారిణిఁ గానలును నదులుఁ దరులుం గిరులుం

బేరిమి గలదినములలో, సాహస్యం బొసఁగె విధుఁడు జగమున కెల్లన్.

౨౦౬

ఆ. పటునిరంతరాయపరిరంభసంభోగ, సౌఖ్యదంబు దీనిసమమె విరివి

మంచ మంచు మంచుసంచు మించిన నెంచు, గొల్లమంచములను గోపజనము.

సీ. వేసంగి నెంతయు వేసటఁ బుట్టించుమూలకొట్టిడులకు మేలు గలిగె

ఘననిచాఘంబులఁ గాలిత్రోపులు దినునాలుపులకుఁ బేర్చి చాలఁ గలిగె

వేసవియప్పుడు విరివి చాలనియట్టిచంచము ల్లోప్ప వై మించు చుండె

నాకు నా కనిపిరువీకులాటలఁ బెట్టువ్యజనంబు లటుకలఁ బ్రాతః వయ్యె

బయలఁ బండ నీక పరుసంపుసాలువుఁ, గప్పి యొప్పిదంపుఁగొఁగిళులను

దంపతులకు వినరులంపటఁ బాపెను, మించుమంచుమహిమ లెంచఁ దరమె.

కం. స్తనధరములు నిజపీడిత, జనముల కభయంబు లిచ్చి సంరక్షింప

. స్థన మాశతార మంత మ,దనదేవేశ్వరునకు నవతంసం బయ్యెన్.

౨౦౮

వ. ఇట్లు శిశిరంబు ప్రాపించిన నొక్కనాఁడు.

౨౧౦

ఉ. మంగళ దేవతావదనమంజుల కంజమరందలోలుపా

పాంగమిళిందుఁ డై పలికె భామిని కంటె జగంబుదుఃఖము

స్థంగము గూర్పఁగా వలయు భద్రతపంబున కింత నిర్వహిం

పం గలవాని వేగఁ బనుప న్వలయుం గజరాజగామినీ.

౨౧౧

కం. నీకడగొట్టుకుమారుని, ధాకకు వే లోకములయెడఁదలుం బవులు

నీకంతుతపోవిభవముఁ, బోకార్పఁగఁ జాలు వాఁడెపో పోకడకున్.

౨౧౨

తే. రతివిహారు మనోజ్ఞసురతివిహారు, మతివిహారుని యశావతమతవిహారు

విపరివారునిఁ గామినీవిపరివారు, నాకు మాఱుగఁ బంపుదు నాకుమారు.

౨౧౩

వ. అని మనంబున సంకల్పించినంత.

౨౧౪

సీ. విహగకంఠాణుండు మహితశాగధరుండు గాంగేయవసనోత్తరాంగకుండు

కృష్ణాభ్రవర్ణుండు శ్రీ శ్రీనివాసుండు పుష్కరచర కేతుభూషితుండు

పుండరీకాక్షుండు పూరుషసింహుండు సింహసంహననుఁ డక్షిణబలుఁడు

కమలారచితకరుండు ఘనసుకుమారుండు మధుసూదనగుణుండు మాధవుండు

- కొమఱులదుండు పంచాస్త్రధామకుండు, పూతప్రద్యుమ్నుఁ డజుఁడు సనాతనుండు
క్షీతి మనోజవనుం డన రతిని గూడి, మూరుఁ డుదయించె సంకల్పమాత్రమునను.
- ఉ. మంగళహస్తయుక్తసుకుమారుఁ గుమారుఁ గుమారు నిత్యస
స్తంగళ దేవతాతిసుకుమారకుమారకు మారు మత్త సా
రంగగుణాసితాంగు నపరాజిత రాజితరాజతాంశుకు
న్యంగభుజ్జేణనాభసువిశేషవిశేష విశేషభూషితున్. ౨౧౬
- కం. తెర జాఱఁ దోఁచువేసము, పరుసునఁ దనయెదుర నున్న భాస్వర తేజ
స్తరుఁ గని సిరి పెరిమెచుమది, కరఁగెను సుతుఁ గాంచి సతులు కరఁగుట యరుదే.
- ఉ. మీఱినభక్తిచే రతినమేతముగాఁగఁ బ్రదక్షిణించి ప
ల్లాఱును మ్రొక్కి లేచి కమలాకమలాక్షులదాపు చేరిన
స్తాఱనికూర్చి వారల రమాసతి చేరఁగఁ దీసె నోడిక
ల్లాఱుచు వే పయస్సు చనులం గనులంగొనలం జెలంగఁగన్. ౨౧౭
- కం. కడగొట్టుచిన్ని కొమరునిఁ, దొడపైఁ గూర్చుండఁ బెట్టి తోరపుఁబ్రేమం
గడఁకఁ దమి ముద్దు లిడియెం, గడకొడుకులమోఁదికరుణ గాటను కాదే. ౨౧౮
- చం. జనకునిఁ జూచి యిట్లనియె సారసబాణుఁడు భక్తియుక్తుడై
వినయవిశేష మొప్పఁ బృథివీవర యిట్టులు న న్దలంపఁగాఁ
బని గలదేనియు న్భనకృపాపరతం దెలియంగఁ జెప్పవే
యనిమిషవంద్య చేయుదు నటంచును బల్కఁగ శౌరి యిట్లనున్. ౨౧౯
- కం. కంఠేకాబునిచేతను, గుంతిత మై లోక మెల్లఁ గుండెడి మహిమా
కుంతితకైలాసావృష, కంఠంబున ఘోరతపము గావించుటచేన్. ౨౨౦
- కం. నాకు సమానుఁడవు బల, ప్రాకటతేజోవిశేషరాజితమతుల
న్నీకన్న నన్యు లెవ్వరు, నాకుం గనరాదుగా పినాకిని జెనకన్. ౨౨౧
- చం. అగునొకొ నీ కొనర్ప మదనా యన నాయన నాయనా యనం
దగునొకొ నీకుమారుని నదక్షుఁ డటం చగునా యనా యనరే
దగునొకొ నీకు మాఱుగఁ గదా ననుఁ బుచ్చుట దాస నోర్తు నే
మగఁటిమి గోలుసోక యనుమానము మానుము మానసంబునన్. ౨౨౨
- కం. పుచ్చుము చెచ్చెర నచ్చికఁ, గ్రచ్చట నచ్చిచ్చుకంటి రచ్చల నిచ్చ
స్త్రచ్చెద నచ్చపుములుకులఁ, బెచ్చగ బిచ్చంబు దెచ్చభిక్షుకుఁ డెచ్చే. ౨౨౩
- ఆ. నాదుప్రతిన వినుమి శ్రీదునిచెలికాని, గాట మైనతపము గడియలోనఁ
జెఱుపఁ జాల కున్న శిఖిశిఖావళికి దేహంబు నే సమర్పణం బొనర్తు. ౨౨౪
- కం. భీషణముగ నిటు పల్కిన, శేషశయానుండు నిరవశేషం బగుసం
తోషమున నిట్టు లనె నని, మేమాంకుని రథకలితసమీరు స్తారున్. ౨౨౫

కం. ఏటికి నీబోటికి నిటు, గాటముగాఁ బల్కఁగా విఘాతము కలదే

మాటికి నీధాటికి నె, చోట్టను గలఁక కలుగంగఁ జోద్యము కాదే. ౧౨౭

కం. శంకరుతపంబుఁ జెలుపఁగఁ, బొంకంబుగఁ బొ మ్మటంచుఁ బొరి దీవించె

స్సంకల్పసిద్ధి యగు నని, పంకజనాభుండు పుత్రుఁ బ్రవిమలగాత్రున్. ౧౨౮

తం. వలగొని మ్రొక్కి తండ్రికిని వారిధికన్యపదాంబుజంబులం

జెలువుగ సాగిలంబడినఁ జిత్తజుఁ జూచి మదీయభాగ్యమా

కులమణి శత్రుజేత వయి గొబ్బునఁ గార్యముఁ దీర్చి తండ్రి కిం

పలరఁగఁ జేయవయ్య జగదావళిఁ బ్రోవఁగదయ్య చయ్యనన్. ౧౨౯

కం. పొమ్మని సెల పిచ్చిన నె, మృమ్మన దేవేరిఁ గూడి యరిగెను బిససూ

నమ్మన వాలమ్మలదొర, నెమ్మది జనకాజ్ఞ వేగ నెఱవేర్పంగన్. ౧౩౦

ఉ. చక్కెరవిల్లు దాల్చి వెలిచక్కెరతిండిహుమాయి నెక్కి పే

రుక్కునఁ బువ్వుముల్కిగఱి నూనుచు గేదఁగి రేకుబాకుల

న్దక్కునఁ బూని వేగఁ బిచమానరథంబును నక్ర కేతువుం

దక్కులఁ గ్రాలుఁగా బయలుదేతె మకుండు హూయ ల్పెలంగఁగన్. ౧౩౧

కం. కోకిలకుల కాకలికల, కేకలు కొలఁకుల కెలఁకుల కేకులకూకల్

కాఁకలకలుకులకలుకులు, లోకులకలకలలు కలఁకలు కులుకు లలుకల్. ౧౩౨

వ. చెలంగె నప్పుడు.

౧౩౩

తే. ఊసరజ్జేత్రజాతంబు నీసడించి, యీసవోవక దిట మయి యేస లేక

నున్న నై వెన్నుచూపకయున్నయట్టి, చెఱకుసింగిణి ధరియించెఁ జిత్తభవుఁడు.

కం. మందా రేందీవరమా, కందలసత్కుందబృందకమలరుహవిని

వ్యందమకరందతుందిల, హిందోళచయంబు మార్చి నేర్పఱిచె వెసన్. ౧౩౪

ఉ. చందనశైలసానుతటచందనగంధకమంధరోష్ణరు

జ్జ్వందనసౌధసుస్థలనాస్తవనిస్తులసౌరభాంచితా

నందననందనోపవననర్తనతత్పరబాలికాముఖ

స్యందితఘర్తశీకరభరాలసవాతశతాంగయుక్తుడై.

౧౩౫

తే. వరలతాంతమధూళిని గరము లస్త, కమున నిల్వక జా తెడిసమయమునను

గొప్పదట్టంపుఁబుప్పొడి నప్పళింపఁ, దగు నటంచును జతకూర్చె మొగలిపూలు.

తే. కేతనముఁ జూచినంతనె భీతిఁ గలఁగి, మకురు నాయంగ వలె నని మకరవైజ

యంతిఁ దాల్చెను వేగలతాంతశరుఁడు, హరుని నెదిరింప లచ్చికొమరుఁడుమరుఁడు.

తే. సారకదళీఫలంబుల నారగించి, మెక్కి చిగుళులఁ జక్కెర బొక్కి బొక్కి

యుక్కునం గ్రాలిపచ్చడాల్ తెక్కులుగల, పక్కులను బూన్పె దేరికినక్కజముగ.

ఉ. మీటకమున్నె మ్రోయు ధ్వనిమీఱి గుణంబు శరంబు లన్న బా
హుటముగాఁగ వెల్వడుఁ దమంతటఁ దామె శతాంగ మన్ననో
సూటిగ నేగుఁ దాన రథవోదకహీనత పాజు లన్న మే
ల్దాటిఁ గళాధృతిశ్రమముఁ దాల్చుఁగ నీకయ పాఱు సాదికిన్.

౨౪౦

చుం తమవిభుఁ డైనమన్మథుఁడు దాడిచన న్నమకట్టఁగాఁ గ్రనుం
బమర నియుక్తకార్యములకై గమకించెనొ నాఁగఁ గేకిలో
కము గళకాహళారము, కాంతమధువ్రతనారము ల్లతాం

తములను దూర్యఘోషము, ఘనంబుగ గానము నించె బైకముల్.

౨౪౧

తే. మహితమకరధ్వజోదయమహిమఁ జేసి, వేసటలఁ గుందకే యోలమానగొనక
దంపతులు మీఱి యతనుయుద్ధములఁ దేటి, సొమ్మసిల్లిరి పాచ్చుల నిమ్మళముగ.

వ. ఇట్లు కలశవారాళి నిర్గమించి రమాకుమారుండు శారమయూరకీరవారపరివా
రుండై పరిష్కారాలంకృతశరీరుం డై తూణియుబొణియుఁ గృపాణియు ఖడ్గపాణి
యునై రథంబు నెక్కి యుక్కుమిగిలి యక్కజంబగుతేడంబున దిక్కులు పిక్క
టిల్లఁ జనుచుండ సుమనఃకోదండకాండ ప్రకాండాసీనాండకరండంబు నిండఁ
బొండరడిండీరఖండ హరిపిచండతరండకుండలి ప్రచండపుండరీకరుచిపిచండిల
ఖండపరశుశిఖండమండన మండలకరమండలంబు దండి మీఱఁ బిండార బోసిన
గతి నరిపాచారంబుగఁ బచారంబు నల్పఁ బుండరీకకాండంబు పుండరీకకాండం
బులఁ గన్నకురంగంబులయంగున గండం బని గుండెలు గండ్రీకలుగఁ దల్లడిల్లి,
మిండగాండ్రకై కడగండ్లు గుడుచు మిండగుబృతలు వెతలఁ గుందఁ, జక్కఁగఁ
జిక్కినమక్కువగల చక్కనియుక్కులుఁడు పక్కకుఁ దక్కక తెక్కులిత్రిక్కునఁ
డక్కు నిక్క నేచక్కినొ రక్కసినవతిపక్కికిఁ జిక్కి పక్కయక్కుఁ దీర్ప లక్క
నంబుగఁ దక్కి చొక్కి నిక్కి కక్కుటితికి లొగ్గె నని యక్కనంబున వెక్కనం
బులు వక్కాణించి క్రక్కనంబుగ వెక్కి వెక్కి గుక్కాడక యుక్కు దక్కి
మిక్కుటంబుగఁ జక్కువపెంటి పక్కులొంటి నేడువఁ, గలువచెలిచలుపల విరివి
జగతుల నొప్పయి యుప్పరం బంటుగొప్పయుప్పరిగల వెన్నెలకుప్పలాడఁ బచ్చ
కప్పురపుఁగుప్పల నిడి తప్పుఁ గొట్టి తప్పుఁ దప్పించుకొనఁ దెప్పనఁ దప్పక వెలి
పుప్పంబుల నిడి యప్పప్ప చిక్కె నని చేతు లవ్పళించి తప్పట్లు గొట్టి చిక్కని
తక్కినయొప్పులాడుల దెప్పెనల నొప్పులకుప్పలు కనులఁ గప్పి త్రిప్పి త్రిప్పి
రొప్పు, నింపు లొలఁకాడ వగకాఁడు నిసిత్తేడు తమజాడఁ దముఁ జూడఁ జెలి
కాఁడ మొనగాఁడ యిపుడేడ తమిఁ గూడఁ గడుప్రోడ తమిఁ గూడ విటకాఁడ
మాజాడ నీకేడ వాదాడఁగాఁ బ్రోడలము గా మంచుఁ గలువకులుకులూఁడులు

పలుకు లాడు వడువున నడలాడ, గుబ్బలిపై నబ్బరపుటుబ్బున నెలవేలియుబ్బలిఁ
జిక్కితబ్బిబ్బు లాడు లేడిపయి దెబ్బతీయఁద మని గొబ్బున సింగిణిదబ్బుల
ముల్కుల నిబ్బరంబుగ ద్రొబ్బిన మబ్బుల నబ్బినముత్తియంబులు రాల గుబ్బ
సరంబులఁ గూర్చుచెంచుగబ్బిగుబ్బెతలగుబ్బుఁ బ్రబ్బినచెమటలఁ ద్రావి మరు
ద్రొబ్బులాటలదెబ్బల నలయింకఁ బబ్బుచు సిబ్బితి దలఁగిన గుబ్బలాఁడులసిబ్బెర
పుగుబ్బగుబ్బల దబ్బుదబ్బున నుబ్బుచెమటల యుబ్బడంచుగబ్బి తిన్నగ నడ
యాడఁ, గాంతారాంతరంబుల శేఫాలికాలతాంతరంబుల నీధుధారగాఱఁ, బద్మాసన
నాగపాదలతావేష్టార్థసంపుటకులిశసుందర కేసరహిల్లోల నారసింహవిపరీతక్షు
ద్ధారధేనుకో త్కంతసింహాసననాగవిద్యాధరబంధంబులఁ జొక్కి మక్కువ తెక్క
నర్థచంద్ర కర్తరీముఖ కపిత్థ కటకాముఖ శుకతుండ లాంగూల పద్మకోశపతా
కాదిహస్తవిన్యాసంబుల నిజభావంబులఁ బ్రకటించుచు లలితకుంచితవికాసముకుళ
కేకరా చంచలానూయకతీక్ష్ణంబు లగువీక్షణంబులఁ జూచుచు నికుంచితాకుం
చితకంపి తాకంపితపరివాహితసమాధోముఖాహోలితధూతోత్తిష్టాదిశిరోభావంబుల
నింపినేత్రకంఠకిపోల మృదయపార్శ్వనాభి ముఖజంఘనితంబ జఘనస్తనయుగళం
బులఁ జుంబించుచుఁ గళలయుంకువ తెఱింగి కరంగ నంటి ఫలమూలంబుల రతి
యోగంబులఁ ప్రేమదానంబుల బాలాతగుణీప్రాథల వశపలుచుకొని కుందరదన
లగునిందువదనల నదనున మదనకదనంబుల వలసి కలసి మెలసి యలసి సొలసి
తెలిసినయలసు లగుభోగులవలనను, నురువు లేనియెఱపరి తఱుసలి యెఱటు
కఱకుఁజెఱుకు కొఱకొఱబిఱబిఱఁ జిఱచిఱ నఱిముఱి యఱుత సఱిమి యుఱిమి
దఱిమి బిఱుసున విసరిన యరవిరియంసఱ చుఱుక్కున గఱుక్కున గీఱిన నుఱిది
దఱిఁగి కొఱవోయి వఱువాతదాఁక వఱువట్లుగొని కదరినకన్నఱఁ గన్నరమోడ్చి
తెఱవలకై కం దెఱచి చూచువియోగులవలనను, దైనందిననవననబాలారత
లోలుండ వగునీ కేల యీలీల నీలీలఁ దొఱఁగి నెమ్మోము తెల్లవాత్రా నను
మదనశరవేదనాదూయమానమానస పాండరాంగక నిద్రావిహీనానుణనయన
పాంథయోషాజన దూషణభాషణలవలనను, రతికేలిఁ దేలి తూలి వ్రాలిసోలి
గాటం బగుకొఁగిలులమగలకుఁ జిక్కిదక్కినస్వాధీనభర్తృకలవలనను, వెలిరంగు
ముసుంగు లంగంబులఁ బొసంగ ననంగునిసంగరంబున నెసంగ సంకేతరంగం
బున కేగి యనుంగుసంగాతిఁ గనం గానక చెంగటల నెమకంగ నదియెఱింగి
తమి చెంగలింప మఱియొకభుజంగపుంగపుండు క్రీనీడలమాటున నించుకించుక
యొచ్చరించి యిరులఁ దొలంగిన వెంగలి యై వెంట నంటిపల్కక యుంట
నెఱుంగక నిక్కంపుటంటుకాఁడ యని మరునిదురమునఁ బెనంగి నలంగి చనంగఁ

గొంతద వ్యరుగంగ వేణుజాడ నవ్విటకాఁ డెదురవచ్చి పచ్చవిలుతుకచ్చెకు
ముచ్చటించిన నిచ్చఁ బెచ్చగుకోపంబున మచ్చరించి బొమలుముడించిన నవ్వి
యొక్కసక్కెంబులఁ డక్కునెఱింగించిన నెఱింగిపొచ్చెంబు తేనినచ్చిక మచ్చిక
లెచ్చ నచ్చికబుచ్చిక నిచ్చకంబుల వెలిపుచ్చకుండ నెచ్చరించు ముచ్చటంకు
మచ్చెకంటులవలనను, నభంబు భగం బయ్యె వేగిన ట్లున్న దీకీలు గంటివే
వాలుఁగంటి యనఁ గీలుగంటు గేలి గొం టికేలఁగొంటివే గంటివే వేగంటి
వాలుఁగంటికీలుగంటుకొన గంటుకొనుఁగుక్కలలో తేఁచుకుక్కవోలె రేచుక్క
లలో నీతం డుత్తముం డఁట యీ యుత్తముం డనయ ముండుటకన్న నాయత్త
ముండ నయ ముండుట మే లితంఁకు రేలఁగాయ నక్క కాయంబు గాయంబు
సేయు నీచకోరజీవంబు తల్లిమిండండు నాక తనకొంప కూలఁ బిన్ననాఁటన
కొమ్ములు మొలపించిన యాబమ్మ నన పలయు నోచకోరముద్దా కమలాక్షు లన
ముద్దా యీయన్యాయంబు పద్దా కరవేత్తంబులఁ బైలాగున నుద్దవిడిఁ బడ
మొత్త మెత్తపడక నుండువారము మెత్తపడకయుండువారమే యను మదిరాపాన
విహ్వలమానసమానవతీతిలకంబులపలుకులవలనను, వేగిరంబోగిరంబంటక
కంటుగొన్న చిన్నచిన్ని పాపలపోరు మానుప రావె రావె యని తన్నుఁజూపి
నోరఁ గూరుసౌజన్యవతీమతల్లు లగుతల్లులకై కరంగి బంగారుపొంగారుసింగా
రంపుభృంగారంబుల బుడుతలకై సుధాంశుండు నింపక నింపినయమృతంబు
సొంపున నింపు పెంపు జనింప మరులంపటలఁ బొంపిరివోవ దంపతులు బయల
వైచినమంచంబులనొఱిపుగల పలుపులపైఁ బలుచక బఱచినపలుపుగల చలువ
దుప్పటంబుపైఁ జల్లక చల్లిన యాయల్లకకరం బగుమొల్ల లై యుల్లంబు రంజిల్ల
వన్నియ మీఱు పన్నీటఁ బన్నీటిచెక్కం గొన్నచెన్నుగలగంధంబును జున్ను
గలపాలను నించి యుంచవిన్నను వునఁ జిన్నెల వన్నెలఁ జెన్నుఁ జూపుచుఁ గన్ను
లలరఁ గ్రొన్ననబోటులు వెలిదిన్నెల మన్నీలతో నున్నతటి మున్నుమున్నుగ
గందం బని వెన్నెల భిన్నంబుగఁ గన నేరక చంచలను బాలనుగొని మైఁ
బూయుసతీపతులహీహీలవలనను, నానిశాసనుయంబు జగన్తోహనం బై యుండె
నయ్యవసరంబున.

౨౪౩

సీ. నీలనీరదవర్ణ నిత్యయావనపూర్ణ మకరకుండలరాజమానకర్ణుఁ
గంజాతదళ నేత్రుఁ గమనీయశుభగాత్రు నారదస్తుతిపాత్రు నయచరిత్రుఁ
బ్రాలంబికాహారు భాస్వర కేయూరుఁ బల్లవకరవీరు భయవిదూరు
మధుమధురాలాపు మంజుతరకలాపు మల్లికారోపు సుమహితమాపు
భృంగగుణసంగు సనిషంగు వంగకీర, వారపరివారు రతివరు సారవీరుఁ
జూచి నైలింపసతు లెల్లఁ జోద్య మంది, మనసిజానలదందహ్యామాన లైరి. ౨౪౪

ఉ. కన్నులవింటివాఁడు హరికన్నను జక్కఁడనంబువాఁడు మే
ల్యన్నెలచిన్నవాఁడు విరివాలుల లీలను గొన్నవాఁడు ప
ల్చిన్నెలవన్నెకాఁడు కడుఁ జె న్నమర న్జను చున్నవాఁ డటం
చన్నులమిన్న లెల్లఁ గను లారఁగఁ గాంచిరి మాకుమాకునిన్.

౨౪౫

ఉ. సల్లనిమేనివాఁడు చిటునవ్వుల రాజిలుమోమువాఁడు బ
ల్చల్లనిచూపువాఁడు వెదచల్లెడి వాసనవాఁడు మేల్ హూయ
ల్పెల్లగువాఁడు మమ్ము దురపిల్లఁగఁ జేసె నటంచుఁ జేడె లా
యల్లకభగ్నచిత్త లయి యాతనిఁ గాంచి కరంగి రెంతయున్.

౨౪౬

కం. కన్నుఁగవ యయ్యె నార్ద్రం, బన్నులమిన్నలకు హృదయ మార్ద్రం బయ్యె
స్థిన్నపట మార్ద్ర మయ్యెను, గన్నులవెడవింటివానిఁ గన్నం గన్నెల్.

౨౪౭

ఉ. అంబురుహాక్షి యోర్తు కనదంబురుహాంబకుఁ జూడఁ గోరి రా
గంబున వచ్చుచో విలుఁడు గ్రక్కున వెన్ననె వచ్చి కన్ను ల
డ్డంబుగ మూయఁ జేతులు విడంగను గట్టిగ గిచ్చి పోయె వాఁ
డుం బడి నేగె నప్పుడు గడుం బరితాపముతోడ నార్తుడై.

౨౪౮

మ. కలకంఠీరవ యోర్తు మారుఁ గన రాగం బొప్పఁగా తైక తు
న్కులుగా విచ్చెఁ గడెంబు లూర్తికలును న్జాతె న్వసం గ్రమ్మఱ
జ్జెలు వా రంగ ధరింపఁ గంకణము మించె స్తేఖలాత్వంబున
న్వలయస్థానమునం దదూర్తికలు లేవ లీతఁ జిత్రంబుగన్.

౨౪౯

కం. మూఁడుతలంబులు తడిసెను, మూఁడుముడు ల్వీడె నారుమూఁ డయ్యెను సి
గ్గాడువెలందులకును బూ,వాఁడిములుకు లొప్పు చుండువానిం జూడన్.

౨౫౦

ఉ. పంకరుహాక్షి యోర్తు తమిఁ బంచశరుం గన బాహుమూలకూ
లంకషయావసాంక యుగళస్ఫు రమాక్తికరత్నహారము
ల్పంకజగంధు లందఱును బక్కున నవ్వఁ బసిండికమ్ముల
న్బొంకము లైనచేకు లయి పొ ల్పెసలారె నయూరె చిత్రముల్.

౨౫౧

చం. మదవతి యోర్తు మాధవకుమాగునొయార మయూరె యంచు స
మ్మదమతిఁ జూచి యూఁచి తల మాటికి మాటికిఁ బాటిగా రహి
న్గదలక నప్టచేప్ట యయి కామిని కాముని గోమునం గనెం
బదిలముగాఁగ బమ్మెరను బంగరుబొంగరమో యనం దగన్.

౨౫౨

కం. హేలావతి యోర్తుక రతి, బాలాపతిఁ గాంచి మోహభరమున వ్రాలె
స్తేలాపరలోలామర, సూలాతతిమీఁద గాలి సోకినభంగిన్.

౨౫౩

చం. అనిమిషమానినీతిలక మాదట నాయనిమేష కేతుఁ దా

ననిమిషవృత్తి తోడ్పడఁ బ్రియంబునఁ జూచెను యత్నహీనతం

గనుఁగన నశ్రుపూరములు గ్రాల నిదే మని చేడఁ లెచ్చరిం

చిన ననిమేషతం గనినఁ జిత్రమె బాష్పము లంచుఁ దెల్పుచున్.

౨౫౪

వ. మఱియుఁ గొండలు దేవతలు తమలోన.

౨౫౫

కం. విషహతంబులు శరములు, విషనిధితనయానుతుండు విషముఁడు మఱియు

న్విషమాంబకుఁడై యుండియు, విషమాంబకు గెలుచు టొక్కవిషమా తలఁపన్.

సీ. సారంగగుణసంగసారంగసువిహంగసారంగతులితదోస్సారఘనుఁడు

సారంగశుకహయసారంగహయరథసారంగసారమసారతనుఁడు

సారంగపరబలసారంగసారంగసారంగనయనాసుశర్మదుండు

సారంగసంభవసారంగలక్షణసారంగసహజవిస్తారయశుఁడు

భూరిసారంగముదిత త్రిభువనసార, శారసారంగలోచనాపూరుషుండు

రంగు మీఱంగ వేగ సారంగధరుని, వ్రతముఁ జెటువఁగఁ జాలు సారంగశరుఁడు.

సీ. విషమాంబకుఁ డితండు విషమాంబకుఁ డతండు రహి మీఱ నేకతరంబువారు

రామాశ్రితుఁ డితండు రామాశ్రితుఁ డతండు రహి మీఱ నేకతరంబువారు

రాగధర్ముఁ డితండు రాగధర్ముఁ డతండు రహి మీఱ నేకతరంబువారు

యోగీద్యుఁ డీతండు యోగీద్యుఁ డాతండు రహి మీఱ నేకతరంబువారు

మారుఁ డీతండు చూడంగ మారుఁ డతఁడు సకలధరుఁ డీతఁ డాతఁడు సకలధరుఁడు

ఇద్దఱును జూడ నొక్కట నుద్దియగుట, హరునిఁ జెంగించునీనుమశరుఁడుమరుఁడు.

వ. ఈవిధంబునఁ దన్ను సురలు బారు దీరి చూచు చుండ శుకవల్లభుండు ప్రియవల్ల
భతో నిట్లనియె.

౨౫౬

తే. చామ యల్లదె నీతండ్రి చందమామ, సమ్ముఖమ్మున నున్నాఁడు సమ్మనమునఁ

గూఁతు నల్లునిఁ బొడగనుకుతుకమునను, వచ్చుచున్నాఁడు చూడుమా మచ్చెకంటి.

తే. రాజముఖ నిన్నుఁ గన ననురాగ మనెడి, జలధి పొంగను నీతండ్రి స్వాంతమునను

గాక యుండిన నీహారకాండవృష్టి, యబ్జనిష్యంద మా పెట్టు లబ్బరముగ. ౨౬౦

తే. రాకతోఁగూడి యీరాజరాజవదన, సుఖసరణిఁ బోవఁ జక్రముల్ స్రుక్కెఁగంపె

రాకతోఁ గూడి రాజులు రాజవదన, సుఖసరణిఁబోవఁజక్రముల్ స్రుక్కవోటు.

తే. పక్షయుగయుక్తి సితపదప్రాప్తికతన, ఖగము కావున నీతండు కంబుకంఠి

చదల మెదలంగఁ గలిగె నిచ్చలును మగువ, కాక జడపాదుఁడీతండుకదలఁగలఁడె.

తే. కలితఖగనాముఁ డౌటను జలజగంధి, నీనికరములు చల్లన వేడి యగు వి

యోగు లెల్లను వేడిమి నోర్వలేరు, బాగటందురు సౌఖ్యనయోగిజనులు.

తే. ఈతఁ డీతనిరాశియు నేకరాశి, కాలు సేతులు కలిగియుఁ గాలు చేయి

లేనివారలచేఁ గన్తియౌను గొనఁగ, వింటె పాపబలంబున విద్రుమౌషి. ౨౬౫

కం. సుతురాకఁ దగఁ గనుంగొని, యతులితముగఁ బొంగు నుదధి యనుకంపనొ తి

గృతరం బగుకరములసం, గతినొ వియోగివచనములు కావన కుండన్. ౨౬౬

కం. జీవములకు జీవం బగు, భావింపఁగఁ గోకములకుఁ బటుకోకం బొ

నీవిధుఁడు పుండరీకం, బోవెఁదీ పుండరీకయాధంబునకున్. ౨౬౭

కం. సిరి సవతి విధునియురమున, నిరశముఁ గులుకంగఁ దాను నేర నె యనియో

పరఁగం జాయనెపంబున, ధర విధునురమునను నిలిచెఁ దరుణీకంటే. ౨౬౮

సీ. నెలరాల నేభంగి జలజల రాలునో జాలునాఱఁగ శీతజలకణములు

జీవాళికనుల నేచెలుపున నుబ్బునో క్రందుగ నానందబిందుతతులు

విరహిణియొడల నేకరణిని గ్రాలునో డిండిరకాంతిని బొంజరతయు

శతపత్రతతుల నేచందానఁ బొందునో డెందములను గుందు డిందుపడక

యుపగమహిమంబు లీతని నొంద కున్న, నెప్పటివిధానమెలఁగుఁ గా కేడుదధులు

కారణం బేమి యుప్పొంగఁ గార్తికీర్థ, పూర్ణిమాచంద్రముఖి వీనిపుట్టువునను.

తే. హాలహలము మెసంగి మం పంద హరుఁడు, సరసశీతలకృత్యము ల్జరపి సురలు

ప్రాంచితంబుగఁ దలనిడ్డమంచుగడ్డ, నామెలఁగుచంద్రుఁజూడమా యోమృగాక్షి.

కం. పంచాస్యవృత్తి నొందియుఁ, బెంచెడి నఁట హరిణ మొండు భీముం డనియో

పంచాస్యమధ్య చంద్రుఁడు, పంచితహర్యక్ష మయ్యు హరిణముఁ బెంచున్. ౨౭౦

కం. ధైర్యంబున నడయాడుట, హర్యక్షస్థితిని గన్నయజ్ఞునిమ్రోల

స్తర్యక్షమధ్య హరిణము, స్థైర్యంబున సౌమ్యగురుఁడు శశి యగుటనొకో. ౨౭౧

కం. నాకు సయిదోడు పుట్టుక, నాకును సయిదోడు జగతి నారుల నేఁచ

న్నాకు సయిదోడు సొంపున, సాకును సయిదోడు నేఁడు నాళికాక్షి. ౨౭౨

చం. కరినరయాన చందురునికప్పువిధం బది యే మటన్నన

వ్వరున వచింతు నే విను మవారితశీతవిభీతరోహిణీ

తరళవిలోచనామృగమనప్రవిలిప్తపయోధరాచలా

ధరవరసంప్రహరకణనంతురసీలిమ యంచు నెంచెదన్. ౨౭౩

కం. జైవాత్యకుండు కావున, జైవాత్యకవక్త్ర యాకసం బనుచేల

న్వావిరి చల్లిన జొన్నలు, నా వెఱసెం గంటె యబ్జనయనా తారల్. ౨౭౪

తే. దేవి జైవాత్యకత్వంబు దేవుఁ డెఱుఁగు, నితఁడు వట్టినశిశువులు బ్రతుకు టరిది

తారసన్యంబు లభ్రకేదారమునను, రీతి లేకయె చల్లెను బృథుకవైద్య

మతివ ద్విజరాజసేద్య మీగతియ కాదె. ౨౭౫

తే. నీదుమేతల కైనను నిల్వ నీని, పవనుఁ గై నొట్టగాఁ గ్రింపఁ బడఁగ వైచి

త్రావుచున్నది హరిణమీ తావునందు, నమృతమదె పాటఁజూడుమీ హరిణనేత్ర
కం. నెల కిద్ద తాండ్రు తెలుపున, నలుపున నొప్పుదురు జ్యోత్సనాఁ జీకటినాఁ
దిలకింప నుభయపక్షము, లలంకరింపుదురు సూర్యులకుల వేణీ. ౨౭౪

కం. కుముదారవిందచేయముల, కుముదావహఁ డరయ నిటుల కుమతులు వెలికి

సుమతుల మనుచును మిషచేఁ, దమి ధర నేలుదురు దారధర్మప్రభులై. ౨౭౫
వ. అని శశాంకు ననలోకించి వర్ణించుపతితో రతి యిట్లనియె. ౨౭౬

ఉ. అక్కట నాథ నీ విటుల యాడెదుకాని మనంబులోపలం

జిక్కనివంతచేతఁ బలుచిక్కులు నొందుచు నున్ననాకు నే

దిక్కును దోఁప దిం కిట మదిం గరుణించి వినంగదే పతి

పెక్కులు దుర్నిమిత్తములు పెల్లుగఁ దోఁచుచు నున్న వియ్యోషన్. ౨౭౭
కం. కమలాక్షతనూజ సుధీ, రమతివి సద్ధీరచుతివి రమతివి చుతివి

క్రమముల జనకనిభుండవు, శమమున నాకోరుకోర్కి నలుపంగనవే. ౨౭౮

కం. నేటికిఁ బయనము మానుము, చే టొడవెడి నంచు దిగులు చెందిననుతితో

మాటికి మనవి యొనర్తు ని, శాటారికుమార కుసుమహారిశరీరా. ౨౭౯

కం. వలపటినేత్రం బదరెడి, వలపటిభుజ మదరె గౌళి స్వర్భానునిపైఁ

బలికెడి జయంబు నీకును, గలుగుట సందియము మార కరుణోదారా. ౨౮౦

కం. నాలుగుపదములజీవము, పాలాయముగాఁగఁ దుమ్మెఁ బయనింపంగం

గాలంబు కాదు మన కిపు, డాలం బొనరించు టొప్పు నాలింపఁగదే. ౨౮౧

ఉ. ఎమ్మెలు గావు నాపలుకు లేర్పడ విన్తు పురారిఁ జెన్కఁగా

నెమ్మది రేపు పోచ నగు. నేడు చన న్నది గొల్ప దయ్యె మో

సమ్ములు లేవు నాకడ నిజంబుగ దుశ్శకునంబు లయ్యెడి

న్దుమ్మెద లెల్ల జుమ్మనుచుఁ దుమ్మఁగ వింటివిగా మనోహరా. ౨౮౨

కం. కనలుచు లేచి శపించునొ, కనుఁగొనునో క్రూరదృష్టిఁ గాటియ నిడునో

మనమున దిగు లొడవెడి నా, మనవిని విను నాథ నన్ను మనుపు మనోజా.

నీ. శస్త్రాస్త్రసమితికి సంచలింపనిస్త్రోఽ సూనశరంబుల స్త్రుక్కునొక్కొ

ఘనసింహరవములఁ గదలఁ జాలనివాఁడు పక్షిక్రాంతలచేత భంగపడునొ

నిత్యంబు శిరమున నెలను దాల్చెడివాఁడు వెన్నెలకాకకు వెఱచునొక్కొ

ప్రళయఝంఝానిలపటిమఁ గుందనివాఁడు మందానిలంబునఁ గందునొక్కొ

మారకుఁ డతండు నీవు కుమారకుండు, నీకు మా టుండు వలవదు నిష్ఠురత్వ;

మరసి మన్నింపు నాపల్కు లాలకింపు, మానఁగదె యింకఁ బయనంబు మాకుమార.

వ. అని పల్కినవల్లభం జూచి వల్లభం డిట్లనియె.

౨౪౯

కర. లోలాక్షీతిలకమ నా, కాలివయి భయము వొంద నర్హమె యేలా

లోలత్వంబునఁ దూలెదు, బాలా యీలీల జాలిపాల్గ మేలా.

౨౫౦

సీ. మఱచితే కమలాక్షీ మహిమంబు చెడ బలాఠాతికి దుబ్బలు గ్రాలు చుంట

తోఁపదే మానినీ తోయజగర్భుఁ డార్తుం డయి దాఁ గూఁతుతోఁ గవియుట

తెలియవే మదిరాక్షీ దీనత్వమునను భర్గుండు మానులయాండ్రఁ గూడి యుంట

యెఱుఁగవే మోఁతుక కటవునఁ బడియె సోముం జెన్న గురుపత్నిదండగొనుట

తోఁపనట్టుల పల్కెదు తోయజాక్షీ, ధర్మ పరధర్మ పరవరభర్త చర్మ

ధర్మ పరధర్మ యమధర్మ కర్మతన, సూనధర్మనిబారికి న్ముక్కరోటు.

౨౫౧

ఉ. తెక్కలఱింకుఁబోతు నుదతి భయ మందఁగ నేల శూలి చే

జిక్కుట దెంతపోటిపని చీకటితప్పన మానిపత్నికై

నుక్కిననాఁడు మోహమున సోక్కుచు మోహినిఁ గోరి బిత్తుల

స్తిక్కులఁ బాటునాఁడు నతితీవ్రత లెక్కడ వోయె భామినీ.

౨౫౨

ఉ. దూరపదార్థదాహ మతిదూరము నహ్నికి వస్త్ర మాత్రసం

వారితసత్ప్రతాపుఁడు ప్రభాకరుఁ డోకమలాక్షీ దూరతా

దూరత లన్నిచారణకు దూర మవార్గ మదృష్ట మెన్నఁ జే

తోరమణీయ మై కలుగుఁ దొరముగా మది నాశిఖావళుల్.

౨౫౩

సీ. భీముఁ డాతం డని బెదరించెదే చెలీ యర్ధవారీశ్వరుం డతఁ డు కాఁడె

యుగ్రుఁ డటం చెద నూహింత మంటివా గంగాశిరోధారి కాఁడె యతఁడు

యోగీశ్వరుఁ డటంచు నుల్కుద మంటివా ద్వైమాతురునికిని దండ్రీ యతఁడు

తామసుం డనుచును దలఁకుద మంటివా రామైకభక్తివిరాజితుండు.

కాన నీయాన గజయాన యేను మాన, మాన నీయానమును నేజగానఁ గానఁ

గానివానిని గద యే వితాన నైన, మానుతు మహేశుతపము బిఱిసఁ జాన.

తే. తల్లిదండ్రులతోడుత నెల్లరు వినఁ, దపముఁ జెఱిచెద నంచును దవిలి పల్కి

దిగులుఁ జేందుచుఁ దెక తేర మగిడి చనిన, నవ్వదే జగ పొల్లను బువ్వఁబోణి.

తే. అగ్నినిగమంబు లతనికి నమరేఁ గాని, శుచిత సత్యంబు కరుణయు శూన్యమతివ

కర్పరముఁ దాల్చు సత్యవీక్షణము లేదు, లోకముల హింసఁ జేయు నాళికవదన.

సీ. వృషభధ్వజం డని వెఱపింప నేటికే మకరధ్వజుఁడ నౌట మఱచితొక్కొ

వాఁడు మూఁడంచులవాలువాఁ డన నాదువాలు వేయంచుల వాలు గాదె

సర్పభూషణుఁ డని జడిపింప నేటికే సర్పభుక్తతి మనసైన్యముగద

ముక్కంటి యని నీపు మోహించెదే జలకరకంబు చూడ ముక్కంటి కాదె

కఱకుఁగఱటికఱద కఱచిన నెఱవాది, బిఱును దఱిగి పిఱుద విఱుగ నుఱఁడు
తఱిని జరపి యరుగ నెఱుఁగనివీఱిఁడి, వెఱవ నేల తెఱవ యొఱల నేల. ౨౯౭
తే పంచశస్త్రంబులకుఁ దాను సంచలింప, కున్న నుండనీ దీనిపోటన్న శివుఁడు
సంచలింపఁజే గడగడ సత్తెముగను, బువ్వుఁబోఁడికొ గేదంగిపువ్వునకును. ౨౯౮
వ. అని యిటు లాశ్వాసిండుచుఁ జని చని యుండట. ౨౯౯

ఉ. భాసురతేజుఁ డంతఁ జెలువంబునఁ గాంచెను గిన్నరీసము
ల్లాసము మంజులాంచితవిలాసము సంతతభక్తమానసా
శ్వాసము నీలలోహితనివాసము వ్యాసవిభాసమానకై
లాసముఁ బాంశరద్యుతికలాపతిరస్కృతగోవిలాసమున్. 300

సీ. కలకంఠకలకంఠకంఠనాదంబులఁ గలకంఠకులరమ్యకమలలతలఁ
బ్రధుసమీరణసమీరణచారణంబుల మాధవీమాధవీనుహితతతులఁ
బుంగవపుంగవరంగత్తటంబుల రాజీవరాజీవరాజిగతులఁ
గాంతారకాంతారకాంతదేశంబుల గహ్వరగహ్వరగ్రామములను
గలితవీ కాశవీ కాశకందరిముల, మంజువిద్రుచువిద్రుమమానితముల
భూరిభేరుండ భేరుండభూతములను, బరఁగుశృతహాలహాలగిరిగిరిని గాంచె. 301

వ. మఱియు ననతిచిరోత్సుల్లనవనుల్లికావల్లికావేల్లిత మంజుకుంజగుంజపుంజరంజ
తంబును, సారతరరసాల నవననకిసలయా స్వానన కషాయకంఠకలకంఠకలకంఠ
పంచమనాదమిళితచంచూపుటవిదారితపక్ష్యబింబకీరవార కలకంఠకలకంఠకలకంఠ
నీలకంఠకంఠాకుంఠరవకుంఠితాంతరాళంబును, నిర్జరనిర్జరవర్ధితా నల్పకల్పాగ
కల్పాగప్రసూనముఖనిష్యందమకరందబిందుసందోహాలహారీపరాగదరీగత భ్రమ
రీపుష్పంధయస్తనంధయసంకులంబును, మంజులవంజులాంబుజాంబుజ వకులము
కుళనవమల్లికానవమాలికా కుందబృందబంధూకలోకసార మందారవారసుగంధ
బంధురగంధవాహ పాటచ్చరమూషితమనోర్ధసాలభంజికాప్రాయవాటచారినవ
నాయసంయుతంబును, ధారాంగసంగత రంగనారంగనాగరంగకాసారాభంగ
రతరంగయుతా నంగశరరంగనటనపటుపుష్పలిట్చోభితంబును, నంకురిత పత్రిక
పల్లవిత జాలకిత కోరకిత ముకుళిత వికసిత శలాటుయుతఫలితగళితఫలశిఖరివిర
జితంబును, నాళికనాళికసుమాళీధూళీధవళీకృతమధూళీ మదాళివాహ్యాళిలో
మరాళీపాళీముఖరానళీద్ధావ్యళీక కేళిం గ్రాలుకేళాకూళులచే భాసితంబును నై
శారదాభిరామం బై సత్యంబును, దేవవల్లభయుక్తంబై నస్వోకసారను, జ
పటలయుతం బై నైమిశంబును, హలిప్రియశోభితం బై ద్వారకను, నర్జునయ
తం బై పాండుసంతానంబును, విష్వక్సేనాన్వితం బై దేవసేనను, గుండనుం

రం బై వస్వాకసారను, గరవీరమంజులం బై మహావీరునిఁ, జక్రధరమండితం
 బై వైకుంఠంబును, మస్కరధరం బై మస్కరిని, గర్భరమణీయం బై నైర్మ
 త్యాశను, గబరీమానితంబై లీలావతిం బోలి, యశ్వత్థకపిత్థచయస్థా మందారశా
 బరశారద మాలూరవానీర కేసరకోవిదారనక్తమారశమీర నారంగనాగరంగతూ
 దబంధూకకరకకురవక కురంటక కుందసింధుకకురువిందకందవంజుశవంజుశ. చంప
 కనింబజంబూజంబీరకరంబనికుంజ శంబరీఖరమంజరీ కటురంజనీమిసిరేచనీవృష
 పాలినీకుణికేశి నీఫలజీవనీష్ణవరోచనీ గండిరకర్తారపటోల సారతరరసాలసాలసాల
 మాలాభిశోభితంబును, శైలాటవనాటధారాట వ్యాఘ్రాటఖంజరీటచిత్రకాయ
 లులాయమృగాదనభాలుకగండక వేదండభేరుండ భూరిమాయుకోకఘూకకాక
 దక్షాయ్యర్థిల్లికాకేకిలోక నిబరీసదుస్సహాని నాదనంకులంబును, నంబరచుంబనా
 డంబర మహత్తరవారిధారాసంయుతానంత వాహినీవిభ్రాజితంబును, గందరాం
 తరస్ఫుటస్ఫటిక శిలావిశాలశాలానితాంత కాంతరత్నకాంత విటంకరాకా
 ప్రాలేయకర ప్రవనిస్తారితమారవారివార ప్రతిబింబాపదేశతత్స్థలగానలోలా
 మరబాలాముఖశోభాపహారార్థసమాగత లేఖ్యావలోకనకారణ కంపితాంగమి
 హికామయూఖ పరాస్కందిరంజితంబును, శంబరపరశబరశరవిసరదర పరస్పరని
 రంతరనిరంతరాయపరీరంభసంరంభ సుభగంభావుక వికుర్వాణ గీర్వాణవిటవిటీవిక
 టంబును, గాంగసికతాతలజాతలవలీనికుంజపుంజమంజుగుంజడోలాందోళిత శుక
 రంజితంబును, నగువనంబును దరియం జొచ్చి, మృనధుండు రతీదేవితో నిట్లనియె,
 నల్లదె హరిపరుషనఖరముఖ విదారితకరికుంభగళన్తాకికంబు లమాసనిసిః విహా
 యసంబందు నందంబు మీఱుతారలుంబలె నాగహ్వారంబున రాజిల్లు చున్నవి,
 నిశ్శంకసంకునిర్దుక్తసాంకవామోదాతిమాత్రతనో యిచ్చోఁ జిలుకలు మెదల
 కున్నవి, నిర్దురక్రియాసమభిహారలుతదభంగభంగ మృదంగరవోల్లాననటత్కలా
 పికలాపానులాప బధిరీకృత సందావితసంకుచిత స్ఫటపృథాకు లాకులపాటున
 నాకులఁ దూతెడి, మఱియుబహుశాఖాభిశోభితంబై నిగమంబును, ధ్రువమూలం
 బై జ్యోతిశ్చక్రంబును, జటోపేతం బైమహానటుని, సారవంతంబై జలముక్కును,
 ద్వగ్వేష్టితం బై వనవాసిని, బ్రత్రయతం బైపతత్రిని, వనమాలావిరాజితం బై
 హరియురంబును, నవనవపల్లవసంగతంబై బంధకిని, హృదయవంతం బై వక్షో
 జములను, తూద్రసంగతి తూద్రతూద్రంబును, గలికాభిరామం బై యుదాహరణం
 బును, సుమనస్సంయుతం బై త్రివిష్టపంబును, ఫలవంతం బై నిశ్చలవ్రతుమనో
 రథంబును, నాశ్రితానంతసత్త్వం బై నారాయణుని, సద్విజవేష్టితం బై హోమా
 నలంబును, బురిడించుచు, దిగంబరత్వంబునఁ బల్లవసంఘాతముం గూడి యసి

యాడుచుఁ బరమలిప్తుచస్పర్శనంబున నంబరములకుం బాణుకొమ్మలనుల్లసిల్లు
బహుపాస్తహీరుహంబుఁ గను మని యుచటివిశేషంబులం జూపుచుఁ జని చని,
రతి కేళీ శ్రమాపనోదనోదక ఘేలాలోలసురబాలానికరయకావనలక్షణయకావన
లక్షణ సంభ్రష్టఘనసారఘనసార కస్తూరీకుంకుమ పంకసంగత పింగలద్యుతి
కలితఘనఘనమాయిత వారిపూరచిత్తానంద సంధాననందాలకనందాభిధాన
తరంగిణుల దాఁటి తత్పురోభాగంబున నతతపరిణతతతసరసతరతరుకిసలయ
ఫలనిచయగిళనకుతుకపికశుకవిషధరపరముఖ సకలవికిరనికరమధురమధుపానమద
కలితమధుకరకులకోలాహల మనోనందక సుందరభాతిందిలాభిరామం బగుసౌ
గంధి కారామంబుఁ జేరంజని తన్నికటతటంబున. 30.2

తే. వెలయు ఛాయాసముచ్చాయవిశ్రుతంబు, శుద్ధమాణిక్యరుచిఫలశోభితంబు
సారయోగమయంబు సంసారహరము, పటిమముక్తాళిశస్త్రరేవటము నటము. 30.3

కం. ఆనటమూలంబునఁ దగ, ధావనభావనసమాధితత్పరుఁ డగుచుం
జేవ నిమిలితలోచనుఁ, డైవఱలెడిహారునిఁ ద్రిపురహారునిం గనియెన్. 30.4

సీ. మణికుండలోల్లసన్నణికుండలాంచితు మణికుండలాదివైమానికవృతు
సర్వతోముఖవంద్యు సర్వతోముఖకేశు సర్వతోముఖునిఁ బ్రశస్తగుణుని
ఘను విరోచనవిరోచనవిరోచననేత్రు వరవిరోచనపితృప్రణతమహిము
జిను సనాతను సనాతను సనాతనపౌత్రు హరు సనాతనశిరోహారుని శివునిఁ
దారక శతార హరి తార సారహిర, హరి ఘనసార మందార శార ధీర
సారస పటీర ఖడ్గూర శారదా వ,దాతరుచి రుద్రుఁ గాంచె నభీతమతిని. 30.5

తే. దక్షిణోరుస్థవామపాదంబుతోడ, సవ్యజానువువయిఁ జేయి సాఁచి యక్ష
సరము వల కేల ధరియించి సరసయోగ, ముద్రఁ గైకొని శాంతుఁ డౌరుద్రుఁగాంచి.

తే. బాల యీతనితప ముర్విపాలు సేసి, నిముసమున వత్తు బెదరక నిలువు మిచట
ననుచురతిడించి తమఁ బెంచి యనువుతోడ, నూటడించుచుఁ జనియెఁదానుగ్రుఁజేర.

కం. చెలు వగుఋణముం బాసిన, జెలువను వెస వీడి చనియెఁ జెచ్చెర మరుఁడుం
దలవడెడిచోటికిని బద,ములు బిటబిటఁ జనెడిఁ గాదె మునుకొని ధరణిన్. 30.6

సీ. కలకంఠవితతులకలరావ మెనఁగించి చిలుకలు కూయఁగా సెల వొసంగి
విన్మతి బర్హులు విచ్చి యాడుచు శిఖావలములు కేకలఁ జెలఁగఁ జెప్పి
మధుపానవివశత మధుపాళి చెలరేఁగి చెవులు చిల్లులుపోవఁ జేయఁ బనిచి
సరస మాకొలఁకుల సారపంతము లైనసారసచయములఁ జక్కఁ గూర్చి
కోమ్మఁదేనియ సంపర్తికావితతులఁ, జిలికి ములుకులఁ బస మీఱఁ జికిలి సేసి
చారుచామరపుష్పకిసాలఖడ్గ, పాణి చామరపుష్పకృపాణి యగుచు. 30.7

తే. పంచదారను దిచుపక్కి పంచధార, లంచితంబుగఁ ద్రొక్కంగఁ బంచశరుఁడు
పంచసుస్థానముల నిల్చి యించువిల్లు, వంచి నారించి గుణము బిగించి మించి.

ఉ. హత్తినవెండికొండ తెలువం చొగిఁ బున్నమపండువెన్నెల
లైత్తము లాడఁగా హరునినిర్తలపాండర దేహ కాంతితో
నెత్తిని డల్లితల్లి విధునిం గని కా దని కప్పు నొప్పునా
కుత్తుక సూటి చూచి వెనఁ గో యని యార్యై మరుం డహంకృతిన్. 300

కం. కంఠేకాలునిపైఁ బగఁ, గుంతితమతి కాక వీఁక క్రూరశరము లు
త్కంఠతఁ గురిసెను మౌర్వియు, తంతస్తున నూనశరుఁడు తవణిల్లంగన్. 301

పంచచామరము. ధణంధణాధణా యటంచు దండి డిండిమంబులు
నణిల్ ఖణిల్ ఖణిల్ లటంచుఁ గాంతవాద్యఘోషము
ల్లణంఝణాఝణా యటంచుఁ జారుకంకణంబులు
న్దుణ్దు మ్రోయ నంపగముల గ్రుచ్చె వ్రచ్చెఁ బెచ్చుగన్. 303

పంచచామరము. హుటాహుటిం బటా లటం చహో మహోద్ధతిం గడం
దటాలునం గటారి దూసి దాటుకొంచు నించువి
ల్లిటంబుగాఁగఁ బట్టి దిట్ట తేటిదాటు దూటఁగాఁ
జటాలున స్థితిఁచె బోరు జాటజాటుతోడుతన్. 304

ష. ఇట్లటిముటి విరియంపటి పరంపరలుగఁ బైపైఁ జుఱుక్కున గఱుక్కునఁగఱుక్కునఁ
దొఱంగించిన మన్తధానలదందహ్యమానమానుండై చిత్తం బుత్తలపాటు సిందఁ
జిక్కఁ బట్ట నేరక యోగంబు త్యాగంబు సేసి యించుకించుకకన్ను లల్లనల్లన
విచ్చి చూచి తదయెదుర నవప్తంభసంరంభవిజృభితుండయి మించు నించు
విలు కానిఁ గని రోషంబు వేషంబుదాల్చినగతి మండిపడి నీవినవినలు నాయె
దురనా యని హుంకరించి ఫాలనయనంబు దెఱచినఁ బ్రళయవేశాప్రభూత
ప్రభూశసర్వభూతచేతోభీకరజాతహజ్వల్యమానకీలికీలాకలాపంబు దుర్నిరీక్షంబై
పయిం బడ మన్తధుండు భస్మీభూతుం డయ్యె నంత. 305

చం తిరిగె వసుంధరాతలము దిద్దిరఁ గుమ్మరసారెపోలికం
బరఁగ విధాత యూత గొనె బల్లఱు వాణికరప్రవాళము
ల్పరగను జుక్కలెల్లను రసాస్థలి రాలె మహోగ్రరోషశం
కరవయనోత్కటప్రకటకాండసుతజ్వలనార్చులం గడున్. 306

కం. ఆకులమతు లై లోకులు, చీకాకుపడిరి లయమ్ము సేకుతె నని వే
నాకులఁ దూతెను బాములు, నాకులు గ్రక్కదలె బెదరె నాకవిభుండున్. 307

కం. కేకులు కకవిక లయ్యెను, గోకిలలు కకావికలుగఁ గూకలు మానెం

దేకువ చెడి చిల్కలు వెఱ, తాకున శివశక్తు లన యథాయథ లయ్యెన్. 3౧౮

కం. నిరతముఁ గూరిమి నేలిన, దొర మరణము నొంద నకట దొనఁగులు వొనఁగం

గర మఱిముఱి మరుశరములు, పరినారము వనట చెలఁగ వనములఁ బడియెన్.

ఉ. ఆరభసంబుఁ గన్గొని మహారభటి న్భటవర్గ మెల్లెడ

న్వారక సాఱఁ గాంచి వెఱ వాటిల పాటలగంధి యారతి

సారసనేత్ర సూనశరుజాడను గానక కానలోపలం

బోరున నేడ్వ సాగెఁ గరముం జెలరేఁగుమనోగ వేదనన్.

3౨౦

ఉ. ఇందుల కీరు వచ్చుట మదీశ్వరుఁ గానలపాలుసేతకా

యిందఱుఁ గూడి నచ్చి యిట స్వేచ్ఛను బోయెద రక్కటాకటా

పొందుగ నాథుఁ జూపుఁ డని పొక్కుచుఁ బక్కులఁ బిల్చురీతి నా

క్రందన మారఁ జేసెఁ గలకంఠి వనప్రియపంచమధ్వనిన్.

3౨౧

సీ. హరులార భీకరహరులార హరులార హరులార కానరే హరికుమారు

హరులార కుముదాస్తహరులార హరులార హరులార కానరే సరసిజశరు

శిఖులార మండితశిఖులార శిఖులార శిఖులార కానరే సుఖనిదాను

నవులార మంజుమాధవులార యవులార యవులార కానరే యవిపద్మైర్యుఁ

బికములార మనోజ్ఞాశిపికములార, ధ్రువములార మహోన్నతధ్రువములార

శుకములార సమిద్ధకింశుకములార, కానరే నాదునాథు నీకానలోన.

3౨౨

సీ. అళులార సారకదళులార కానరే మాధవుఁ బోలెడిమాధవునిని

కనులార ఘనదయాకరులార కానరే మాధవుఁ బోలెడిమాధవునిని

ఝులార పాంధర్వర్యులార కానరే మాధవుఁ బోలెడిమాధవునిని

గవులార కుచిరశుకవులార కానరే మాధవుఁ బోలెడిమాధవునిని

ధరములార మహాపయోధరములార, దరములార సితద్యుతిదరములార

మీర లైనను గానరే మేఘవర్ణు, ఝషములార మనోహరఝషములార. 3౨౩

సుగంధి. అంగజాతుఁ గానవా విహంగమా కురంగమా

వంగమా స్లనంగమా లవంగమా కళింగమా

సింగమా భుజంగమా ద్రుశ్యంగమా తురంగమా

భృంగమా రథాంగమా విభీతమా కపోతమా.

3౨౪

ఉ. హా యను వీర మార తగవా నగవా పగవాఁడవా యను

స్తోయను రాఁగదే యను నయో యను నో యని హాయిఁ బల్కరా

- దా యను దాయనా యను సదా దగునాదగునాదు విరిచు ర
 మ్మా యను తాయాయా మనము మాయను రాయడి పెట్ట నీ కనున్. 324
- ఉ. ఏగతిఁ బోవుదానఁ దెరు వెయ్యది యెవ్వరు దిక్కు నాకు నీ
 వే గతి గాక యెచ్చటికి నేగితొ యచ్చటి కేను వచ్చెద
 జ్ఞా గిక నేల గోర్కి కొనసాగఁగఁ దోడ్కొని వేగఁ బోఁగదే
 రాగముతోడ నాథ గనరా యనుఁ బెల్లుగ నేడ్చు దీనతన్. 325
- కం.మారా యను నేరా యను, మేరా యను నన్నుఁ బాయ మేలా యనుఁ జే
 కోరా యను మనవిని గై,కోరా యను నీకు మేలుకో రాదె యనున్. 326
- కం.సతులకు భృత్యుల ధనముల, హితులను బంధువుల గురుల నిచ్చెడిపురము
 ల్లితిఁ గలవు కాని యతులిత,పతులం గలిగించునట్టిపట్టన మున్నే. 327
- కం.పతి నెడఁ బాసినసతులను, పతితలచందమున హేయభావంబున నీ
 ష్టితిఁ గనుఁగొందురు జనములు, పతితం బైనట్టిశునకపలలముఁ బోలెన్. 328
- కం.పతి యుండిన సుతు లుందురు, పతియుండిన ధనము లుండు బంధువు లుందుర్
 పతిఁ బాసినఁ గని పెంచిన, సుతులును నిర్లక్ష్యమతిని జూతురు సతులన్. 329
- కం.హారము ఘోరం బగు వెలి,చీరలు చీడలు నగ్నిశిఖ యగ్నిశిఖ
 ల్గారము ఘనసారము సం,సారము నిస్సార మయ్యె సతుల కిటైనన్. 330
- కం.ముండ లని మబ్బు విడిచిన,యెండ లనుచుఁ బట్టి విడువ నెగసెడిబిటుసా
 మండ లని యెత్తి విడిచిన,బండ లనుచుఁ బలుకు చుండ్రు పరిహాసోక్తుల్. 331
- కం.కుయ్యో యనుచు నిలింపులు, కు య్యిడ రక్షింప నయ్య కోరిన దయచే
 నయ్యో పాపం బనినను, నయ్యో పాపంబుచేత హతుఁ డైతె పతి. 332
- సీ. ఈరేడుజగముల నీమహేశ్వరునకు మా తేకు లేరు చూ నుహిమ నంటి
 శుష్కవాదములకుఁ జొరఁగఁ బూనెద వంటి నీకుమారుఁడు కదే పోకు మంటి
 బలవద్విరోధంబు పాడి గా దని యంటిఁ దపము కూల్చినఁ గీడు తగులు నంటి
 రోసంబు లే కున్న మోసంబు లే దంటి నావంకఁ జూడవే నాథ యంటిఁ
 దుంటవిల్లు దాల్చి కొంటెగా యనిపించు, కొంట మేలె యూర కుంట కీడె
 యెంత చెప్ప మరల వే నేమి నేయుదుఁ, బ్రాణనాథ యంటి వలవ దంటి. 333
- సీ. ఏపాడ నినుఁ జూడ నేజూడఁ బలుకాడ మక్కువఁ జెప్పవే మాకుమార
 యే పొందునీపొందు నేచందమునఁ గందు మక్కువఁ జెప్పవే మాకుమార
 పెనుమంట లదరంట నిను నంట నే మంటి మక్కువఁ జెప్పవే మాకుమార
 ధృతిఁ జాలి దయ మాలితివె యాలిగతి జాలి మక్కువఁ జెప్పవే మాకుమార

కౌన రానిపెద్దకానలోఁ గోనలో, నాలు తూలఁ గదలి జోలి వదలి

డెందమందుఁ గుందు పొందక కుందక, యెందుఁ బోయినాఁడ వందగాఁడ. 33౫

వ. అని ప్రలాపించుచుఁ గలతెఱం గెఱింగినది యె.

33౬

మ. చ్యుతవేణీఘనబంధ యై బహుతగాశ్రుచ్ఛన్ననేత్రాబ్జ యై

గతఘోరావళి యై ముహుర్ముహుర్విధుతదీర్ఘశ్వాసయై గాసియై

బతిభిక్షౌం లఘు దేహి మే కరుణయా వందారుమందార యం

చతిగీనోక్తులఁ జేర వచ్చె రతి లోకాశ్రీహరు స్మీహరున్.

33౭

వ. ఇట్లు డాయ న్వచ్చి భయభక్తిసంభ్రమంబులు ముప్పిరిగొన హస్తజలజంబులు

ముకుళించి యిట్లని వినుతించె.

33౮

కం. భవనాశన హవనాశన, పవనాశనహారవారపరమశరీరా

యవిసాశన భవ నాశన, భువనాశన శీవనిదాన పుణ్యనిధానా.

33౯

కం. మదనారణమదపారణ, మృదుకారుణికాగ్రగణ్య హితభక్తాళీ

మదకారణ వృషవారణ, సదీపజాగ్మానలాక్ష నతరక్ష శివా.

3౪౦

కం. హాలాహలజాలాఖిల, హోలాహలశమన దర్పకుంతితశమనా

హేలామునిబాలారత, లీలాప్రవణారితరంగ లింగశరీరా.

3౪౧

కం. గోవల్లభగోవల్లభ, గోవల్లభవినుతవిమలగోహపహారా

గోవల్లభగోరుహగో, గోవిశదశరీరకలిత గోవిందశరా.

3౪౨

వ. అని మఱియు నిట్లనియె.

3౪౩

తే. పూలచే నిన్ను వ్రేయుట పూజ కాదె, బాధకం బైన భక్తులు బ్రతుకఁ గలరె

యాలి నొల్లనివానికి నీలకూర, లోన లవణంబు తక్కువ లోకమునను.

3౪౪

కం. అరపురుషాబలము గలిగియు, నరగడియను హోక మెల్ల హరియించె దయో

పరుసపుఁగోపము నిండిన, పురుషత నీ కున్న నెట్టు పొసఁగునొ యెఱుఁగన్.

తే. తండ్రితలఁ గొట్టి పే రొందుదర్పఖరుఁడు, పిన్నతండ్రిని జంపుట పెద్ద యగునె

తల్లిఁ బట్టెడివానికిఁ దలఁచి చూడ, మహిని బినతల్లి శష్పసమంబు గాదె 3౪౬

తే. కూర్చిసతి కెంతయు నసనుకూలుఁ డగుటఁ, గొలుచు మానులభార్యలఁ గూడి లీలఁ

బెద్దగంగమ్మ నెత్తిని బెట్టుకొంట, సర్ధచంద్రప్రయోగ మర్హంబ నీకు.

3౪౭

కం. పెట్టఁగఁ బోయఁగఁ దొందర, పెట్టము ని న్నెన్నఁడేనిఁ బ్రియము దొలంగం

గట్టలుకఁ జంప నేటికిఁ, గట్టా నీ కేమి యెగ్గు గావించె నయా.

3౪౮

చం. మగనిని జంపి తేల యని మాటికి మాటికి నెంత వేడినం

బొగలుచు నున్న నీకు దయ పుట్ట ద దెట్టిమనంబొ దైనమా

మగనికి జీవ మిచ్చి నను మన్నన సేయు మటంచు వేడినం

బిగువునఁ బల్క నొల్ల వయొ బెల్లము కొట్టినరాతిరీతిగన్.

3౪౯

కం.హలహలము నీకుఁ గబళము, పలలప్రియ శక్తి తేజి పలలాశని నీ

తల కీలాలస్తిమితము, పలలాశప్రియుఁ డయొ కృపాపరుఁ డగునే.

3౫౦

శా.చె న్నాభూషలు నస్త్రము ల్ధనములుం జెల్లెండ్రకై యిచ్చుచుం

గన్నం బ్రీతిఁ జరించు చుందు రవనిం గా కున్న సంప్రీతిచే

మన్నింప న్నృదుభాష లాడఁ దగదా మానంబు మేలే కదా

యన్నా నీవలెఁ జెల్లెలి నిద్ధవఁ జేయం జూచిరే యెవ్వరేన్.

3౫౧

కం ఒక్కట మ మ్మింద్రి నీ,చిక్కనికోపాగ్నిపాలు సేయక నన్నుం

దక్కించి తేల యెంతటి,కక్కుటికీఁ బాలువడిలి కటకటఁ బడఁగన్.

3౫౨

కం మంగళము సేయు మాకును, మంగళ దేవతకుమాగు మనుషుము నా కీ

మంగళసూత్రంబును ద్రుం,పంగను గనఁ బోకు సర్వమంగళ కారీ.

3౫౩

ఆ. అతనుభూతికొఱకొ యాతనిభూతికో, యతను భూతి సేయ నాసపడితి

వయినవారు కాక యాలి నన్తులఁ బెట్టఁ, గలరె యనెడిపల్కు గలదుకాదె.

ఆ. నీవు నిగ్రహింప భావించి తేని నా,నుతుల సేమి కలుగు నతుల పరుష

నీ వనుగ్రహింప భావించి తేని నా,నుతుల సేమి కలుగు నతులపురుష.

3౫౪

వ. అని నిజజనకుం డగుచంద్రు నుద్దేశించి యతనిం గట్టుకొని యిట్లని పలవించె.

శా. ఖండాబ్జాభరణోగ్రనేత్రభయదాఖండాసలజ్వాలిక

ల్నిండారం బయిఁ గ్రమ్మి కూలఁ గనఁగా నీచిత్త మెట్లొర్చెనో

వాండ్రు న్నీండ్రును బోలె, నల్లుఁడు కదా వారింప రా దా యెనా

తండ్రీ చూడఁగఁ గోరితో తనయ వైధవ్యంబుఁ జేపట్టఁగన్.

3౫౫

కం.తమ్ములఁ బుట్టించెడిమూ,బమ్మకుఁ దమ్ముండ వగుచు బాధించెడిచోఁ

దమ్ములఁ బినతిమ్మునిమ్మతి, నెమ్మదిఁ జూడంగ నేల నేరవు చంద్రా.

3౫౬

కం.రీతి యిది కా దనక సం,ప్రీతిని గనుఁగొంటె యనుజుమ్మతి ధరలోన

న్భ్రాతలు పుట్టఁగఁ బెరుఁగఁగ, జ్ఞాతు లనెడుపలుకు చూడ సరిదాఁకె గదా.

3౫౭

వ. అని గంగాదేవి నుద్దేశించి యిట్లనియె.

3౫౮

ఆ. పిండిబొమ్మఁ జేసి పీటపై నిడనాఁడు, బిడ్డతనము మీఱి వేగ నదరు

నాఁడుబిడ్డ పొట వేడుక చూచితే, మగఁడు చంప ననుజుఁ దెగువ మగున.

3౫౯

కం.విషధరభూషున కంబుధి, విషమునఁ దబ్బిబ్బులైన విషమున కెపుడు

న్విష మాషధ మనుచును నీ, విషముం దల కెక్కఁ చేయ వేగమె తెలిసెన్.

3౬౦

- కం.మగనాలికస్తి జటభికి, వగలాడికి నేమి తెలియు వదినియ వగవ
 న్జగతాఁగ వై మనోహర,యుగళంబునఁ గుబుకునీకు నూహయుఁ గలదే. 3౬౩
- సీ. అంచున నుండియు నాఁపఁగా రాదొకో యాపగా రాదొకో యంతదయయు
 మామ వై మన్నించుమాట మాబరువుగా మాపర్వు గా దంచు మానితొక్కొ
 తండ్రి యంచును నైనఁ దలఁపఁగాఁ బాడిగా కాపాడఁగా నీకుఁ గరుణ రాద
 కడుకొని యిఁక నైనఁ గానఁగా రాదుగా గారాదుగా యిట్టికటకుఁదనము
 తండ్రి వై యేమి తురకలఁదైవ మీవు, భ్రాత వై యేమి తలఁప శబరుఁడ వీవు
 తురకలకు బోయలకు నైనఁ దోఁచదొక్కొ, వీరు నావార లనెడివివేకయుక్తి. 3౬౪
- వ. అని హరు నుద్దేశించి యిట్లనియె. 3౬౫
- కం.మానినిని నిన్ను మానను, మానను మామనమున ననుమానము మను నే
 నీనామము నోమున నని, మాననినేమమున మేను మాన న్నానన్. 3౬౬
- ఉత్సాహ. అనుచుఁ బెక్కుగతుల నుతుల హరుని వేడ దీనత
 న్ననములోన జాలిఁదూలి మాని రోస మింతతో
 ననియె నీమనోహరుం డనంగుఁ డై చెలంగి యో
 వనిత నీకుఁ దోచు చుండు వనట మానుమీ వెనన్. 3౬౭
- కం.జన్మాంతరమున నీతో, సన్తానముతోడఁ గూడు సశరీరుండై
 మన్మథుఁ డిది సత్యంబు జగన్తాన్యచరిత్ర చింతఁ గలఁగకు మబలా. 3౬౮
- కం.తపసులకు సాధుజనులకు, సపకారముఁ జేసినేని యవినీతుం డై
 కృపణుం డై ధరఁ గూలుట, విపరీతము కాదు చూవె విహితవిచారా. 3౬౯
- వ. అని యాదేశించినఁ దదనుజ్ఞఁ గొని యెందేనిఁ జని తత్కాలఁ నిరీక్షింప
 నుద్దేశించి యున్న సమయంబున. 3౭౦
- కం.శారదనారదదారద, హీరగరుడగళసుతారహీరపదరడిం
 డీరద్యుతి హరిభక్తివి,శారదనారదుఁడు వచ్చె సకిఁ జేరంగన్. 3౭౧
- కం.వచ్చినమునిఁ గని మనమున, నచ్చిక భయభక్తియుక్తి సాన్తాంగముగం
 బెచ్చుగ నతు లొనరిచి తెఱఁ, గచ్చువడం జెప్ప మాని యనియెం బ్రీతిన్. 3౭౨
- కం.వనితా ద్వాపరయుగమున, వనజాక్షుఁడు సంభవించు వనజాలయ గు
 క్తిణి నాఁ బుట్టెడి వారికి, జననం బగు నీధవుండు జలజాతాక్షి. 3౭౩
- కం.పసిపాపం డై యుండఁగ, మసలక గొని పోయి వాని మడిమింపంగా
 వెన శంబరుఁ డనియెడిర, క్కనుఁ డొక్కఁడు వార్ధి వైచుఁ గడగను మనుచున్. 3౭౪
- ఆ. వాని మీను మ్రింగ వలలచే నామీను, పట్టి బెస్తవారు పనదనముగ
 శంబరునకు నియ్యఁ జంపంగఁ జూచెడి, మాయచేత ధవుని మనుప వన్తు. 3౭౫
- వ. నీవు తత్పురంబునకుం జని శంబరు నాశ్రయించి దూష్యంబు గానిచరిత్రంబున
 చుండి నీమగని బ్రతికించుకొన్తుని దీవించి పునర్దర్శనం బయ్యెడు మని చెప్పి

యథేచ్ఛం బరిగె రతియుఁ దత్కాలంబు నిరీక్షించుచుఁ దపంబు సేయుచుండె నరిత
నారదుండు మురహరుకడకుం జని పురహరుండు స్థరహరుండగుట నెఱింగించినఁ
జలిమలయల్లునిచేఁ దనయల్లారుముద్దులగారాముపిల్లవాఁడు చెల్లుట విని పల్ల
టిల్లి యుల్లంబు మల్లడిగొనఁ బెల్లుగఁ దల్లడిల్లి యొల్లఁబోయి తెలిసి చల్లవెలుఁగు
చెల్లెలు విలపింపఁ దొడంగె. 32౬

సీ. నీముద్దునెమ్మోము నేఁ జూడఁ గల్గునా మాసుకుమార కుమార మార
నీమృదుభాషలు నే వినఁ గలుగునా మాసుకుమార కుమార మార
నిద్దంపుఁ జెక్కిలి ము ద్దిడఁ గలుగునా మాసుకుమార కుమార మార
నీసాటివానిని నే నెందుఁ గందురా మాసుకుమార కుమార మార
కానివానిభంగిఁ గనియుఁ గానక మున్న, యిట్లు వాయఁ గలిగె నేమి యందుఁ
గడకు నీదురూపుఁ గను లారఁ గాంచెడి, నోము నోచ నైతి నేమిఫలము. 32౭

సీ. కన్నులమండవిల్కాడ ని న్గాంచినఁ గన్నులు మండెనా గంగపతికిఁ
జింతకై కాంచినశిశువు నీ వొటనో చింతకై కాంచినశిశువె యైతి
గాలికై కనినట్టిచూలు నీ వగుటనో గాలికై కనినట్టిచూతె యైతి
భువి శివార్థంబుగాఁ బుట్టినాడవు కాన భువి శివార్థంబుగాఁ బుట్టు టయ్యె
నీకుమారుఁ డనుచుఁ బోకడ కొప్పితి, నీకు మారుఁ డగుట నే నెఱుంగ
మదన నాదుహృదయమథనంబు సేయుదే, వనటపాలు చేసి వనజబాణ. 32౮

ఆ. మూఁగినోము నోత ముదమున మంగళ, వారనియతిఫలము వచ్చునయ్య
కోదవనోము నోచి కోరినఁ గలుగునే, నిండునోముఫలము నిక్క మరయ. 32౯

కం. తనయా యను విగతనయా, యనుకంపను మాని చనితె యనుఁ గంపముచే
తను వ్రాలుచు లేచుచు న, న్గనరా యను వెతలు వాపఁ గన రార యనున్.

కం. వ్యసనం బేరూపంబునఁ, బొసఁగునొ నే నెఱుంగఁ బుట్టి బుద్ధి తెలిసి హా
వ్యసనంబులలోన మహా, వ్యసనం బగుపుత్రశోక మలవడియొగదే. 3౩౦

కం. గరళగళనయనకీలో, త్కరములు బైఁ గవియ నేమి తలఁచితొ మదిలో
దురపిల్లితొ నను దూఱితొ, సరసిజముఖపంచరోప సదమలదూపా. 3౩౧

కం. జనకుండు జగదవనుండు హరి, యనుజుండు జీవనవిధాత యగుధాతయు నై
జననం బైతివొ లేదో, హననం బైతివె యనాధునట్టులు తనయా. 3౩౨

కం. అంటినఁ గందెడిమే నల, మంటలపా లయ్యె నిమిషమాత్రములో నీ
వంటికుమారుని నెక్కడ, గంటికిఁ బండుపుగ నేను గనుఁగొందు నయా. 3౩౩

వ. అని రమాకాంత నిజకాంతునితో ని ట్లనియె. 3౩౪

ఆ. పుట్టినట్టిపట్టి పుట్టి పుట్టక మున్నె, గట్టుమెట్టుదిట్ట మట్టు పెట్ట
గిట్టినట్టు వినియు గట్టితాయుఁబోలె, దిట్ట వైతి వింక నెట్టు లకట. 3౩౫

- ఉ. ఏ మనుదాన నీసుతుఁడె యిట్టులు పంచతఁ బొంద దీనుఁ డై
యే మనువారు లేక నిను నే మనువారు జగంబులోపల
న్దా మనువార లేరు నకటా యగువారలె చంపఁ జూడ న
య్యో మనువారు లేరు మది నూహ యొనర్పుము కంజలోచనా. 3౮౭
- ఉ. వెచ్చనియూర్పుకాఁకలకు బీటలువాఱఁగ మోవి పైపయిం
బెచ్చుగ రాలుబాష్పములవేడిమి వాడఁగఁ జెక్కుటద్దము
ల్విచ్చుఁగ హారవల్లదులు పెట్ల నురోజవిలేపనంబు మై
పెచ్చుగఁ దూల నేడ్చె సుతుఁ బేర్కొని కోకిలకాకలీధ్వనిన్. 3౮౮
- చం. ఇటు విలపించుకాంతఁ గని యిట్లనె శౌరి దయార్ద్రచిత్తుఁ డై
కటకట యింతవంతఁ గలఁగం దగునా జగమందు మృత్యుసం
ఘటనము దేహధారులకుఁ గాఱము తీతిన సిద్ధ మౌట సం
కటపడ నేల బాల మది కాఱియఁ దూలఁగ నేల బేల వై. 3౮౯
- తే. జగతి కేలికసాని వై వగల నొగిలి, కుందితేనియుఁ బానురు ల్లుందు టరుదె
తాను జచ్చియు సాధించెఁ దగవు మెఱసి, చిన్నిపుత్రున కేల యీచింత నొంద.
కం. అపరభవంబునయం దో, చపలాయతనేత్ర నీకు స్తరుఁ డుదయించు
న్వపువును గని వగవకు మని, కృపతో నూతార్చె శౌరి శ్రీభృగుజాతన్. 3౯౦
- వ. అంత. 3౯౧
- ఉ. చాంతియు శాంతి నిష్ఠ గలతాపసవర్షునిపేర మీఱునా
కెంతయుఁ జన్నె యభ్యుదితహీనసమాహ్వయ మంచు లేచి వి
శ్రాంతిని సుప్రభాతముల బ్రాహ్మమునం బరియించె నాఁగ నే
త్రింతలగాన మొప్పెను హరిన్తుఖదేశముల స్తనోజ్జమై. 3౯౩
- ఉ. కూరిమి మీఱ రశ్మిలను గూర్చినమిత్రుఁ డటంచు నెంచ క
య్యారె పతంగ తావకపరోక్షమున న్భవదీయజాయ బ
ల్లారిక వెట్టెఁ జంద్రుఁ డని గ్రక్కునఁ జెప్పెడి నా నుషస్సునం
బే రెలుఁ గొప్పఁగా విటపివీధులఁ గూసె శకుంతసంతతుల్. 3౯౪
- కం. అల్లునిమృతిఁ గని శోకము, పెల్లున విలపించుకూతువెతలం గని ని
ల్వెల్లను నీఱుగఁ జంద్రుఁడు, వెల్లన యై బల్లిపొరలవిధమున నుండెన్. 3౯౫
- కం. ప్రత్యక్షం బై చూచెను, మృత్యువుఁ గన సుతుఁడు దా నమృతకరుఁడై యా
చిత్వం బెఱుఁగక యనిహరి, మృత్యువు నొందించు నంచు నిందుఁడు గ్రుంకెన్. 3౯౬
- కం. సతు లగుటఁ దార లాశశి, గతియ తను కుచిత మని సహగమనముఁ జేసె
న్నిత మెంచక సరసులసం, గతి వీడవు కువలయములు గణికలజాడన్. 3౯౭
- చం. వలపులు గ్రమ్మ నెమ్మదిని వారక బాహులతానిబద్ధు లై
తలఁపులు నొక్క పై నిదుర దద్దయుఁ జెందినకాముకాళికిం

గలువలపాళికిం దివసకాల మహా శ్రమ ముక్షపాళికిం
గలుపులు దీయువారి కెదగాలము వేకువకాల మైనచోన్.

౩౯౮

ఉ. ఓలి వియత్తలం బనెఱునుప్పరిగం దమిఁ జేరి యామినీ
బాలికతో నిశాధవుఁడు పంచశరాహవగాఢ కేళిమైఁ
దేలఁగ ఋక్షమాల లటు ద్రెస్సినఁ జిందరవంద తై ధర
న్రాలినముత్తియంబు లన రాజిలెఁ బచ్చిక మంచుబిందువుల్.

౩౯౯

కం. హరిహాయుపురిజను లొగి దు,ర్భర మగుచలి వాపికొనఁగ బలుమంటలు నై
చిరొకో యనఁగను వేగను, హరిహాయుదిశ నగుణకాంతి యగ్గల మయ్యెన్. ౪౦౦

మ. ఒనర న్రశ్చులఁ గూర్చుమిత్తుఁ డని తా నూహింపకే వీఁడు నై
జనిశాటోద్ధతధూర్తవృత్తిమెయి నాచాయం గడు నిర్లస చే
సెను సైరింపఁగఁ గాదు చాలు గతరశ్శిం జేయుటే యేల యీ
తనిఁ జంపంగఁ గళంకి నంచు హరి యంతం నోఁచె రక్తాన్యుఁ డై.

౪౦౧

తే. యామినీభామినీరతి సోముఁ డుండి, కేళిఁ గైకొన్ననక్షత్రమాలఁ గంక
ణములఁ బ్రాచిని విడిచె నా నమరె నమృత, కరవిసర్జితనీహారకంకణములు. ౪౦౨

తే. సహజపాండితి శిల్పకుశలత మెఱయ, సాలెపురు గిల్లు కట్టినలీలఁ జూచి
సంతసం బొప్ప విధుఁడు వజ్రాలు చెక్కె, ననఁగ హిమబిందుతతులు బయల్లనమరె.

వ. అని సూతుండు వినిపించిన.

౪౦౪

పంచాశదంద్రపద్యగర్భితప్రహరణకలితావృత్తము.

ఖరనుతఖరహు న్భిరమదకరణు, న్భిరదరకరణు న్భిరకరకరణు
న్గరుహనుఖరవి న్గరుహపకరకు, న్భిరదభగరతు న్గరిణమకరహున్.

౪౦౫

వ. తలంచి మును లందఱు నమస్కరించి రంత.

౪౦౬

కం. కమలాంచిత కమలాంచిత, కమలాంచితవత్సనేత్రకరశుభచయనా
విమలాయతశమలాహిత, కమలాహితకమలహితవికస్వరనయనా.

౪౦౭

కం. ధీర వి రామా కుజపర, ధీరవరా మాకనయన ధీపర వరధీ
ధీరవరప ధీనయన క,మారా వరధీరప జ కుమారా విరధీ.

౪౦౮

కం. ఖగరాజనాహ నిర్లబ, ఖగరాజవిరాజవదన ఖగరాజనుతా
ఖగరాజపుత్రమదహర, ఖగరాజనుధామ పంక్తికంఠవిగామా.

౪౦౯

ఇది శ్రీమద్రామచంద్రచరణారవిందమిళిందాయమానమానసత్వమహావైభవ
వావిలికొలను రామచంద్రరాయతనూభవ సుజనవిధేయ సుబ్బ
రాయనామధేయ ప్రణీతంబైన శ్రీకుమారాభ్యుదయం
బనుప్రబంధంబునం బ్రథమాశ్వాసము.

శ్రీరామచంద్రాయ నమః.

శ్రీశారదాయై నమః.

శ్రీహయగ్రీవాయ నమః.

శ్రీ కుమారాభ్యుదయము.

ద్వితీయాశ్వాసము.

రామారమణీయహృ

దారామనసంత రత్నహారామలన

క్షోరామణీయకశుభ

శ్రీరామా వినుతసోమ సీతారామా.

౧

వ. అవధరింపుము సూతుండు శౌనకాదిమహామునీశ్వరులకు నావలికథ వినుతు వినుం
డని యిట్లనియె.

౨

మ. ఖలు తౌదైత్యులు మీఱి సాధుజనులం గారింపఁగా లోక మా
కులతం బొందె దపంబు డిందె మునులుం గో డొంది యజ్ఞాదుల
స్సలుపం గానక గుంది రంతఁ దతబాష్పక్లిన్న నేత్రాబ్జ యై
జలజాతాసనుఁ జేర వచ్చె వసుధాచంద్రాస్య దీనాస్య యై.

౩

ఉ. చేరఁగ వచ్చి యిట్లనియెఁ జిత్తమున న్వేత వోఁప భారతి
వారిజలోచనాహృదయవల్లభ యే మవి విన్నవించెద
న్భారము ఘోర మయ్యెఁ గడుఁ బాపము స్థాపిత మయ్యె దీనికి
న్వారక మాటు గాంచి మనుస న్నను నెంచెదొ యూర్తి ముంచెదో.

౪

కం. పుట్టింనుటె పని యంచుం, బుట్టించెదుగాని వెన్క మును చూడవు మే
ల్పుట్టఁగ సుమతులఁ జేయవు, కట్టా చతురాస్యఁ డండ్రు గా యిటు లైనన్. ౫
కం. నిక్కపుజగ మేలెద వను, టొక్కటె సాధువులు ఖలుల కోర్వఁగ లేమిం
జిక్కినవ్రేఁగున వేఁగుదు, నిక్కపుజగ మేలువాఁడవే నీ వకటా.

౬

కం. గుణవంతుల కల్పాయువు, లణకులు గుణహీనధూర్తు లాయుష్మంతు
ల్గుణహీనులు బలవంతులు, గుణు లబలులు గాఁగ నిట్లు గూర్తువు గాదే.

౭

కం. కులహీను లన్యమతజులు, పలువలు దొర లగుచు జగతిఁ బరఁగెడిచోటం
గులములుపాడై పోవఁగఁ, గులవిద్యకుఁ గూడు లేదు కువలయమందున్.

౮

కం.కష్టము సుఖము నెఱుంగ ర,నిష్టముఁ జేయంగఁ జూతు రెపుడుఁ బరులకు

స్మృష్టుల దుష్టులఁ గట్టా,శిష్టుల నుత్కృష్టపతులఁ జేసితె ధాతా. ౯

కం.దీనికిఁ బ్రతికృతిఁ దలఁపక, మానిన నే నోపఁగలనె మఱి యీభరము

న్నానుపఁ గదవే యనుచును, దీనాలాపంబు లాడె ధృతి దఱిఁగి వెసన్. ౧౦

కం.అని వేడినఁ గమలాసనుఁ, డనియె వసుంధరను గాంచి యలమటఁ బొందం

బని యేమి భరముఁ బాపెద, పసివిను మని పంచి లచ్చిపతికడ కరిగెన్. ౧౧

కం.చని ధరణీగురుభేదము, వినయంబున విన్నవింప విష్ణువు వినుతుం

డనియెను ధర వసుదేవుని,తనయుఁడ నై యపనయింతు ధరణీభరమున్. ౧౨

కం.భేదము నొందక చను మన, మోదంబునఁ జనె విధాత మ్రొక్కుచు నంత

స్మృదయితుఁ డుదయ మయ్యెను, శ్రీ దేవకిగర్భమునను శ్రీకృష్ణుఁ డనన్. ౧౩

కం.రోహిణిగర్భంబున శే,షాహియు జననంబు నొందె నట మున్న ధర

స్మృహలి బలభద్రుం డన, నాహరి కగ్రభవుఁ డగుచు నరు లదరంగన్. ౧౪

కం.కంసుఁడు లో నగునట్టిన్, శంసులఁ బీఁచం బడంచి సదయత భూపో

త్తంసుఁ డగునుగ్రసేనుదృ, ధాంసముల ధరాభరంబు హరి నిలిపె వెసన్. ౧౫

కం.మధురను జనకామితకా,మధురను నవనవవిలాసమధురను సుశ్రీ

మధురాజితమధురాజిత,మధురోష్ఠవతీసుమధుర మధుహరి యుండెన్. ౧౬

కం.అల్లునిఁ జంపినపగఁ దన,యుల్లంబున సందడింప నుగ్రుం డగుచుం

బెల్లగుసేనానికరము, వెల్లివిరియ మాగధుండు విడిసెం బురిపై. ౧౭

కం.అరులు భయంకరు లై తన,పురిపై నొక్కటను గలిసి పురజనములఁ నొం

దరపెట్ట విశ్వకర్తను, బురనిర్మాణంబుకొఱకుఁ బుచ్చె జలధికిన్. ౧౮

కం.నిరతము వనవాసంబునఁ, బరఁగెడినా కేల యిపుడు పట్టన మనియో

హరి మధుర వీడి జలనిధి,పరివృత యగుద్వారవతికిఁ బయనించె వెసన్. ౧౯

కం.ద్వారక హాటకభాస్వ,ద్వారక సద్వారకమ్రవరరత్నలస

ద్వారకవాటక చంచ, ద్వారకళావతి జగజిగి వారక చెలఁగెన్. ౨౦

కం.నిరుపమతరవారిలస,త్పరిఘాప్తి నసాధ్యుఁ డైనభటుపోలికఁ దా

నిరుపమతరవారిలస,త్పరిఘాప్తి నసాధ్య మగుచు ద్వారక యొప్పెన్. ౨౧

కం.మునిఁగి యుదయమున జలములఁ, బెచుమడుఁగుల మీఱి తరణి వెలయఁగ నడుమ

స్థనపదవిని బ్రాకారము, ఘనవిప్రాకారమునను గనుఁగొనఁ జెలఁగెన్. ౨౨

ఉ. నీతిఁ దొలంగ రెన్నఁడును నిశ్చలతం జనలోకపూజ్యు లై

ఖ్యాతిఁ దలంచి సత్యము నొకానొకపట్టుననేని వీడరున్

మోతేల నెక్కువాఁ డనుచు మాటి కజం బగఁ జూచి నిత్యస
త్యాతతనత్వపూజ్య లయి యాపురి విప్రులు వొల్తు రెంతయున్.

౨౩

చం.కనియు మహాపదావళులఁ గాటియఁ బొందనిరాజహంస లొ
య్యస రిపు లున్న మున్ను వెనుకంజను బెట్టనినద్ధనంజయు
ల్తును ప్రతిపంథి కేతుఁ గని మోమునఁ గాంతులు వోనిరాజులుం
బొనరక తోడు భూభరముఁ బూనినవారలు సార్వభౌములున్.

౨౪

కం.అమితేధనంబుల గృహముల, నిమిడింపఁగఁ దలము గామి నిల మణులను ను
త్యము లబ్ధి దాఁప వైశ్యులు, క్రమమున నేటికిని జనులు గైకొందుకదా.

౨౫

ఉ. పంటవలంతి తల్లి తనభ్రాతవు నీవును బంటకాపు నేఁ
బంటవలంతి నయ్య నను బాధల నేఁచుచు మాపు రేపు దాఁ
బంటలకాపుగాక యిదె పంటల మేపెడిదండుఁ బంపి బ

ల్కంటునఁ దురిటవిల్తుఁ డనుఁ గాఁపు నెలంతుక మంచెఁ జంద్రుతోన్.

౨౬

కం.చెలు వగునాపురమందుం, గలభంబులు పూర్ణచంద్రుఁ గనుఁగొని మదిలో
వెలగఫలం బనుచుం గొని, చలితాఁకున విడుచుఁ జూవె జాలింగొనుచున్.

౨౭

ఉ. గాలికిఁ బోవు తేరు చనఁగా మఱి మోసెడివాఱు కొందఱు
జ్ఞాలిపడంగ నీ కొకఁడుసామును మానిసి దాన దూరమో
బాలకపీంద్రునంజ తలఁప న్రవీ పూన్చినయేడుగుఱ్ఱము
ల్నాఱుగుజాము లీడ్చు నని నవ్వు గుఱా లలపట్టనంబునన్.

౨౮

చం.చటులభయాట్టహాసముఖసాహసికోద్భటనద్భటావళు
ల్పటుతర మౌకటాదులను బట్టినయంతఁ బటీల్ పటీల్ పటీల్
పటిలను వైరిపున్కులు దినంబున స్త్రీలు విటుల్ విటుల్ నిటుల్
విటు లని పోటి లేమి యొదవింతురు కల్పలతాంత పాళికిన్.

౨౯

కం.నిగమబలభద్రబలములు, నగు నగ గాణ్ణిలయవాహనంబును భద్రం
బుగనుండియుఁ బతిఁ బశుపతి, వగచెడి బిచ్చంబు లెత్తఁ బంచె నటంచున్.

౩౦

కం.కాలజ్ఞాని యయి యుషశి, కాలజ్ఞానంబు లే కకాలమునందుం
జాలఁగఁ గూసె నిశీ యని, కాలజ్ఞానులు నురేంద్రుఁ గైకొనవెపుడున్.

౩౧

కం.వెలయుం ద్వారవతీపూ, ర్లలనాగోపురకుచాగ్రరాజితశోభా
విలసత్సార్థకనామక, కలన న్నక్షత్రమాల కనుపండువుగన్.

౩౨

ఉ. ఆపురిసౌధసీమల విహారము నల్పునొయ్యారియింతులం
దాపున దాపునం దిరిగి తత్పరు లే కనుఁగొంచు నుంద్రుగా

- రేపును మాపు నెంత గనఁ దృప్తి వహింపని చూపులం బలే
యేపును చూపు చూపు లవి యెంతయు వింతలుగొల్పు వేల్పులన్. ౩౩
- శా.రంభాద్యంగన లండ నుండఁగను స్థేరస్థారు లై దేశతా
జంభారంభులు కుంభు లప్పరి లసత్సేధాగ్రభాగంబుల
న్రంభోరుస్థలులం గనంగఁ బొడము న్రాగంబు యోషాళికి
స్తంభాంగోష్ఠకపోలకంపమును బూజ్యక్రోధము న్నానమున్. ౩౪
- చం.మనవిని జిత్తగింపు నుతిమత్పురగోపురసౌధవీధులం
దినదిన మొక్కయేఁడుగను ద్రిన్దురు టయ్యె సతీకృతవ్యథం
దినమణి నొంప రాసతులు తీక్ష్ణకరుం డని చెప్పఁ బెక్కుయో
జనములమీఁద నిల్పె విధి సత్వగుఁ డై హరికన్నఁ జందురున్. ౩౫
- నీ. మంజీరవిధమున రంజిల్లు నొకవేళ నొకవేళఁ గర్ణికయొఱపుఁ జూపుఁ
గర్ణ వేష్టన మనఁ గన్పట్టు నొకతటి నొకతటిఁ బారితధ్యోసమఁ గనుఁ
బత్రసాశ్యముగతిఁ జిత్త మా నొకపరి స్తనకుంభచంద్రలేపనముగాఁగ
రాణించు నొకమాటు రమణఁ బతకముగా లంబనహారకదంబమునను
బాటి మీఱినగోపురకూటవాటి, సాటి దాఁటినయావీటిసౌధవీధి
హాళిని విరాళి విహరించు బాలికలకు, సరసపూర్ణకళాసీమ చందమామ. ౩౬
- మ. వనజాతాయతనేత్రలు న్నగలు భాస్వత్పుష్పబాణాహవో
న్దను లై క్రీడల నుండ నాపలుకు లానవ్వు ల్విలాసంబు లా
చనపు ల్లీలలు దారు గాంచుచు బలీ సంసారమే మే లటం
చును మింటం జరియించు చుందురు మునీశు ల్లీనవేగంబునన్. ౩౭
- మ. సపు రొప్పంగఁ బురీలసంస్థానమణిసాంధాగ్రవీధీ స్తరా
హవకేళీరతలోలలోలనయనాహారావళీభ్రష్టర
త్నపితానంబులు శంభలీజనము పెంటల్ ద్రోయఁ గుఱ్యంబుల
స్థవి రత్నాకరనామ మొప్పెను జగత్పూజ్యంబుగా నభికిన్. ౩౮
- చం.దినఘనమానహీనకృతితీవ్రకరస్తయవారణంబుల
న్దనరఁగ జవ్వనుల్ హిమదినంబుల నైణమదాదిలిస్తసు
స్తనపరిరంభలాలసనిజప్రియవల్లభసప్రణోష్ఠము
ల్లని తమచేష్టలో హిమవికారములో యనుకొందు రాత్తులన్. ౩౯
- కం.నాళీకకృతాంతం బై, పోలినయాశిశిరకాలమున నాపురిలో
మే లగునెండల జనములు, కాలము గడపుదురు భోగకాముకు లగుచున్. ౪౦

ఉ. అంతే విలాసిపాంథజనతాంతక కాంతవకాంతకుంతశు
ధాంతలతాళికాంతుల నితాంతము లైనవనాంతరంబులన్
గాంతులు నిస్త్రుప్తాత్తలను గాంతలఁ గూడుచు వింతవింతగా
సంతతము న్వసింతురు వసంతములం గడుసంతసంబునన్.

౪౦

చం. దివసవయోవిశేష కరధీధితు లొప్పు నిదాఘభానురు
జ్జీవహసుతప్తవేదన జనింపఁ బ్రణాళుల నొప్పు సల్లతా
భవనముల న్ముభవ్యజనవాయువుల న్సుఖవృత్తి నుందు రా
భువనవిహారలీలలను బూరుషులు న్నవబాలికారతిన్.

౪౧

చం. ఘనపథ మంటుపుత్తడినిగారపుమేడల మిన్నువాఁకనీ
టను గడుఁ బ్రోదిఁ జెంది జగడంబున నిం పగుపుష్పవృక్షము
ల్కొనసెడిమూలరాజగతి ముత్తైపుఁగోళ్లును చందువా తెర
ల్కొన బగుమంచమందు రతిఁ గూడుదు రాపురి వాసరేలలోన్.

౪౩

చం. అరయఁగ లోకనాయకముదావహభావ మెలర్పఁ బాండరాం
బరపరిశోభితాంగియును వత్సపరిస్ఫురితర్షమాళయుం
బరిధుతపంకసంకలిత భావితచంద్రకలాప యై ధర
స్సరసత మీతె మోహనవిశారద శారద శారదాకృతిన్.

౪౪

కం. శరధిని గోలకుఁ దెచ్చిన, ధరణీవరు నతకరించుతలఁపు జనింప
స్సరసఘనీభవు వైశ్వానరుఁ గోలకుఁ దెచ్చినారు నరు లాపురిలోన్.

౪౫

శా. అన్యోన్యాతిశయాశయోద్భవదసూయావారణార్థంబు దా
రన్యోన్యంబును బందెము ల్పటచి రంభాదు ల్బురిం జేరి సా
మాన్య ల్తాన్య లటంచు వచ్చి యచట న్త్రాన్పాటుమైనుందు రా
కన్య ల్గన్యల కాట నేర్పెడిహూయ ల్గాంక్షించి వీక్షించుచున్.

౪౬

ఉ. అందముపొందు మే లభినయంబున డంబున నాటపాటలం
గందువ లావధూటులు నిగన్నిగలున్ ధళధాళధళ్యము
లెందఁగ సంజ మేడలను జేర జనావళి చూచు మబ్బుల
నైందక మించె మించులవె నిల్కడ నంచు మదిం దలంచుచున్.

౪౭

సీ. తరుణి నో చెప్పు మీ దండ కే మడిగదు వృత్తగుచ్ఛము గొన్నఁ బేరు గలుగు
వలపులు వెలి గ్రమ్మ వలువమాటున నున్నఁ గొనఁగ నెట్లగు వస్త్రమునుదొలంచు
వలువఁ దొలంగింప వలతేనిఁ జేకొన నీవి కే మిచ్చెదో తీవితోడ
నే మియ్య వలయునో యెఱిగింపుమా యన నీవికిఁ బరిమితి నే నెఱుంగ

భావభవభవనం బేదో పల్కు మన్న, భావ మెఱుంగనివాఁ డిదే పడఁతులార
కనుఁ డనుచు నర్తపరిహాసకలితలలిత,లపితముల విల్లు రటఁ బుష్పలావిక లొగి.

సీ. ఎవ్వరికొఱకుఁగా నే తెంచి యున్నాఁడ వేమి కావలె నన్న నిత్తు నడుగు
పిల్లల కామెనా ప్రియ మివి మంచివి మచ్చిక మరపును మంకు మాన్పి
కోమలంబులు వీనిఁ గోరంట నంటిన నలఁగినఁ బరుల కింపులుగ నున్నె
యివికై ప్రాల్తాలి యివి కార మనియెదు నీవికారమె నీకు నేస్తకాఁడ
యనుచు నచ్చికమచ్చిక లలర నిచ్చ, నిచ్చ లచ్చికబుచ్చిక నేర్పు లెచ్చ
నమ్ము చుందురు సుమధురాహారములను, బణ్యవీధులయందు లావణ్యవతులు. ౪౯

కం. ఆవనములు సుమనస్సం, భావనములు శీతవాతపావనములు స్వాం

తావనములు దేవనపర, సేవనములు శుకపికాళిచిరజీవనముల్.

౫౦

వ. ఇట్టి ద్వారకాపురంబున శ్రీకృష్ణుండు ధరణీభరంబు భరింపకయు భరించుచుండె
నంత.

౫౧

కం. కుండినపురపతి సుశ్లో, కుం డిన తేజుండు భీష్మకుం డినవరశ

క్రుం డనవరతోత్సర్జన, కుం డనఁ బ్రత్యర్థిభీష్మ కుం డన నొప్పెన్.

౫౨

వ. అతనికి రుక్మిణుక్తరధరుక్తబాహురుక్తకేశరుక్తనేత్రు లనుసతవంచకంబు జన్మించె
నావల.

౫౩

కం. ఆటవచూలున నెలపది, యాటవకళ యనఁగఁ గంతునాటవశర మై

మీఱె నన లక్ష్మి నిగ్గు, లేఱఁ బొడమె రుక్మిణి యన లీలార్థంబై.

౫౪

కం. కనుటను దమయుదరంబును, గనుటను లోచనయుగంబుఁ గడుఁ జల్లనగా

జననీజనకుల కందఱ, కును రుక్మిణి యొప్పె సొగసుకు పైపె మె పైపె.

౫౫

కం. సితసితకర లేఖాభా, సితపశ్చిమదిశ యనంగఁ జెలఁగె స్సహమా

సితకరసహజాతన్వ, ద్భృతప్రాదుర్భావశోభ తోరం బగుడన్.

౫౬

కం. అన్నలు ముగురికువురుఁ ద, న్నన్నలను ముద్దు లాడ మహితనిరతిమై

సన్నులమిన్న యనంగను, గన్నియ రుక్మిణి చెలంగెఁ గనుపండువుగన్.

౫౭

వ. ఇట్లు వ్రతిపచ్చంద్ర లేఖయుంబోలె దినదిన ప్రవర్ధమాన యై శిశుపాగండక
న్యారోహిణీగారీవయోవిశేషంబులఁ గడచి చెలంగు చుండె నంత.

౫౮

సీ. తరళ మాతళతళల్ దలచూపెఁ గన్నుల మోవిఁ గావిబెడంగు మొలక లెత్తె

దోబూచులాడెను దొలిమోసచన్నులు లావణ్యసౌందర్యలాభ మెసఁగె

వికసనంబు వహించె వెలయ ముఖాబ్జంబు మందత నడకల నందగించె

స్థితసముల్లాసంబు చెలఁగెఁ గేకరముల భావసౌరభ మింత బయలుపడియె.

వలపు లొప్పినజుళువాప్రతిమ యనఁగ, రత్నసంగతి గలయవరంజి యనఁగ
లలితసుకుమారసూపసంకలిత యగుచు, రుక్మిణీదేవి యావనారూఢ యయ్యె. ౫౯
తే. యావనారంభసంరంభ యయినకోలె, రాచకొమరులపై వలరాజు దాడి

వెడల ధర్మగుణంబు వీడ్వడక మొఱసె, రేపుమాపును గడుఁ జెలరేఁగి జగతి. ౬౦
కం. దర్పకదర్పాహతనిజ, దర్పక నిఖిలమనుజేంద్రతనయులయిండ్లం
దర్పణఫలకాంశరసము, దర్పితవైదర్భిప్రతిమ లలరె న్నతమున్. ౬౧

సీ. నిజచిత్రములపజ్జ నిగతంబు నుంతు రేకాంతాన రుక్మిణీకాంతపటము
నుంచి హస్తములఁ గీలించి వీక్షింతు రానందానఁ బులకలు గ్రందుకొనఁగఁ
బరికించుచు ముఖవినర్ణత్వ మొప్పంగఁ గృశు లయి తల వంతు క్లేశ మంది
యొప్పుతోఁ జూడ నిట్టూర్పులగాలిచేఁ జేచిత్రపట మార్తనీతముగను
గాంతకాంతవబాణదుర్దాంతఘాత, వేదనాదూయమానహృద్వీధు లగుచుఁ
గుందు చుందురు రాట్సుతులెందు భవన, మోహనుం డగుశ్రీకృష్ణమూర్తిదక్క.

చం. జనకసభాంతరంబునను జారునిలోచన గొల్చి యున్న నా
యనను ధరాతలాధిపచయంబు నయంబునఁ బాఠకావళు
ల్వినతి యొనర్చువేళల నవీనసుధారసధార లొల్కఁగా
ననజనశాక్షుఁ బాడఁగ నవారణ మై చెమరించు బాలకున్. ౬౩

వ. ఇట్లు వినుకలికలిమిఁ గలిమిచెలి హరిపై హరి పైదలిపై మనంబు నిలిపి రంత.

తే. నవవయస్సురణయున వనరమ దగ వ, సంతంఁ బెండ్లాడుచోఁ దాను సంతసంబు
దనరఁ బ్రాజీరఁ బాపినూతనవనసముఁ, దాల్చె నొక్కొయనం గ్రొత్తదళములమరె
కం. కాంతవసంతునకు వనీ, కాంతకు నుద్వాహవేళఁ గలయ వసంతం

బెంతయు నాడం జల్లువ, సంతముక్తియఁ గింశుకములు చాలఁగ ననిచెన్. ౬౬

సీ. మరునిమాపులు బల్లి మడుఁగ కుండఁగ నిడుసమయాశ్వికధృతౌషధ మొ యనఁగ
విటపి పలాశి నా వెలయుట గృహసీమ సమరినవలలఖండము లనంగ
దండిగాఁ బండుగుల్ దండలుగాఁ గొమ్మ లొడలఁ దాల్చినగెంపులో యనంగఁ
బైకముల్ మితి మీఱఁ బస ద్విజానళి కిడుసనుయోరుజప్రవాళము లనంగ
నవనవోల్లాసకలితపల్లవవిలాస, వతులు తముఁ గోరి శుకవిప్రతతులు రాఁగ
హళి మీఱెను గొమ్ములు బాళి మీఱ, భాసురము లైనమధుమాసవాసరముల.

కం. ఖరకరఖరతరకరభీ, కరకరపాలములనిహతి గాసిని దిమిరం

బురవడిఁ జని మనియె మహ, త్తరులను దా మాశ్రయించి తచ్చాయలనన్. ౬౮

సీ. కలహంసయానసంగతి మీఱె సరసులఁ గలహంసయానసంగతులు మీఱె

గమలాకరము లయ్యెఁ గమలాకరంబులు కమలాకరము లయ్యెఁ గమలతతులు

విస్తరిల్లెం జాల విటపవికాసము ల్విటపవికాసము ల్విస్తరిల్లె
మంజులతాగ్రాస్తి మహిళాతతు ల్త్రీతే మహిళాతతు ల్త్రీతే మంజులతల
హంసతాపపరీతు లై రఖిలజనులు, హంసతాపపరీతు లై రఖిలజనులు
మాధవీమల్లికాలతామహితకుసుమ, నాసితము లైనవాసంతవాసరముల. ౧౯

సీ. పుష్కరజాతప్రభూత్యనవద్య మై తతభూతహృద్యతఁ దనరె జగము
పుష్కరజాతప్రభూత్యనవద్య మై తతభూతహృద్యతఁ దనరె జగము
పుష్కరజాతప్రభూత్యనవద్య మై తతభూతహృద్యతఁ దనరె జగము
పుష్కరజాతప్రభూత్యనవద్య మై తతభూతహృద్యతఁ దనరె జగము
సారసోదారసురభివిస్తార మలరె, సారసోదారసురభివిస్తార మలరె
భూతజాతమనోజాతయూతనాను, మాసరము లైనమధుమాసవాసరముల. ౨౦

వ. ఇట్లు నితాంతకాంతం బైనవసంతంబున నొక్కనాఁడు భీష్మకుం డిష్టజనపరివృ
తుం డై సకలబంధునర్గంబులం గూడి దుక్కిణీదేవి పార్శ్వంబు నలంకరింపఁ గొలు
వుండి తనయాపరిణయసముచితసల్లాహంబుల వర్తించు చున్నసమయంబున. ౨౧

కం. ఆయెకిమీఁడు సభాస్థలి, నాయతమతి నున్నయట్టియవసరమునఁ దా
నాయెడ కరుదెంచెను విధి, దాయాదుఁడు నారదుండు తద్దయుఁ బ్రేమన్. ౨౨

కం. వచ్చినవిధిసుతుఁ గని కర, మచ్చపుమతిఁ బూజ లిచ్చి యనఘాత్తక నీ
విచ్చేయుటకతనను మా, కచ్చులు ఫలియించె బాము కడు శుచి యయ్యెన్. ౨౩

వ. అని యర్ఘ్యపాద్యాదివిధులం బూజించి యర్ఘ్యాసనాసీనుం గావించి. ౨౪

కం. ఈలోకములోపల నీ, కోలిం దెలియంగ రాని దొకటియుఁ గలదా
మే లొదవఁగఁ దెల్పవె మా, బాలామణి కేడఁ దగినపల్లభుఁ డబ్బున్. ౨౫

వ. అని ప్రశ్నంబు గావించిన నారదుం డిట్లనియె. ౨౬

సీ. అంచబాబాలపై మించుచోవావేల్పు ప్రోచు చుండెడిభూమి చూచినాఁడఁ
గవ్వంపుమలమొలకడిఁది త్రా డేలెడుపుట్టపట్టులభూమి మెట్టినాఁడ
నెక్కుడుమబ్బులయెకిమీఁడు. తవణించుతోలుగట్టుదెసలందు మెలఁగినాఁడ
జంటారుమేనులదంట దాఁ గడసంజఁ ద్రొక్కుగ్రుంకుడుమెట్టు నెక్కినాఁడఁ
జుట్టుగట్టుదాఁకఁ జూచితి మామకు, మామ యైనసామిమాద్రివాని
గానఁగాన శౌరియాన నీచానను, జక్రధరున కిమ్ము సమ్మనమున. ౨౭

సీ. మండలిమండలమండలిమండను మండలిమండలిమహితతల్పు
మండలిలోచను మండలిమండలికుండలనుతు హతకుండలీంద్రుఁ
గర్భరాంచితవాసుఁ గర్భరోత్కరనాశుఁ గర్భరగృహు హతకర్భురేశు
వరమహావీరారిధరమహావీరు మహావీరగిలసు మహాప్రభావు

మాధవీమానసారామమాధవునిని, బురుషరూపునిఁ గారణపురుషరూపు
నాకుమారునిఁ బోలంగ రాకుమారు, లేరు లేరయ్య యీధర ధారిణీశ. ౨౮

సీ. కలరవంబులవాఁడు కపిరాజకపిరాజరక్షణేక్షణుఁ డహిశిక్షకుండు
ఎలజవ్వనమువాఁడు వృత్తారివృత్తారినంశజావరజుఁడు నంశధరుఁడు
పరమనూపమువాఁడు భార్గవీభార్గవీవల్లభ సమాజవివల్లభుండు
సౌబగుఁజూపులవాఁడు సుకలాపసుక లాపనకలకలాఘ్యండు సుకలవరుఁడు
పచ్చడాలు డీలుపడఁ జాలుమెయిడాలు, పచ్చడాలు కాల్ నెచ్చువాఁడు
పచ్చడంబు మీఱుపచ్చడంబు గలాఁడు, లేఁడు ధారిణీశ యేఁడు నీడు. ౨౯

కం. ధారాధరవర్ణం డఘ, ధారాధరకల్పమారుతప్రతిముఁడు స
ద్ధారాధరధారాసం, దారిత శాస్త్రసశిరోవితానుండు నృపా. ౩౦

సీ. శరజాతజితమహాశరజాతశరజాతశరజాతవిక్రమపరుఁడు పరుఁడు
శరజాతయుతకరశరజాతశరజాతశరజాతతాస్యైకసత్ప్రభుండు
శరజాతనాథుండు శరజాతకంతుండు శరజాతనిలయుండు శర్తదండు
శరజాతపాదుండు శరజాతనయనుండు శరజాతధారుండు ధరధరుండు
త్తోపమాత్తుండె వనననజాతశాత, శిఖిశిఖాజాతగిలనారిజేత వరుఁడు
ద్వారకాపురవాసుండు తావకీన, సుతకు ననుగుణుఁ డైనట్టిపతి నృపాల. ౩౧

ఉ. కావున నీకొమారితను గా దన కాయన కిచ్చి నీవు సం
భావనఁ జేయు మన్యగతి భావనసేయకు భావమందు స
ద్భావనతేజ శౌరికిని దద్దయు నీసుతఁ గూర్చి తేని యా
హా వశమా నుతింప వసుధాధిప నీఘనపూర్వపుణ్యముల్. ౩౨

కం. అన విని ముద మెదఁ బొడలఁగ, నసఘాతక య ట్లొనర్తు ననియెం బిదపం
జనియెను సుర వాచంయమి, ఘనవీధిని గృష్ణగీతికాగాయకుఁడై. ౩౩

వ. అంత నిజజనకునభిప్రాయం బెఱింగి. ౩౪

చం. మనమున రోస మొప్ప గతమార్దవభాషలఁ బల్కె రుక్మి యా
మనువుఁ గుదుర్పఁ గూతునకు మానవనాథున కెంతమిత్రుఁ డై
ఘనుఁ డగుబోడి యబ్బె నగుఁ గా కింక బంధులతోడ నేమి యాఁ
జనియెదఁగాక నావలచుచాయకు నాహితభృత్యకోటితోన్. ౩౫

ఆ. అనుఁగుఁగూతుఁ బ్రీతి నాగొల్లనానికి, మనసు దీఱ నిచ్చి మనెడిఁ గాక
శూరవరులు సుమతీసూరులు నారులు, పక్కు మనుచు నవ్వ బంధుజనులు. ౩౬

వ. అని తండ్రిచాయఁ జూచి యి ట్లనియె. ౩౭

మ. పసిడిం గేరుతనూప్రభ ల్లలుగునీబాలామణి న్నక్కినిం
బొసంగ న్బెండిలిసేయ విష్టపమున న్నాభిపాత్రజు ల్లేరొక్కో
యసమానప్రథ మాననీయచరితు ల్వా చిత్ర మూహింపఁగాఁ
బసులం గాచెడివెట్టిగొల్లనిపయి న్నాభివంబు నీనిల్పుటల్.

౪౮

ఉ. వావి యెఱుంగఁ జన్యశృహవర్తనలం గడుమేటి నూన మ
న్భావము లేదు నిల్వఁగ నభావము తెంకి సమానసర్గసం
భావన సున్న జాతి నహి భన్యమె యాకటిమేని వానికిం
దావకకన్య గూర్చిన విధాతృని వెంగలి యంచుఁ బల్కురే.

౪౯

ఉ. మాను యటంచు ని న్నతఁడు మానుగఁ బల్కుఁగఁ గల్గెనే నీనీ
నా మన మాజ్యధార దహనంబునఁ బోసినరీతి మండదే
యే మన నన్ను బావ యని యేర్పడఁ బల్కిన నెట్టు లుండునో
యేమిటి కంత పొ మ్మనిన నేగద నే నిపుడే ధరాధిపా

౫౦

తే. పసిడిబొమ్మ కయోమయ ప్రతిమసరియె, పొసంగునేమణిబొగ్గులఁబొడిఁగియుంచఁ
గృష్ణుఁ డేయుూకు కోమలోత్కృష్టసూప, భూరివై భవ భైష్టి యేయుూకు చెపును.

తే. అరయ విధవాధిపూఢ లోకాధికారి, పుణ్యజనదారి రాజన్యపుణ్యహారి
ద్వారకాపురసంచారి తావకీన, సుతకు ననుగుణుఁ డైనట్టిపతియె తండ్రి.

౫౧

కం. చెల్లదు రుక్మిణి గృష్ణుని, వల్లభ నొనరింపఁగ శిశుపాలున కీ నై
యుల్లమునఁ దలఁచినాడను, జెల్లెలిఁ బ్రతిభాష లేను జెవినిడ నోపన్.

౫౩

కం. అనువుగ శుభస్యశీఘ్రు, మ్మనువాక్యముకతన వేగ నగుఁ బెండిలి సే
య నటంచును దైవజ్ఞుల, కనియె న్నుముహూర్తనిశ్చయం బొనరింపన్.

౫౪

కం. అంతట రుక్మిణి చింతా, క్రాంత యగుచు మనములొనఁ గలగుండువడం.
జెంతల సకీయలు కొల్వఁగ, నంతఃపురసీమ కేగె నలసగమన యె.

౫౫

వ. ఇట్లంతఃపురంబునకుం జని యేకాంతంబున నంతరంగంబున దురంత చింతా
క్రాంత యె యిట్లని వితర్కించె.

౫౬

ఉ. చిక్కని వైరభారమున శ్రీహరి కిచ్చిన నోర్వ నంచుఁ గెం
పెక్కఁగఁ గంట పల్కెనను నిచ్చెద నాశిశుపాలదండి కం
చెక్కడితోడఁబుట్టు నితఁ డేటికిఁ జేసెడి నిట్టు లక్కటా
మక్కువఁ బాసి యీసునను మామకపూర్వకృతంబొ దైవనూ.

౫౭

తే. వసుధపైఁ గృష్ణసంగతి పొసంగదేని, వసుధపైఁ గృష్ణసంగతి పొసంగు టరుదె
యావివాహంబురమణుడై యమరెనేని, యావివాహంబురమణతయనురనుతము.

తే. కపిలగోనుత మాపాలు గాదటంచుఁ, గోరి ఖరశిశుపాలుఁ గైకొంటినేని

కపిలగోనుత మాపాలు గాదటంచుఁ, గోరి ఖరశిశుపాలుఁ గైకొంట గాదె. ౯౯

వ. అని తనకు నత్యంతాపుం డగుపురోహితుం బిలిపించి వినయవినమితగాత్రయై
యుదంతంబు సాంతంబుగ వినిపించి యిట్లనియె. ౧౦౦

ఉ. భాసురతేజ నీ విపుడ ద్వారక కేగి తదీయవాసు శ్రీ

వాసుని శంఖచక్రధరు వాసవవందితు భక్తనందితు

న్వాసిగఁ గాంచి నాపలుకు వాక్యముల నివ్వనిపించి వేగమే

భాసురవర్య తెచ్చి ఘనపుణ్యమునం జననయ్య మ్రొక్కెదన్. ౧౦౧

సీ. ధరణీసురేశ్వర ద్వారకాపురి కేగి కమలాక్షు శ్రీ కృష్ణుఁ గరుణఁ గాంచి

నేను బంపిన యట్టిమానిసిఁగఁ బల్కి మ్రొక్కితి నని పూని ముట్టఁ దెల్పి

నాపరితాపంబు నయముతో వినిపించి రుక్మిదుశ్చింతను హఠిఁ జెప్పి

యేజాడ నైనఁ బా నియ్యెక కేతెంచి పరసమూహము నెల్లఁ బాఱఁ దోలి

మన్ననన తోడఁ జేకొని నన్నుఁబోవు, లీల బోధింపు శంక చాలింప నయ్య

వేగఁజననయ్య నాపల్కువినఁగదయ్య, పుణ్యమునఁ బోవఁగదవయ్య భాసురేంద్ర.

వ. అని శ్రీహరితోడ నాపల్కినపల్కులుగా వచింపు మని మఱియు నిట్లనియె. ౧౦౩

కం. అనుమానము మానుమయను, నను మానఁగ వలవ దనుమ ననుఁ గొనుమనుమా

తనకే దక్కితి ననుమా, నను మానినిఁ బ్రోవు మనుమ నమ్మితి ననుమా. ౧౦౪

కం. నిను భక్తినిమ్మి యుండియు, ననఘా దుఃఖములఁ బొంది యలమట నడఁగాఁ

జనునే తూడ్చింభానము, ఘనకరుణాలోకనములఁ గనుఁగొను కృష్ణా. ౧౦౫

ఉ. బాళిని దావకీనపదపావన సేవనభావనావనా

లోలతఁ గ్రాలునాహృదయలుబ్ధతఁ గాంచి కరాబ్జయుగ్మ

వేశ భపత్పదాశ్రయము వీడ్వడ కుండఁగఁ గోరుచుండు గో

పాల దయావిశాల ననుఁ బాలన సేయు రమామనోహరా. ౧౦౬

కం. సింగముపాలు సృగాల మ, భంగతఁ గైకొనఁగఁ గోరుభంగిని భవదా

లింగనముఁ గోరు నన్నుం, బొంగునఁ జైద్యుండు మొండ బుద్ధి యిడెహారీ. ౧౦౭

తే. కాకసంరక్షణా యతిలోకశీల, శ్రీకరాకార నరకాలభీకరాజి

లయకటూరుచతుర్భుజలవనకక్ష, సరవి నీకాలు పాలుగాఁ దరముతైలియు. ౧౦౮

కం. ఆయథమాధమునకు నే, జాయచు గా నొల్ల నీకు సరసత దాస్యం

బాయతమతిఁ జేసెద నో, శ్రీయుతకరుణా కటాక్ష చిత్తజజనకా. ౧౦౯

చం. కరమువినీతి రుక్మి పరుఁగాఁ బరుఁగాఁ బరుఁగా దలంచె లో

కరమణు నిన్ను ధర్మపరుఁగాఁ బరుఁగాఁ బరుఁగాఁ దలంతు శ్రీ

కర పరమేశ నాకు వరుఁగా వరుఁగా వరుఁగా మదంబకు

స్మరగఁ దలంపుమా యదితీనందననందననందననందనా.

౧౧౦

కం. ఆయోధనరంగమునం, దాయోధుల నెల్ల గెల్చి యతులబలముమై

నోయదుకులరత్నమ కొం, పోయిన నే వత్తుఁ గరుణఁ బొడగను దేవా.

౧౧౧

కం. జావారికులను బంధులఁ, జావఁగఁ గనవలెనొ యనెడిసందియ మేలా

సేవించి గౌరి ముందట, నే వచ్చెడివేశ యదియ నీ కదను హరీ.

౧౧౨

వ. అని నా పల్కులుగా నచించి పోయి ర మ్మని శిరంబునఁ గరంబులుచేర్చి నమస్క

రించుటయు సతండు వల్లే యని కతిపయదివసప్రయాణంబుల ద్వారకాపురిఁ జేరి

హరికిఁ దనరాక నెఱింగించి యతనిసాన్నిధ్యంబు వడిసి స్వాగతంబును సందే

శంబును దెలియఁ జెప్పి రుక్మిణీదేవియాడిన పల్కుల నెఱింగించి వెండియు ని

ట్లనియె.

౧౧౩

కం. చిన్నప్పటిచుండియు మా, చిన్నది నీరూపమహిమఁ జెవిపండువుగా

విన్నది మొదలుగ మది ని, న్నెన్నఁడు నెడఁబాసి యుంట నెఱుఁగదు కృష్ణా.

ఉ. భావనభావనంబుల సతంబు నురంబున ప్రేలి మేలునం

భావనఁ గాంచి యుందు ననపాయత ముద్దులు గుల్కు చుందు బ

ల్తావుల నొల్కు చుందుఁ బ్రమదంబున నాట్యము సల్పు చుందు హా

యావనమాల నైన సుఖ మందుదుఁగా యనుఁ గృష్ణ చింతచేన్.

౧౧౪

కం. హరిణీపట నీవినుతిని, హరిణీదృశ హరిణీకరణి నతినిశ్చలతం

బరఁగ నచేతనశంకా, హరమై నునుఁబులక మొలక లలరు న్నేనన్.

౧౧౫

కం. శీతలభానుని సుమనో, జాతములఁ గుమారు మఱియు శ్వసనంబును సు

ఖ్యాతంబుల నొనరింపఁగఁ, జేతోగతిఁ దలఁపు మనుచుఁ జేడియ వేడెన్.

౧౧౬

ఆ. కాంతముఖము శిశిరకరమండలం బయ్యు, ఖరతరామృతభవకరము లగుచు

నేత్రపాళి యలరు నిచ్చలు నేలొకో, చిత్తగింపు కృష్ణ శీఘ్రముగను.

౧౧౭

చం. మనసిజఁ బూజ సేయఁగను మానిను లందఱుఁ బుష్పబాణునిం

బనువడి కంజపత్రమున ప్రాయుచుఁ జూప లతాంగి కంపము

స్థనియెఁ బ్రభంజనాహతి వణంకు విరాశ్రయమాలతీవిధం

బున సహకారవృత్తిఁ గను భూమివశంబుగఁ గాక ముందరన్.

౧౧౮

ఉ. శ్రీ తగుచిత్రమందలివిచిత్రమనోహరమూర్తి యాశచీ

సూతియొ కాఁడు పొల్లి సిరిసూనుఁడొ కాఁడు మ ట్టెవ్వరే నకీ

ప్రీతి వచింపుమా ధవుని పే రన వీఁ డలమాధవుండు గా

యోతనుమధ్య య ట్లయిన నొప్పుగ మాధవుఁడే గదా యనున్.

౧౧౯

మ. చెలియా మిత్రుడె యేడె యాతఁ డదె నచ్చెం దెచ్చె నే మేమొ శీ
తలవాతాళికి ణొమ్మకుంఁటని మాద్యద్వామ్మఖశ్రీకి బూ

ది లతాంతాయుధుతుంటవింటికిని నెంతే జక్కన ల్పంధకాం
తలయశ్రు ల్లడుగంగ హేమజలపాత్రం దెచ్చె నా మెచ్చెడిన్.

౧౨౧

వ. మఱియు నవ్విలాసవతీవిలాసవిశేషంబు వినుతు విను మని వినరింపఁ దొడంగ.

ఉ. క్రమ్మఁగఁ జిమ్మచీకటులు గ్రామనమాననిసి న్దగంగ న
భ్రమ్మనఁ బొల్పుతారకలభాతిని గొప్పగుకొప్పునందు సూ
నమ్మ లెసంగఁ దేనియఁ గొనంగఁ గుతూహలవృత్తి మత్తభృం
గమ్ములు వచ్చి యచ్చటను గ్రమ్మచు జీరుకుబండ లాడెడిన్.

౧౨౩

సీ. శశిహుటాహుటికోడి శరణంచుఁ జీకట్లు విమలేందుముఖవెన్క వెలసె నేమొ
కర్కశత్యము మానఁ గడుఁ దపంబులు సల్పి నీలము ల్బ్రదువులై నెగడె నేమొ
తమలఘుత్వము రోసి తగ వని డిగి వచ్చి యసితాభ్రచయ మిట్టు లెసఁగ నేమొ
సంపెఁగవిరులతో సావాస మొనరింప నళు లపరభవంబు నందె నేమొ
వేఱువిధమైన నొకపాటివెండ్రుకలకు,నిరులు గురియింప నిగనిగ లెసక మెసఁగ
మెఱుపుటొఱుపుల నెఱపంగ మేలిమిసిమి, గొమరుమిగులంగ నెట్టులుగూడుఁ జెపుమ
చం కువలయమిత్రుఁ డంచు ననుఁ గోటివిధాల జగాల నెంచఁ గం
బొవరున నన్నుఁ గన్నుఁ దనమోము ముడుంచును బద్ధ మేలొకో
కవయక యెట్టు లుందు నని కామిని దృగ్జలజాతసంగతి
నృపులఁగ నిల్చె మో మగుచు నా జవరాలికి నాస్య మొప్పగున్.

౧౨౫

ఉ. ఆనలినాక్షిరూపమహిమాతిశయంబు నుతింప నొనె నా
జ్ఞానికి నైన సారసము సారసవైరి కరంబు రంభయు
స్తీనములు స్తిలిందములు మే లగుశంఖము హృదయనాదము
న్తానితవృత్తిచేత ననుమానము మాని భజించు నేకమై.

౧౨౬

ఉ. శంబరవైరి బాణము విషంబుల ముంచిన ముంచుఁగాక పై
కంబులఁ జేర్చుఁగాక పలుకచ్చెకు నాపయి నిక్క మెంచెద
న్యంబరజేక్షణాశిశిరసద్దరహాసము ముద్దుపల్కు లా
శంబరజాలినాశము వచఃప్రతిబంధము పైకపాలికిన్.

౧౨౭

సీ. జగమెంచువగ మించుజిగిసంచు హాసియించు నిలమించుతమి ముంచు నించుమించు
నుమచాపుకడతూపుగమియేపునసిప్రాపుపనఁ బాపు సకిచూపు పగల మాపు
వల నొప్పుతమిఁ గప్పు బలుకప్పు గలకొప్పు కడుఁదెప్పునను ణొప్పుఁ గప్పునొప్పు
ధరఁ గంజరము గుంజసరి యన్జనము పంజ లనుకొంజనపరంజి నడుగుత్రోయుఁ

బడఁతిజిగిడాలు జగడాలు పచ్చడాలు, గేలికొనునాల్గులు ల్లేటిచాలు నేలు
మేలి మీల్కిఁ గాంచియు మేలుకోలు, మేలుకో ల్వాంద నటులలీలఁ గాంచి.

ఆ. లంబు భంబు జంబు బింబంబు జంభంబు, ఖంబు భంబుఁ గంబు నంబుదంబు
మోముఁ జూపుఁజనులు మోవియురదనము, ల్పడుము గోరుగళము జ కయుఁబోలు.

మ. హరిపాదాబ్జముఁ గొల్చి నిల్చి యిటు శూన్యం బైన రా దాయె శ్రీ
హరికారుణ్య మి దేటికొ ల్పని యుపేక్షావాప్తి నాకాశ మా
సిరిసేవం దగ మీటి వెంటనె భళి చెన్నారెఁ బో నీవిచే
సరసస్ఫూర్తిఁ దదీయమధ్య మయి భాస్వన్నేఖలాయుక్త మై. ౧౩౦

సీ. సవతుగాఁ బిలుఁదుల సరిపోరఁగ ననంత సగమున కీడుగఁ జలత మానె
తనుమధ్యమధ్యంబు నెనయ ననంతనామ స్తృతి శూన్య మైమాసె చూపు
జడతోడఁ దులఁదూఁగఁ గడఁగియనంతుండు వెల్లనై మను మోసెఁబృథివిక్రిందఁ
దవిలి యనంతానతారుఁ డై యచ్యుతుం డమరవతో జయగ్ధముగ నిలిచె
సవతి గావునవరపదస్థంబు కాన, తల్పమైక్రింద నుండుట తగునెసామ్య [మొందె.
మమరఁ జేయంగ ననియునో యతకరించి, హృదయమున నిన్నుఁ బూని యభ్యుదయ

చం. అవుర నుతింపఁగా గొనబుటారు మిటారికొటారు నామనో

భవునికటారి మేల్వలపుపట్టు కొటారి కటీవినిర్జిత
చ్చవివికటారి నిస్తులకుచస్ఫురభాప్రకటారి కుంతలా
లవిరళనీలకాంతి వరటారి సుమీ శకటారి శ్రీహాతీ. ౧౩౧

కం. కమలంబునఁ గమలం బొ, కమలంబునఁ గమలమందుఁ గమలం బొప్పం
గమలాక్షి చింతచే హృత్కమలంబున నిన్నె తలఁచుఁ గమలాక్ష హాతీ. ౧౩౨

ఆ. కావిమోవితీవి కష్టతేనియ క్రోవి, దేవి తావి నీవి తేజదీవి
మరులు దొరలు కురులు మరుఁ డొడ్డినయురులు, కాంతిబంతి కంతునింతిదంతి.

కం. వాలుంగనులయొయారము, మీలం దా మేలఁ గలవు మేలిమితోడం
గాలుం గేలుం జివునును, కాలం గేలం జమరు జగాకెంజిగులన్. ౧౩౩

కం. శ్రోతంబులు భువి శ్రుతివి, ఖ్యాతంబులు మో మటన్నఁ గంజాభిఖ్యా
ఖ్యాతంబులు కురు లళినీ, జాతంబులు కనులు నీరజాతము లవురా. ౧౩౪

కం. మోవి యనం బూఁదేనెల, దీవి సుమీ పొక్కిలి సుమదీప్తాస్త్రనకుం
బావి సుమీ కై తూండ్లకు, వావి సుమీ దానితీవిఁ బలుకం దరమే. ౧౩౫

కం. బంగారముఁ బొంగారెచ్చడి, రం గగుచనుబంతికాంతి రాణించినచో
బంగారు పూస లగుచుఁ జె, లంగెను ముత్యాలసరులు లావణ్యమునన్. ౧౩౬

- ఆ. కనకనలినజలజకాళికాకర్ణిక, ల్లలలు క్రిందుసేనుఁ దలఁగ నునుచుఁ
గడఁగె దేహనయనకంధరాకాళికా, సక్తిసమము లనుచు జగడమునకు. ౧౩౯
- సీ. ఖంజనం బజ్జాక్షీకనులతో సరిరాఁగ గమకించి చరమభంగంబు నొందె
నంతటఁబోక యేకాగ్రత శూన్య మై పటియించి మధ్యమావస్థఁ జెందె
మఱియుఁ దా నన యయి మాఱుసూసముఁ జెంది గంధవహాతిసంబంధ మందె
మధ్యస్థతను మాని మఱివివర్ణతఁజెంది కామినీచరణనఖంబు లయ్యెఁ
బక్షిమాత్రంబు తా నెంతకన్న గట్టఁ, బాటుమాత్రంబె కాక తా మేటి యగునె
యబ్బినం దల కా కున్న సంఘ్రు ల నెడి వచనయా ధార్మ్యమును జూపె వాసుదేవ.
- సీ. పొలఁతివేనలితోడఁ బురుడింప గమకింపఁ బన్నగం బొప్పెఁ బద్భంగమునను
సార్థమై యూరుగా నని కలాపించితమణిలసద్ద్యుతిఁ గాంచి మహిమఁ దొఱఁగి
గురుభావము వహించి కొమ్మచన్దనసాటియై రాఁగ వజ్రప్రహారములకు
బెదరి యేకాహ్వాయప్రీతిఁ బొక్కిలి గాఁగ సుడిలోన వివశత సొరిది నిల్వ
వశము గా కున్న నాపాఁపసాపకాన, సాత్త్వికప్రభవనగము సరసపూర్వ
రూపమున నపరార్థ మై రూఢి మెఱచుఁ, గరుణఁ జేపట్టి నిలిపె నాహరిణనయన.
- సీ. పద్మాక్షీకనులతోఁ బగ లొందఁ గువలయం బర్ధహీనతచే లయంబు నొందె
ఘనజఘనముసాటిఁ గనఁ గువలయ మాట నయమున సేవించె నాతినడుముఁ
తామసంబున రాజతతమైత్రిఁ బ్రాపించి నాస యై కుచములవాసిఁ గనఁగ
భిన్నార్థయుక్తిని జిన్నతనం బొంది గతమానమునను విక్రయము నడుట
సహజగతిఁ గుచ్చితము వాయు సరసగతిని, జెలియ చేపట్టె నేమన వలనుమీఱ
వేగఁ జేపట్టఁగఁగదయ్య భోగిత్పు, శల్పముగ భీష్మభూవరతనయ ననయ. ౧౪౨
- కం. చరమే సరి కంఠము కుం, జరమే సరి నడల నాన సరి సంపెఁగ కం
జరమే సరి యొడిలికి నం, బరమే సరి నడుము సొగసు నలుకం దరమే. ౧౪౩
- కం. గొ వ్వుగుకొప్పున కైనం, గొ వ్వుగునాపొలఁతివలుఁ కగుబ్బలు మఱియుం
గొ వ్వుగుపిఱుఁదులు వినఁగా, నొ వ్వుగుగలరనము సొగసు లొప్పుగుఁ జూడన్.
- కం. నవులా వువు లాచెన్నుపె, దవులా దవులాట కీడ్చుఁ దద్దయుఁ గెంపు
న్నవలానవలావణ్యం, బవురా యవిరాలు ముద్దగాలికుచంబుల్. ౧౪౪
- సీ. వాలుమీలబెడంగు పూలగుత్తులరంగు కనులు నై చనులు నై క్రాలుజాణ
భ్రుమరకమ్ములనీటు రత్నజాలముదీటు కురులు నై సకులు నై కులుకుఁబ్రోడ
యరఁటికంబముడాలు సరగఁ జీనులచాలు నూగు నై యూరునై యొప్పుముగుద
శ్యామాహిపెనుసౌరు సైకతంబులతీరు వేణియై శ్రోణియై వెలయుచెలియ
శ్రీనివాసమహోజ్జ్వల శ్రీనివాస, శ్రీనివాసజితేక్షణశ్రీనివాస
గాని మంజులమాధురీశ్రీనివాస, నన్యసతిగను దలఁపకు మాన్యచరిత. ౧౪౬

కం. తేనెల నొలుకుం బలుకులు, కానే కా దతివచనులు ఖంజనయుగళం

జొనే యా జడ సర్పము, గానఁగ లే దార నడుము కాంతామణికిన్. ౧౪౭

వ. అని పల్కుటయుఁ గృష్ణుండు మందస్థితసుందరవదనారవిందుం డై యాభూమి
దేవునితో నిట్లనియె. ౧౪౮

చం. తెలియనివాఁడఁ గాను జగతీసురసత్తమ బౌల్య మాది యా

చెలియనునంబు నాయెడను జేర్చుట నాకును భీష్మపట్టిపైఁ

దలఁగనిమోహభాఁముకతంబున రే నిదు రే నెఱుంగ నా

పలు వగురుక్మి యడ్డపడి భంగము సేతయు నే నెఱుంగుదున్. ౧౪౯

ఉ. పాణిపుటాంతరస్థ మగుపారదతుల్యము బాలికావళి

మానితచిత్త సుమ్మగువ మాత కధీనయుఁ దల్లినండ్రులు

స్తీనమతి స్నిజాత్తజునియిచ్చకు వచ్చినయట్టు లుండువా

రైనను వన్నియుక్తి నను నంగన గోరునె యంచు వేఁగుదున్. ౧౫౦

ఉ. సారెకు భాష లాడెదవు చారువిశోచన ముద్దుగుమ్మ బం

గారపుబొమ్మ నాకోటకుఁగొఁ బ్రమదావని స్రుక్కె నంచు నా

నేరము లున్నె యట్లయిన నిచ్చలు నానయనాధ్వసీమ సం

చారము సేయురీతిఁ బటుశాంబరిఁ జూపఁగ నేల బాలకున్. ౧౫౧

తే. వాసరము లెల్ల శ్రీహరివాసరములు, రాత్రు లెయ్యెడ హా శినరాత్రులయ్యెఁ

గలిమిచెలిమిఁదిమోహంబు కలిమిబలిమి, భూసురేశ సతీరతభాసురాశ. ౧౫౨

తే. పరఁగఁ బ్రవిదారణంబున సరగ వీర, వైరిప్రవిదారణమున సవారితముగ

బాలికామణిఁ దెత్తు గోపాలకాత్త, భూసురేశులు మోగడంగ భూసురేశ. ౧౫౩

వ. ఆని మఱియు నబ్బాలికకు విస్త్రంభభాజనంబుగ నావచనంబుల నిట్లనుము.

నీ. ముదిత నీసాగను విన్నదిమొదల్ నీరూపు కన్నులఁ గట్టిన ట్లున్న దనుమ

కూటంబు గానమిఁ గొమ్మరో తలమిఁద మిన్నులు వడ్డట్టు లున్న దనుమ

వింహగ్నిశిఖలచేఁ బరితాప మందుట రేలు నాసాలికి గాలు లనుమ

యొంటిగా నను డించి కంటగించుటఁజేసి చిత్తంబు పఱియ లై చీలె ననుమ

తాళఁ జాల మదనతాపంబునను సంత,తంబు గ్రాల సతి నిజంబుగాఁగఁ

గడుపులోనఁ జేతఁ గలియఁ బెట్టినయట్టు, లున్న దనుమ యోర్పు సున్న యనుమ.

ఉ. సారసయుక్తి నేత్రములుఁ జారుమృణాళతతిం గరంబులుం

దీరినమొగ్గల న్రదము దేనియ లొల్కఁగ ముద్దుఁబల్కు లొ

య్యారపుఁదీఁగెలం దనువు లబ్జములం బదము ల్లుటించి తా

నేరహి ధాత తాత భవదిద్ధమనంబును జేసెఁ గోమలీ. ౧౫౬

కం.వినఁ గానమి నీపలుకులు, కనఁ గానమి హాసచంద్రికాజాలంబు

ల్విని చెవుడును గని గ్రుడ్డియు, వనితా ప్రాప్తిచే నేమి నంచనయొ గదా. ౧౫౭

తే. పాపచానవు బల్బాపనయసుకలిమిఁ, బాపచానవె ప్రాణము ల్వాపుకొఱకు

నీవియోగంబు నే నెట్లు నిలువనేర్తు, నీవియోగంబున నెగాక నీలవేణి. ౧౫౮

తే. నీవిలాసాంబునిధి నేత్రనీరజములు, కౌఁగిటచు మేను నాలాపకలన శ్రుతులు

సరసచుంబనసుఖములు స్వప్నగతము, లతివ యరుణోదయాంతత్రియానుములను.

చం.కుసుమవితానముం గనినఁ గోమలసల్లవలీలతానళీ

కిసములఁ గాంచిన స్తధురకీరకలాపికలాపనాదము

ల్పసమెయి విన్న దాడిమిఫలంబులఁ గన్న మధూళిశర్కరా

విసరముఁ గొన్న నిన్నె తలపెట్టుచు నుండుదుఁ బ్రాణవల్లభా. ౧౬౦

మ. ననలా యగ్గల మైనమోహమున నానారీతులం గుంది నీ

భవనం బేమి యెఱుంగ రామి దినము ల్వ్యర్థంబుగాఁ బోయెఁ గా

యవు నీకు నృమియింపఁ గా దనిన నవ్యానంగకేళీరతి

న్భవదీయాంచితబాహువల్లరులచే బంధింపు నన్నీనునన్. ౧౬౧

చం.అనుచును నంచసూనుఁడు ధరామరస్తత్తముతోడఁ గూడి న్యం

దనము నుదారవేగమున దారుకుఁ డొప్పఁగఁ దోల భూరికా

ననపుటభేదనాచలగణంబులదాఁటుచు నొక్కనాఁటఁ గుం

డినపురసీమఁ జేరె నవనీధవసూతి గ్రహించువేడుకన్. ౧౬౨

కం.పరిణయ మఁట రుక్మిణి కిపు, డరువుగఁ జైద్యునకు నిచ్చు నఁట రుక్మియు భూ

వరు లెందఱేనిఁ జనిఁ రఁట, హరికిని సంగరము లభ్య మగు టబ్బురమే. ౧౬౩

కం.తోడుగఁ జన నలయును నా,తోడునకున్ సిద్ధపడుచుఁ దోఁతెం డిట నా

తో డాలము చేసిన నని, తోడుకొనుచు నరిగె హలియుఁ దోరపుసేనన్. ౧౬౪

వ. ఇక్కడ రుక్మియు రుక్మిణిదేవిని శిశుపాలునకుం గట్ట సమకట్టి సర్వంబును దిట్టం

బుగఁ గట్టాయితంబు సేయించి పురంబు నలంకరింపం బంచి శిశుపాలుఁ బిలి

పించి విడిది నియమించి దించి తదీయానుచును లైన జరాసంధాదిరాజన్యల వే

ర్వేఱ నుంచి యెల్లి లగ్నం బని యెల్లరకుం దెలియఁ జాటం బంచె నంశ రుక్మి

ణియు వేదనాదూయమానమానసాంభోజ యై తనయంపినపాటుఁడు తిరుగ

రాఁ డని గాలికిఁగదలు జలజపత్రంబునందలి జలబిందువు నా మనంబు తక

తకలాడ దీనవదనయై యుండె నాసమయంబున. ౧౬౫

కం.ఖగరాజ కాన భానుఁడు, సాగసున నపరంజిచాయసాంపున తనమై

జిగి మీఱఁ బ్రకాశించెనొ నా, ఖగపతికిరణములు పసిమికాంతులఁ జెలఁగెన్.

తే. వాగుణీకాంక్షఁ బూర్వసత్పథము విడిచి, రశ్మి చెక్కఁగ నరుణమునఁ గ్రాలి పిరవఁ,
జాయ విడనాడి యంబరసంగమంబు, జాతీ ది క్కేది జలధికై పాతె నినుఁడు.

ఉ. ఆయతరశ్మి లెల్లఁ జెద రయ్యెను జెందఁగ వార్ధకంబుఁ దా
జాయయు నేగె దూరమునఁ జాలఁగ మిత్రుఁ డటంచు నొక రే
రాయఁ డెదుర్పఁ జొచ్చెఁ దమిరాకఁ బగ ల్గడతేఱు నింక నే
నీయెక నుండఁ గా దనుచు నేగె నభోమణి పశ్చిమాబ్ధికిన్.

౧౬౮

సీ. వేడుకకాంక్షకుఁ దో డైన నెచ్చెలి కన్నలంజల కెల్లఁ గన్నతల్లి
యభినారికల కెల్ల నను వైనమునుఁగు బల్లుచ్చులు చల్లినమచ్చుధూళి
ఘూకంబులకు నెల్లఁ గొమ రైనచుట్టంబు కలఁబోభికనులకు గాలిపోరు
కోకాలి జత వీడఁ గొట్టెడిమంత్రంబు కూలివాండ్రకు నెల్ల మేలివిడుపు
దంపతు ల్గదిఁ గోరెడివండివేళ, కనులపన మాపునట్టికన్గట్టువిద్య
స్వైరిణీతతి మెచ్చ నిచ్చులును నిచ్చఁ, జెలఁగెఁ జీకటి జగములు జీకు పడఁగ.

కం. ఉల్లసితమతి దిగంగన, లెల్లం గ్రీడింపఁ గోర్కు లీరిక లెత్తం

జల్లుడుపిచ్చెలకై యెగఁ, జల్లినముత్తెము లనంగఁ జాలెం దారల్.

౧౭౦

సీ. వెన్నెల యిది కాదు విరహిణీజనతాంగసంభూతపాండరచ్ఛాయగాని
కౌముది యిది కాదు యామినీభామినీమందహాసాంకూరమహిమగాని
జ్యోత్స్నయో యిది కాదు సురమణీరమణీయవత్కోజచంద్ర లేపనముగాని
చంద్రిక యిది కాదు సరసచకోరికాగణముపాలిటిజీవగట్టగాని
యనుచు జనములు వొగడంగ నఖిలదిశల, మెండుకొని నిండఁ గన్నులపండు వగుచు
రంగు మీఱంగ నిజకాంతిఁ బొంగి వెడలె, సరసపూర్ణకళాసీమ చందనూమ.

సీ. వెన్నెలపులుఁగులవెలిసరమాన్నంబు వాటచారులు మెచ్చుమేటితోడు
దండిచోరుల కెల్ల నుండునూరితలారి జారిణీవితతికి నవతిపోరు
పాపల కెల్లను బరమసంతోషంబు నెల తేనెతెట్టెలో నొలుకు తేనె
వేసదారులు మేనఁ బూసిన మెఱుఁగులు రాత్రి యన్నతికప్పురంపుఁబూత
కలువపొలఁతుకనోములఫల మనంగ, నలరువిల్తునితూపుల నొలుకు చున్న
ధూళియనఁగను దోడ్తోన దోఁచి యొప్పె, సాంద్రచంద్రిక లానిశాసనుయమునను.

కం. తనయాపాణిగ్రహమహా, ఘనవిభ వాలోకనేచ్చఁ గలశాంబుధి పొం

నెనొ నా జగ మంతయుఁ దగఁ, గన నయ్యె విశ్మయచంద్రికాదీధితులన్.

౧౭౩

వ. ట్టు చందురుం డుదయించుటయు రుక్మిణీకాంత కాంతవదురంతచింతాక్రాంతయై
హారాహారవిహారదూర యై యెట్టకేలకుం జిత్తంబుఁ బట్టం జాలక యందఱఁ
బోవం బనిచి యాపురా లగుచెలికత్తియతోని ట్టనియె.

౧౭౪

- చం. పరిణయవేళ రేపకడ, పాటుఁడురాఁడు, పయోధి దాఁట న
త్వరుఁడును గాఁడొ శ్రీహరియు ద్వారక లేఁడొకొ నాదువిన్నపం
బరయఁడొ నన్ను నమ్మఁడొ ధరామరుఁ డాలము సేసెనో కటా
పరఁగెడిజీవితంబు కడుభారముగాఁ గనిపించెఁ జేడియా. ౧౭౫
- కం. పోఁడో భూమినురుం డిటు, రాఁడో కృష్ణుం డి దేటి రచ్చల టంచుం
గాఁడో శ్రీహరి పెనిమిటి, లేఁడో మఱి పంపఁ బైగలీ యొండాకఁడున్. ౧౭౬
- వ. అని. ౧౭౭
- సీ. మలయానిలము వీక మై కాఁక గన సోక హరిహరీ కృష్ణ యనంత యనుచు
విటపాళిఁ దినుబాళిఁ బికపాళి కొద సేయ రామానుజా రామ రామ యనుచు
రేయెండ లలి మండఁ గాయంబు గాయంబులై చన దితనిశాటా యటంచు
మొదలమ్ము లలనెమ్ము లెదఁ గమ్ముకొని గుమ్ము నరిదరకర తమోహర యటంచు
గాలి పికపాళి వెన్నెల కంజ మేఁచ, జడ గళం బాననంబు హాసంబు లీల
విద్రుచుఁ గీలించుఁ జూచు నివ్వెఱను నింపు, కాంత దుర్దాంతకంతువీక్రాంతిచేత.
- చ. ఎలమి మనోభవార్తి నిలు వెల్లను మసహతీక్షణతాపనం
జ్వలితము కాఁగఁ గాఁగ నుపశాంతి కురస్థాజాతకుంభసీ
మలఁ గురియించుఁ గాని దని మానక దృగ్గళితాశ్రువాహినీ
జలములఁ గంద ముత్తెములు జాఱఁగఁ బోణిమిఁ బాణి యూర్పులన్. ౧౭౮
- వ. ఇట్లు మదనశరవేదనాదూయమానమానస యగుచు. ౧౭౯
- సీ. సరసకళోద్దామ చంద్రమా నీ వైన ననుజాతవేదన హరికిఁ దెల్పు
మోసదాగతి యెంతు నా సదాగతిగాఁగ నాగతిఁ దెల్పు జనార్దనునకుఁ
గీరమా ద్వారక దూరమా నేరమా నీ వైనఁ దోడ్చెచ్చు నీరజాక్షు
వెన్నెలా దయ నీకు సున్నలా చిన్నెలా శ్రీకృష్ణుఁ దేగదే శీఘ్రముగను
ననుచుఁ బటుధార పెను పారఁ గను నసార, వారి కనులొరగను గాఱ వారిజాక్షి
యల్లఁ గనకుండమీటుఁ జీరంచుతోడఁ, దునుచు నెదపడుచు వెతసాపడుచుఁ బడుచు.
- సీ. వెన్నెలా దయ నీకు మిన్నలా మతి నీకు సున్నలా నన్నెలా కన్నె నేఁపఁ
గోకిలా నీ కింతకేకలా పక్కికి వీకలా కూకలడాకఁ జూపఁ
బున్నమా జీవాళి కన్నమా భోగులఁ గన్నమా దయ నీకు సన్న మటవె
గాలిగా యిల నీవు గాలిగాపున బాల నేలఁగా జోలి నీ కేల కలుగు
నంచు వగ మించితనుముంపనొంపఁదల్ల, డించు ధృతి డించుఁదమిఁ బెంచు నించునీరు
కన్నులను గంటివిల్కాఁడు కంటగించి, కొంటెనమున విరు లదరంట నేయ. ౧౮౦
- కం. కీరమ శ్రవణానందక, గీరమ చె ల్వారుబిటుసుకేకలు ధర సిం
గారమ మృదుపల్కులు బ,ల్లారమ వామూత మేల్వికారమ చెపుమా. ౧౮౧

- కం తొగ రామగరా లాజగ,జిగి రా సెగ రాల నగ్గిసిగవా తగపా
పొగరా యిల జవరాలిని, వగ రాలఁగ రాప వేలుపఁగ గాచిగురా. ౧౮౪
- కం.చందనమా యింతటినె,చ్చందనమా ననుఁ గనఁ బలుచంద నమా హె
చ్చందనమా యిది కడులొ, చ్చందును మామగువ నేఁప హరిచందనమా ౧౮౫
- కం.ఘనమా సత్యార్తి యిల, స్థనమా సన్తార్థగనునక్తర్థఫలంబా
ఘనవేణులపై నుటుముట, గనుమా శ్లాఘన మదీయకమనుం గనుమా. ౧౮౬
- కం.మదనా జనరంజనస,త్కదనా యనివార్య మైనగతి నేఁచఁగ నీ
కదనా నీ కదనమ నేఁ, బద నాయన ననల కింతపదనా యనయా. ౧౮౭
- ఉ. హరిపయోధరంబులు విహరివిశాలసుశాల శౌఁగదా
యోరి సయోధరంబుల సముద్భవ మందితి కాదె కాంతిస
ద్భారసయోధరంబులనువర్ణతఁ గాంచితి మోముఁ జూడకే
క్రూరత జన్మదేశసువిరోధముఁ జేసెదు మేలె చిత్తజా. ౧౮౮
- ఉ. దుష్టనిశాటుఁ డావిధుఁడు ద్రుంచును దమ్ముల నష్టశీలముల్
కష్టమధువ్రతంబులును గాలియు సాఁకును బాఁపదాఁటు ను
త్కృష్టపుజాతి హైన్యగతినేఁడ్డెట నామని గూడుఁగొమ్మలన్
భ్రష్టచతుష్టయాప్తతను బంచముఁ డై కనుఁగొంటె పంచతన్. ౧౮౯
- కం.లోకము బాధించెడిచో, వైకుంఠుఁడు ద్రుంచు మనసు పట్టిన నిన్ను
న్నాకొడు కంచున్ జూపఁడు, నాకపదునిసుతుఁడు గాఁడె నరకాసురుఁడున్. ౧౯౦
- కం ముక్కంటికంటినుంటల, నుక్కుఁ చెడం గాల నామ మొక్కఁడ నిలిచెం
దక్కక చంక్రాంచలమునఁ, జెక్కినఁ బేరైన లేక చెడియెదు సుమ్మి. ౧౯౧
- కం.ఘోరిశరాసారంబున, నారీగణమర్తభేదనము సేయుటయు
న్వారల నాటడియిడుట, ల్హరుండా కొమరుసేతలా తలపోయన్. ౧౯౨
- కం పంచత నొందిన యుష్ట,చ్చంచద్భుజవంశముక్తసాయకచ.యము
ల్పంచత నొందియుఁ బాంథులఁ, బంచత నొందింపఁ బాలుసడియెనె మారా. ౧౯౩
- తే. మాను వల దింతపొగరు రమాకుమార,నాల్గుతునుకలు సేసిన నీల్ల ననుచుఁ
దలనుగ్రిందుగఁ జేసినఁ దలఁగ ననుచుఁ,దోషదో వహ్నిమధ్యంగతుండవగుట. ౧౯౪
- చం.నను నను వార వారక గొనంబున నంబునఁ గాయ గాయఁ జా
నను నను మోఁద మోదమె ఘనా గను నాఁగను రోయరో చెలు
ల్వియ వియచూలిచూలిసగ వీరము వీరము దూలఁ దూల నే
నన ననఁబోటి బోటిఁ గలనా కలనా యిది కామ కామదా. ౧౯౫

ఉ. అత్తను జంపెఁ దండ్రి శిశుహత్యను జేయును మేనమామ మే
నత్తను బొందుఁ దాత సుత నాల్కిగఁ జేకొనె నీదుభ్రాత నీ
వెత్తునఁ బాంథకాంతలనె యేఁచుట చిత్తజ నైజ మయ్యె హా
యెత్తటిఁ బెద్దవారిగుణమేకద లభ్యము పిన్నవారికిన్.

౧౯౬

కం. కనినం జెడు నొక్కటి యూతనిఁ గని మనుఁగద మఱొండు తచ్చరములనే
మునుకొనఁ గైకొని మామనె, యనుమానము లేక మోఁది తౌరా మదనా. ౧౯౭
సీ. శరనికరంబును శిరసావహింతుము మన్నన సేయరా మాకుమార
పండ్లు చక్కెర వెట్టి పాలింతు నీతేజి మన్నన సేయరా మాకుమార
ప్రాణంబుగా మది భావింతు నీతేరు మన్నన సేయరా మాకుమార
నీకేతనంబును నేత్రాలఁ గప్పుదు మన్నన సేయరా మాకుమార
యతనుమూర్తి వనుచు సుతనుమూర్తి వటంచు, సరవి విందుఁగా ని జముగఁ గందు
మాను మాను మేనుగాను జూడు కుమార, యేఁప నేల యిటుల దాఁప నేల.

కం. రాజితగతి సత్సంతతి, తేజము గను రల్గిచే ట్లితిం జక్రంబు

ల్రాజిలు స్రుక్కక నీవలె, రా జుండుటకన్న మే లరాజకత శశీ.

౧౯౯

కం. ఆసల వెలిఁగించుచు మే, ల్దోసముఁ బొసఁగించి జనవిదూరుడ వై శ్రీ

వాసత్రాసకుఁ డగుని, ద్దోసం బగుఁ జూడ మాకుఁ దో డనఁ దగునా. ౨౦౦

సీ. తొలుదొల్త బడబాగ్నితో సహవాసంబు వాటించి యుష్ణంబు వలనుగాంచి
తొలితొలి యమృతంబు తోరంపుఁగబళంబు సప్తార్చికి నొసంగి సంతరించి
నెల నెల తప్పక నెలచెలిదూఱుచు వేడిమి మఱి మఱి వృద్ధిపఱిచి
చూడ విషాగులతోడఁబుట్టువ యయి యుగ్రాంశునకు సరియుద్ది యగుచు
నరయ నుగ్రావతంసంబ వయిననిన్ను, శీతరల్గినయంట వాచేటు కాదె
చంద్రశైత్యంబు బాహ్యసంసక్త మట్లు, చంద్రశైత్యంబు బాహ్యసంసక్తముకద.

సీ. మనసు గన్నట్టిరమాపుత్రుఁ డని యుంటి మధువగుఁజుం డౌట మఱిపు దవలె

శుకవిప్రవరుఁ డని చొక్కి యుంటినిగాని ముంగోపి వగుట నెఱుంగకుంటిఁ

బ్రాణంబుగా నిన్ను భావించితినిగానిదై తేయుఁడ వగుటఁ దలఁప నైతి

శ్రీవాసము లటంచు శిరసావహించితిఁగాని బాణము లంటఁ గాన నయ్యె

చలువతోఁ డని నమ్మిన జగతి జనులఁ, జంప మూల మటంచుఁ దలంప లేక

మారకీరసమీరసుమారివైరు లార మది మోస మయ్యె చుశ్చగులార.

౨౦౧

కం. రూపింప దయ్య మతనుఁడు, ప్రాపు నిశాటుండు తోడుపడదై తేయుం

డేవునఁ లాశినంగతి, పాపలు బ్రతుకుదురె యిట్టిపాపులయెదురన్.

౨౦౩

వ. అని విధాత నుద్దేశించి యిట్లనియె.

౨౦౪

- మ. కలమే చాలుఁగదయ్య మాతనయుఁడా గారింప గోరంబుగాఁ
దలఁప న్నీకు మఱింతసంతసము గా దా బాధలం బెట్టఁగా
వలెనా వేడిగ మందమాటతము వీనం జేసి రేయెంపల
నెల్లచం గాయఁగఁ జేసి తంతయును గానీ లెమ్మి కే మయ్యెడున్. ౨౦౫
- వ. అని యుషఃకాలంబు దాయంజూచి పొంపిరివోవుచిత్తంబున. ౨౦౬
- తే. గోకిలంబులు నిప్పులు గురియఁ జూచి, కూయుచుండుటఁ గంటివే కొన్తు యనినఁ
గోకిలంబులు నిప్పులు గురియు చుంట, సహజ మేగద చెలియరో జగతియందు. ౨౦౭
- కం. మన నేటికి ధర మఱి యే, మన నేటికి నేటి కతఁడు మఱచినచో వ
మ్మన నేటికి సర్వము పొమ్మను బోటికి నాదుబోటికను ఘనచింతన్. ౨౦౮
- ఉ. బాఁపలతేఁడు చంద్రుఁ డగు భావన సేయఁగఁ దన్వి శేషుఁడుం
బాఁపకొలంబు నేలు సహవాసము పేర్చిని బాపపుణ్యము
ల్రాపిత మా నటన్నది యబద్ధము కాద యుమేశమేశులం
దాపునఁ జేరి తాపము నుదారత రక్ష యొనర్తు రుర్వరన్. ౨౦౯
- మ. చెలియా యాతనితోడఁ గూడి నుఖ నై చె ల్వారఁగాఁ గల్గునే
లలితోత్తాలరసాలసాలక శిఖాలం బామితైలాలతా
కులపత్రవ్యజనంబులం బసిఁడి బాగు ల్లిటునుయ్యాలలం
దిలకింప న్నవసారసారససరిదీ ప్రాంబుపూరంబులన్. ౨౧౦
- వ. అని మఱియు నాలవయామంబు నడవం జొచ్చె విప్రుండు రాఁ డాయె నిఁకఁ
గర్తవ్యం బెయ్యది యని డోలాందోళితమానస యై విచారించుచున్న సమ
యంబున. ౨౧౧
- ఉ. సారెకు నిట్టు లాసతి విచారముఁ బూని పచారు నల్పఁ గా
సారిమువీడి సారసరస ప్రథుపానసరాగలీనర్పుం
కారయతోరుబంభర మొకండు వెసం జనుదెంచి వీకమైఁ
జేరువ నున్నకొన్ననలఁ జిక్కణ మైనప్రతానవేదికన్. ౨౧౨
- ఉ. వ్రాలినఁ జూచి యాసతి విరాళియుఁ బైకొన దాని కిట్లనుం
జాల సుమాయుధుండు కడుశాతశరంబుల ముంచె నొంచె నేఁ
గేలు మొగుడ్తు నావిభుఁడు కృష్ణునియొద్దకు నేగి హేమస
చ్చేలునితోడ నాగతి వచింపుము నింపుము పెంపుసొంపులన్. ౨౧౩
- చం. సుమనసుమైత్రి నూని యతిసుందర కృష్ణతనూవిలాసముం
గొమరుగఁ దాల్చి యాయతనుకోటిని మించుగుణైకమూర్తివై

యమదుచు మంచివారి సొబగారెడిపద్మినిఁ గూడి భవ్య మా
భ్రమరకులగ్రణీ కడుఁ గృపారతి నామనవిం గ్రహింపుమా.

౨౧౪

ఉ. కమ్మనివింటిజోదు వడిగ న్తులుకు లైయి నిండ నేసినం
బమ్మెరపాటుతోడఁ దమపాన్పుల వేఁగెడిపాంథపాలి జం
జు మ్మని నీవు తోఁచినను స్రుక్కుచు వెల్వలఁ బో దుర్మార్గిచే
జిమ్మినఁ జంప వచ్చెడి నజిహ్వాగ మంచును భ్రాంతచిత్తులై.

౨౧౫

ఉ. పాంథసతు ల్నిజాత్మలను బల్లలు రాఁజెడిమన్నధాగ్ని పు
ష్పంధయ నీదుపక్షములఝంకృతికంధరభాంకృతిధ్వను
ల్బంధుర మై రహింపఁగను భ గ్గని నుండఁగఁదాల్చి దూలి పా
ణింధమ మంచు ధాయ్య యని నిశ్చయబుద్ధి వహించి వేఁగరే.

౨౧౬

ఉ. పొచ్చెము లేనియాసలను బొట్టల నిండఁగఁ దేనె నానుచుం
గ్రచ్చెఱి ముక్కునం దిగువ రాలగఁ బుష్పరసంబు పూవుల
నైచ్చెరఁగ్రక్కుచు నిష్పషముఁ జిత్తజుఁ జేసినపాఁపతూపు నా
వచ్చెడి మిమ్ము నచ్చరలభంగిని గాంత్తువియోగిను ల్వేఱన్.

౨౧౭

ఉ. ఇందునియందుఁ గందునకు నెందఱొ కందువ లెన్నొ పల్కఁగా
విందును గాని నామదికి వేఱుగఁ దోఁచెడి నంధకారికిం
బొందగుపూవు కాన ఘనపుష్ప రసగ్రసనామరాపగేం
దిందిరబృంద మంచును మదిం దలపోయుదుఁ బుష్పలిడ్వరా.

౨౧౮

ఉ. కమ్మనివిల్లుదాలుపు ఖగమ్మ లురమ్మనఁ గ్రమ్మి గ్రుమ్మఁ దా
పమ్మన సొమ్మసిల్ల హరిపాలికి నావలరాయబారము
న్లిమ్ములఁ బంప నెంచినను మేలు దలంప కలంతిరీతి నో
తుమ్మెదలార జుమ్మనుచుఁ దుమ్మెదరా దయ రాదె నాపయిన్.

౨౧౯

కం. బతిమాలెద నిను భ్రమరమ, పతికడకు న్వేగఁ బొమ్మి పరువున రమ్మి
యతనినిరంతరపరిమళ, యుతవదనాంభోజరక్తి నుండకు మచటన్.

౨౨౦

చం. పొసఁగెడిభక్తి మై నెరఁగి పూన్చి మదీయహృదీశుపాలికి
న్వేసఁ జని నాదువాక్కులను వీనులఁ జొన్ను మటన్న నూరకే
మసలెదు గాని నీదురభిమానము మానవు మానుదే మలీ
మసు లసమానమానమధుమత్తులు స్వాశ్రితసద్గుణజ్ఞులే.

౨౨౧

వ. అని వివిధవిధంబుల వదరు చున్ననమ్మత్తకాశినిఁ గాంచి గారాబుశంభళి యిది
యే మమ్మ యింతికి నింత వేదదురు చెల్లు నటమ్మా తెల్లవాట నీ పంచినపిప్రండు
తడయక వచ్చు నూటడిల్లు మని యూతార్చు చున్న సమయంబున.

౨౨౨

- ఉ. సంగరరంగమందు నిజశాత్రవుల న్వధియించి మించి సా
రంగవినీలకుంతల పరాక్రమవృత్తిని నిన్నుఁ గైకొను
స్థంగము లే దటంచుఁ దెలుపంగను భార్గవి భైష్ణి యశాటచే
తం గనిపించెనో యన నుదారత భార్గవుఁ డొప్పెఁ దూర్పునన్. ౨౨౩
- కం. తనచెలియలియుద్వాహముఁ, గనుఁగొందు నటంచు నున్నఁ గట విధి యోర్వం
గనుజాలఁడు హా యని శశి, వనరెడినో నాఁగ వేగఁ బలుకంబాటెన్. ౨౨౪
- కం. అంబుధిరాట్కనోద్యాహంబు సుమీ యెల్లి యనుచు నపుడు దెలుపఁగా
నంబుధులకుఁ జనియెడి నా, నంబుధిసంభవుఁడు గ్రుంకె నపరాంబుధిలోన్. ౨౨౫
- ఉ. రా జని పాలకూరగతి రాజిలు టొక్కటెవేర వీనికి
న్రాజస మింత లేక యిటు గ్రాలి తమి న్నిము నేఁచఁ జొచ్చె ని
ర్వాజతఁ దమ్ములార తెలుపం జను మిత్రున కంచునో భర
ద్వాజము లోలి శ్రావ్యనిదంబులఁ గూసె మనోహరాకృతిన్. ౨౨౬
- కం. రజని చన నలిని తనకు, ద్విజపతి రే పెట్టినట్టి పీడాపటిమ
న్నిజముఖనిర్యదృమరీ, వ్రజనాదవ్యాజమునను వరునకుఁ దెలిపెన్. ౨౨౭
- చం. వలనుగఁ దెల్లవాఱు నిసిఁ బాసినపెంటిని గాన కెయ్యెడం
గలయఁగ రోసి రోసి కడు గాసిఁ గొలంకుల డాసి పాసి భా
సిలుదళసంస్థబంధువుల శ్రీగృహదేశనటస్తధువ్రతం
బులఁ గని రిక్క లంచును విమోహమువేర్చిని సంజ యంచు ను
చ్చలనము నొంది గుందు నొకజక్కవపక్కి వియోగవేదనన్. ౨౨౮
- కం వెదకుచు నొకచోఁ గనఁబడ, ముదమున నెఱకలు విదుర్చు మూర్ఖుని మఱియుం
గదియు స్తురియుం బ్రేమా,స్పదదృష్టులఁ జూచుఁ గలయ జక్కువ లంతన్. ౨౨౯
- ఉ. ఎప్పుడు తెల్లవాఱు హరి నె ప్పిఁక నేర్పడఁ గందు నన్నుఁ దా
నెప్పుడు తోడుకొం చరుగు నెప్పుడు నావెత లీఁగు నంచుఁ దా
నొప్పుగ శయ్యపై నిదుర నొందక చెప్పెడి దేమి బాధ యం
చొప్పులకుప్ప గొప్పతమి నూర్పులు వుచ్చుచు నుండె రాతిరిన్. ౨౩౦
- వ. అంత బల్లునఁ నెల్లవాఱుటయు ద్వారక కేగినభూమిసురుండు ఘంటాపథంబున
వచ్చుట దవుదవ్వలం గాంచి యతనిహసన్తుఖవిలాసం బుపలక్షించి కార్యంబు
పం డగుట భావించి యే మేమి యెఱింగించునో యని తొట్టుపాటుపడు సతికి
నానిమిషంబు లపూర్వవేదనాకరంబులై యుండె నంత నావిప్రుండు చనుదెంచి
వ్రదక్షిణనమస్కారపూర్వంబుగ నిలుచున్నర్హ్మణిం గని యిష్టవల్లభుఁ జేపట్టుమని
దీవించి యి ట్లనియె. ౨౩౧

- ఉ. వచ్చెను వాసవానుజుఁ డవశ్యమ యెల్లి విరోధికాండము
స్వచ్ఛి వధించి క్రూరశరవారపరంపర సంగరావనిం
జెచ్చెర నిన్నుఁ దోడ్కొనుచుఁ జేరెడి ద్వారవతీపురంబు పెం
పచ్చుపడంగ నిండుతమి నంబుజలోచన యూటడిల్లుమా. ౨౩౨
- ఉ. నీదునుహత్వ మెట్టిదియొ నీరజనేత్ర భవద్విలాసరే
ఖాన్యతనూపశీలగుణహావచమత్కృతి విన్న దాదిగా
లే దెటు మోడ్చు కంటికిని లే దెటుఁ గుడ్చు విమోహవేదనా
సాదితదేహతాపజరుజం గజగామిని యేమిచిత్రమో. ౨౩౩
- కం. నవనవసుధామధురవర, నవనీళమృదుత్వదుక్తి నారాయణుఁడే
శ్రవణరసాయనముగ విని, వివశుండై యొటఁగె నెట్టిప్రేమయొ యొటుఁగన్. ౨౩౪
- కం. ప్రేమాకులనుతితో నో, భామా రామానుజుండు పవలును రేయు
న్భామానితశయ్యను స్వ, రాభామాకృతశిశీరవిధులవలన న్ననెడిన్. ౨౩౫
- మ. పికము ల్లూయునొ కర్ణశూలములుగాఁ బెం సారఁగాఁ గీరము
ల్వికటాలాపము లొప్పుఁ జేయునొకొ హృద్భేదంబుగాఁ గ్రూరతఁ
బ్రకటారావము నించునో మధుపము ల్లత్తిల్లి యంచురి గటా
నికటారామవిహారి గాఁడు చెలియా నీకూర్తిపెం పెట్టిదో. ౨౩౬
- కం. వెన్నెలబైటఁ బరుండఁడు, కన్నెలమొగ మైనఁ గనఁడు కమ్మని ద్రవ్యం
బన్న వితాకుం గొని గను, వెన్నుఁడు నీమీఁదికూర్తిపెంపున మగువా. ౨౩౭
- వ. అని యతని సందేశవాక్యంబులం దెలియఁ బఱచిన. ౨౩౮
- ఉ. నాదునునోహరు న్భువననాథునిఁ దోడ్కొని వచ్చి వేశయం
దాదుకొనంగ నైతివి ధరామరవంశినరేణ్య బల్బయం
గా దన కేను వేడినప్రకారమునం జని ద్వారకాపురి
న్యాదవవర్యుతోఁ బలికి యస్తననంతమనోజవేదనన్. ౨౩౯
- కం. ఇంతటిఘనోపకారికి, నెంతటిమార్తెలు సేయ నీ డగునో కా
వింతును భక్తి నమస్కృతు, లెంతయు మన్నింప వయ్య హితమతి విప్రా. ౨౪౦
- వ. ఇట్లు కరకమలంబులు ముకుళించి మ్రొక్కిన దీవించి యతండు సనియెడద
నంతరంబ ప్రద్యోతమాన ప్రద్యోతనమండలం బై వియన్తండలం బొప్ప నంత
రుక్మిణీదేవిం గౌరీదర్శనార్థంబు గొనిపోవ సమకట్టి పన్నీట జలకం బార్చి కుదులతడి
యొత్తి విరులసరులు దుఱిమి కీలుగంటు వైచి చతుర్విధాలంకృతశరీరం గావించి
మునుమున్న వీరభటపరివారంబు విగతపరివారంబు లగుతరవారివారంబుల జళి
పించుచు నడువ, శంభళీజనంబు పల్వంకికాంతికంబునఁ దో నడవ, నులుపంబు

లఁ గేలఁ గీలుకొలిపి చెలువు గలవిలువచెలువ లేగ, భూసురాంగనలు మంగళా
రాత్రికలంబాడుచుం దోడ రాఁ, బణవమర్దలథక్కాకాహళకోలాహలంబు దోహ
లంబుగా బంధువర్గంబు లనుసరింప, శుద్ధాంతంబు శుద్ధాంతరంగంబున వీడి
గోవిందపదారవిందమిళిందాయమానం బైనమానసంబున మదనమథనశశివడ
నాసదనపడంబుఁ జేరి, సదమలకమలధౌతకరచరణకమల యై శంభుకుటుంబిన్
ప్రాసాదంబులోనికిఁ దత్ప్రసాదంబుఁ గోరి చనె, నటమున్న యోషిజ్జనంబులు
తజ్జననికిమజ్జనం బొనర్చి నమజ్జను లై ధూపదీపనైవేద్యతాంబూల నీరాజనఁ
బులం బూజించిపజ్జనుండిరంత రుక్మిణీకాంతయు నిజమాతృనియోగంబున హఠాఁ
బట్టుపుట్టంబు మడుంగు గట్టి గౌరిం బూజించి యిట్లని వినుతించె. ౨౪౮

ఉ శంకరి విస్ఫురద్వినయసంశ్రితమాననసంకటాళినా
శంకరి కింకరీఘటితసౌమనసాంగన శంకరాత్తవా
సంకరి భక్తమానసవశంకరి ఖండితమాహిషాసురా
శంకరి యోజగజ్జనని సాగిలి మ్రొక్కెదఁ బ్రోసవే దయన్. ౨౪౯

కం పంచాననహరినర నర,పంచాననభగిని కుగజపంచాననరా
ట్పంచాననవల్లభ నర,పంచాననుఁ గృష్ణు నాకుఁ బతిఁ జేయఁగదే. ౨౫౦

చం. పలుమఱు లోకమందు భయభక్తులతో లలితామృతోక్తుల
న్వలగొని మ్రొక్కుభక్తులకు వాంఛితము ల్సమకూఱు టబ్రమే
కలయఁగ నర్చ లిచ్చి కలకాలము సాత్త్వికవృత్తి ని న్నెదం
దలఁచెడియట్టివారు భువి ధన్యులు మాన్యులు గారె శంకరీ. ౨౫౧

శా. నామీదం దయ చేసి లోకజననీ నానాధుఁగాఁ జేయవే
శ్రీమన్తందకటాక్ష ఏక్షణసుధాజీవాతుధారానళి
దామైకస్ఫురితాంబుజాక్షుఁ గమలాధామార్హస్థద్వక్షు వీ
తామాత్రోన్ముదితావిసత్తు పరశిక్షాదక్షు నధ్యక్షునిన్. ౨౫౨

ఉ. కృష్ణునిఁ గృష్ణమిత్రు నతకృష్ణవినాశనుఁ గృష్ణవంద్యునిం
గృష్ణరవు నివసన్నతకృష్ణశరణ్య హతార్తికృష్ణదు
ష్కృష్ణమదాపహారు ఘనకృష్ణునిఁ గృష్ణప్రతాపు జిష్ణుని
న్విష్ణు నలంకరిష్ణుఁ బ్రభవిష్ణుని నాపతిఁ జేయు మీశ్వరీ. ౨౫౩

న. అని వినయవిశేషయై భక్తిరక్తిసక్తి సూక్తిఁ గరకమలంబులు ముకుళించి వినుతించి
ప్రదక్షిణపూర్వకంబుగా నాష్టాంగంబు లాచరించి యాగామిశుభసూచకవామ
లోచనచలనంబులకు వామలోచన లోలోన హర్షించుచు భూసురవధూవరు
లకు ఫలాదిదానంబు లిచ్చి మ్రొక్కి వారలాశీర్వచనపూర్వకంబుగ నిడినయక్ష

తలఁ దలఁ దాల్చి మైమనతీసతీపూజ చాలించి మానంబు దొలించి యంబు
 ధరనికరంబు నిర్గమించి చనుదెంచురాకాసుధాకరబింబంబుడంబు విడంబింపఁ
 గలశపారావారసంభూతసుధాకలశ బలవదాకర్షణగర్వనిర్వాసితసు పర్వపూర్వగీ
 ర్వాణదురభిమాననిర్వాపణసమారంభసంరంభసుభగంభావుక సుందరనయనార
 విందనిష్యందమందమందచంచలదృగంచలంబున సొబగందుబృందారకబృంద
 వంద్యమా నేందిరాసుందరీమందిర శాంబరీవిలాసినీవిలాసభాసమాన యై సుర
 వాహినీధరగేహినీగేహంబు వెలువడి, గంగాతరంగిణీతరంగఢోలాందోళితకనక
 కమలదళవిదళనలోలతుందిలమదమరాళంబుచందంబున మందగమనంబున
 నాకాశనీకాశవీకాశం బైనమధ్యంబు హాటకధరాధరకూట ప్రతీకాశగురుతరప
 యోధరభారంబున నల్లల్ల నాడఁ, దాటంకరత్నప్రభాజాలనిటంకీకృతగండఘటక
 ముకురపురో భాగకీలితం బైనదీపకళికయుబోలె ముక్కున త్తత్తమిల్ల, సరోజాత
 నర్తనబోల భ్రమరకంబులు వదనంబు నానరింప, మల్లికాముకుళశోభాస్పనంబు
 లగురదంబు లరుణారుణాధరకాంతి దాడిమీపక్వఫలబీజతేజంబున నావటిల్ల,
 సుందరదరహాసచంద్రికాజాలంబు చూపఱునేత్రోత్పలంబుల కనిమిషత్వంబుఁ
 గలిగింప, మీనకేతన కేతనసూతనవిభ్రమంబునఁ దొలఁకాడు పయ్యంట
 దూఁగాడ, నించువిల్కాఁడు యువయువతీజనంబులమనంబు లగలింపఁ దటాలున
 వొఱి దూసి తళతళలు చెలువార జళిపింప దగద్ధగాయమానంబగు కృపాణ
 మరీచివీచికాపరంపరలు నా నావాలుఁగంటిక్రేఁగంటిచూపు వాలుఁగంటుల రాచ
 మగలమదంబు సదమదంబు కాఁగ, సమజ్జ్వలమేఖలాకీలిత రత్నవితానంబు
 లకాండకాండధరవాహకోదండజనకంబు లై మెఱయ, మొగులు మొఱఁగి
 ధర మరగి తిరుగుమెఱఁగు తెఱఁగున నత్తెఱవ యొఱపుమీఱ, నంసనందనా
 లోకనకౌతుకంబున జగన్తోహిని యై చనుదెంచు చున్నసమయంబున. ౨౪౭

సీ. దశదిశాతతజనతామహానిస్వనశమకరవరవచశ్చారవిద్య
 నిరుపమతరకామినీరూపకైతవమూర్తపుష్పాస్త్రసమ్మోహవిద్య
 యాలోకనేహాన్మపాలావళీపంచశరవశ్యవిలసదోషధిమతల్లి
 ధారణీధవధైర్యదారణోత్కటమనఃప్రభవసంచితశితాపాంగబౌణ
 రాజితవతంససుమమకరందలుబ్ధ, రవణరవదంభబాణసిరసనసమయ
 రమతిధుతగుణనిక్వణాక్రాంతనాంత,రాళ పౌలు పారె మత్తమరాళిలీల. ౨౪౮

సీ. ఇంచుకించుక నట్టు లెత్తి ముదం బార మోముల వికసనములుగఁ జేసి
 యిరువంకలఁ గదల్చి శిరమును స్తంభించి కనుజెప్ప లెగయించి మనము నిల్చి

సుందరగ్రీవంబు ముందుగా వెలయించి గండభాగం బింత కంపనముగ
సమశృష్టిఁ గీల్కొల్పి సర్వాంగకంబులు పులకింప నాసాగ్రమునను జూపు
వ్రేలు గదియించి నిర్వచోలీలఁ బోతఁ బొమ్మ లన నొప్పి రావేళ భూమిపాలు
రెల్లఁ గుండినపురవరవల్లభాత్మజాతసౌందర్యనర్చనసమయమునను. ౨౮౯

శా. ఆకర్ణాయతనేత్ర దా నడచుచో నా కేకరాగ్రంబు లై
వీకం జూపుచుఁ జూపు లొ ప్పెసఁగె వేర్వేర న్ధరాపాలకా
స్తోకస్తోమముఁ బాఱఁ జూపు చదిగో దూరంబున జూడుమీ
శ్రీకృష్ణుం డితఁ డంచుఁ జెప్పఁగను జేరె న్నాఁగ శ్రోతృద్వయిన్. ౨౯౦

ఉ. వాసిగఁ గాంచె రుక్మిణియుఁ బాలితదాసు విభాసు ద్వారకా
వాసుఁ గరస్థభాసు నిజవాహనసంఘటితైకభాసు శ్రీ
వాసు మునీంద్ర మానసనివాసు మనోత్కటవైరివీరసం
త్రాసు దృగాశుగద్రుతపరాసుపరాసురసద్విలాసునిన్. ౨౯౧

ఉ. మారశరీరు వీరు సుకుమారు నుదారు మదారిమారు స
త్సారమసారహారు నవశారమనోహారు తారహారవి
స్తారవిహారవారవిలసత్సదురస్థస్థలభారు ధీరు దా
వారక గాంచె భైష్టి బలుబాళిగ నోరవిలోకనంబులన్. ౨౯౨

వ. ఇట్లు కనుంగొని పూర్వశ్రుతతదీయరూపరేఖావిలాసోపమానంబుల హీనోప
మానంబులుగఁ జేయునయ్యనంగజనకుసౌందర్యపయోవిశేషంబుల కానందిం
చుచుఁ దనసునంబున. ౨౯౩

ఉ. చక్కనివారిలో మిగులఁ జక్కనివాఁడు జయంతకంతులం
ద్రొక్కెడివాఁడు రూపమున దోర్బలసంపదఁ గాలదండముం
జెక్కెడువాఁడు రక్తి మెయిఁ జిక్కెడు వీఁడు మనోహారుండుగా
నక్కట గుల్క కున్న నకటా సొగ నేటికి జన్మ మేటికిన్. ౨౯౪

ఉ. ఎప్పుడు చూచుఁ జక్రధరుఁ డేర్పడ నాదెసఁ జూచి రక్తిమై
నెప్పుడు చేర నచ్చు నను నెప్పుడు వైరులఁ ద్రుంచి వైచుఁ దా
నెప్పుడు దోడుకొం చరుగు నెప్పుడు నాపతిఁ గూడి యుందు నే
నెప్పు డ దెప్పు డంచు నళినేక్షణ కాంక్ష తలిర్పఁ జూడఁగన్. ౨౯౫

మ. సరసీజోదరుఁ డంతఁ గన్గొనియె భాస్వత్స్వర్ణవర్ణ న్ముఖం
గరమాయుక్సముదీర్ణపూర్ణరజనీకాంతామనోనాథసో
దరక్రాంబుజవర్ణకర్ణయుగళీతాటంకరత్న ప్రభా
భరసత్పాటలవర్ణదృగ్యుగ జగద్వర్ణ న్నుతాపర్ణఁ గాన్. ౨౯౬

చం.మదవతితుం శశీకతరమంజులమంజులపీక్షణక్రియా

భృదయము నొంది యొంది నమనోదకలక్ష్యముచేత గాగ మన్

ఉపధి స్వవేల దాటి వెలి నోడ నదీ కుతరంగకంబాకో

యిది యనఁ బెద్దయూర్పు వెలయించెను మించినప్రేమప్రేమగునన్.

౨౫౭

కం.అనోలనయనఁ గని విధు, నాలో సురబాంధ్రుల యటంచుఁ బలుమఱుం

దా లోనన మరు లెత్తిన, నాలోనన మరుఁడు చిమ్మె నాలో నవలన్.

౨౫౮

వ. ఇట్లు గనుంగొని హరి తనమానంబున.

౨౫౯

చం.కలయఁగఁ గామి చూపు లనుకాటుఁపిట్టలఁ బట్ట జక్రప

క్షుల వలరాచబోగుఁడు వికుంతితరీతిని బట్టువేటకై

వల నిడి యుండు బోలు నటు పాటిలవే నివి సన్నరైకలో

పల నిటు కస్తీఁ బొందఁ గలవా కుచసంచితపాప మేమియో.

౨౬౦

చం.తరుణిముఖంబుతో నెనయుతత్పరత న్విడరా జడప్రము

న్దరిపద మాశ్రయించి నిటలాక్షుడటాటని గంగయొడ్డునం

బరమతపంబుఁ దాఁ దగవు చూలి యొనర్పఁగ నేల శంభళిఁ

స్సరసత వేడ రాదె మృగనాభిని ద్విగ మొగాన నింతికిన్.

౨౬౧

చం.వెలినగ వాస్యదేహములు నెన్నెలయో నెలయో లకోరియో

చెలిసాబగాదు శ్రోణి సరి చీమలకో మలకో లమో నుదు

ర్పొలఁతుకకౌను నూగు సరి పుష్కరమో కరమో రమో సుపు

ష్కలచికురస్తనాక్షు లొగిఁ గంధరమో ధరమో రమాకమో.

౨౬౨

సీ. ద్విరదంబు శరదంబు శరదంబుడద్యుతి నడకయు వేనలి నగవుఁ దెగడు

ఘనకంబు కనకంబు కనకంబుసుమములు కంఠంబు మైచాయ గంధవహము

నలినమ్మ నలి నమ్మఁ బులినమ్మచెలువమ్మ గరములు కచములు కాంతిశ్రోణి

కరభంబు కరభంబు నరరంభ నిరసింపు కాంతియూరుద్యమూకాంతికాంతి

యపుర యిక్కన్య నుతియింప నలవి యగునె, నలుచ కైనను వేనోళ్ల చిలువ కైన

లలితదర్పకఘరళీకళావితీర్ణఁ, బూర్ణచంద్రాప్య నే నెట్లు పోవ విడుతు.

౨౬౩

కం.చేరలకొలఁదులు కన్నలు, బారలకొలఁదులు కచాలు పరికించిన వి

త్తీరులు కనుబొమ్మలు హృద్ధారులు కడగంటిచూపు లతివకుఁ జూచన్.

౨౬౪

కం.హారులు లోచనములు హృద్ధారు లసంగములు పల్లవానళిశోభో

ద్ధారులు పాణులు కరిమద,హారులు గమనములు సతికి నగునే పొగడన్.

౨౬౫

మ.వరలావణ్యజలంబు లుబ్బఁగ శిఖావ్రాతంబు బల్లపిష్టి ము

త్కర మై నెమ్మిఁ దలిర్ప జాణి యుచు వొంద న్వేణి సారస్యవి

స్ఫురణ నైకతపాళి మించుతనురోచు ల్దోషగా శ్రీపయో
ధరము ల్సప్తసయుక్తిఁ గాన నయి చిత్రం బయ్యె వీక్షింపఁగన్.

౨౬౬

వ. ఆని నుతీయించు చున్న సమయంబున నాయాంతి దాపునకు స్వచ్ఛుటయు నాయు
ధంబుల రథంబున నుంచి మేను వెంచి మదోర్దండశుండాలశుండాదండనిభంబు
లగుదోర్దండంబులు మెఱయ నోరకొమ్మ లిడి ప్రతిపక్షోక్షంబుపైకిం జనుచు
హోక్షంబుభాతి నోరశిరం బిడి యాచుగున నడచు చున్నచక్కటికి నుక్కున
నొక్కొండ సని సకలజనంబులు నివ్వెఱి గను చుండ నక్కమతేక్షణం గరంబుల
నెత్తుకొని యవలీల రథంబునకుం జని చారుకు ద్వారకచక్కి శతాంగంబుఁదోల
నియమించి విమతజనంబులమనంబులు నగులఁ బొంచజన్యంబుఁ బూరించి
యథేచ్ఛంబు చనుచుండె నాసమయంబున.

౨౬౭

చం. తనయనుజాతఁ దోడ్కొనుచు దానవమర్దనుఁ డేగు చుండఁ దా
ఘనతరకోసవేగమునఁ గన్నుల నిస్పలు రాల రుక్తి వే
యనియెను సూత గొల్లఁ డొకఁ డాతురతం గొని యేగెఁ గంటె నా
యనుజ బళా యిపైన నగరా పురివాడల నాఁడువారలున్.

౨౬౮

వ. అని క్రుద్ధు డై సమరసన్నద్ధుం డై కృష్ణనిరోధనంబునకుం దుర్బుద్ధిమై సైన్యం
బుఁ బంచి తానును వెనుకొని.

౨౬౯

ఉ. నందతనూజ భీష్మనృపనందన నిక్కపుబంటువోలె నీ
విందఱుఁ జూడ నెత్తుకొని యేగెదవే యిటు విడ్డు మామ కా
మందతరాగ్ని భీకరసమంచితబాణపరంపర ల్వేస
న్విందుగ నీతనూనూరుధిరబిందువుల న్రుచి చూడ కుంఁకఁగన్.

౨౭౦

కం. అవనీపవనీపుండ్ర వై, యవనీపులతోడఁ బోరు టచుచిత మనకే
యవనీతుండ్ర వై తొడరితి, నవనీతపుముద్దలొక్కొ నాబాణంబుల్.

౨౭౧

మ. అననీపాలురసత్ప్రసాదముల నాహ్లాదించుటో కానలం
సవు రొప్పంగను బాలు నేయుఁ బెరుఁ గాస్వాదించుటో మించుటో
యవనీపాలకు లెందు గోపజను లెం దాఁగయ్య మేజాడ హా
నవనీతంబులముద్ద లంచుఁ దలఁతే నాబాణముల్ గోపకా.

౨౭౨

చం. అనుచును రుక్తి వేగమ శరాసనముం గొని యేసెఁ దేరిపై
వనజదళాక్షుపై హరులపై రథచోదకుపై ఖగేశుపై
సునిశితతీవ్రబాణములఁ జూపఱు లెల్ల విమోహవిస్తయం
బునఁ గనఁ బ్రాప్తపేణ్యజలముక్పటలం బవి ముంచుచాక్షునన్.

౨౭౩

వ. ఇట్లు కటకుటంపట నంపాచారంబుగఁ బైవయిం బటపునయ్యలుచుం గని
ఘనంబు భీషణంబు నగురోసంబు వేసంబు దాల్చినగతి విలయవేశాప్రభూత
ప్రభూతాంబుసంభూతసకలభూతచేతోభీకరనిర్వక్రవిక్రమంబున నుత్కాండ శుం
డాలశుండాదండసముద్దండనిజభుజాదండమండితాఖండల కాండాననసమ మం
డలీకృతకోదండయుక్తకాండకాండ ప్రకాండకాండకాండధారాకల్పితానల్పనిశా
శంకావాపకఖండితవిరోధివరూఢి నీశమండలశిరోధిమండనాఖండ్ల జేజుండై బ్రహ్మాం
డంబు నిండ దండంబులుగ బాణజాలంబు లొండొండఁ బటపి రేండవదండధరుం
డన శార్ఙ్గకోదండధరుండు దుర్నిరీక్షుం డగుచు విజృంభించిన. ౨౭౪

కం. స్యందనకీలితకేతన, బృందము మింటం జరించె వీరావళికి
న్తుందట విడుదులు చెప్పఁగ, బృందారకపురికి వేగ నేగే ననంగన్. ౨౭౫

ఆ ప్రాణదానపరతఁ బరఁగితి మున్నిపు, దానవారిచిహ్నదంతు లివియు
ప్రాణదానపరతఁ బరఁగ నొ నని గజ,దానపరత మీఁతఁ దానవారి. ౨౭౬

కం. మమ్ము శిరసావహించియ, చుమ్మి గైకొంటి మధునిషూదనసంజ్ఞ
న్తమ్ము దయఁ గావు మనుగతి, ముమ్మరముగఁ గూలె గుట్టములుకూ యిడుచున్.

వ. ఇట్లు లక్ష్మీదేవిఁ జేపట్టుకొనుటకు మున్న జయలక్ష్మీఁ జేకొనువాఁ డైహయగజ
దానారంభసంరంభంబున మీఱుతెఱంగు దోఁప హయగజదానపరుం డై దాన
వారి దానవారియుంబోలె రక్తధార లొలుకఁ దా నవారులం బొరిగొనునమయం
బున. ౨౭౮

ఉ. ఏమిర కృష్ణ సైన్య మిటు లేటికి రా నులునూడ బంటవే
మామకఘోరనారశితమార్గణభూరిసరంపర ద్విదీ
యామితనిష్ఠురస్ఫురదహమ్మతి వమ్ముగఁ జేయుఁ జమ్ము రా
రా మహి నిన్నుఁ బో విడుచురా మఱి భీష్ముకుమారుఁ డెన్నిటన్. ౨౭౯

సీ. కయ్యంబునకు మఱి నెయ్యంబునకు ధర వియ్యంబునకుఁ దుల్యవిధము వలయు
నీతోడ నని సేయ నీతోడు సి గ్గయ్యె ధీరులే ధరణి నాభీరజనులు
జాతిహీనుడ వౌట సఖ్యంబు కారాదు కారాదు వియ్య మాకతనఁజేసి
పోటుచూనిసివోలె పోరాటమునకయి పూనితి వెంతయు బుద్ధి మాలి [డగుట
తెలియఁజెప్పెననింతయుఁ దెలిసిగొనుము, బాలుడవువెండియును గోసబాలుఁ
విడువు నాసోదరినివేగవిడువవేనిఁ, గసవు మెసవిన విడువక ననువుఁ గొందు.

సీ. వనములఁ బడరాదు మనునాశ బాడబోపమ మౌటచే నాదుబాణగణము
వనములఁ బడరాదు ఘనశీలీముఖములు దావపావకశిఖాదాదుణములు

కన వసీపకుఁ డయి మన రాదు చనరాదు కనదవనీపకగణముమీఁద
వనములఁ జొర రాదు మునిస్మృత్తిని వసింప ద్వారకాపురమునఁ దరము కాదు
ధరిఁ బ్రబుద్ధత కలచేనిఁ దరుణి విడిచి, కలికిశనమున మెఱయుము ఘనత కలుగుఁ
గాక నామాట విన కున్నఁ గలవు వినఁగఁ, గాలహరికంఠఘంటికాజాలగవము.

ప. అని.

౨౮౨

కం. ఈరసమున నారసములు, నార సముద్బంధస్మృత్తి హరిపై వైన

స్థీరసమధీరతాసమధీరుం డావేశఁ దనవధీరణుఁ డయ్యెన్.

౨౮౩

కం. హరిబింబపిఢానోద్ధుర, శరముక్తియ వెలసె రుక్మి శరముక్తియ

వర్ధి నగుదాశుగమున వే, విరియించె హరించి రథ్యవితతి నున్నెన్.

౨౮౪

ప. ఇట్లు నిజభూజావప్తంభవిద్యుంభంబున గోపడింభకుండు తదారంభారంభసంరరి
భంబున శతాంగంబు హతాంగంబుఁ గావించి విల్లు పొల్లువోన నఱకి బెదరు
లేక యెత్తినకత్తిని ముత్తునిములుగ ధరపాలుచేసి నిలు నిలు మని యదల్చుచు
మిక్కుటం బగురోసంబునఁ బ్రాణంబుఁ గొనఁ గృపాణంబుఁ గొనునిజవల్ల
భుం జూచి భయకంపితగాత్రయుఁ గించిచ్చ్యతోస్తరీయయు నార్ద్రభూతనేత్ర
కంజాశయు ముకుళితకరకనులయు నై తటుకున రుక్మిణి యడ్డంబు చొచ్చి ని
ట్లనియె.

౨౮౫

మత్తకోకిలము. దేవదేవుఁడ నీ వటంచు మదిర దలరసక మూఢుఁ డై
దేవుఁ డంచుఁ డలంచి చైద్యునిదేవిఁ జేసెన నంచు ని
న్దావరంబునఁ దిట్టెఁ గన్నులు కానకే మది నిల్పకే
కావవే సుదయామయాత్మక కంబుకంధర శ్రీహరీ.

౨౮౬

మత్తకోకిలము. నొల్లిబామున మే మొనగ్చినతోర మాఘనపుణ్యము
ల్పెల్లఁ బో వినుతింప శక్యమె శ్రీమాధవుఁ డల్లుఁ డై
చెల్లఁ గల్గె నటంచు ముద్యుతచిత్తులై చెలు వారునా
తల్లిదండ్రుఁ డ్రోవ న్యాయమె దారుణోదర వేదసన్.

౨౮౭

ప. అని దీనోక్తు వేఁడఁ గృష్ణుఁ డనుకంపాయత్తచిత్తంబున

స్థూన మారోసము మాని చిన్నినగవు ల్లాన్పింపఁగా మోవిపైఁ

గని బావా యిఁక నేమి రం డింటకు వేగం బంచుఁ దోఁ జేరి క్ర

న్ననఁ జేకత్తిని దీసి మోరఁ గొటిగె న్నారాయణుం డుగ్ధతిన్.

౨౮౮

ఉ. ఆయెడ కేగుదెంచె నిహతారిసమూహచమూసమాజుఁ డై

ధీముతహరి నీరి నసుదేశకుమారకృపాణముండితా

శ్రీయుతగాత్రు బద్ధకరుఁ జెచ్చెరఁ గాంచి విషణ్ణుఁ డౌచు నా
రాయణుతోడఁ బల్కెఁ దగునయ్య భవాద్భుత లిట్లొనర్తురే.

౨౮౯

కం. హితు లని కూర్చిని బెంప వ; హితు లని కోకమునఁ జంప వెన్నెరి నైన

స్తతి నీతనియెడఁ గినుకకుఁ, గత మేమి మహాత్త విగతకారుణ్యమునన్.

౨౯౦

కం సరియే రాజకుమారుని, శిరమును మూతమును గొఱుగ సిగ్గుట బంధు

స్థిరమును మూతము గొఱుగుట, శిరమున్ ఛేదించు కంటఁ జెడ్డ మహాత్మా.

వ. అని సహోదకుమానభంగంబునకు దుఃఖించుచుక్కిణిం గని హలి యిట్లనియె.

మృతకోకిలము. నీసహోదకుమానభంగము నీదుచిత్రముతోపల

స్త్రోస మొప్పఁగ నిల్చి యెగ్గుల నూఢిఁ గృష్ణునిఁ బల్కఁగా

వాసి మీఱఁ దలంప కమ్మ భవత్సహోదకుఁ డోలి మున్

చేసి యుండినకర్త మిట్టులు చేసె నేటికిఁ జింతలన్.

౨౯౩

వ. అని యూతార్చె నంతఁ గృష్ణుండు రుక్కిణినహితుం డై జయజయధ్వానంబు

లొప్ప ద్వారకానగరంబుఁ బ్రవేశించె; నంత వసుదేవబలభద్రాదులు శ్రీకృష్ణ

వివాహమహోత్సవంబు నెల్లెడం జాటం బంచి పురంబు నలంకరింపంబంచి రంత.

ఉ. చాల మసారవారనవసారసబాంధవభానువిస్తృతో

త్తాలసిరంతరద్యుతికదంబకకల్పితకాయమానకై

లాలతి కాయమానధవళప్రతిమానవిహీనహీరశో

భాలహరీపరంపరలు భాసిత ద్వారక వాడవాడలన్.

౨౯౪

నీ. ఏచాయలను డాయ మృగనాభికాల్పితచారువేదీకుడ్యచత్వరములె

యేస్త్రోనలను బోవ దృఙ్మదానహరత్నవారసంచానితతోరణములె

యేవాడలను జూడ శ్రీవాసఘనసారవర్ణకన్యకధూపపరిమళములె

యేవంకఁ గన భూషణవళీభూషితకాంతకాంతాక్రాంతఘనపథములె

సకలవీధుల శ్రీహరిజయరవములె, నిఖిలగృహముల మంగళనిస్వనములె

గేహగేహంబునందు నుద్వాహ మనఁగ, నగర మలరారె జనమనోనందనముగ.

కం. తోరణము లెల్లచో సా, ధారణములు హరిహయాశ్చధారణములు భాః

పూరణములు చిల్కలు భ్రమ, తోరణముల నొక్కఁ డొకటితోఁ గని నల్పున్.

కం. మంచా రేందీరరమా, కంఠసత్కుండబృందగంధవహుండై,

గంధవహుఁ డలరె హృదయా, మంచానందననిదానమంచారుండై.

౨౯౫

వ. అట్లు పురం బలంకరింపఁ జేసి రంతముహూర్తదినంబున.

౨౯౬

కం. సురసంఘంబులు గొల్వఁగ, సురరమణీయుక్తుఁ డగుచుఁ జూపటు లలర

స్థానిహయఁ డరుదెంచెను హరి, హరియుద్వాహఘనవైభవాలోకమతిన్.

౩౦౦

- చం.తక తక ధిమ్మి ధిమ్మి తకతై తకతై తకతై యటంచు మే
లృకచక లొప్ప నాకజలజాతవిలోచన పైట వీడ మే
లికుచధరంబు లాడంగ వివేషన మూడంగ నీవి యూడ నే
ణిక యసియూడ నంటె నవనీతలభర్తకుఁ గమ్మడైలమున్. ౩౦౧
- ఉ. ఆవిధుమూర్తి కయ్యెడఁ దలంట నిలింపఁదూలలాను మో
దానహత్తధీయతకహరిసుఖస్వన మొప్ప నొప్పుఁ బో
వే వడఁకం దదాన్యపదవీఁకటస్థము లై కుచాగు లా
హా వని యేమి తారలును హాయి వడఁకఁ దదాశ్రయంబునన్. ౩౦౨
- కం.నీరాటము నీకే తగు, నీరాటంబునకు రమ్మ నీ విపు డనుచు
న్నీరాగారముఁ జేర్చిరి, నీరాగారైకవాసు నిర్జరయువతుల్. ౩౦౩
- కం.సింధురవరదుఁగిరమున, బంధురఘుంఘుంఘుమాత్రపరిమళయుత మా
గంధామలకం బిడియెను, గంధామలకంబుకంతి కోతుక మొప్పన్. ౩౦౪
- వ. ఇట్లు మంగళస్నానంబు నేయించి. ౩౦౫
- కం.సాటింప సాటిమీఱిన, తేటగుజల్తారుదోవతిం గట్టు కొన
న్దాటకవననవిదారికి, హాటకవననంబుఁ గప్పి రమరనధూటుల్. ౩౦౬
- కం.కుండలములు దృఢ తేజో, మండలములు ఖచితరత్న మండలములు న
త్కుండలములు కుండలివర, కుండలమిత్రునకుఁ జెవులఁ గూర్చిరి సుదతుల్. ౩౦౭
- కం.హారంబులు నవరత్నా, ధారంబులు నిర్మతినంవిదారంబులు రు
గ్భారంబులు సుతమఃపరి, హారంబులు హారి యురోవిహారము లయ్యెన్. ౩౦౮
- వ. ఇట్లు కృష్ణు నలంకరింపఁ గావించి రంత శచీదేవి లోనుగాఁ గలసురకాంక్షలు
రుక్మిణీదేవిం దోడ్చి రందు. ౩౦౯
- ఉ. పెంపును సొంపు నింపు మొలపింపఁగ ముద్దు రహింప తీవి రా
ణింపఁగఁ గంకణావళులు నింప యుణంయుణతాళరావ మా
లింపఁగఁ బండు వై జడ చలింప గణింప నిలింపకామిను
ల్సంపెఁగతైల మంటె నొక చంపకసారభ భీష్ముపట్టికిన్. ౩౧౦
- కం.చల్లారెడి జలములు నేఁ, జెల్లా యాలస్య మేల చేసెద వత్సా
నీల్లాడఁగ నలయును వే, చెల్లియ యని రుక్మిణీని శచీసతి పిలిచెన్. ౩౧౧
- వ. ఇట్లు లమ్మన్నీటికన్నీయఁ బన్నీట జలకం బార్చి తడియొత్తి. ౩౧౨
- కం.హంసకముల మంజులరన, శంసకముల మంగళ ప్రశంసకములఁ గు
భ్యంసకముల ననుగామిత, హంసకముల నతిప లునిచి రంఘుల సతికిన్. ౩౧౩

- మ ఉడురాజారుణభానుగుంకలము లొక్కో యంచుఁ బట్టంగనొ
క్కేడ స్వర్భానుఁడు కేశువు న్నదసి వే యే తెంచి యాచెంతఁ జొ
ప్పడుచక్రప్రభ స్రుక్కి వెంబడి జడత్వం బంది రాభీతి నా
జడబంగారముఁ గీలుకొల్పిరి జడ స్వర్భామినీరత్నముల్. 314
- చం.వలనుగఁ బుండరీకమధుసానవిలోలమధువ్రతంబొ బా
హులసమయాఖిలామృతమయాఖిలసన్తగలాంఛసంబొ నా
నలరఁగ దృష్టిదోషపరిహారకరక్షయొ నా బలీ యనం
దిలకము దిద్ది రాతిలకినీతిలకాలిక సుస్థలంబునన్. 315
- కం వాలికకన్నులు మొగముం, బోలుఁగఁ దానూవరింపఁ బూనెనొ యనఁగ
న్వేలాన్తిరిగితి నా,వేళం గజ్జలపురేఖ పెట్టిరి కనులన్. 316
- కం.నిస్తులనితాంతపరిమళ, శస్త్రము సుమగంధియొకలు చంగన మేలా
ప్రస్తుతవిధిక్తే పూయరె, హస్తిపగామిని కటంచు నలఁదిరి యువశుల్. 317
- కం.పేరులు పొందినవారలు, లేరే లోకమున నిట్టిలీలారతఁ జె
ల్వారెఱువా రెవ్వారే, పేరుల నే ముండు నుండుఁ బేరురమంచున్. 318
- కం.కమలముఖనటనపరత, నృమరకములనీటుఁ గంటె పద్మాక్షి యనం
గమలముఖనటనపరత, నృమరకములు నీటుగుల్కవా యను నగుచున్. 319
- కం.మేఖల నునిచెద సైకత,మేఖలకుం దె మ్మటన్న మెలఁత యుదన్వ
న్తేఖలసనతికి మేఖల, నా ఖిల మని యుంగరంబు నవ్వుచు నిచ్చెన్. 320
- కం.వంకీలు నాగవత్తులుఁ పొంకం బొబాజుబందు పొగడఁగ నే లా
కంకణములు నిడి రొడలం, బంకజమందిరకు నమరపంకజగంధుల్. 321
- ఉ. శ్రీవిధుమూర్తి కట్టెనుటఁ జేరఁగఁ బోవుతరుణ్యరోజము
ల్బావన సేయఁ గంజముకుళంబులు స్రుక్కెడి నంచు నొక్కొళో
భావహాకోకము ల్బెదరి పాఱు నటంచునొ సన్నరైక సౌం
పావహిలంగ నొక్కజలజాక్షి ధరింపఁగఁ జేసె రుక్మిణీ. 322
- ప. ఇట్లు గైసేసి వధూవరులం బెండ్లివీటలపై నునిచి రంత. 323
- శా.పైకాలాపతిరస్త్రియామహిమఁ జూప న్వల్లకీనాదరీ
ధాకౌశల్యము దోష శ్రావ్యతరకంత ప్రోద్భవానూనలీ
లాకౌతూహలసన్నిధానరుచిరాలాపంబు లొప్పంగ ల
క్ష్మీకళ్యాణముఁ బాడి రంత జలజాక్షీరత్నము లేవకన్. 324
- కం.భీతహరిణాక్షి నిర్వాప్యఘోషముగా నర్థధర్తకామేషు త్వం
నాతిచరితవ్యయనఁగను, నాతిచరామి యని పలికె నారాయణుఁడున్. 325

కం. మంగళరవములు మ్రోయఁగ, మంగళసూత్రంబుఁ గట్టె మంగళకర యశా

మంగళ దేవతగళమున, మంగళ మని పాడు చుంక మంగళ పతులున్. 3 ౨౬

వ. ఇట్లు ముహూర్తంబు జరిగిన బ్రాహ్మణులకు ముత్తైదువలకు భూరిదక్షిణాతాంబూ
లాదు లిప్పించి వారలనలన నాశీర్వచనంబులఁ గొని రంత 3 ౨౭

సీ. సూపంబులు నపూర్వపూపంబుఁ బాయసం బూరుగాయలు మంచికూరగాయ
వంటకంబులు పిండివంటకంబులు బజ్జు లప్పళాల్ మేలైనదప్పళాలు
చక్కిలా నుక్కెర ల్చుక్కెర ల్లిడ్డుక ల్లణుఁగుపూ ల్వడియాలు మఱియు నకలు
సన్మోక్షపుతంబులు శాశ్వత్తుములుమేలిదధ్యోదనంబులు తఱుఁగ కుంక
ధరి శరచ్చంద్రచంద్రికాధవళ నుగుచు, నూహిషగ బగునధిశోడ మానితముగ
భారపడు చుంక బొజ్జలు నారగించి, రల్లనారును వీ రన కెల్లనారు. 3 ౨౮

వ. ఇట్లు భోజనానంతరంబున. 3 ౨౯

సీ. ఆకుగో యివి కావు పాకారినో కారిపరముఖిగండవర్పణము లేమొ
పోకలో యివి కావు పోలు పొందునప్పరఃకాంతాగుచిరచూచుకంబు లేమొ
సున్నమో యిది కాదు సన్నతాంచితవారకామినీస్థితచంద్ర కాంతం లేమొ
యేలగుటో గావు లీలావిఘ్నోలాభ్రబాలారదనజాల హేల యేమొ
యనుచు లవళింకలంబు మున్నును గ్రసించి క్రముక మార్ణవిలిప్త పర్ణముల వేగ
సారఘనసాలపత్రకస్తూరిజాత,వర్ణచర్వణపగు లై రవారితముగ. 3 ౩౦

వ. ఇట్లు మహోత్సాహంబునఁ బ్రొద్దు వుచ్చు చుంక దిశమణి యస్తంగతుండగు
టయు, నిస్తులసమస్తగుణప్రశస్తత మోవిధ్వంసకవిస్తారప్రభానిరస్తారుణగభస్తికవి
ప్రస్తరవిన్యస్తకుశ్యశస్తంబును శుకవిగాజవిరాజన్తరకత చిరత్న రత్నకలాపవి
భ్రాజితంబును సుతారతారహారవారవిలంబిత ప్రతీహారంబును దుషారకరవిశాలశి
లావిలసితచేదికానూనితంబును గిరిభిన్నణీగాణే శుశోగణవిరాజితంబును మాకంద
మరందబిందుసందోహసం దేహ నిదానపుష్పరాగరత్నాంచితవిటంకయుతంబును
జిత్రవిచిత్రతరిళిల్పకలానైపుణ్యపుంభావితమణిగణవిలసిత వాతాయనసౌపానా
దికంబును సగునొక్కదివ్యభర్తహర్ష్యంబున, భిక్షుచితహింస వారప్రభూతప్రభూత
ధనశధవళప్రభాధాశధశ్యంబును బద్ధరాగశోభాపరంప గాకలితప్రవాళవల్లరీవిల
సితంబును బుండరీకశంకాకరతాగకాగుళుచ్చమధ్యంగతమరందబిందు బృంద
సం దేహ కారణపుష్పరాగోపరిప్రసారితనీలవినీలరుగ్దాలబంభరండింభరంజితంబును
బరనకంపితనిబద్ధదు కూలకల్పితతరంగసంగతంబును హల్లకకష్టరేందీవరకై రవ
సారసదామవిశోభితంబును నై, క్షీరసారావారముం బోలునొక్కయనిర్వచ
నీనుమహనీయకమనీయగణనీయశయనీయమందిరంబున శేషతల్పంబునుంబోలె

నోప్పారునప్పాన్పు ప్రాగ్విన్యస్తదక్షిణపాదుండై యధిరోహించె; నంతఁ
గాంతునియంతికంబున నొటపు గలయప్పటపుపరపువ రుక్మిణి నెక్కంజేసి ఫల
దానంబు లిప్పించిరి మఱియు నాశయ్యాగారంబున. 33౧

తే. హాళి రసదాడి లో నగునరఁటివండ్లు, పనససురసాలసురసాలఫలనిచయము
పచ్చిద్రాక్ష యనాసయుఁ బలుదెగ లగు, లికుచముల నుంచినారు కేళిగృహమున.

తే. మల్లికాకేతకీజాతిమహితవకుళ, కంజకష్టరచంపకకల్పసూన
దాసుములఁగూర్చిమరువంబుదవనములను, మించుతోమా లెలుంచినారంచితముగ

సీ. ఆకులో యివి కావు కాకారికోకారిలపనాకపోలఫలకలుగాని
పోకలో యివి కావు శ్రీకుశేశయవేశవీకాశకుచకోశవిధముకాని
చూర్ణమో యిది కాదు సురధునీసంజాతలలితసంస్థిత ఫేనలవముగాని
యేలాఫలాలుగా విందిరాసుందరీకనునీయరదకోరకములుగాని
నాఁగ వినుతింప నగుపూగనాగనల్లి, జాతిఫలభృంగవృద్ధిక లాతతముగ
జాళువాపల్లెరంబున సరసనించి, యోలి శయ్యాగృహంబునం దునిచినారు. 33౨

వ. అట్టియెడ నొక్కొక నెపంబునఁ బూవుఁబోఁడులు శయ్యాగారంబు విడిచి
చను చుండి రందు గాదిలిశంభళి కృష్ణునితో ని ట్లనియె. 33౩

కం. గొల్లది కా దీకన్నియ, పిల్లది కల్లయును గాదు భీరువు కలుకుల్
చెల్లదు మెల్లన నేలుము, పిల్లతనం బేల యింక పెండ్లికుమారా. 33౪

కం. ఇన్నియును జెప్ప నేటికి, నన్నియు మదిఁ దెలియువాని కనసరపడినం
గన్నియ వెట పెట్టెద వని, మున్నుగఁ జెప్పంగ వలసె మోహము పేర్చిన్. 33౫

వ. అని పల్కువాక్యంబులు విని రుక్మిణి సిగ్గు దల కెక్కినట్లు తల వాంచి యూర
కుండఁ గొందఱు కురంగాక్షులు. 33౬

సీ. బాఁపనిచే రాయబార మంపఁగఁ జేసె సి గ్గెంత చేసెనే చేడలార
మన సెప్పు హరికి సమర్పణంబుగఁ జేసె సి గ్గెంత చేసెనే చేడలార
తనవారి నెల్లను దగఁ బాయఁగాఁ జేసె సి గ్గెంత చేసెనే చేడలార
యీడుజో డగువానిఁ గూడి యాడఁగఁ జేసె సి గ్గెంత చేసెనే చేడలార
యనుచు రుక్మిణి వినియును వినకయుండ, గుజగుజలువోయి రావేళఁ గువలయాక్షు
లందఱిది విని సిగ్గున హరిణనయన, శిరము వాంచె మహాత్రపాభరముకతన.

వ. అంత నొక్కయనుంగుఁజెలి భీష్మపట్టియొద్దం జేరి యి ట్లనియె. 33౭

చం. సురసలసన్తధూర్ధతవచోవ్యవహారనిరోధకారి తా
మరసవిలాసభాసురసమంచితదృగృతిసీర మంజులూ

ధర నిజశీర్షసంకలితదంతురదుర్భరభార మెన్నఁగాఁ
దరుణిరొ యెగ్గు సి గ్గుఁగదా నిజనాథునిఁ జేరువేళలన్.

3౪౧

చం.మగనిమొగంబుఁ జూతు నన మాఱుమొగం బిడఁ జేయు మాటలా
డఁగ గమకింప వాక్కులఁ దడంబడఁ జేయును గంఠపాశ మై
నగవు లటన్న పైఁపదు ఘనంబుగ శీర్షము నెక్కి వంచు హా
మగువలపాలిగాలికద మానిని సిగ్గు నవీన మానెడన్.

3౪౨

కం.తగవే కృష్ణున కిటు రాఁ, దగవే తగ వేల మగలఁ దగులఁగఁ నాపై
నగవులతగవులు బిగువులు, నగవులు మగువలకుఁ దగవు నగరాజకుచా.

3౪౩

సీ. పాఱుని మరురాయబారిఁ జేసిననాఁ డ దెచ్చటి కేగె నీముచ్చుసిగ్గు
ఎప్పు డెప్పు డటంచు నెదురు చూచిననాఁ డ దెచ్చటి కేగె నీముచ్చుసిగ్గు
మారుఘోరశరార్తి మలఁగు చుండిననాఁ డ దెచ్చటి కేగె నీముచ్చుసిగ్గు
గొబ్బునఁ గొని రాఁగ నుబ్బు చుండిననాఁ డ దెచ్చటి కేగె నీముచ్చుసిగ్గు
అవుర నానాఁట సిబ్బితీ నవలఁ ద్రోచి, సంగసమయంబునం దిట్లు సలుపఁ జనునె
సిగ్గు నావలఁ బోఁ ద్రోచి చేడె నీవు, తలుపు వైపుము హరిమీఁదఁ దలఁపు నిలిపి.

మ. రసికాగ్రేసరచక్రవర్తి విను మారామానుజుం డన్న నీ
రసికత్వంబును జాతురీమహిమల న్రాణింపఁగాఁ జేసి మా
నసకాసారరసంబులం దెటుల యానందింపఁగాఁ జేసెదో
పస నీనేరిమిసాంపుఁ బెంపుఁ జెలి సాఫల్యంబు నేఁ డొందెడిన్.

3౪౪

కం.మఱి మఱి యిటు లాడినచోఁ, జిఱచిఱగోపంబుతోడఁ జేడియ వ్రేసెం
దఱచుగఁ గెందామరచే, మెఱమెఱ లాడంగ మనము మిష యబ్బినచోన్.

3౪౬

కం.వ్రేటుపడ నేల నీచే, దాఁటుకొనెదఁ గా కటంచుఁ దటుకునఁ జనియెం
జాటునకుఁ దలుపు వేయుచుఁ, బాటలగంధి యట నొంటిపాటున నిలువన్.

3౪౭

చం.శిర మర వాంచి యచ్చెలువ చెల్వనిచెయ్యులు చూచు చున్నచో
నరరసమీపవర్తినిఁ ద్రుపావృతఁ గన్గొని వాసుదేవుఁ డో
తరుణి యి దేల బేలవె వృథా స్థరశాతశరావళీవృథ
స్ఫరఁగఁగఁ జేయ నేల మగువా తగవా మగనారు వేడుచోన్.

3౪౮

ఉ. కోమలవిద్రుమంబు లొడఁ గూడినఁ గూరెడితీవ్రవేదన
ల్లేమిడి నాఁగ శాస్త్రములు లేమిని నీమృదులోష్ఠవిద్రుమం
బోమదహంసయాన కడు నొప్పెను నాకు మనోజతాపము
ల్చామ యలశ్యభూత మగు శాస్త్రము నీమహిమంబు పెంపునన్.

3౪౯

- ఉ. కోమలవిద్రుమంబు లొనగూడినవారలు తీవ్రవేదనా
స్తోమపరీతచిత్తు లనుచు నివిని యుండు ని దేమిచిత్రమో
కోమలవిద్రుమాధరము గూర్చెడి మంజులతాప్రభావము
ల్లోమలి నీకుఁ గన్గొనినఁ గూడెను నా కతనువ్యథావళుల్. 3౫౦
- కం. నీదువియోగమునను సుమ, కోదండధరుం డదేమొ కోదండ మను
న్నీదుకటాక్షము కలిగినఁ, గోదండము వీడి యే మొకో దండ మనెన్. 3౫౧
- చం. తెను వెది బాల వౌటఁ గనుదే నవయావనమే విలాసభా
స్వరసురతాతివేలసుఖసంపద లిం పొనరింప నాస్యసుం
దరదరహాసచంద్రికలు నామదిచీకటిఁ బాప సత్పుధా
ధరమధురాధరామృతవితానము నానఁగ నిమ్ము కోమలీ. 3౫౨
- మ. అనుచుం జేడియఁ బ్రక్కఁ జేర్చి దరహాసాంకూరము ల్కొల్పఁగా
వనజాతాక్షుఁడు చుంబనాదికముల న్బాహ్యంతరక్రీడల
స్తన మారం దని వార భీష్మసుత నానందాబ్ధినిర్గఁగఁ గాఁ
బొనరం జేయ నిమేషమాత్ర మగుచుం బోయె న్నిశాకాలమున్. 3౫౩
- ఉ. తీరనిమోహభారమున దేవకిసూనుఁడు భీష్మపట్టితో
వారక క్రీడ సల్పెఁ జెలువంబుగ పాఁకల మారుడాకల
న్సారసశయ్యలం స్థనమసారసమంచితహర్ష్యవీధుల
న్దోరపునిష్కుటంబులను దోయరుహాకరతీరభూములన్. 3౫౪
- ఉ. కోకనదంబుల స్థసితకోకనదంబుల సద్దనంబుల
స్మీకనదంబుల స్రుచిరశీతమయాఖమయాఖపాళిశో
భాకల్పితైకవేదికల భాసురరమ్యవనాంతరంబులం
దేకమతిం జరింప సరసైకత సైకతభూమిఁ జేడెకున్. 3౫౫
- కం. నలు పుక్కెను జనుముక్కులు, తెలు పెక్కెఁ గపోలతల ముదీర్ణం బై మూఁ
తలువడెఁ గనుతెప్పలు మఱి, జల మూతెను నోర నొడలు సన్నం బయ్యెన్. 3౫౬
- కం. బలిసెను నడు మంతంశకు, వెలసె నలసతయును నడల వేవి ల్లోప్పెం
దల సూపె నారు వాసో, విలసితభూషణుని చాల్చి వేడుక వుట్టెన్. 3౫౭
- చం ఒనరఁగ నంత నొక్కసుముహూర్తముఁ బ్రభవించె దృక్పీ
వనజదళాక్షికి న్సుతుఁ డవారణ వారణవైరివిక్రముం
డనఘుఁడు రూపవిభ్రమకల్పైక జగన్మథనుండు భార్గవీ
తనయుఁడు మారమూర్తి ఘనత స్తధుసూదనుమాటుమూర్తి నాన్. 3౫౮

ధర నిజశీర్షనంకలితదంతురదుర్భరభార మెన్నఁగాఁ
దరుణిరొ యెగ్గు సి గ్గుఁగదా నిజనాథునిఁ జేరువేళలన్.

3౪౧

చం.మగనిమొగంబుఁ జూతు నన మాలుమొగం బిడఁ జేయు మాటలా
డఁగ గమకింప వాక్కులఁ దడంబడఁ జేయును గంఠపాశ మై
నగవు లటన్న సైఁపదు ఘనంబుగ శీర్షము నెక్కి వంచు హా
మగువలపాలిగాలికద మానిని సిగ్గు నవీన మానెడన్.

3౪౨

కం.తగవే కృష్ణున కిటు రాఁ, దగవే తగ వేల మగలఁ దగులఁగఁ నాపై
నగవులతగవులు బిగువులు, నగవులు మగువలకుఁ దగవు నగరాజకుచా.

3౪౩

సీ. పాటుని మరురాయబారిఁ జేసిననాఁ డ దెచ్చటి కేగె నీమ్రుచ్చుసిగ్గు
ఎప్పు డెప్పు డటంచు నెదురు చూచిననాఁ డ దెచ్చటి కేగె నీమ్రుచ్చుసిగ్గు
మారుఘోరశరార్తి మలఁగు చుండిననాఁ డ దెచ్చటి కేగె నీమ్రుచ్చుసిగ్గు
గొబ్బునఁ గొని రాఁగ నుబ్బు చుండిననాఁ డ దెచ్చటి కేగె నీమ్రుచ్చుసిగ్గు
లవుర నానాఁట సిబ్బితి నవలఁ ద్రోచి, సంగసమయంబునం దిట్లు నలుపఁ జనునె
సిగ్గు నావలఁ బోఁ ద్రోచి చేడె నీవు, తలుపు వైపుము హరిమీఁదఁ దలఁపు నిలిపి.

మ. రసికాగ్రేసరచక్రవర్తి విను మారామానుజుం డన్న నీ
రసికత్వంబును జాతురీమహిమల న్రాణింపఁగాఁ జేసి మా
నసకాసారరసంబులం దెటుల యానందింపఁగాఁ జేసెదో
పస నీనేరిమిసాంపుఁ బెంపుఁ జెలి సాఫల్యంబు నేఁ డొందెడిన్.

3౪౪

కం.మఱి మఱి యిటు లాడినచోఁ, జిఱచిఱఱోపంబుతోడఁ జేడియ వ్రేసెం
దఱచుగఁ గెందామరచే, మెఱమెఱ లాడంగ మనము మిష యబ్బినచోన్.

3౪౫

కం.వ్రేటుపడ నేల నీచే, దాఁటుకొనెదఁ గా కటంచుఁ దటుకునఁ జనియెం
జాటునకుఁ దలుపు వేయుచుఁ, బాటలగంధి యట నొంటిపాటున నిలువన్.

3౪౬

చం.శిర మర వాంచి యచ్చెలువ చెల్వునిచెయ్యులు చూచు చున్నచో
నరరసమీషవర్తినిఁ ద్రుపావృతఁ గన్గొని వాసుదేవుఁ డో
తరుణి యి దేల బేలవె వృథా స్థరశాతశరావళీవృథ
న్బరఁగఁగఁ జేయ నేల మగువా తగవా మగవారు వేడుచోన్.

3౪౭

ఉ. కోమలవిద్రుమంబు లొడఁ గూడినఁ గూరెడితీవ్రవేదన
ల్లేమిడి నాఁగ శాస్త్రములు లేమిని నీమృదులోష్ఠవిద్రుమం
బోమదహంసయాన కడు నొప్పెను నాకు మనోజతాపము
ల్చామ యలక్ష్యభూత మగు శాస్త్రము నీమహిమంబు పెంపునన్.

3౪౮

- ఉ. కోమలవిద్రుమంబు లొనగూడినవారలు తీవ్రవేదనా
స్తోమపరీతచిత్తు లనుచు నివిని యుందు ని దేమిచిత్రమో
కోమలవిద్రుమాధరము గూర్చెడి మంజులతాప్రభావము
ల్లోమలి నీకుఁ గన్గొనినఁ గూడెను నా కతనువ్యథావళుల్. 3౫౦
- కం. నీదువియోగమునను సుమ, కోదండధరుం డదేమొ కోదండ మను
న్నీదుకటాక్షము కలిగినఁ, గోదండము వీడి యే మొకో దండ మనెన్. 3౫౧
- చం. తెను వెది బాల వౌటఁ గనుదే నవయావనమే విలాసభా
స్వరసురతాతివేలసుఖసంపద లిం పొనరింప నాస్యసుం
దరదరహాసచంద్రికలు నామదిచీకటిఁ బాప సత్పుధా
ధరమధురాధరామృతవితానము నానఁగ నిమ్ము కోమలీ. 3౫౨
- మ. అనుచుం జేడియఁ బ్రక్కఁ జేర్చి దరహాసాంకూరము ల్తోల్వఁగా
వనజాతాక్షుఁడు చుంబనాదికముల న్బాహ్యంతరక్రీడల
స్తన మారం దని వార భీష్మసుత నానందాబ్ధినిర్దగ్నఁ గాఁ
బొనరం జేయ నిమేషమాత్ర మగుచుం బోయె న్నిశాకాలమున్. 3౫౩
- ఉ. తీరనిమోహభారమున దేవకిసూనుఁడు భీష్మపట్టితో
వారక క్రీడ సల్పెఁ జెలువంబుగ పాకల మారుడాకల
స్సారసశయ్యలం స్థనమసారసమంచితహర్ష్యవీధుల
న్దోరపునిష్కుటంబులను దోయరుహాకరతీరభూములన్. 3౫౪
- ఉ. కోకనదంబుల స్తసితకోకనదంబుల సద్దదంబుల
స్మీకనదంబుల స్త్రుచిరశీతమయాఖమయాఖపాళిశో
భాకలితైకవేదికల భాసురరమ్యవనాంతరంబులం
దేకమతిం జరింప సరసైకత సైకతభూమిఁ జేడెకున్. 3౫౫
- కం. నలు పుక్కెను జనుముక్కులు, తెలు పెక్కెఁ గపోలతల ముదీర్ణం బై మూఁ
తలువడెఁ గనుటెప్పలు మఱి, జల మూఁతెను నోర నొడలు సన్నం బయ్యెన్. 3౫౬
- కం. బలిసెను నడు మంతంతుకు, వెలసె నలసతయును నడల వేవి ల్లోప్పెం
దల సూపె నారు వాసో, విలసితభూషణును చాల్చి వేడుక వుట్టెన్. 3౫౭
- చం ఒనరఁగ నంత నొక్కసుముహూర్తముఁ బ్రభవించె రుక్మిణీ
వనజదళాక్షికి న్సుతుఁ డవారణ వారణవైరివిక్రముం
డనఘుఁడు రూపవిభ్రమకలైక జగన్మథనుండు భార్గవీ
తనయుఁడు మోరమూర్తి ఘనత న్నధుసూదనుమాటుమూర్తి నాన్. 3౫౮

వ. అని యిట్లు సూతుండు శౌనకాదులకుఁ బ్రద్యుమసంభవం బెఱింగించుటయు.

కం. కాకర విద్వేషణశం, కాకర మణిగణయుతోర్తి కాకర నాళీ
కాకరమిత్రాన్వయమిహి, కాకర శ్రీమణిమతల్లి కాకరవత్సా.

3౬౦

ఉ. మంగళ దేవతా విమలమానసమానససారసారసా
యంగజరూప శస్త్రసురసాహిత సాహిత సారసాహితా
గాంగధవోన్మదాపహృతికారణ కారణరూప దీప్త హే
మాంగహయా హయాన్య మధుహా మధుహాజనుతా నతాననా.

3౬౧

ఇది శ్రీమద్రామచంద్రచరణారవిందమిళిందాయమానమానసత్వమహావైభవ
వావిలికొలను రామచంద్రరాయతనూభవ సుజనవిధేయ సుబ్బ
రాయనామధేయ ప్రణీతంబైన శ్రీకుమారాభ్యుదయం
బనుప్రబంధంబునం ద్వితీయాశ్వాసము.

శ్రీరామచంద్రాయ నమః.

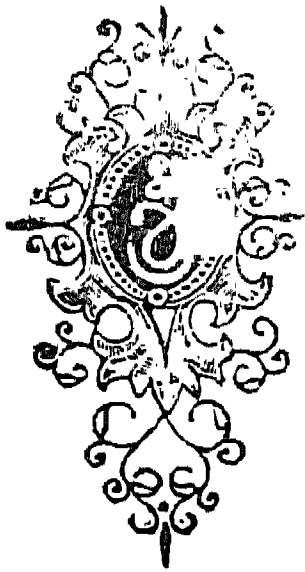
శ్రీశారదాయై నమః.

శ్రీహయగ్రీవాయ నమః.

శ్రీ కు మారా భ్యుదయము.

తృతీయాశ్వాసము.

—o—o—o—

మహిమహిళాప పయో

ధామ మిహిరసోసునయన నయనుత ధైర్య

శ్రీమహిమవిజితనిర్జర

ధామా స్థరణైకతుష్ట దశరథరామా.

౧

వ. అవధరింపుము తరువాతివృత్తాంతంబు సాంతంబుగ వినిపింపు మని మునులు త
న్నడుగుటయు రామహర్షణి రోమహర్షణంబుగా నిట్లనియె.

౨

ఉ. మున్ను వచించితిం గద సమున్నతులార రతీమనోహరుం

డన్నిటలాంబకోగ్రనయనానలదగ్ధశరీరుఁ డౌట నా

పన్నత వేడఁగా రతి కృపం గిరిశుండు వరంబు లిచ్చుట

లె్వన్నుని లచ్చి వేడుటయు విశ్రుతవాక్ఫణితే న్నమగ్రతన్.

౩

కం. ఆవరమహిమ విదర్భో, ర్వీవరసుతకుం జనించె వీరుఁడు రుచిపుం

భావుఁడు భావజుఁ డురుతర, భావవిభాభావుఁ డిలను బ్రద్యుమ్నుఁ డనన్.

౪

కం. తుష్టసుతి భైష్టి రుచిరా, రిష్టంబున సుతుఁడు చన్ను ప్రీతిం గుడువ

స్వేష్టముగ నిదుర వోయె న, నిష్టము ప్రాపించు నంచు నెఱుఁగనీకతనన్.

౫

కం. దిష్టవశంబున నిద్రా, వృష్టిని దా నాద మఱచి యుండఁగఁ దనకు

న్రిష్టదుఁ డని శంబరుఁ డ, ద్విష్టనిశాటుండు కలుషదూషితమతి యై.

౬

కం. రిష్టకరుం డై లోకా, రిష్టకరుం డధికశాంబరీవృతుఁ డగుచు

న్రిష్టకరుం డని యనక య, రిష్టములోఁ జొచ్చి దుర్నిరీక్ష్యసుతేజున్.

౭

కం. శిష్టసుతు నిఖిలలోకో, త్కృష్టచరిత్రుని మనుజవరిష్ఠుని బాలుం

దుష్టపుఁదలఁపునఁ గొనుచు య, ఢేష్టగతిం జనుచుఁ బ్రీతి యెడలినమతితోన్.

౮

కం. సంద్రంబున వైచెను ని, స్తంద్రతమైఁ జావు మనుచు దయ లేక నిశా

శేంద్రుఁ డటు చంపఁ జాలఁడ, సాంద్రం బగునీశుమహిమచందం బెటులో.

౯

- కం. బాలునిఁ దా నై చంపఁగఁ, జాలక జలనిధిని వైచి చనియెను బురికై
యాలోఁ గావలివారలు, నాలోకింపంగ బాలుఁ డగపడ కున్నన్. ౧౦
- కం. ఆపోవక యెవ్వరోకో, పాపాత్ములుక్కరుణ లేక పసిపాపఁడు నా
కే పోయిరి కొని యనుచును, వాపోయిరి యంతిపురమువారలు భీతిన్. ౧౧
- ఉ. అంతట మేలుకాంచి తనయంతికసీమనుబాలుఁ గాన క
త్యంతవిషణ్ణచిత్తమున నాతురతం బలవించె రుక్మిణీ
కాంత నితాంతవేదనను గంజగళన్తకరందబిందున
త్కాంతిని లోచనాబ్జములఁ గాఱఁగ ధారగ వారిపూరముల్. ౧౨
- చం. తనయులఁ గన్నతల్లులు ముదంబు దొలంకఁగ వారిముద్దుల
న్గనుఁగొనఁ గోరు చుండుదురు గ్రక్కున నక్కునఁ జేర్చి ముద్దుల
న్ఘనముగ నింపఁ జూతురు జగంబునఁ దత్పరిలబ్ధిఁ బొంగునా
వనితలు పూర్వజన్తముల వారక యేమి యొనర్చిరో సుతా. ౧౩
- ఉ. చన్నులపాలు ద్రావి సరసంబుగ సెజ్జను నాదుపజ్జ నీ
పున్నవిధంబుఁ గాంచి మది నువ్విళు లూరుచుఁ జూచు చుందు నేఁ
దిన్నగ నీదురూపు భవదీయవిలాసముఁ జిన్నినవ్వులుం
బున్నమచందురుం దెగడుమోమును మోహముపేర్కఁ బుత్రకా. ౧౪
- చం. ఫల మది యేమొకో యుదరభారమె గాక సుతుండు కల్గినం
బాలుపుగఁ జంక నెత్తుకొని ముద్దులు పెట్టి శిరంబు దువ్వుచు
న్జేలుపుగఁ జన్నొసంగుచును జిన్ని కుమారునిచేష్టల న్తనం
బలరఁగఁ జూచుపుణ్య మది యబ్బక యుండిన నోకుమారకా. ౧౫
- శా. పుత్రా యెచ్చటి కేగి తయ్య యిచటం బో వీడి నన్నొంటి బ
ట్టాత్రం బొప్పఁగ నెట్టిక్రౌర్యరతులో కష్టాత్తులో దుష్టులో
చిత్తం బయ్యె నిమేషకాలమునఁ గాసిం బెట్టనో కొట్టనో
శత్రుత్వంబునఁ బాయఁ జేసి రయొ యేజాడ న్సహింతు న్సుతా. ౧౬
- మత్తకోకిలము. నీవియోగము నెట్లు సైతును నీరజాయతనేత్ర వీ
భావియోగము మే లటంచును బల్కరే గ్రహవేదు లా
త్రోవలో నిది గండ మంచును దోచ దాయెనె యింక సం
భావనీయవిలాసదుఃఖముఁ బట్టు తేగతి పుత్రకా. ౧౭
- వ. ఇట్లు రుక్మిణి సలవించు చుండ శుద్ధాంతకాంతాజనంబులు. ౧౮
- మ. పురుటింటం బసిబిడ్డ మాయ మగుచుం బోయె నివ్విచిత్రంబ యే
సరణిం బోయెనొ కాన రెవ్వ రనుచు న్సంతాపముం బొంద శ్రీ

- హరి కృష్ణుండు మనంబులో నెఱిగి యన్యప్రక్రియ న్నొని యై
పరితాపంబును బొందె బంధువులతో భావించి భావి న్నదిన్. ౧౯
- కం.హరి యైనను హగుఁ డైనను, హరిపుత్రుం డైనఁ గాఱియం బడువేశం
బరికింపను తా మావలఁ, బరఁగఁ రక్షింతు కర్తపరిపక్వముగాన్. ౨౦
- వ. అంత నక్కడ. ౨౧
- కం.కడువడి జలములఁ బడఁగం, బడబుడమని బుగ్గ లెగయ మునుఁగుచు నున్నం
దడఁబడ కొకపెనుమీనము, కడఁగి గుటుక్కునను మ్రింగెఁ గడి గా నురునిన్. ౨౨
- వ. తదనంతరంబ. ౨౩
- ఆ. పొలికిమ్రాఁకుగములఁ బొలుపుగా బంధించి, గొప్పతెప్ప కట్టి యొప్పు మీఱ
దిట్టతనము మీఱఁ బుట్టగోఁచులఁ బెట్టి, కేనిపాతకములఁ గేలఁ దాల్చి. ౨౪
- కం.జాలంబుల భీకర మగు,గాలంబుల నురువవి త్రకంబుల లీలం
గోలముల నించుకొని ఘన,సాలంబులఁ బట్టుతమిని జాలరివారల్. ౨౫
- కం.శంబర తేమారిత్రక,దంబాదికములుకరాళి తళతళ మెఱయ
న్శంబరపురకైవర్తజ,నంబులు చని రటు రయంబున న్జలనిధిలోన్. ౨౬
- తే. భాగధేనువశంబునఁ బట్టువడియె, మారు మ్రింగినయట్టియావారిచరము
వారిలోఁ గొంతజనముచే వారిలోన, దైవకృత్యంబునకు మాఱుదలయుఁ గలదె.
- దోధకము. సారముదంబున జాలరు లంతం, జీరుచు నొండొరుఁ జేర్చిరి యాకూ
పారముతీర మపారముకాఁగం, జేర జనంబులు చెంతలఁ జూడన్. ౨౭
- దోధకము. వ్రచ్చి వధించి పురంబున నన్తు, న్వచ్చునొ పోవునొ పట్టెడుకాసు
బ్బచ్చముపో పృథివీపతి కీయ న్నైచ్చుధనంబుల నిచ్చెడి నంచున్. ౨౮
- దోధకము. వావిరి నెంచి నవారిగ వార, లేవ వసుధాధిపువీటికి దానిం
బోవఁగఁ గొంచును బూనిరి వేడ్క, స్థీనరు లెంతసుధీవరులొక్కో. ౩౦
- ప్రగ్విణి. దాససంఘంబులదైత్యభూమిశ్వరా,వాసముం జేరినిర్వాజనమ్రాంగులై
చేసి యెంతే నతు ల్సెల్వుగ న్రాజముం, ద్రోసి రామీను సంతృప్తభావంబునన్. ౩౧
- కం.మీనంబు నపారంగత,మానంబును గాంచి తుష్టమానసమున స
న్మానంబును గావించె వి,ధానంబుల దాశజనము దనిసినదాఁకన్. ౩౨
- వ. అంత శంబరుండు శంబరచరంబును మహానసంబున సూదకారులకు వండం
బంచిన వారలు. ౩౩
- కం.జలచరముకడుపు వ్రచ్చుడుఁ, దళతళ మని కాంతు లెగయ దశదిశలందు
న్జలధరపటలీనిర్గత,కలితకళాపూర్ణసోముకరణి న్వెలిఁగెన్. ౩౪

వ. అంతః బాకకారులు మహాశ్చర్యంబునం బొంది యుదంతం బంతయు శంబరు
నకుం దెలియఁబడిచి కుమారు నతనికి నప్పగించి రంత నచ్చట నున్న బాలకులు
మాయావతి యనుపేర నిద్దుష్టచరిత్రంబున మాయావతియై రక్కసునకు ముఖ్య
ప్రాణంబుగఁ జరించురతిసతికడకుం జని. 3౫

కం. పాకాగారమునందు ని, పాకాగారానీతదీర్ఘ పాణీనంబు
నీ్వఁకమెయి న్నేదింపుడుఁ, బాకారిసుతోపమానపాక మొకఁ డటన్. 3౬

కం. ప్రాకటమతిఁ దోఁచెను శం, పాకమనీయాంగి యందుఁ బటురుచిరసుదూ
పాకలితుఁడు జీవాఘ్నఁడు, పాకపిహీనోపముండు పడఁతీ యనుఁడున్. 3౭

వ. రతీదేవియు వారలఁ బిలిపించి బాలకపాలనార్థంబు కొందఱ నియోగించి తదీ
యదూసలావణ్య తేజోవిభ్రమంబులకు మనంబు భ్రమంబు గొనఁగొంతతడ
పాలోచించి తనకర్తవరిపాకంబునకై యరుదెంచినపాకంబని నారదవాక్యంబులు
దలఁచుచు దినంబు లెన్నికొనుచుఁ గర్తవ్యం బెయ్యది యని యనుకొనుచుఁ
దనమనంబున. 3౮

కం. దూపించి నాకు నీపసి, పాపని ని మ్మన్న నిష్కృపత్వరతుండుం
బాపరతుం డగురక్కసుఁ, డోపునె యియ్యంగ నూర కున్నే మీఁదన్. 3౯

కం. క్రౌర్యమునకుఁ బూనినచోఁ, గార్యవిఘాతం బటంచుఁ గమలాక్షి గత
స్థైర్యమతిం జింతిలఁగా, నార్యమనీషఁ జనుదెంచి యతిచిత్రముగన్. ౪౦

కం. భారతిపుత్రుఁడు సుజటా, భారతతలోహితప్రభాభరితజగ
ద్వారుఁడు మంజులతరవర, భారతి ని ట్లనియె సత్కృపారతి రతితోన్. ౪౧

కం. ఓకొమ్మ యీకుమారుఁడు, శ్రీకొమరుం డైనమరుఁడు సిద్ధముసుమ్మి
నీకే నెఱుఁగం జెప్పితి, నీకరణిని గాదె మున్నె యిందునిభాష్యా. ౪౨

అంబురుహవృక్షము.

ద్వారవతీపురిఁ జె న్నగువెన్నుఁడు పాసి మీఱఁగఁ గృష్ణుఁడై
పారిజవాసిని రుక్మిణియం దిల బాలు నీతని మారునిం
గోరి తనూజుఁగఁ గాంచె సరిష్టము గొబ్బునం దగఁ జొచ్చి దు
ర్వారత శంబరదైత్యుఁడు మాయను బట్టి తెచ్చెఁ దలోదరీ. ౪౩

మాలిని. ఘనవననిధిలోనం గాలముం జెందు మంచు

స్తనసిజుఁ డగువీని న్నానినీ త్రోచి యేగం

స్థనఝపకము మ్రొంగ స్తక్కున న్నాంసబుద్ధి

జ్ఞననుత నయశీలా జాలరు ల్పట్టి దానిన్. ౪౪

కం. పసదనముగ నొసఁగిరి యీ, యసురకు నని తెలియఁ జెప్పి యసమేషునిఁ బెం
పెనఁగఁగ మనువు మటంచును, బిసరుహభవనుతుఁడు చనియె వేడ్కం దివికిన్.

వ. అంత నమ్మాయావతి దృఙ్మనస్తోషణంబు లగుభూషణంబులుం బురుషహృద్ద్రవ
నంబు లగుపసనంబులుందొడి గట్టి కైసేసికొని నిజహాపంబున శంబరునికటంబు
నకుం జని సరసపోషణంబు లగుభూషణంబుల ని ట్లనియె. ర౬

మ. దితిజాధీశ్వర నీ వెఱుంగుదుకదా దేహంబులే రెండు నీ
క్షీతినాతైకత నీకు నాకుఁ గొదవ ల్పింతింపఁగా లేవు స
మ్మతిని న్నెప్పుడుఁ గూడి యుండుదుకదా మాయంబొ నైజంబొ నీ
మతికే దోఁచెడుఁ బుత్రశోకజనితోన్దానంబు నారింపవే. ర౭

కం. కాంతుఁడ బలువలపున నే, కాంతంబున నిన్ను దీర్ఘకాలము మోద
స్వాంతంబునఁ గూడియు నీ, చింతామతి నాటఁగోలెఁ జిక్కితి టేడా. ర౮

చం. సురుచులు దేఱుమేనులును జొక్కపుబంగరుఁ గేరుచాయలుం
దరహాసితస్ఫుటాస్యములుఁ దాళఫలోపమము ల్లననంబులు
స్మరసవిలోకనంబులును సన్ననికొనులుఁ గ్రాల జవ్వను
ల్ధరణిని బోతబొమ్మలుకదా తలపోయఁగ వంధ్యభామినుల్. ర౯

కం. కని పెంచనిగొడ్త్రా లగు, వనితవిలాసంబు దూపుఁ బటుయావనము
న్లనులుం జనులుం బిఱుదులుఁ, జనవులు మొగు లెగసి యున్న శారదరాత్రుల్.

ఉ. మానవభోజనాధిప శ్రమంపడితింగద రేవగల్ సదా
మానితదైవపూజలను మానుగఁ దద్దయుఁ జూపె భారతీ
జాని మదీయసత్కృతవశంబునఁ గర్తవిపాక మాట సం
తానముగాఁగఁ జేకొనుము తావకసద్గతికి న్నిత్యంబుగన్. ౧౦

కం. వైసారిణోదరంబున, భాసురగతి వెడలినట్టిబెాలునిఁ గడువి
శ్వాసంబుగ రక్షించెద, నాసురపరివృథ యటంచు నంగన వేడన్. ౧౧

వనమయూరము. మత్తిలుచు శంబరుఁడు మారుఁ డతఁ డౌట

న్నితి యని నీరనిధి మేలు గన వాని

న్మొత్తుటయు విస్తృతిని మోహపరుఁ డౌట

న్దైత్యగిలి బాలు దయ మీఱ సతి కీచ్చెన్. ౧౨

వ. అంత నారతియు శిశువు ననేకవిధంబులఁ బోషించు చుండ నతఁడు దినదిన
ప్రవర్ధమానుం డై యారూఢయావనుం డయ్యె నంత నిరుపమాన సౌందర్య

గాంభీర్యస్థైర్యధైర్యశీలాదివిశేషంబుల మెఱయుమనసునఁ బుట్టిన వానిపై మన
సునఁ బుట్టినమరులు నిలుప లేక యొక్కనాఁడు కేళీగృహంబున కాతనిం
దోడ్కొని చని ప్రస్తావోక్తుల నిట్లనియె. ౫౪

మ. కనరా మాసుత మాధురీమహితవాక్యంబు న్వివనం గౌఁగిటం
బొనర నైక వదల్చి ముద్దు లిడఁ దాపుం జేరి యీసాధ్వీ యాఁ
గనరా మా సుత మాధురీమహితవాక్యంబు న్వివనం గౌఁగిటం
బొనర నైక వదల్చి ముద్దు లిడి దాపుం జేరదే నాధ్వీయై. ౫౫

ఉ. ఏధితసమ్మదంబునఁ బ్రియేశ్వరిఁ గూడి సతీవిభుండు తా
రాధవు నీవు మాధవుఁడ రామరౌ నే నని ప్రీతిఁ జూపి ను
త్సేధము లేక మై పెసఁగుచిత్రము గంటివె మాకుమార యా
మా ధవుఁ డెట్లు చేసినను మానితమే భువనంబులోపలన్. ౫౬

చం. చివురుఁగటారౌతొ త్వరఁ జేసెడి జా గిక నేల రార మా
ధవుఁడవు జాయలం దలఁపు తన్దయు రక్తి నటంచు నల్లవీ
యువతులు వేఁడి గూడి రొగి నుత్సవ మొప్పఁగఁ గృష్ణుఁగంటె మా
ధవుఁ డెట్లు చేసిన స్థనత దప్పునె యొప్పులకువ్వు చెప్పుమా. ౫౭

వ. అని తా నాడువాక్యంబులకుం బ్రతిపచనంబుల నేమియు నెఱుంగని వాఁడునుం
బోలె నర్థాంతరంబుఁ గల్పించునయ్యించువిలుకానికి న్నన్తధోద్రేకావహ తట
స్థసంభారభారవాహి యగునుద్యానవనంబునకుం దోడ్కొని చని యందలి విశే
షంబులం జూపుచు నర్థాలాపంబుల సల్లాపంబు లాడుచు. ౫౮

సీ. వలుఁదగుబ్బలమీఁదిపయ్యెద జాతించు జాతించి సవరించుఁ జక్క నొత్తుఁ
దళతళ మనుగండఫలకంబు మెఱయించు మెఱయించి తటుకున మఱుఁగు సేయు
ముసిముసినగవుల మురిపెంబుఁ గడుఁ జూపుఁ గడుఁ జూపి భ్రూలతల్లుడుచుముడిచి
కనుతెప్ప లల్లాస్పఁ గడకంటఁ దిలకించుఁ దిలకించి పులకించుఁ గులుకు లొలుక
లీలఁ గాల్తెట్టియల రవళింపఁ గొట్టు, దిట్టతనమున సతనిమో మట్టె చూచు
గోల యావేళఁ దమిఁ జాలఁ దాళ లేక, చిత్తజాతునికేళి కై తత్తటిలుచు. ౫౯

వ. మఱియు.

౬౦

చం. సవిధరసాలసాలగతజాతిలతాంతచయాపహరకై

తవమున నెత్తఁ గేలు వనితామణి మందసమీరణాహతి

న్యవతిపయంట జాఱఁ గనె నుబ్బిన నుబ్బిన గుబ్బలుం గరం

బవిదితసూక్ష్మమధ్యము మహాగుచిరోజ్జ్వల బాహుమూలముల్.

౬౧

వ. ఇట్లు నొలంచినఁ గాంచి కుత్సించుచు నమ్మించుఁబోఁడితోఁ నించువిలుతుం
డి ట్లనియె.

౬౨

ఉ. పెంచితి విన్నినాళ్లుగను బ్రీతిని మాత యి దేమిసేత నేఁ
డించుకయేని భీతి గణియింపక కాముకరీతి నీతి బా
లించుచు నాముఁబెంచి తెద లేదె వివేకవిచార మింత నన్
గాంచవో? నీకుమారుఁడను గానో? నిజంబుగఁ దెల్పు భామినీ.

౬౩

ఉ. మానితసద్యతంబులను మానక యెప్పు నొనర్చు చున్ననో
మానిని మానసంబునను మా ముద మందుదు సాధ్వీ వంచు న
న్తానముతోడ నిట్టియెడ మానము నానయుఁ దూల నిస్సీరో
యానొకొ యీలువెంచు మగనానికి నీవెలయాలిపోఁడుముల్.

౬౪

మ. తగ దమ్మా సుతుతోడిసంగమునకై తర్షంబు పాపంబుసేఁ
త గదమ్మా సరివారు విన్న వసుధం దర్పించి నవ్వంగ రోఁ
త గదమ్మా మఱి జీవితంబు మరియాదా చూడవా నాకుమా
తగదమ్మా పయి నీకుమారుఁడను గాదా యమ్మ చింతింపుమా.

౬౫

ళా. కామోత్కంఠత నన్యకామినులు ద స్థాంక్షించినన్ ధీరుఁడై
భామా పూరుషుఁ డొల్ల కుండినను దద్వారపారము లెల్లునే
భామా సంచితపాపభోజి యగుఁబో వారింపఁగా లేక హా
కామాంధో ననమీక్షి తే యనెడు వాక్యం బెప్పుడు న్నిల్పెదే.

౬౬

చం. అబల లటంచుఁ గామినుల యాశ్రయమురి దగఁ బొంది వారి నో
యబలరొ భొమ్మలంబలె ననంగుఁడు సచ్చలుఁ ద్రిప్పు చుండు వా
రి బహువిధంబుల న్నర్తి హరీ మరుగాసిని వాసిఁ బాసి భూ
మి బలిమి నొగ్గఁ బూరుషులు మృత్యువు మాన్చునె మారుఁ డెందులన్.

౬౭

కం. మారుఁడు దుర్మార్గుం డాచారవిహీనుం డెఱుంగఁ జాలఁడు వావి
న్తారునిబారికి వెఱచుచు, నోరామా పాపమునకు నోర్చితిగదవే.

౬౮

చం. అన విని పిన్ననవ్వు తొలఁకాడఁగ ని ట్లనుఁ జేరి మీనకే
తన తగునొక్కొ సాధ్వీ యని తద్దయుఁ బల్కియు నిష్కరంబు తాఁ
గనె నినుఁ గోరి రాఁగఁ బలుకం జలుకందన మొందఁ జెల్లునా
విను వివరింతు నాచరిత వేద్యముగా మొదలింటినుండియున్.

౬౯

ఉ. మారుఁ డనంగ నేడు గనుమా రతికిన్ హృదయభ్రమాకరుం
డౌరమణుం డెవండు జగదాళిజనాళిముదావహావహా

ధాతూఁ డేనండు సూసశరధాతుఁ డేనండు దలంప నన్నియు
న్ధారణి నీవెగాక మదనా తగునాయతివిప్రలాపముల్.

20

ఆ. అంకులాడి ననుచుఁ గొంకక వలికితి, బొంకులాడ జలచరాంక యింక
నీదుపూర్వకథయు నాదువృత్తాంతంబు, తెలియఁబఱుతు వినుము తెలిసికొనుము.

లయగ్రాహి. కాంతుఁడ వచింతు విను కాంతుఁడవు నాకు రతికాంతుఁడవు

నీవు రతికాంతను జుమా శ్రీ

కాంతునికుమారుఁడవు కంతుఁడవుకాని యమరాంతకునిపుత్రుఁడవె

భ్రాంతి విడు మున్నా

ధ్వాంతదితిజాంతకుతపోంతకమతిం జని దురంత చుగున్నాపడి

యంతముఁ గన నే

స్వాంతమున నెంతయును జింతిలుచు నంతకహగాంతికముఁ జేరిహృద

యాంతరములోనన్.

21

లయహారి. వినయమున మనమునను వినతు లొగి నొనరిచితి వినవనజవనజనయ

నుని హరుని నంత

న్తునిగతిని ఘనముగను గని యతనుముద మెదను బెను పడర సుముఖు

తను ననుగుఱిచి బాలా

వనటలను వగవకుమి మనసిజుఁడు పరజననమునను దనుయుతముగను

నినుఁ గవయుపాఁడౌ

ననుచు సెల వొసఁగఁ జని మునివరుఁడు విధిసుతునిపనుపునను దప

ము లొగి నొనరుచుచు నుంటిన్.

23

కం.హరి కృష్ణుం డయ్యెను శ్రీ, హరిణాయతనేత్ర భైష్టి యయ్యెను నీ వా

వరదంపతులకుఁ బుట్టినఁ, బురుటింటనె నిన్నుఁ దెచ్చి పోకార్పంగన్.

24

కం.శంబరుఁడు వేగ జలనిధి, శంబరముల నిన్ను వైవ సరగున మ్రింగె

నృంబరచర మొక్కఁడు ని,క్కంబుగ నీపురనివాసకైవర్తజనుల్.

25

ఆ. దానిఁ బట్టి తెచ్చి కానుకగా నిచ్చి, రీనిశాటునకు మహానసమున

దానిఁ దఱుగ నీవు తడయక వెడలిన, బ్రహ్మతనయుబోధవలన నిన్ను.

26

ఉ. రక్కసు వేడి సాకితిని రాజితరూప సుతుండు గావు నా

కక్కట యీశ్వరుండవు యథార్థము వైశమ వీనిఁ ద్రుంచి నీ

నిక్కపుఁదల్లిదండ్రులను నెవ్వుదిఁ గానఁగఁ బోవు టా ప్పగుం

డక్కులు కావు నమ్మ మది నారదవాక్యము సుమ్మి మన్తధా.

27

ఉ. కాన సురారి వేగ జముఁ గానఁగఁ బంపి భవజ్ఞసంబులం
గానఁగఁ బోవు టొప్పు నినుఁ గానక నీతలిదండ్రు లెంత శో
కానలదహ్యమాను లయి యక్కట కుందెదరో మనంబున
న్నానుప నీతి గాదె ననుమాన మిఁ కేటికి నీదుఁగోటికిన్.

౨౮

మత్తకోకిలము. పుట్టి పుట్టక మున్నె ముద్దులఁ బొల్చి యొప్పెడుచక్కనా
పుట్టి ని న్బురుటింటిఁ బాపెనె పాపి యావిధ యంచు నే
పట్టునం నినుఁ గానకే ననుఁ బాసితే సుత యెవ్వఁ డో
కట్టి కైకొని పోయె నంచును గాంత గుండక యుండునే.

౨౯

కం. కొడుకండు ప్రక్కలోఁ జను, గుడువఁగ నెవ్వండా గోడు గుడువఁగఁ జేసె.
స్తడయక యని మిడుకుచు వెత, గుడుచుచు నీతల్లి యెంతఁ గుందెడినొక్కోం
కం. క్రేపును బాసినగో వనఁ, బాపం డగునిన్నుఁ బాసి పటుదుఃఖముచేఁ
దాపముఁ జెందదె కుందదె, యాపరి నీతల్లి సుతుఁడు యా పతె ననుచున్.

౩౦

వ. అని హరితనయునికిఁ దనయునికి సర్వంబు నెఱింగించి శంబరవధోద్యోగంబు
నకు నియోగించి నిజపితృదత్తం బగుసర్వనూయావినాశిని యగు మహానూయ
నెఱింగించి సర్వసాధనంబులు జతఁగూర్చి యిచ్చిన.

౩౧

కం. క్రుద్ధం డై సంగరసం, సిద్ధం డై దనుజుఁ బిల్చెఁ జిత్తజుఁ డంతన్
యుద్ధంబున కసుర న్న, న్నద్ధతఁ దా నేగుదెంచి నగుచుం బలికెన్.

౩౨

ఉ. ఓరి కుమార ఘోరకదనోర్విని గర్వినిశాటరూటపు
ధ్వీరమణావతంసు సురవీరశిరోమకుటస్ఫురన్తణీ
భారచితారుణాంఘ్రినఖభాస్వరు శంబరు నోర్చి నీవాగో
పోరఁగఁ జాలువాఁడు నినుఁ బుచ్చినవారి నెఱుంగఁ జెప్పుమా.

౩౩

చం. ఘనకరుణాతిరేకమునఁ గైకొని చెప్పెద శైశవంబున
న్ననియెదు గాన నామనికి మానుమ యాలమ ప్రాణము ల్గిరి
త్రిని ధరియింప నిచ్చ గలదేనియు జీవము భార మైనచో
ననికిఁ గడంగు మీ వెఱుఁగ వాత్సవరస్థితితారమ్యముల్.

౩౪

మ. అకృతాస్తుండపు బాలుఁ డాహవసువిద్యాప్రాఢీయు న్లేదు బ
ల్సుకుమారుండపు నీవు సంగరకళాస్ఫూర్తిం దగం జూపుదే
యకటా యోర్వఁగలావె నీ మఱలుమా యారీతి కా దన్నచోఁ
బ్రకటాస్త్రప్రచయప్రహారముల యాపం బార్పుదు న్బాలిశాః

౩౫

శా.నీబుద్ధిం జను మెవ్వరేఁ బనిచిరో నీతిం గనం జాలకే

యోబాలా రుచిరాంగు ని న్నలయఁగా నూహించు న న్నొల్లకే

యాబిబ్బోకవతీవమచోధురిను న్నర్పించితే యిస్సిరో

స్త్రీబుద్ధిః ప్రశయంకరీ యచుట నోరీ బుద్ధి నూహింపుమా.

౮౭

వ. అనిన విని మన్నధుండు కోపంబున ని ట్లనియె.

౮౮

చం.పవరఁగ లాభమా పలువ పల్కఁగ నేల శిశుత్వమందు న

న్నదధిని వైచినాఁడవు రణోదధి నేఁ డిదె ముంతు నిన్ను వే

బెదరక నిల్వఁ గల్గినను బెద్దయుఁ జిన్నయు నొట మాటలం

బొదలునె నాదుచేతిబలువుం గను మప్పుడు నీకె తోఁచెడిన్.

౮౯

చం.పుడమిని బిన్న పెద్దతనముం గణియింపఁగ నేల చూడఁగాఁ

బిడు గది యెంత కూలుపదె వే ధరణి ధరము న్నృశంస ని

న్గడగనఁ జేయుట ల్ఘనమె నాకు వృథా పదరంగ నేలరా

కుడిచెద నింతలోపలనె కూరలకు న్నుచి చెప్ప నేటికిన్.

౯౦

కం.మాయలు నాకడఁ జెల్లవు, మాయింపుదు నిన్ను నిశితమార్గణతతుల

న్తాయావి యనుడు నాతఁడు, పాముక సాయకచయంబుఁ బరఁగించె వెసన్. ౯౧

వ. ఇట్లు శంబరుండు నిశితకాండంబుల నిగిడింపఁ గన్నుఁగవ కెంపుపెంపున సాంపా

వహింప నిలింపులు గుంపులుకట్టి తొంగి తొంగి నింగిఁ జూడ నుమనఃకోదం

డుండు మంఛలీకృతకోదండుఁ డై కటకాముఖంబు కర్ణపాళి నలంకరింప దొంత

రలుగఁ బరఁగించుశరపరంపర నడుమన వారింపుచుఁ బ్రవరకరంబు లగుప్ర

దరంబుల నొప్పించి మైనులువు సింది గుణంబుఁ ద్రైంచి సూతునిఁ ద్రుంచి

రథ్యంబుం నొంచిన నయ్యెడగునకుం దప్పించుకొని కుప్పించి యెగసి శాంబరీ

ధ్వంతప్రచ్ఛన్నం డై యవృశ్యంబగుపూపంబున.

౯౨

నీ. శంపాలతాయుతజలదంబుకైవడిఁ బిడుగులు వర్షించుఁ బెలుచ నుఱిమి

ర్షుంఝాప్రభంజనసత్త్వవిస్ఫురణను దలదిమ్ము గొన వీచు దలఁగ కంత

భూరిభూధరహాపధారియై తటుకున ధర నిపాతంబుగఁ దలఁకఁ జేయుఁ

జండానిలోపేతసప్తార్చి చెలువున దెస లెల్లఁ దాన యై వెస జరించుఁ

జూడఁ జూడంగ శైలాటసూకరాహి, కాసరవ్యాఘ్రనాగమృగాదనాతి

వేలహాపంబులను వేసవేలు గాఁగఁ, బూని యని నేయు నారతీహనితోడ. ౯౩

డి. తా నవమాయలం జెలఁగి దానవభర్తయు రాఁగ లోనఁ దాఁ

దొనవవైరిసూనుఁడు వృథామతి లేక శ్రుధాన్వితుండు నై

మానుగ నేసె దివ్యశితమార్గణము ల్దివి నింక బాణసం
భానముఁ దత్ప్రయోగముఁ గనం బడ కుండ నుదాత్తసత్త్వఁడై.

౯౪

శా.దానోపాసనసర్వసత్త్విషులపొంత నీ వుట న్ముక్తశి
ప్యానూనాసువు లూడ్వనేనొ యన నేలా మున్నె యేఁ బోదు ని
ద్దానంగూల్తునె ద్రోహి నం చడఁగ శ్రోత్రం బన్న డాచేయి యే
లా నే ము న్ననురీతి నేసెఁ గరము ల్బువ్యాపసవ్యంబుగన్.

౯౫

కం.శరవిసరము మెయి నాటిన, ధరపైఁ దా నల్లఁ గ్రక్కి తటుకునఁ బడె శం
బరగాత్రము దివినుండి మ,దిరమతి యరి సచ్చె ననుచుఁ దిరముగ నుబ్బెన్.

౯౬

కం.మానసమున నుప్పొంగుచు, మానసభవు డున్న యంత మానిని రతి స
న్తానముతో వచ్చి యిటులు, మానుగ వాక్రుచ్చె మానుమా యింక రణమున్.

కం.శంబరుఁ డీలైన భవదా, శంబరమున నీకె గా కడంక గెలువఁగా
నంబరచరులకు వశమే, శంబరచరచిహ్న యింకఁ జనుదమె పురికిన్.

౯౭

చం.పలుకుచు నుండ నచ్చటికి వచ్చె రతీసతి దానిఁ జూచి లోఁ
దొలఁకుచు నుండ నబ్బురము వోఁపక సంయమితక్రియుండు నై
జలజశరుండు నిల్వ ననె సంశయముం దొలఁగంగఁ బెట్టి యా
జలరుహనేత్ర శంబురునిశాంబరిఁ జిక్కితివే మనోహరా.

౯౮

కం.కైదువు కైఁ బాసిన ము,తైదువ నేఁ గాను జుమ్మి యాసురమాయా
వేది వధింపుము సంజను, గాదుకదా దైత్యు గెల్వఁగాఁ గుసుమశరా.

౧౦౦

కం.బాలిక గాఁ డీతం డను, నాగోనన మాయ మామె ససురయు మదనుం
డాలోలాక్షీబోధలఁ,దా లోఁ దెలి వొంది తీవ్రతరకోపమునన్.

౧౦౧

వ. మయదత్తమాయాశ్రయవిజృంభణుం డగునయ్యసురపై సర్వమాయావినాశిని
యగుసాత్త్వికమాయం బ్రయోగించిన.

౧౦౨

కం.మాయాతిమిరము వాయుడు, మాయురె యని యచురు లెల్ల మటిచుటి పొగడం
జేయని మృత్యువు డాయఁగ, డాయఁగఁ జనుదెంచె సత్కుతారకరుండై.

౧౦౩

కం.బ్రదుకుదు లేరా యనుచును, జనలను మిడుఁగురులు సెదరఁ జయ్యన వైవ
న్తదనుఁడు పో నడిచెను దన,గదచేఁ దుము రగుచు నేలఁ గలయన్ వ్రాలన్.

ఉ. అంతటఁ బోక వీక దనుజాంతకసూనుఁడు పూర్వదేవనా
భాంతికభూమికి న్దశదిశాంతసరత్ప్రకటాసిగోచు ల
త్యంతభయంబు గొల్ప రను మారఁగ దాటి తటుక్కున న్నిగం
బింతటఁ ద్రుంచె మింట భళిరే యని వేల్పులు సంస్తుతింపఁగన్.

౧౦౪

కం. చిగురాకుబాకుచేతను, జగముల సొలయించునట్టిజగజెట్టికి నా

పగిదిం గత్తిం గొని యొక, పగతుని హరియించు పెంతపని తలపోయన్. ౧౦౬

కం పాడిరి గంధర్వులు గుమి, నాడిరి తెఱగంటినెలఁత లరుసముతోడం

గూడిరి నాకవిటీవిటు, లోడిరి రక్కసులు బయలు నుండఁగ నంతన్. ౧౦౭

ప. ఇట్లు శంబరు నధించి మించునించువిలుకాసిఁ గొంచు రతీదేవి యోగ బలవే

గంబున ద్వారకానగరమార్గంబుఁ బట్టి వినుపీఠం జనుదెంచునమయంబున. ౧౦౮

కం. ఆతపనీయసుచేలుం, ఛాతపసులగొంగఁ జంప నాతపనీయూ

గాతతవాసపుఁ డంపిన, యాతపవారణము లనఁగ నలరె ఘనంబుల్. ౧౦౯

ప. ఇట్లు చని ద్వారకానగరంబుఁ గాంచి పారావతంబులచందంబున రుక్మిణీశుద్ధా

తంబున డిగి కయ్యొంతరంబుల దాటుచు లోపలికిం జనువారలం గాంచి. ౧౧౦

ఉ. నీరదనీలగాత్రు సళినీదళపత్రవిశాలనేత్రు శృం

గారరసైకపాత్రుఁ దతకద్బరనేత్రు విశాలవక్షు నీ

హారమయూఖవక్త్రు ద్విరదారిపమధ్యనిఁ గాంచి యాదట

స్నారసలోచనాచయము చాటున డాఁగెను గృష్ణుఁ డనృచున్. ౧౧౧

కం. వెన్నుం డీతం డందురె, యెన్నఁటికిని గాఁడ యీతఁ డెవ్వండో యా

వెన్నునిఁ బోలెడి నందురు, పన్నిద మే మందు రైనఁ బడఁతులు తమలోన్. ౧౧౨

సీ. జలజాక్షి యీతండు జలజాక్షుఁ డైనచో నంచున నెవ్వె తె మించుఁబోఁడి

యిప్పుడు వెలసెడియీపదార్థేలును జాలక తెచ్చెనే బాల నొకతె

భాసురాంగుండు శ్రీవాసుదేవుం డైన భైష్ణవి గని యేమి పలుక కుంట

శ్రీహరిలీలలు చిత్రము ల్లావె యీచెలియఁ గూడుదు మదిఁ దెలియకొఱకు

నెన్నఁ డీసౌధంబు నెఱుఁగనియట్లుగాఁ గలయఁ జూచుట కేమికారణంబొ

యేమూలలందును నెవ్వ రే మందురో యని పొంచి చూచునే పనజనయన

మేను డస్సినయట్లు కానిపించెడిఁగదే యెందఱఁ గూడెనో యిందుముఖుల

ననుచుఁ దమలోనఁ గా దని యపు నటంచు, గుసగుసలువోయి డగ్గటి కిసచరణలు

పలుక జంకుచు నుండంగ వారిఁ జూడ, వచ్చెఁ గలకంతి రుక్మిణి మచ్చెకంటి. ౧౧౩

ప. ఇట్లు వచ్చి వారలం జూచి నివ్వెఱ చెంది డగ్గటి యున్న చెలియతో నిట్లనియె.

మ. సకియా యీమృగరాజమధ్యముఁడు రాజత్సారసాక్షుండు మే

చకవర్ణుండు ప్రలంబబాహుఁడు విలాసస్ఫూర్తి నీతండు హా.

టకచేలు స్తతపించువాఁ డెవఁడో వేక్క న్వచ్చె నీమేడలో
నికి నీకైరవమిత్రవక్తఁ గొని తన్వీ చూడ విం తయ్యెడిన్.

౧౧౫

ఉ. ఆవలెవాటునీటును నొయారపుఁజూపులు నిక్కుమూఁపులు
స్తేవలరక్తివాక్యములు నించెడిమోముఁ జెలంగు చుండఁగా
నీనగకాఁ డెవఁడో యిట కేటికి వచ్చెనొ ముద్దుగుమ్మరో
యావలరాజుఁ బోలు మఱి యావల రాజును గెల్పు గూపునన్.

౧౧౬

ఉ. అన్నలమిన్న యీతనిహోయ ల్లనుఁగొన్నను వెన్నునుద్ది యం
చెన్నఁగఁ బోలుఁ బాలు మఱి యీతనిఁ గన్న ప్రవించెఁ జన్నులం
గన్నుల హర్ష బాష్పములు గ్రమ్మెడిఁ బైపయి నేమిచిత్రమో
కన్నకుమారుఁ గన్నగతిఁ గాంత మనం బలరారెడిం గదే.

౧౧౭

కం. ఈతనివిలీనగరిమం, బీతనుసౌందర్యమహిమ యేపును గూపం
బీతనుమధ్యముఁ జూడఁగ, నాతనయునిఁ బోలఁ జాలు నాళీకాస్యా.

౧౧౮

తే. నేఁటిదాఁక నతం డొప్పి నీలవేణి, బ్రతికియుండిన నీతనిపాటి గాఁడె
ప్రాయమునయందునురచిరప్రాయమందు, భావమునయందునుషమాప్రభావమందు.

కం. పాపాత్తుం డెవ్వఁడో, పాపఁడు నాప్రక్క నిదురఁ బండినవేళం
బాప మన కెట్లొ కొని చనె, వాపోయితిఁ బెక్కువగల వనజాతాక్షీ.

౧౨౦

వ. అని.

౧౨౧

కం. నాకొడు కీతం డనఁ జనుఁ, గా కుండిన సపతు లెల్లఁ గడుకొని నగరే
సాకుగఁ గొని యని మిన్నక, యాకుండిననాథపుత్ర యటు నిటు నిలుచున్.

వ. ఇవిధంబున డోలాందోళితమానసాంభోజ యై భోజరాజపుత్ర యున్నసమ
యంబునఁ గృష్ణుఁ డవ్వార్త యెఱింగి సకలబంధువులం గూడి యచట కరుగు
దెంచి వారలఁ గనుఁగొనుచు నూరకుండె నింతలో నారదుండు వచ్చిన సర్ఘ్య
పాద్యాదివిధులం బూజించి యర్ఘాసనాసీనుఁ గావించి కృష్ణుం డి ట్లనియె. ౧౨౩

ఉ. ఎక్కడ నేమహాత్ములొ మునీశ్వర తానకపాదపద్మము
ల్లక్కఁగఁ గొల్చు చుండి కడుధన్యత నొందిరి యిన్నినాళ్లుఁ దా
మిక్కడి కేగుదేరనిప నేమియొకో దయఁ దప్పినారుగా
యెక్కడ నేవిశేషముల నేర్పడఁ గంటిరొ చెప్పరే దయన్.

౧౨౪

కం. నారద మిముఁ గన రతి ము, న్నారద చిత్తంబులోన హాళియుఁ గడుఁ జె
న్నారద వీరల మును క, న్నార దయాశీల చెపుమ నా కెవ్వారో.

౧౨౫

వ. అనిన నారదుఁ డిట్లనియె.

౧౨౬

కం.వీ రెవ్వారనుచు నిరా,బారిని నన్నడుగ వలెనె వలనుగ నీకు
న్నేరమి గలదే వసుధా,ధారుండవు జీవిజీవితంబవు కృష్ణా.

౧౨౭

ఛత్ర బంధము.

కం.జానవనదవకఖిగవవి, భానవపరపదపరపవవనజాననమా

మానసజాననభనకా, కానభ వనభా విపగఖి కవదనననజా.

౧౨౮

శ్వేతచ్ఛత్రము.

దోధకము. రామహమ్స్తమరాపటయుక్తా, శ్రీమదమచ్ఛమరీకచకస్థా
నామజరక్షరసారమణీపా, యామరశస్తజనార్దనకృష్ణా.

౧౨౯

సుగంధివృత్తము.

తారహీరహారభూషధాతతాతపూతకా, కారణస్వరూపపాదకంజజాభ్రదీర్ఘికా
కారికావినాశకాసుకామితప్రదాయకా, కారుమాపమిత్రనీలకంఠశస్త్రనామకా.

గుచ్ఛబంధము.

మాణవకవృత్తము. రామకుమారాసమరా, రామసమజ్ఞాద్రుమరా
రామద్రుమాద్యాగమరా, రామగవస్త్రాకుమరా.

౧౩౦

గోమూత్రికా బంధము.

కం.సురవరసంస్తుతేనదనా, కరిరాజనుతా ధృతదరకరిలేప హరీ
మురహర నిస్తులవచనా, గిరిరాజభృతాజితవరకిరిరూపహరీ.

౧౩౧

ఖడ్గ బంధము.

కం.ఖరమురసురపరవరహర, కరధృతదరచక్రనందకకమలచాపా
సురహృన్తుత్సంధాయక, కరపదసాహస్రనీలకంఠరరూపా.

౧౩౩

పాదగోపనము.

కం.రామామాధవవర తే,జామానవరత్నసముఖశరజవిభాస
ద్ధేనుకసుభూషధామా, రామావరజానరసఖరవిసమసుషమా.

౧౩౪

నాగ బంధము.

చం.నరహరిణాంకధీరధరణారవివిశ్రుతరూపకాపరా
న్తరపలలాశివారహాననానరమిత్రకన్యాయకోవిదా
దురితపరావిదూరభయతో యదచర్తశిహారిభూమిపా
వరదయనంతశౌరిహరివారిజపత్రవిశాలలోచనా.

౧౩౫

ద్వాత్రింశద్దశపద్మబంధము.

సీ. సురుచివిసుభగసంస్తుతరణశ్రీభూపద్రవగేహభూనూతిదాషితగుణ
నగవైరివినుతతృణావర్తహాధనుర్భంగదావహారాయనంగతాత
వనచారిపోషకపాపనిర్వాపకహారికలాపరమారరాజ
రిపుభీషణాశూద్రజపనసురుచిరఖరమురారిసద్భింబశమితహరిణ
పాగబవినాశభూతానువాలిధీవి. శాలబకదర్పధుతమహాశీలిమౌళి
రవివిసాదరయచలహాధవజమహిప, శ్రీకరాభర్తవటజధీరాకభవన.

౧౩౬

త్రోటకము. సురసూరినుతాపరశూరహతా, దరధర్తవిభూషితదానపరా
పరిపాలితసామజభద్రగుణా, హరిహారిసుబింబవిహారపరా.

౧౩౭

ఏకద్విత్రిచతుష్పంచషడ్ష్టాక్షరసీసము.

కాకకాకాకుకుకౌకకైకాకుక కాకాకకేకాకకాకకేక
శేశాశశేశాశశాశశశిశుశశాశిశుశిశిశాశాశశేశశాక
కరికారికాకారికరికారికాకారికారకారకరారికరకురైక
మారమామామనోమామానినీమనోరమణమనోరామరామరామ
నందనందననారాయణాయరీణ, మౌనినుతనామతతమానితా నరేంద్ర
జానకీవల్లభా లోకజనక జనక, బాలగోపాల రుక్మిణీప్రాణలోల.

౧౩౮

హరిగతిరగడ.

శ్రీరమశీమణిహృదయాంబుజసరసీరుహనాయక కమలానాయక
సారససంభవనకలమునీశ్వరశర్తవిధాయక కమలానాయక
హరి హరనుత నిజవాహనసంఘటితైకవినాయక కమలానాయక
స్థిరవరసౌందర్యకళాపటునిర్జితసుమనాయక కమలానాయక
మ్రొక్కెద కావవె కగుణాసాగర ముక్తిసుదాయక కమలానాయక
యక్కట నీవే దిక్కని నమ్మితి యదుకులనాయక కమలానాయక
త్రిదశాసురముఖరాంబకసాధ్వసకృతినముదాయక కమలానాయక
హృదయాంబుజసమృక్సముదర్పిత హితసముదాయక కమలానాయక
యనఘులఁ బ్రోచుట యదియును మే లగు నటమట సేయక కమలానాయక
ఘనపాపాత్తుని రక్షింపవె దయఁ గడకును ద్రోయక కమలానాయక
మానితగతి నావెంబడి నుండవె మతి నెడఁబాయక కమలానాయక
సూన్యతవాక్పరిపాలనదీక్షౌ సుగుణామేయక కమలానాయక
కోపులఁ బాపుల భూపుల దాపులఁ గోరిక డాయక కమలానాయక

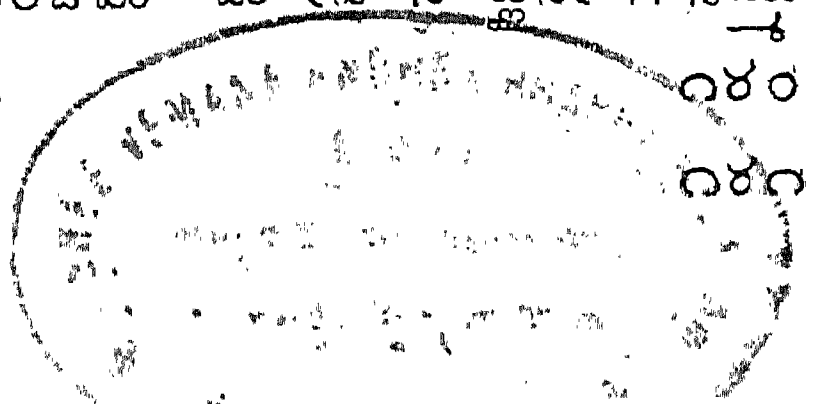
భౌపనిపాపని బ్రతికించినఁచూపా పని పాయక కమలానాయక
విమలక మ్రొక్కెద ననవరతంబును వేఁసు గాయక కమలానాయక
ముడుఁగనిపరమసుభక్తజనాళికి ముక్తివిధాయక కమలానాయక
మునునొని జగముల నన్నిటి నీవే మోసెదు మోయక కమలానాయక
గనుఁగొన సర్వస్వరరమ్యుఁ డవయి మ్రోసెదు మ్రోయక కమలానాయక
వంచించినమారీచునిఁ జించినవంచితగాయక కమలానాయక
వంచించినయజు వంచించినశుభభాసంధాయక కమలానాయక
సంతతపరిన్మతసురపరహరవిధిశరజవినాయక కమలానాయక
మంతనమున నిను మఱవను సీతామహిళానాయక కమలానాయక.

౧౩౫

దండకము శ్రీమానినీచిత్తకంజాతమిత్రా మహాదిత్యకంజాతకంజాతనేత్రా మునిస్తోత్ర
పాత్రా వినీలాభ్రగాత్రా హరిద్రాభనేత్రా ధృతాదభ్రగోత్రా యవిజ్ఞాతగోత్రా
పతద్రాజపత్రా పయోరాశిసుక్షేత్ర శ్రీభార్గవీక్షేత్ర లోలా దయాశీల గోపాల
గోపాలబాలా సుగోపాలబాలానుణీభూరివత్సోజకస్తూరి కాకుంకుమోపేతసచ్చే
లకా యిందిరాసుందరీమందిరాయందుకందర్పసత్పుండరా వందికర్తందిరాచ్ఛబ్బంద
చేతోరవిందప్రదీప్యన్తిళిందామిళిందాభనుశ్యామ వందారుబృందారకా నంద
కానందహృన్నందకా నందకారీ సుధాబిందుసందోహ నిష్యందసానందసామంద
సచ్చందనో చ్చీతవాక్కందళేందిందిరాపాంగసున్యంద నాస్కందనోన్యంథసం
క్రందనారీంద్ర నిస్తంద్రయోగీంద్రభోగేంద్రభోగీంద్రతల్పా ముకుందాసనం
దాదినంద్యా వినింద్యాకుభింద్యా జగత్తుందిగోవింద కుందేందుమందారమందాకి
నీపూరిపాటీరినీహారినిహారి భూమిధ్రవాణీసతీస్తేరశారీ మనశ్చోరతారావళీహారి
మల్లీలసద్వారసద్వారదప్రూదిసీకాశసీకాశసత్కీర్తివిస్తారతాపింఛవిస్తారభూషాసుధీ
జోషదైతే రువిద్యేష సత్యాహృదంభోజినీపూష రత్నాః గోద్యేలదుర్వారదు
ర్గర్వసంశోష సీతాంగనాశ్లేషసంతోష లంకాపురీష్టోషఘోషాంగ నామానభంగ
క్రీయాశోష నిర్దోష దోషాచరాధీశకంఠాః శీఘ్రంతనోత్కంఠవైకుంఠ వైకుంఠ
సన్నీలకంఠాదినంశస్తప్రదానా ప్రదానప్రధానా ప్రధానా ప్రధానోన్నిదానా
మణీమంజునుంజీరఝూళింఝూళారావసంసూచితాలస్యసంచారణా ధూతకాంచీల
సత్కింకిణీకంకణైకావళీలంబనూనోజ్వలత్కంఠ భూషారవస్తేనచిత్రాంగదావాపక
ప్రోల్లసత్కర్ణికా పత్రపాశ్యా శిరోరత్నధాశ్శర్ధళీధశ్యభాఃపూరి సత్కేశికీభూత
నేత్రాం తసంభూతశృజ్జాలికావాగురాబద్ధశృఙ్ఖంజరీటావళిం బొల్చిదైతేయబృం
దంబు నీకూచుచందంబు నీచిన్నిహాసంబు సంపద్విలాసంబు నీగుబ్బచన్దోయి
చెల్వారుకందోయి పుష్పాస్త్రబల్తూపులస్త్రాపుల స్థాపునీచూపు నీపల్కుపెందీపు

నీకుల్కులం దేవు తూఁగాడుపయ్యంట మోహంబు లో నంటఁగాఁ జూచి
 తేతెమ్ము నా నాడకే ధైర్యముంగూడకే యున్నఁ గై నున్నవీయూషముం దేవతా
 శ్రేణికింబోయవే బోయ వేఁడంగనే స్నేహముం జేయవే స్నేహముం జేయవే
 రాజునుంజేయవే వైరిదాయాది దాయాదునిం బాసి శోకంబునం గాసి నీద్యా
 రముం డాసి మాం పాహియం చేడ్చినం బాఁపఁ డొక్కండు వేవేగ జీవాన్వితం
 జేయవే పాపనింబాఁపనిం బాము నిష్టూచి తాఁ దోఁకతోఁ దాఁచి బల్కొటల
 గీచి హాలాహలం బూఁచిన న్వేచి భోగాల్పిపై నెక్కి నీకాలిచేఁ ద్రొక్కిధింధిమ్మి
 తైతక్క తోంధిమ్మిధింధిమ్మినాఁ దాండవం బాడఁగాఁ బాడఁగా గానముం గాన
 మున్నెప్పుడే నిట్టి దంచు నివృత్తింఁచుచు న్నెత్తురు ల్లక్కుచు స్తూర్చలం జిక్కుచు
 స్తోపల న్నుక్కుచు న్నిత్తికిం దక్కు చుండంగ నాపాపపొల్తు ల్లగ న్వేడఁబో
 వీ డివే వీడి వే దుస్ససేనుండు తాఁ గట్టువస్త్రంబుఁ దీయంగనాకృష్ణ హా
 కృష్ణ హాకృష్ణ హాద్వారకావాస క్వాసి వ్రభో యాదవశ్రేష్ఠ యం చెన్నఁగా
 నెన్నఁగా రానికారుణ్యముం జేసి మానంబు కాపాడవే ప్రేమతో మెక్కవే గొల్ల
 యిల్లాండు తా డుట్టిపై నురిచి యున్నట్టి బల్వెన్నల న్వెన్నెలం దన్నుల న్వన్నె
 లం గూడి క్రీడింపవే వారితో వారితో చారగర్వాత్తుఁగాఁ జేయవే యాబలా
 రాతి వే హా బలా రా తివే పాదసంస్పర్శమాత్రంబునం జేయవే గోలఁగాఁ
 గోలఁగాఁ జేసి నీ వైషికం బేయఁగాఁ జేయఁగా మాఱు గామారి లోకేశనాకే
 శులుం జాల కున్నంత మాం పాహిభోరామమాంపాహిభో రానుయం చెన్ను
 చుం గన్ను చా నిచ్చి తా మిత్తికిం దప్పి లొట్టాయెఁ గన్నన్న లోకోక్తికల్పించి
 కాకంబుతా నేగెఁగా మందల న్దంవల న్నేపుచో నాలకై యెత్తవే శైలము న్నే
 లము న్తోవవే నీవు కూర్తంబ వై నిన్ను నర్ణింపఁగా సాధ్యమా నాకు వేకన్నులా
 లేవు నిం జూడ వేనోళ్లులా లేవు నిం బాడ వేసేతులా లేవ యర్పింపఁ జర్పింప
 నే నెంతవాఁడ న్దయాదృష్టి చే నీవు నం జూడ కున్నంశ నానోటికి న్వచ్చిన ట్లెల్ల
 నీనామ మే నెంతు నీకీర్తిఁ జింతింతుఁ బాపంబులంద్రుంతు నింతే సుమీ చేశ
 వెల్లంగ బల్లివ్వె న న్దేరునే చీఁకటుల్ కృష్ణ నా చిత్తమే సెమ్మె నీభక్తియే తైల
 మోరామనీనామమే వ్రత్తి నీమూర్తియే వెల్లు నీకీర్తియేకాంతి నే నింక నొం డొల్లఁ
 బోఁ ద్రోతు మోహంధకారంబు నిర్ధూతరోగంబు నిస్తుల్యభోగంబు భక్తాను
 రాగంబు సంపూర్ణరాగంబు కల్యాణయోగంబు నీభక్తియోగంబు నీయాహ్వా
 యోచ్ఛారణం దప్ప నే నేమియుం జేయ నేరంజమీ మీఁద నె ట్టెనఁ గానిమ్ము
 కృష్ణా మనోపాస్తకృష్ణా నమస్తే నమస్తే నమః.

వ. అసా వినుతించి యి ల్లనియె.

కం.విన్నారము వీరలగతిఁ, గన్నారము మున్ను వీరిఁ గన్నారఁగ నీ

కన్న రమణు లిఁక నెవ్వరు, కన్నా రిఁక లాఁతి కగునె కనఁగాఁ గనఁగాన్. ౧౪౨

కం.నీరూపు రేఖ గలిగిన, నీరూపరి ననుచుఁ జెప్పె నేడ్డెట నచ్చో

వారలు భ్రమ విస సురుచిర,భారతి భారతిసుతుండు వాగ్వైచిత్రిన్. ౧౪౩

వ. ఇట్లు తెలియఁ జెప్పి యతండు సనుటయు. ౧౪౪

ఉ. నారదుచేత నాయసితనారదవర్ణుఁడు పుత్రుఁ డంచు నా

నీరజపత్రనేత్ర తననెయ్యపుఁగోడ లటంచు నింపు సొం

పారఁగ విన్నయంతఁ గలశాంబుధికూరిమిపట్టిమేనిపైఁ

దోరము లై నిదాఘఘనతోయము తోఁచె విచిత్రరీతిగన్. ౧౪౫

వ. తదనంతరంబ వారలం జేరఁ దీసి దుక్కిణీరమణిమణి కొడుకుం దొడలపై నుంచు

కొని యక్కున నక్కు చేర్చి ము ద్దిడుచు నిట్లనియె. ౧౪౬

శా.అన్నా నాచనుఁబాల కింత యెకఁబాయం జేసి వారాశిలో

ని న్నానీచుఁడు ద్రోవ న్నెట్లు మనితో ని న్నెట్లు రక్షించెనో

యిన్నా శ్రీగజయాన గోడ లన నొనే నాకు నాపాలివే

ల్పన్నం జెల్లదె చెల్లరే జగతి భార్య ల్లాచిరే యీగతిన్. ౧౪౭

కం.క్రేపును బాసినగోవన, వాపోవుచు నుంటి నీదువార్త తెలియమి

న్నాపట్టి ని న్నెవ్వరు, చేపట్టెన రనుచుఁ బెల్లు చింతఁ బొగలుచున్. ౧౪౮

కం.నానందన నాభాగ్యమ, నానోముల మేలుపంట నాముద్దులయా

నానయనోత్సవముగ నిటు, నే నాలోకింపఁ గలిగె నేటికి వత్సా. ౧౪౯

ఆ. పట్టు లేనివారిప ట్టెనశ్రీహరి, పట్టి నయ్య నరులు మట్టుఁబెట్టఁ

జెట్టఁ బట్టినట్టిచేడె రక్షించెఁ గా, చెట్టఁ బట్ట కుండఁ జిత్తహత. ౧౫౦

వ. అని కొడుకుం జూచి ముద్దు లాడి. ౧౫౧

తే. ఆపదాపధి నాగత నసుర వైవ, నాగతిని మన్చితివికా మహానిపుణత

గోడలా నాదుతనయుని గోడ లాగు, దఱిని బాసట యైతివి దరిని జేర. ౧౫౨

వ. అని గోడలిం బ్రశసించి వారలకు వేఱువేఱుభవనముల నియమించి సంతసించు

చుండెనంత. ౧౫౩

కం.రాజీవకేశమండీ, రాజీవదళాక్షుఁ డితని రక్షించెనె యా

రా జీవనములఁ గూలిన, రాజీవం బనుచు బంధురాజి నుతించెన్. ౧౫౪

తే. కనులకానంశముగఁ గన్న జనములకును, మునమువొదలంగఁ జేయుచుహృదయము

నను, నంశనందననంశనుండంశముగను, డెండమునయందు నానంద మందు చుండె.

తృతీయాశ్వాసము.

౧౦౩

కం.దరకర సంసేవితసుర, పరికరసురపరవినాశపరవర దర్శి
కరపరికర గాననచర, పరికరసంపత్కరా కృపాకర సుకరా.

౧౦౪౬

మంగళమహాశ్రీస్తుతము.

మిత్రనుతగోత్ర శశిమిత్రకృతనేత్రయుగ మిత్రసుతపుత్రకసుమిత్రా
పుత్రయుత గోత్రపరపుత్రమదదాత్ర హరిపుత్రహితగోత్రవరపాత్రా
జైత్రశతపత్రఖగ చైత్రనుతగాత్ర సురశాత్రవసరా కనకనేత్రా
చిత్రసుచరిత్ర శుచిచిత్రకపిత్రజజనేవ్య ధృతమంగళమహాశ్రీ.

౧౦౪౭ - 25

ఇది శ్రీమద్రామచంద్రచరణారవిందమిళిందాయ మానమానసత్వ మహా
వైభవ వావిలికొలను రామచంద్రరాయతనూభవ సుజనవిధేయ
సుబ్బరాయనామధేయ ప్రణీతంబైన శ్రీకుమారాభ్యుదయం
బునందు సర్వంబును దృతీయాశ్వాసము
సంపూర్ణము.

ఓం తత్సద్బ్రహ్మార్పణమస్తు.